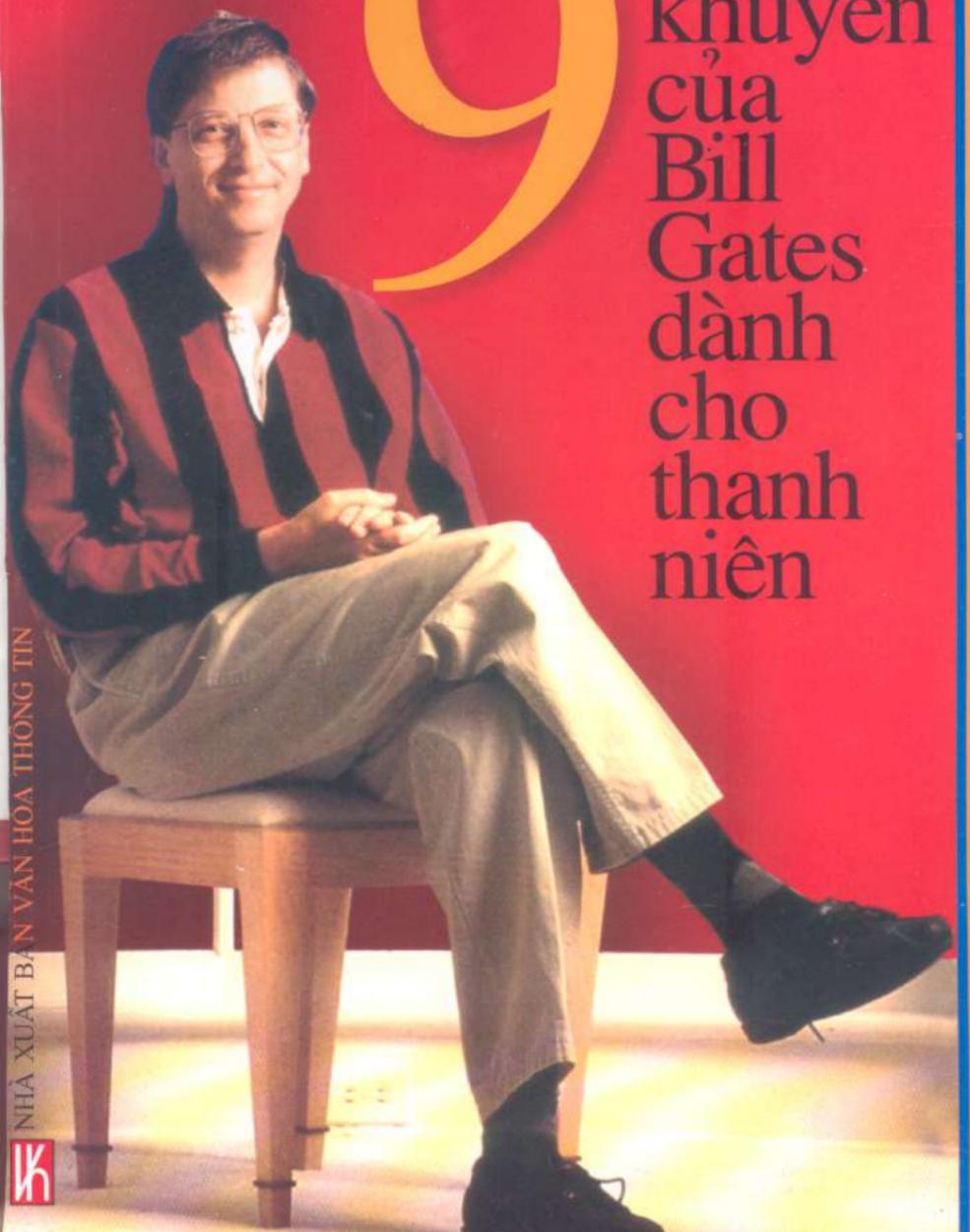
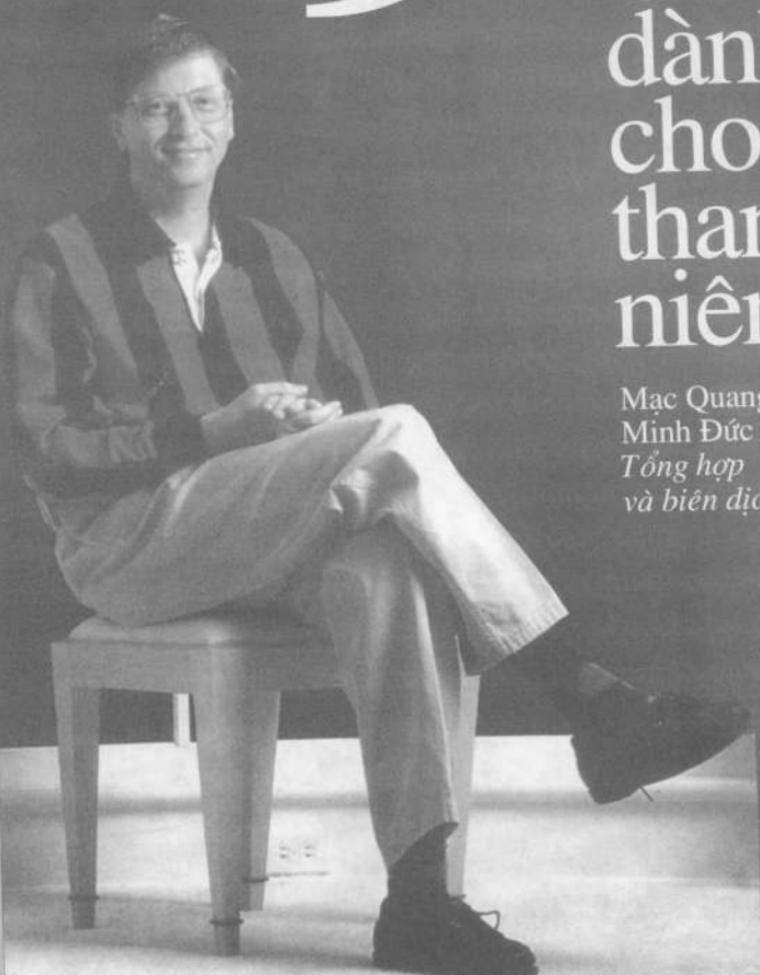

9 lời khuyên của Bill Gates dành cho thanh niên

9 lời khuyên của Bill Gates dành cho thanh niên

Mạc Quang Vương
Minh Đức
*Tổng hợp
và biên dịch*

NHÀ XUẤT BẢN
VĂN HÓA THÔNG TIN

LỜI MỞ ĐẦU

Khi nhắc đến sáng tạo phần mềm, mọi người đều nghĩ đến Bill Gates, ông là cha đẻ, là lãnh tụ tinh thần của công nghệ đó.

Bill Gates người đã viết lên câu chuyện thần thoại ở thế kỉ 20, người đã thổi lên tiếng kèn vang dội nhất trong thời đại kinh tế thông tin, mặc cho đó là một thời kì đầy rẫy những bất công và cạnh tranh khốc liệt, mặc cho nhiều kẻ gọi ông là ma quỷ, là kẻ phá hoại những quy tắc thương trường. Nhưng có một điều không thể phủ nhận được rằng những thành công của Bill Gates đạt được không phải do may mắn và cũng không phải do những điều ngẫu nhiên.

Bill Gates không chỉ là một thiên tài tin học mà còn là một thiên tài trong lĩnh vực kinh doanh và quản lí. Những giọt mồ hôi, tâm huyết mà ông đã bỏ ra để phát triển công nghệ phần mềm, chí tiến thủ, lòng say mê công việc, tầm nhìn cao xa của ông và sự nhạy cảm với thị trường khác thường của ông, trên thế gian này khó ai có thể vượt qua.

Cho dù hiện nay Bill Gates đang gặp khó khăn từ phía chính quyền; cho dù Internet và những tư tưởng khoa học đã vượt qua cả giá trị thị trường của phần mềm; cho dù Larey Ericson của Oracle đã chiếm vị trí hàng đầu thay thế thế giới của Bill Gates, nhưng trong danh sách những tỉ phú trên thế giới Bill Gates vẫn đứng hàng đầu và trong cuộc chiến công nghệ cao

ông vẫn là người thủ lĩnh.

Chính vì thế, những thành tựu huy hoàng của BILL GATES đã khiến những người trẻ tuổi có lí tưởng có mục đích nung nấu. Những thanh niên trẻ tuổi chắc ít nhất từng nghĩ rằng một ngày nào đó mình sẽ đạt được những thứ Bill Gates đã đạt được, nhưng khi họ bắt đầu, họ thấy rằng không có con đường nào cho họ, tự họ dồn mình vào chỗ bế tắc không lối thoát.

"Thành công của người khác là tấm gương của bản thân mỗi người", câu nói này phần nào đã nói lên sự huyền diệu của thành công. Trên bước đường trưởng thành của mình, những người trẻ tuổi chỉ cần lắng nghe lời khuyên của những bậc cha anh đi trước, từ đó tự đúc rút kinh nghiệm cuộc đời và những đạo lý thành công, con đường phía trước sẽ thêm phần bình lặng và rộng mở.

Cuốn sách này là câu chuyện kể về kinh nghiệm của ông trong cuộc sống, trong học tập và trong công việc. Nó tổng kết những thành công và trí tuệ của cả đời ông, nó cũng là những lời khuyên hết sức quý giá với giới trẻ, những người đang bắt đầu chập chững bước vào đời.

Cuốn sách chỉ cho giới trẻ, trên đường đời gập ghềnh, đầy gian nan, phải làm thế nào để:

- Khích lệ bản thân không ngừng vươn lên;
- Bồi dưỡng cho mình một tâm hồn khoẻ khoắn;
- Tạo cho mình một cá tính hoàn hảo;
- Xác định mục đích sống;
- Vận dụng tư duy chuẩn xác để suy nghĩ và giải quyết vấn đề;

- *Đối diện với thử thách, khó khăn;*
- *Làm việc vì người khác;*
- *Đối nhân xử thế;*
- *Nắm chắc hạnh phúc cuộc sống;*

Những vấn đề trên là những vấn đề mà mỗi người trong giới trẻ chúng ta đều phải đối mặt trên đường đời phía trước. Nếu có ai đó giải đáp được những khúc mắc khó khăn đó họ sẽ có một cuộc sống như ý.

"Cuốn sách hay có thể hiểu thấu tâm hồn bạn", (9 lời khuyên của BILL GATES dành cho thanh niên) sẽ như một nhà hiền triết, hiểu bạn và sẽ cho bạn những lời khuyên bổ ích.

LỜI KHUYÊN THỨ NHẤT

KHÍCH LÊ

Củng cố niềm tin

ĐẬP TAN NHỮNG XIẾNG XÍCH TRONG TÂM HỒN BẠN

“Không thể nào hiểu hết được những nguyên nhân khiến bạn nghĩ rằng bạn không thể thành công, nhưng phải luôn giữ vững niềm tin dù có thất bại cũng phải làm để thấy thất bại là như thế nào, kết quả cuối cùng không phải lúc nào cũng là thất bại”.

Bill Gates nói: “Nếu như bạn không có lòng tự tin thì bạn sẽ trở thành đồ bô đi, một xu cũng không đáng”. Vì vậy, một người khao khát thành công trước hết phải là một người có niềm tin sắt đá. Người thành công là người biết chiến thắng bản thân mình.

Một tì phú thành công, luôn sống với một tâm hồn lạc quan, họ sẵn sàng đối mặt với thế giới, với những nguy cơ tiềm tàng và những gian nan trong cuộc sống. Họ luôn mang trong mình một tư duy tích cực, một tinh thần lạc quan yêu đời, một tâm hồn sung mãn và một phong cách sống khoáng đạt để làm chủ cuộc sống của mình. Họ không ngừng vượt qua khó khăn, từ đó không ngừng gặt hái thành công. Nhưng

người thất bại thường tinh thần lại trống rỗng, họ chịu sự chi phối của những nghi ngờ và những thất bại trong quá khứ mà họ đã trải qua. Họ mang nặng trong mình tâm lí tự ti, bì quan, tâm hồn vô cảm, điều đó dẫn đến hậu quả là thất bại lại nối gót thất bại.

Thông thường, tự ti, mặc cảm là cách đánh giá, nhận thức tiêu cực về bản thân mình, tự cho rằng ở một số lĩnh vực nào đó mình thua kém người khác và từ đó nảy sinh ý nghĩ tiêu cực. Những người tự ti mặc cảm luôn thấy rằng trong mọi việc mình không bằng người khác, mất đi sự tự tin, dẫn đến thất vọng và mất dần chí tiến thủ. Một người nếu mang trong mình cảm giác tự ti thì cuộc sống tinh thần sẽ chịu trói buộc nghiêm trọng, tri thức và sức sáng tạo sẽ bị ảnh hưởng và sẽ dần tan biến mất.

Bill Gates đã từng kể cho nhân viên của mình nghe chuyện ba đứa trẻ trong lần đầu tiên đến vườn thú:

"Khi đứng trước chuồng sư tử, một trong ba đứa nún sau lưng mẹ, toàn thân run rẩy, nambi nặc đòi về nhà; đứa thứ hai đứng im tại chỗ, sắc mặt trắng bệch, nói với giọng run rẩy: "Con không sợ đâu". Còn đứa thứ ba nhìn chằm chằm vào con sư tử, nói: "Con có thể chạm vào nó một chút được không?". Trong thực tế, mỗi người có thể dựa vào cách sống của mình, dùng cách của riêng mình để thể hiện sự cảm nhận của bản thân.

Sự mặc cảm tự ti của mỗi người không phải do lỗi của nhận thức mà do họ không đánh giá bản thân mình bằng những chuẩn mực hiện thực, họ tin rằng hoặc giả định rằng

bản thân phải đạt tới chuẩn mực nào đó. Tự ti, mặc cảm có tác dụng phản lại chí tiến thủ của họ. Vì tự ti nên một số người có phần quá khắt khe khi nhìn nhận những khuyết điểm của bản thân, điều này thúc giục họ sửa chữa hoặc lấy những thành công khác bù đắp các khuyết điểm của họ. Như thế có thể luyện rèn cá tính của họ và là cơ sở cho những thành công sau này.

Pele, ông vua của bóng đá thế giới trước khi thành danh cũng là một người rất tự ti, khi ông biết rằng vì tài nghệ của mình mà được người ta gọi vào đội bang Santos, ông lo lắng bồn chồn đến nỗi cả đêm mất ngủ. Ông trăn trọc nghĩ rằng: “Những ngôi sao trong đội liệu có chê cười mình không? Nếu như có chuyện gì xảy ra mình làm sao có thể quay về gặp mặt mọi người?”

Pele cuối cùng cũng tham gia đội bóng, tâm trạng rối bời và sợ hãi lúc đó thật khó hình dung. “Khi chính thức đi vào tập luyện, hai chân của tôi không tuân theo sự chỉ huy nữa”. Ông đã gia nhập một đội bóng nổi tiếng với cách đá. Ban đầu, ông còn cho rằng mới vào chẳng qua chỉ là tập dượt bóng, chuyên bóng, sau đó thì ngồi dự bị, nhưng không ngờ ngay trận đấu đầu tiên, huấn luyện viên cho ông đá chính lại còn đá ở vị trí trung phong. Pele vẫn chưa hoàn hồn, đôi chân giống như thể không phải là của mình mà như mọc trên thân người khác. Mỗi khi có bóng lăn đến lại có cảm giác như sắp bị mọi người lao vào đánh mình, như thể việc ra sân có vẻ như gượng ép. Nhưng khi ông bắt đầu chạy trên sân, mọi thứ thay đổi, ông quên rằng mình đang chơi với ai,

thậm chí quên cả bản thân mình, ông đỡ bóng, tảng bóng, chuyên bóng như thói quen, như thể đã hoàn toàn hoá thân vào thế giới của bóng đá.

Sau này, Pele đã giành cả cuộc đời cho sự nghiệp cầu thủ, ông đã ghi hơn 1000 bàn thắng, trở thành ông Vua của thế giới bóng đá.

Pele đã chiến thắng những mặc cảm và tự ti của bản thân bằng cách quên đi chính bản thân mình, toàn tâm toàn ý vào đá bóng, giữ một thái độ thản nhiên. Nếu như lúc ấy, lòng tự tin trong Pele mạnh hơn một chút cũng không đến nỗi phải chịu những áp lực tâm lí như thế. Vì sao lại có tâm lí tự ti và mặc cảm như thế? Nguyên nhân hoàn toàn là do quá xem trọng bản thân. Trong đầu luôn băn khoăn về ý nghĩ của mọi người với mình, lại còn lấy những tiêu chuẩn hà khắc làm thước đo đánh giá bản thân. Như thế cảm thấy mặc cảm, tự tin là điều tương đối dễ hiểu.

Cách mà Pele vượt qua sự mặc cảm tự ti dạy ta rằng:

Không nên để ý đến những hoài nghi cho rằng ta không thể thành công mà luôn tiến về phía trước, cho dù cuối cùng có thất bại cũng phải làm xem sao, có khi kết quả không phải là thất bại. Chẳng bao lâu bạn sẽ vượt qua được sự mặc cảm, tự ti, sợ hãi để thực sự trở thành chính mình.

SỐNG MỘT CUỘC ĐỜI LẠC QUAN VÀ TỰ TIN

“Cuộc sống là những hình ảnh tinh thần do con người không ngừng sinh ra, và thể hiện trong những phẩm chất của cuộc sống chúng ta”

Bill Gates nói: "Mặc dù lột bỏ hết quần áo trên người tôi, ném tôi vào sa mạc mênh mông, nhưng chỉ cần có một đoàn buôn đi qua là tôi lại có thể trở thành tì phú".

Một thái độ lạc quan với cuộc sống, quan trọng ở chỗ có một trái tim yêu đời, phóng khoáng, hạnh phúc và bình yên. Chúng ta đều biết, trên thế gian này không có thiên đường hay địa ngục thực sự, thiên đường hay địa ngục chẳng qua là do phản chiếu tâm hồn con người hoặc là sản phẩm của trí tưởng tượng. Hạnh phúc và đau khổ, thất bại và thành công của cuộc sống con người không hoàn toàn do thế giới hiện thực mang lại, mà một phần nào đó là nhân sinh quan của con người đối với thế giới hiện thực, đồng thời cũng do cách nhìn nhận vấn đề của chúng ta. Mọi đau khổ, buồn phiền đều có xuất phát điểm từ vấn đề này.

Khi Bill Gates còn học trung học, ông nhận được điện thoại từ một trong những công ty lớn nhất toàn quốc, Công ty sản xuất hàng quân dụng TRW, mời ông đi phỏng vấn. Để thực hiện ước mơ của mình Bill Gates đã thuyết phục nhà trường cho phép ông tham gia phỏng vấn.

Ba tháng sau, ông trở lại trường, ông phải học bù những bài học mà trong suốt thời gian qua ông đã bỏ, đồng thời phải tham gia thi cuối kì. Đối với ông tin học không có vấn đề gì còn các môn học khác ông cũng theo rất nhanh. Kết quả môn tin học ông chỉ đạt điểm "B", nguyên nhân không phải do ông thi không tốt (ông thi với điểm số cao nhất) mà là do môn học này ông chưa hề đi nghe giảng. Theo quy định trong tiêu chuẩn "thái độ học tập" ông bị trừ điểm. .

Bill Gates không hề oán hận mà chấp nhận cái hiện thực bất công này, đồng thời ông luôn mang một tinh thần lạc quan cao độ, tập trung toàn bộ tinh thần cho công việc mã hoá các con số. Ông đã trở thành một lập trình viên mà tài xứng với danh thực, đây là điều kiện tạo lập cơ sở vững chắc và kiến thức phong phú để sau này ông trở thành một nhân vật tầm cỡ thế giới.

Cuộc sống luôn là thế, chỉ cần chúng ta bỏ mặc những điều không vui ra ngoài, chúng ta sẽ gặt hái được những thành công. Như Bill Gates nói: “Công bằng không phải lúc nào cũng tồn tại, trong mọi mặt của cuộc sống luôn có một số điểm không như chúng ta mong muốn, nhưng chỉ cần thích nghi với chúng, kiên quyết đến cùng sẽ thu được những thành quả ngoài sức tưởng tượng”.

Vì vậy chúng ta cần có một cái nhìn lạc quan, tự tin để khích lệ bản thân, đừng quá bi ai sâu cảm. Chúng ta đều biết rằng, mỗi sự việc hoàn thiện không phải do “cơn tao xoay vần” mà do chính bản thân của mỗi chúng ta tạo ra.

Hoạ sĩ thuộc trường phái ấn tượng nổi tiếng Facos cả cuộc đời ông đã vẽ 800 bức tranh sơn dầu và 700 bức phác họa, nhưng toàn bộ các tác phẩm của ông chỉ bán được 1 bức. Cuộc đời ông là cuộc chiến chống lại nghèo đói và khó khăn. Trong suốt 17 năm gắn bó với nghiệp vẽ, ông không hề quan tâm đến những lời bình luận xung quanh, ông kiên tâm vẽ lên suy nghĩ của mình, nhận thức của mình về thế giới. Ông biết rõ một điều rằng đó mới là sự nghiệp, là sự sống của ông.

10 năm sau khi ông mất, khi lịch sử thế giới bước sang

một trang mới, các tác phẩm của ông đột nhiên thu hút sự chú ý, cho đến bây giờ vẫn thế. Các tác phẩm của ông sau khi đã trải qua hàng trăm năm kiểm định nghệ thuật, trở thành những tác phẩm đắt giá nhất trong lịch sử bán đấu giá thế giới, và thành vật sưu tầm của các bảo tàng nổi tiếng trên thế giới.

Facos không thay đổi, các tác phẩm của ông cũng vậy, chỉ vì con người đi từ không nhận thức đến nhận thức, đi từ ngoài vào trong, bước vào những thời đại trước mà tranh ông đã thể hiện, như thế mới cảm nhận được những âm hưởng kì lạ, cảm nhận được giá trị vô giá ẩn chứa trong tác phẩm của Facos.

Cuộc sống vốn đầy rẫy những bất công, điều này có thể làm nhiều người phiền lòng nhưng đó là sự thật. Tuy nhiên, chúng ta lại phạm phải một sai lầm luôn cảm thấy tiếc thương cho bản thân hoặc cho người khác, luôn cho rằng cuộc sống là công bằng hoặc có một ngày nào đó sẽ trở nên công bằng. Nhưng thực tế không phải là như thế, hiện tại cũng không, tương lai cũng không. Phải nhớ một điều rằng: “Mọi việc đều đã không thể thay đổi vậy tại sao không dũng cảm, vui vẻ mà tiếp nhận nó”. Chỉ cần chúng ta dũng cảm và vui vẻ đón nhận sự việc, thì trạng thái cuộc sống con người khó có thể thay đổi trong một sớm một chiều, người ta có thể dựa vào sức mạnh tinh thần để điều chỉnh những cảm thụ tâm lí.

Nhưng cuộc sống không phải là không thay đổi được, mà tự bản thân mỗi con người phải nắm bắt và điều chỉnh. Cuộc sống là không ngừng vận động, sáng tạo những ý tưởng và

được thể hiện trong những phẩm cách của số mệnh con người.

Thành bại trong cuộc đời mỗi con người, là do cách chúng ta duy trì sự hài hoà của cuộc sống như thế nào? Có thể chiến thắng mọi kẻ thù gây cản trở đến tinh thần, hiệu quả cuộc sống không? Thế giới, hoàn cảnh của mỗi con người là do họ tự tạo ra, tự họ có thể loại bỏ mọi tâm lí mặc cảm, tự ti, lo sợ, làm cho tâm hồn trở lên trong sáng, an bình.

Đồng thời, với một tư tưởng lạc quan, vui vẻ, yêu đời sẽ mang đến cho chúng ta một cảm giác thoải mái, hạnh phúc, hướng thượng. Nó cũng mang đến cho chúng ta niềm hi vọng tràn trề, dũng khí và động lực mới.

HÃY ĐỂ NIỀM TIN GIÚP BẠN MỞ CÁNH CỦA THÀNH CÔNG

"Chúng ta sẽ làm đến cùng hay là chịu "đã tràng xe cát", chúng ta nhất định sẽ làm, làm đến khi nào có thành quả mới thôi".

Hạnh phúc và thành công của đời người phụ thuộc vào việc ta có thể trưởng thành một cách vui vẻ bằng cá tính trời cho của mình hay không. Chúng ta không hề có trách nhiệm phải nương náu dựa theo hạnh phúc và thành công của người khác, mà chúng ta cần hướng thành quả do chính mình làm ra. Tại sao lại như vậy? Bởi vì bạn chưa chắc đã có tố chất, hoàn cảnh và cơ hội như người khác. Nhưng đừng vội buồn phiền vì bạn có tố chất, hoàn cảnh, cơ hội của riêng bạn, chỉ cần bạn có niềm tin tất thắng, thì thành công sẽ nằm trong tầm tay bạn.

Bill Gates thường nhủ thầm rằng: “Chỉ cần có thời gian, chỉ cần có cơ hội, tôi nhất định sẽ trở thành tỉ phú”. Và ông đã dựa vào niềm tin sắt đá đó, viết lên bao câu chuyện thần thoại trong thế giới phần mềm.

Chúng ta đều biết, Bill Gates và Bill Clinton đều có được những thành công rực rỡ nhưng con đường dẫn tới thành công của mỗi người là khác nhau, điểm giống nhau ở đây là nguyên tắc, là lí tưởng, là những bước tiến vững chắc, là tinh thần không ngừng học hỏi, là niềm tin tất thắng.

Người chủ trong tác phẩm “Tiếng gọi nơi hoang dã” của JackLondon trong đêm gió tuyết mịt mùng, đường như vô vọng, nhưng niềm tin và lòng dũng cảm tuyệt vời đã thổi bùng lên trong anh ngọn lửa hi vọng. Anh biết anh không thể chết, anh phải tiếp tục sống. Và anh đã vượt qua muôn trùng bão tuyết, giành lại sự sống từ tay tử thần.

Niềm tin sắt đá có thể biến những cái không thể thành có thể, biến bạn thành một người chiến thắng. Một người nếu biết dùng trí tuệ để giải quyết những nguy cơ thì có thể tìm thấy những giá trị khả quan từ chính những nguy cơ đó. Cho nên cho dù là thách thức hay khó khăn đều là những yếu tố giúp ta trưởng thành.

Một người nếu có niềm tin sắt đá thì có thể chiến thắng mọi trở ngại, chỉ cần kiên trì, nhẫn nại làm cho thật tốt, coi như tiềm năng trong bạn đã được khai thác, tạo nên một con người mới, một diện mạo mới. Cần đặt ra một mục tiêu mang tính liên tục và cần nỗ lực thực hiện nó, quá trình liên tục

này sẽ đánh thức nhiều hơn những tiềm năng trong bạn. Thông qua cả quá trình đó tạo nên một sự nghiệp vĩ đại là điều hoàn toàn có thể.

Bên cạnh đó, một người trong cuộc đời không hề có một mục tiêu nào, thiếu vắng niềm tin, không thể chủ động chọn lựa cho mình một con đường thích hợp; một người không hề hiểu gì về bản thân mình, không thể tự mình tiến thủ, tự mình phán đấu, tự mình thực hiện công việc. Không có niềm tin sắt đá làm cơ sở và hậu thuẫn, con đường phía trước thật nhiều chông gai.

Niềm tin tựa như kim chỉ nam và bản đồ, chỉ rõ mục tiêu mà chúng ta cần đi tới. Bởi vì chỉ có sức mạnh do niềm tin mang lại mới có thể khiến ta mạnh hơn. Lịch sử loài người xét về cơ bản là lịch sử của niềm tin. Một số người như Galile, Newton hoặc không những là người thay đổi lịch sử mà còn là người thay đổi niềm tin của chúng ta. Nếu có ai đó muốn thay đổi bản thân thì hãy bắt đầu bằng việc thay đổi niềm tin, đặt niềm tin lên hàng đầu.

Bill Gates thường nói: “Chúng ta sẽ làm đến cùng hay là chịu “dã tràng xe cát”, chúng ta sẽ làm, làm đến khi nào có thành quả mới thôi”.

Hoàn cảnh, môi trường sống của mỗi người có tác động không nhỏ đến tâm tư tình cảm của người đó. Một căn phòng sạch sẽ, tinh túng; một bầu không khí tự nhiên, mới mẻ khiến người ta có cảm giác yên bình, thoái mái. Ngược lại, một môi trường bẩn thỉu, chật hẹp tạo cho người ta cảm giác khó chịu. Tâm trạng thất vọng, càng cần một môi trường

yên tĩnh tràn đầy không khí trong lành. Nếu như bước ra ngoài trời, hít thở bầu không khí trong lành, thư giãn tâm hồn, ngắm nhìn cảnh sắc quanh ta, tự nhiên thấy yêu đời hơn khao khát được sống, được cống hiến hơn.

Stoumatke đã từng nói: “Một người có niềm tin, sức mạnh mà họ bộc lộ ra tương đương với 99 người mà trong họ chỉ tồn tại sự hứng thú”.

Điều đó giải thích tại sao niềm tin lại có thể mở tung cánh cửa dẫn đến thành công. Khi trong lòng chúng ta tin, niềm tin có thể truyền mệnh lệnh chỉ huy hệ thống thần kinh, chúng ta sẽ vô tình rơi vào trạng thái tin thật sự. Vì niềm tin có thể đánh thức sức mạnh tiềm tàng đang ẩn sâu trong mỗi chúng ta.

Vì vậy, củng cố vững chắc niềm tin có thể tạo lên nguồn sức mạnh to lớn hướng tới một tương lai huy hoàng.

NIỀM TIN TẠO LÊN VINH QUANG

“Một niềm tin tích cực có thể khiến cho người ta có đủ tự tin, tiếp tục tiến về phía trước, còn một niềm tin tiêu cực có thể huỷ hoại cuộc đời một con người”.

Bí quyết tạo nên vinh quang ở chỗ: chọn lựa niềm tin có thể dẫn bạn đến thành công, từ bỏ niềm tin có thể làm bạn lui bước.

Trong cuộc sống ta gặp rất nhiều người khi thất bại lại đổ lỗi tại hoàn cảnh, môi trường, gia đình, xuất thân và hàng loạt các nguyên nhân khác. Nhưng Anthony. Robin đã nói: “Không phải môi trường hoàn cảnh mà do niềm tin quyết

định vận mệnh của chúng ta”.

Trong thế chiến lần thứ hai, một người phụ nữ Do Thái đã tận mắt chứng kiến bạn Đức giết chết đứa con 3 tháng tuổi của mình, rồi bà và chồng mình bị chúng nhốt trong các trại tập trung riêng rẽ, không tin tức, không liên lạc. Hơn thế nữa, trong tù bà phải chịu sự ngược đãi dã man, sống trong đó tất cả là một màu tối đen không hi vọng, không ngày mai.

Có một ngày, bà nhìn thấy một đứa trẻ, trên tay đang cầm một bó hoa, tung tăng đi lại bên ngoài tường rào, bà tự nhủ: “Nhất định có một ngày mình cũng sẽ như thế”. Chỉ một điều ước nhỏ nhoi đó đã nhen lên trong bà khát khao được sống, được làm người. Cuối cùng sau đó 3 năm, nước Đức bại trận, bà rời khỏi trại tập trung, đoàn tụ cùng chồng.

Chiến tranh đã mang đau khổ đến cho bà, nhưng niềm tin vào ngày mai đã thôi thúc bà phải sống, phải vượt qua những đau khổ trước mắt.

Một giáo sư đại học tại trường Binzen, Mĩ, sau khi nhiều năm nghiên cứu về niềm tin, đã chỉ ra: có ba loại niềm tin đặc biệt sẽ gây vô cảm ở con người sau đó sẽ huỷ hoại cuộc đời họ. Ba loại niềm tin đó là: khó khăn mãi mãi tồn tại, khó khăn có khắp nơi và vấn đề là do mình.

Chúng ta có thể dùng trí tưởng tượng để kích thích bản thân theo đuổi thực hiện những ước mơ, chỉ cần tưởng tượng thật phong phú như thể sự việc đó có thật, ta càng có thêm động lực để thực hiện ước mơ đó.

Trong một vài thế kỉ gần đây, mọi người đều cho rằng

chạy 1 dặm Anh(1609m) trong vòng 4 phút là điều không thể. Nhưng vào năm 1954, Roger Knast đã chứng minh điều đó là có thể. Sở dĩ anh ta làm được là do anh phải trải qua một quá trình khổ luyện, nhưng nguyên nhân chủ yếu là do yếu tố tinh thần đột phá. Trước đó anh thường thường tưởng tượng mình sẽ thực hiện thành công, lâu dần nó trở thành niềm tin mãnh liệt trong anh, nó trở thành mệnh lệnh tuyệt đối với hệ thần kinh, phải hoàn thành sứ mệnh đó. Nhờ có niềm tin mãnh liệt như thế, người ta có thể phát huy một sức sáng tạo vô bờ bến.

Các tiến sĩ y học thuộc trường đại học Harvard đã nghiên cứu ảnh hưởng của niềm tin với cơ thể con người. Thông qua hàng loạt các thí nghiệm thực tế cho thấy: trong quá trình điều trị, niềm tin đóng một vai trò vô cùng quan trọng, thậm chí quan trọng hơn cả những phương pháp trị liệu.

Trong cuộc đời con người, cần có niềm tin dẫn lối đưa đường, nó chỉ cho ta thấy mục tiêu cần đến, khích lệ động viên sống cuộc đời mà ta mơ ước.

Năm 1986, khi giải bóng rổ nhà nghề Mĩ bắt đầu, đội bóng Lorsch đứng trước những thử thách lớn. Huấn luyện viên trưởng muốn mọi người tin tưởng mình có thể đoạt ngôi quán quân, liền khích lệ mọi người chỉ cần mỗi người tiến bộ 1%, là có thể tạo lên bất ngờ ở mùa bóng năm nay. 1% thì thi có thăm vào đâu, nhưng nếu 12 người đều tiến bộ 1%, so với trước kia quả là một bước chuyển lớn. Chỉ cần 1% là có thể giành ngôi vô địch. Kết quả là không chỉ dừng lại ở 5% mà còn đạt tới 50%, cuối cùng họ đoạt được chức vô địch

một cách dễ dàng. Một số công ty lớn của Mĩ đại được doanh thu cao không chỉ vì họ có tài quản lí mà còn do quyết tâm bảo đảm chất lượng của họ. Họ chỉ biết đến một từ “Cải thiện”, thực tế “Cải thiện” có một nguyên tắc, đó là cải thiện dần dần từng chút một. Mỗi ngày một ít, “kiến tha lâu đài tổ”, ta sẽ có một thành quả ngoài sức tưởng tượng.

Cuộc sống đầy rẫy những lo toan, nếu không lo thất nghiệp thì lo lương thấp; không lo li hôn thì lo bệnh tật. Nhưng luôn ghi nhớ rằng, mỗi ngày là một ngày đổi mới.

Một cuộc đời thành công và hạnh phúc là như vậy đó, hàng ngày hàng giờ không ngừng làm đẹp cuộc sống, không ngừng củng cố niềm tin, như thế đường đến thành công sẽ chẳng còn bao xa.

THÀNH CÔNG KHỞI NGUỒN TỪ NIỀM TIN SẮT ĐÁ

“Trên thế giới này, không ai có thể hạ gục bạn. Nếu bạn có một niềm tin kiên định”.

Niềm tin là ngọn nguồn của sức mạnh, là nền tảng của chiến thắng. Niềm tin là “trụ kinh thiên” trong thế giới tinh thần con người, thế giới đó sẽ sụp đổ nếu thiếu vắng niềm tin.

Trong sa mạc khô cằn, chỉ trong tim bạn niềm tin về những giọt nước ngọt mát mãi không ngừng đập, những hạt cát khô nhỏ bé có lúc sẽ biến thành những giọt nước suối trong mát đó.

Công nghệ phần mềm vừa ra đời được hai năm liền gấp phải chuyện kiện tụng gay gắt, tưởng như mất hết hi vọng. Theo như hiệp ước kí với MITS, thì MITS có trách nhiệm, nỗ lực tiêu thụ phần mềm BASIC. Nhưng vì phần mềm này có

nhiều điểm ưu việt, nên trên thị trường xuất hiện hàng loạt các sản phẩm giả mạo. Điều này dẫn đến việc MITS không ra sức tiêu thụ sản phẩm này, khiến Bill Gates rất tức giận. Ông cho rằng trong việc này, MITS là kẻ tòng phạm để những sản phẩm giả mạo kia phát triển. Ngoài việc công kích và cảnh cáo những kẻ làm giả trên các tạp chí điện tử toàn quốc, ông còn mời một luật sư chuyên về sở hữu bản quyền tham mưu cho ông trong vụ này. Ông luật sư cho rằng, với tình hình trước mắt, phải thu hồi lại quyền tiêu thụ sản phẩm BASIC bằng cách kiện ra tòa và khả năng thắng của vụ kiện này là rất cao.

Lúc đó, Roberts, giám đốc MITS nhận thấy tình thế bất lợi liền bán công ty cho người khác, đổi tên mới là PERTEC, điều này có nghĩa là MITS không còn tồn tại nữa và đối tượng kiện tụng lại là công ty PERTEC.

Bill Gates có lần nhắc đến vấn đề chi phí kiện tụng là rất lớn, nhưng chi phí trọng tài lại thấp. Vì vậy, ông quyết định giao cho ban trọng tài của chính phủ. Tuy nhiên, vì đây là vụ kiện tụng với tính chất rất mới nên chính phủ còn chần chờ chưa nhận, ngoài các chuyên gia về lĩnh vực phần mềm được mời đến làm cố vấn, chính phủ vẫn giữ một thái độ thận trọng. Trong lúc này, khi mà vấn đề trọng tài chưa ngã ngũ, PERTEC từ chối trả tiền bản quyền theo hợp đồng trước đó, như thế là nguồn vốn chủ yếu của phần mềm đã bị cắt đứt.

Về sau, Bill Gates có lần nhắc đến vụ kiện tụng mà dường như đã bóp chết sản phẩm phần mềm của ông ngay khi nó vừa ra đời. Ông nói: "Họ dự định làm chúng tôi chết đói, họ

định hoà giải mà không cần phân xử, chúng ta dường như bị ép phải phạm pháp, sự việc đến chỗ nguy hiểm, bất lợi. Trọng tài cần đến 9 tháng, cuối cùng cũng đưa ra phán quyết. Đến khi mọi thứ kết thúc, tôi phát hiện vì kết quả phán xử này không thể không dốc túi ra mà trả nợ. Họ đã phải trả một giá đắt vì coi thường hợp đồng”.

Có người đã từng nói: “Có hệ thống thần kinh phản xạ ưu việt, quyết định những thay đổi cảm giác và năng lực phản ứng nhạy bén mới có thể tồn tại, thậm chí trở nên mạnh mẽ”. Bill Gates phải đổi mặt với kết quả đe doạ sự sinh tồn, từ đó biến niềm tin kiên định thành bảo bối quản lý phần mềm.

Nhà hoạt động xã hội nổi tiếng Martin Luther King nói: “Trên thế giới này, không ai có thể hạ gục bạn. Nếu như niềm tin của bạn vẫn kiên định”.

Niềm tin tẩy lùn những khúc nhạc hoành tráng trong bản nhạc số mệnh, nó còn bùng cháy lên ngọn lửa thanh xuân. Sự hoài nghi là làn sương mờ che khuất những vì sao niềm tin lấp lánh, sự lạc lối phủ kín hai mắt ta; sự dao động là con sâu đục ruỗng thân cây to lớn, và trong những cơn mưa gió những thân cây đó dần gục ngã; sự lật lọng là tảng đá ngầm dưới đáy thuyền, khi thuỷ triều lênh xuống nó ngăn cản hành trình đến bến bờ bình yên của những con thuyền đó.

Như trong thời buổi cạnh tranh hiện nay, kẻ chiến thắng là kẻ mạnh, là kẻ thức thời, còn kẻ yếu thế là kẻ bị đào thải, chờ đợi sự giúp đỡ của người khác hoặc cầu mong thần linh là không hợp thời, chỉ có vượt khó vươn lên, là người đầu tiên nếm trải khó khăn, mới có thể giành được cơ hội cho mình.

Điều quan trọng nhất với một người là có niềm tin, có niềm tin là có sức mạnh.

NIỀM TIN TÔI LUYỆN Ý CHÍ CHIẾN ĐẤU

"Niềm tin mang đến cho con người sức mạnh vô song, không có niềm tin song hành cùng sự chuyên cần, nếu bước thêm nữa sẽ sa xuống "giếng cạn" của sự tự ti".

Trên thế giới này, niềm tin là một món hàng miễn phí mà bất cứ ai cũng có thể sở hữu, tất cả những ai muốn gặt hái được thành công đều phải bắt đầu từ những niềm tin nhỏ nhoi như thế.

Có hai bà lão 70 tuổi, một bà cho rằng sống đến bây giờ đã là đủ, và bà bắt đầu viết di chúc; còn bà lão kia cho rằng một người có thể làm cái gì đó mà không cần quan tâm đến vấn đề tuổi tác; cái quan tâm là họ nghĩ gì và bà bắt đầu học leo núi ở cái tuổi "nhân sinh thất thập cổ lai hi". 25 năm sau đó, bà đã chinh phục rất nhiều ngọn núi cao, trong đó có không ít các đỉnh núi nổi tiếng thế giới. Sau này, khi đã 95 tuổi bà còn leo lên đỉnh núi Phú Sĩ của Nhật Bản, lập kỉ lục người cao tuổi nhất leo ngọn núi này. Đó chính là bà Juda Cruise.

Một giáo viên nổi tiếng người Mĩ, bà Mawa Collins, 30 năm trước bắt đầu sự nghiệp sư phạm của mình tại một trường tiểu học ở Chicago, bà phát hiện trong đám học sinh có một số không có hứng thú học tập. Sau khi đi sâu vào tìm hiểu, bà thấy không phải số này không dạy được mà vì cách giáo dục truyền thống không tạo cho chúng niềm tin cần có. Bà liền áp dụng một phương pháp đặc biệt, bà bắt đám học sinh

này đọc các tác phẩm của Shakespear và Tolstoy. Cách làm này gặp phải sự phản đối của một số giáo viên, họ cho rằng làm như thế chẳng khác gì trò cười. Tuy nhiên, bọn trẻ không những đọc hiểu mà chúng còn thấy thích thú. Bà cho rằng mỗi đứa trẻ đều có những cá tính riêng, chúng có sở thích, niềm vui riêng. Bà theo đuổi niềm tin này, tạo lập cho chúng lòng tự tin bằng cả tấm lòng và sự kiên trì vô bờ của mình.

Có thể nói, niềm tin sinh ra sự tự tin, sự tự tin có thể cảm hóa người khác, một mặt có thể khơi dậy sự tự tin của họ với bạn, mặt khác làm cho mọi người cảm nhận được nó.

Bill Gates mượn lời của Antone. Robin khuyên những người trẻ tuổi: Niềm tin có thể khơi dậy nguồn sức mạnh tiềm tàng ẩn chứa trong bạn, nó là tín ngưỡng và nguyên tắc chỉ đạo, nó giúp chúng ta hiểu ý nghĩa và phương hướng cuộc đời. Niềm tin là vô tận ai cũng có thể có; niềm tin như thể màng lọc có sẵn, lọc cái thế giới mà ta đã nhìn thấy; niềm tin cũng như trung khu điều khiển trong đại não, chỉ huy hoạt động con người, dựa vào những thứ mà ta tin tưởng, để quan sát thế giới chuyển động.

Có thể thấy rõ, niềm tin mang đến cho con người sức mạnh vô song, không có niềm tin song hành cùng sự chuyên cần nếu bước thêm nữa sẽ sa vào giếng cạn của sự tự ti.

Marie Quiri bằng sự đam mê khoa học, niềm tin và nghị lực phi thường đã tinh luyện ra một loại vật chất vô cùng quý giá từ một núi khoáng chất - chất Radium. Bà từng nói: "Cuộc sống đối với bất cứ ai cũng đầy chông gai, thử thách, chúng ta phải bền gan quyết chí; quan trọng hơn là phải có niềm

tin. Cần tin rằng, với mỗi sự việc chúng ta đều có khả năng, với bất cứ giá nào cũng phải giải quyết nó. Khi hoàn thành, chúng ta có thể tự hào mà nói rằng: "Tôi đã làm hết khả năng".

Một khi niềm tin tan biến đi, tinh thần con người chỉ là con số "Không". Những người chưa từng biết đến niềm tin đối với bất kỳ điều gì sẽ "ngại trước lo sau", trên suốt chặng đường đời không một lần ngẩng cao đầu, ưỡn cẳng ngực, không cất nổi bước chân, không thấy ánh bình minh, không thấy hương vị ngọt ngào của cuộc sống.

Có niềm tin soi đường, mỗi người chúng ta đều tràn đầy sinh khí. Chỉ có người tâm hồn tràn đầy niềm tin ở bất cứ nơi đâu đều có thể đem niềm tin vào cuộc sống, thực hiện tâm nguyện, ước mơ của mình.

HÃY ĐỂ CHO NIỀM TIN MÃI BAY CAO

"Ở đâu có việc ở đó có những người có sức mạnh, có khả năng, có bầu nhiệt huyết đang căng đầy".

Con người ta một khi mất đi lí tưởng đồng nghĩa với không có tương lai. Mặt khác, lí tưởng cao đẹp sẽ tự nhiên xuất hiện khi con người tràn đầy niềm tin, tín ngưỡng. Chỉ khi nào lí tưởng cao đẹp được thực hiện, vòng hào quang lung linh của niềm tin mới tỏa sáng, khiến ta cảm thấy sự vĩ đại và cao quý của sự nghiệp.

Bill Gates đã có những cống hiến to lớn cho xã hội, ông vẫn giữ được phẩm chất giản dị, cần cù, bộc trực và một niềm tin kiên định. Ông nhấn mạnh: người có niềm tin kiên định là người không hề lầm đường lạc lối dù chỉ trong giây

phút, tâm hồn họ đạp vỡ lò lửa nơi địa ngục tối tăm bay thẳng lên cõi cực lạc, thiên đường.

Tác giả nổi tiếng Trung Quốc, Liễu Thanh là một người như thế, để hoàn thành tác phẩm “Sáng nghiệp sử”, ông đã phải nhẫn nhục, sống qua những năm tháng khổ ải của thời kì “Văn cách”. Sau khi phần một của tác phẩm được phát hành, trở thành một hiện tượng trên văn đàn Trung Quốc và đã được dịch ra nhiều thứ tiếng. Nó còn nhận được sự ái mộ của không ít các nhà văn thế giới.

Tuy nhiên, khi ông chuẩn bị hoàn thành phần hai thì một cuộc cách mạng chưa từng có trong lịch sử nổ ra (Cách mạng văn hoá). Liễu Thanh bị quy vào thành phần tư sản, “tác giả đen”, bị lôi ra đấu tố. Lúc đó, Liễu Thanh tuổi đã cao, lại mắc một số căn bệnh trầm trọng, nhưng vẫn phải chịu sự dày vò dã man của phái tạo phản. Kết thúc một trận phê đầu, ông gầy như cạn kiệt sức lực, đến ăn cơm, đi lại cũng không thể.

Sau khi bị lôi về thành phố, ông bị quản thúc trong một căn phòng chật hẹp, hôi hám, xung quanh là nhà vệ sinh, kho giấm, bất kể là ngày hay đêm đều có một thứ mùi khó chịu hành hạ ông. Đối với một người có bệnh dị ứng và bệnh đường hô hấp như ông, mỗi ngày trôi qua đối với ông là một cực hình. Ông bị cái mùi đó hành đến chết đi sống lại, về đêm thường phát bệnh, có những lần cái chết đã đến rất gần. “Văn cách” làm cho ông nhà tan cửa nát. Nhưng ngược lại ông không hề đánh mất niềm tin, không hề quên đi sứ mệnh của mình. Mỗi khi bệnh tình thuyên giảm ông lại lo viết tiếp

và chỉnh sửa phần hai “Sáng nghiệp sử”.

Liễu Thanh là người như thế: không nói lời trái lương tâm, không làm việc trái lương tâm., không khuất phục trước các thế lực đen tối, không từ bỏ mục tiêu theo đuổi. Đó là phẩm chất cao quý cả một đời không đổi của ông,

Do đó, thanh niên chúng ta, khi lập nghiệp không thể dễ dàng từ bỏ mục tiêu theo đuổi. Nếu như bạn cảm thấy có cái đáng để cho bạn phấn đấu, bạn phải chịu mọi đắng cay tủi nhục, bạn phải biết trân trọng cuộc sống và tinh lực của mình, đồn toàn bộ tâm huyết theo đuổi sự nghiệp, cho đến tận hơi thở cuối cùng, rồi thành công sẽ mỉm cười với bạn.

Bill Gates cũng đã làm đến điểm này, khi công ty Roberts thành công trong việc dùng ngôn ngữ BASIC viết phần mềm đầu tiên, Bill Gates tin rằng ngôn ngữ BASIC không chỉ thành công với máy tính Alben 8800, mà nó còn có ý nghĩa mang tính cách mạng đối với cả ngành công nghiệp máy tính. Sự tin tưởng tuyệt đối vào điều đó đã mang đến cho ông thành công.

Thực tế có nhiều người gặp thất bại trong sự nghiệp, họ có ý định tự vẫn; có những người cũng trong hoàn cảnh đó nhưng cách hành xử của họ khác: họ tiếp tục sống. Kì thực xét về bản chất thì giữa hai thái độ đó có sự tương đồng: Họ đều có niềm tin kiên định, tất cả sự lựa chọn là làm trọn vẹn một sứ mạng nào đó, đạt được mục tiêu nào đó.

Nhà khoa học Anh Styron Hodgin, ông là một thiên tài dám viết lịch sử bằng “thời gian”, nhưng ông bị nhiễm một căn bệnh kỳ quái mà các bác sĩ của thời đại bấy giờ phải bó

tay “Chứng sợ cứng tuỷ sống, bại cơ”. Một người vĩnh viễn chẳng bao giờ có thể đi lại được, vĩnh viễn chẳng bao giờ có thể tự ăn hay nói chuyện đã cống hiến cho thời đại cuốn tiểu thuyết mang tính khoa học nhất. Ông là một bệnh nhân phải khó khăn, khổ nhọc lắm mới có thể lê được một bước, nhưng ông lại đi được rất xa, những người may mắn hơn ông có thể chỉ có thể đứng trước cái bóng trước của ông nhưng chẳng bao giờ theo kịp được vót bước bứt phá trong tư duy của ông.

Styron Hodgin dựa vào tín ngưỡng kiên định và tính cách không khuất phục đã chiến thắng được bệnh tật, trong hai cực của con người đồng thời thể hiện dung khí siêu nhân và thành tựu làm mọi người kinh ngạc, điều này tạo ra một số mệnh rung động lòng người.

Chúng ta biết rằng, cái chết đôi khi rất đơn giản, dễ dàng, nhưng sống một cuộc sống thống khổ là một điều vô cùng nan giải. Không có niềm tin kiên định điều này gần như là không thể.

Bill Gates cho rằng những người có năng lực, có lòng kiên nhẫn khi mà bầu nhiệt huyết đang căng gấp việc gì thì lập tức bắt tay vào làm.

NUÔI DƯỠNG NIỀM TIN, GẶT HÁI THÀNH CÔNG

“Những người có thành tích kiệt xuất đều có phẩm chất này, họ có thể biến cái không thể thành có thể, bằng khả năng tuyệt vời của mình, họ khiến người khác phải sững sờ”.

Nhà văn Pháp Roman. Roland nói: “Kẻ thù đáng sợ nhất là không có niềm tin kiên cường”.

Vậy nói cho cùng niềm tin là gì? Trong cuộc sống thường nhật chúng ta thường luôn miệng nói ra tràng giang đại hải những câu mà không phải ai cũng hiểu; giống như hai chữ “niềm tin”, mọi người đều quen dùng nhưng không phải ai cũng thực sự lĩnh hội được nó.

Niềm tin là đứng trước một sự việc sẽ có cảm giác như thể ta đã nắm được trong bàn tay. Giống như khi bạn nghĩ là mình rất thông minh sáng suốt thì những lời bạn nói ra tràn đầy sức mạnh, “tôi nghĩ là mình rất thông minh”. Khi bạn biết như thế, bạn sẽ phát huy hết sức năng lực tư duy và thành công là điều hiển nhiên.

Với bát cứ sự việc nào mỗi người đều có chủ quan riêng nhưng bản thân không quyết đoán, lại không hề có niềm tin hoặc không làm chủ được bản thân, như thế việc huy động nội lực là bất khả thi.

Do đó, có thể tin rằng mọi người đều trải qua những tính toán, suy tư, những lúc sờn lòng. Khi mà những giây phút này qua đi là lúc họ vượt lên hoàn cảnh, vượt lên số phận, hướng tới bến bờ của hạnh phúc của thành công. Có thể coi đó là ngọn lửa thử chất vàng mười trong họ.

Bill Gates chỉ được biết đến như một thiên tài, nhưng không chỉ có thế, để thực hiện niềm tin, niềm mơ ước của mình mà ông phải đơn thương độc mã không bạn đồng hành trên con đường gian lao. Khi Bill Gates phát hiện tại một thị trấn ở bang New Mexico, có một công ty đang nghiên cứu phát triển cái gọi là “máy tính cá nhân”, nhưng nó phải dùng ngôn ngữ BASIC để khởi động, ông liền bắt tay vào viết

phần mềm này và hạ quyết tâm sẽ hoàn thành nó. Ông có một đặc điểm là một khi định làm gì sẽ tìm mọi cách cho đến khi thu được kết quả.

Chỉ trong vòng mấy tuần ngắn ngủi, ông và một cộng sự đã dốc toàn bộ tâm trí, sức lực, cuối cùng đã tạo ra một sản phẩm phần mềm, góp phần vào sự ra đời của máy tính cá nhân.

Thành công đó của Bill Gates đã dẫn đến một loạt sự thay đổi, góp phần khuyếch trương thế giới máy tính. Ở tuổi "tam thập nhi lập", ông đã trở thành một người giàu có trong tay hàng tỷ đôla.

Ông tự bạch: "Niềm tin đã mách bảo cho tôi hành động và quyết sách như thế. Đó là: tin tưởng rằng tất cả mọi người đều muốn nỗ lực làm việc và có thể làm việc một cách đầy sáng tạo, chỉ cần tạo cho họ môi trường, hoàn cảnh thích hợp họ sẽ mang thành công đến cho bạn".

Thực tế, trong cuộc sống thường nhật con người luôn bận bề với hàng trăm ý nghĩ, nhưng làm gì để biến những ý nghĩ đó thành niềm tin? Một cái bàn nếu thiếu đi một cái chân sẽ không phải là cái bàn theo đúng nghĩa của nó. Giống như thế, niềm tin nếu không được nâng đỡ sẽ không trở thành niềm tin, nó chỉ là những ý nghĩ mà thôi. Nếu như bạn cho rằng bạn có bề ngoài hấp dẫn, thử hỏi bạn có đủ tự tin như thế không? Chẳng lẽ bạn có căn cứ gì đó để nói thế? Nếu là có, căn cứ đó sẽ tạo thành điểm tựa cho ý nghĩ của bạn, là nguyên do để bạn có thể nói bạn là người hấp dẫn.

Vì vậy, dù cho bạn có bao nhiêu ý nghĩ cũng nên đều tập trung để diễn tả rằng “bạn hấp dẫn”, chỉ có như thế mới tạo ra nguồn dinh dưỡng nuôi sống niềm tin. Chỉ cần có nguồn sống, có cơ sở không sợ gì không có niềm tin.

Có lẽ mỗi người sẽ có một cuộc sống ổn định nếu dựa vào những kinh nghiệm của bản thân, nhưng những kinh nghiệm đó của bạn do đâu mà tích luỹ được? Do đọc sách, nghe nhạc, xem phim hay nghe người khác nói hay thuần túy là xuất phát từ tưởng tượng của bản thân. Những cơ sở, căn cứ bên ngoài sẽ kích thích phản ứng tâm lí, mức độ mạnh tự nhiên sẽ tác động, ảnh hưởng đến cường độ của niềm tin. Kinh nghiệm đau khổ hay hạnh phúc của bản thân sẽ tạo ra sự phản ứng mạnh của tâm lí. Phản ứng càng mạnh càng tạo cơ sở vững chắc cho niềm tin. Ngoài ra cường độ mạnh yếu của niềm tin phụ thuộc rất nhiều vào sự ít hay nhiều những kinh nghiệm như thế. Không cần phải nói, cơ sở niềm tin nhiều niềm tin đó sẽ vững chắc.

Vậy những cơ sở để tạo lập lên niềm tin như thế chính xác đến mức độ nào coi là được? Kì thực, không quan tâm nó là thật hay giả, kiên cố hay lung lay, vì qua những gì ta biết ngay cả những người đầy kinh nghiệm cũng có lúc dao động.

Nhân loại thường có tài là “biến không thành có”. Vì vậy, có thể nói để tìm cơ sở cho niềm tin là vô cùng vô tận. Chúng ta không cần biết khởi nguồn của cơ sở đó, không cần biết là thực hay hư, chỉ cần chấp nhận đó là thật là tốt rồi.

Những người có thành tích kiệt xuất đều có phẩm chất

này, họ có thể biến cái không thể thành có thể, bằng khả năng tuyệt vời của mình, họ khiến người khác phải sững sốt.

Do đó, khi nói về vấn đề này, Bill Gates chỉ ra: Trước tiên cần sử dụng nguồn năng lượng vô hạn còn tiềm tàng, biến mọi thứ thành có thể. Đồng thời, đốt cháy lên những khát khao để nuôi dưỡng niềm tin. Nghĩa là, mang một trái tim tràn đầy những hi vọng đối diện với thử thách, chiến đấu đến cùng để hưởng niềm vui chiến thắng ngọt ngào.

LỜI KHUYÊN THỨ HAI

TÂM HỒN

Nuôi dưỡng một tâm hồn trong sáng

QUÊN ĐI SỰ ÁY NÁY, HỐI HẬN

“Bộ não là thứ duy nhất mà chúng ta có khả năng kiểm soát, nếu như việc này không thể nó sẽ không thuộc về ta nữa...”

Trong cuộc sống, những người trẻ tuổi vô hình trung chịu sự tác động của trạng thái hối hận và dằn vặt, họ trở thành những “cái máy hối hận” không hơn không kém, Bill Gates đã sâu sắc chỉ ra: “Bộ não là thứ duy nhất mà chúng ta có khả năng kiểm soát, nếu như việc này không thể nó sẽ không thuộc về ta nữa...”

Vì vậy, ân hận và dằn vặt là những hành vi vô ích, nó lãng phí lãng phí tinh thần của chúng ta. Chúng là tâm trạng có xuất phát điểm từ những sự việc trong quá khứ. Thời gian như mũi tên bặt khỏi dây cung, không bao giờ trở lại, cho dù bạn hối hận dằn vặt thế nào thì mọi thứ đều đã trôi vào quá vãng.

Lúc đầu, Bill Gates không hề hối hận vì đã ra đi khỏi trường Harvard. Ông nói: “Khi tôi vừa rời khỏi trường đại học và mở công ty phần mềm, trong lòng không hề hối hận,

nhưng tôi vẫn rất lưu luyến không khí vui vẻ tại đó, và hi vọng rằng lúc đó có nhiều thời gian hơn để kết thúc chuyện học hành, nhưng ...” Cuốn theo vòng xoáy của cơn lốc phổ cập máy tính, công ty phân mềm ra đời.

Canachi nói: “Đừng để mình phải bận tâm vào những việc mà đáng lẽ phải quên, nhớ một điều rằng cuộc đời như bóng cầu không cần phiền não vì những thứ nhỏ bé”.

Khi sự ân hận dần vặt đến, ta hãy đón nhận nó bằng một thái độ tích cực, một tâm trạng thoải mái. Bên cạnh đó, từ ngữ và lời nói cũng có sức ảnh hưởng rất lớn. Nếu như cứ miêu tả tâm trạng khoẻ khoắn của bạn bằng những từ ngữ nhuốm màu cải lương, nó sẽ làm tổn hại đến sức khoẻ của bạn. Bạn dùng một số từ ngữ quen thuộc để nói lên những suy nghĩ trong lòng.

Cuộc sống là thế, khi ta gặp điều phiền muộn, trăn trở, khó khăn không cần hối hận và dần vặt, vì điều đó không có nghĩa là bạn đang gặp thất bại.

Trong trường hợp đó chúng ta nên học cách thay đổi tâm trạng, mọi người thường hay thở vắn than dài: “Giá mà ...”, điều này thể hiện rõ ràng trạng thái ân hận và dần vặt. Mỗi người sống trong cuộc đời này, đều có thể cảm nhận thấy điều đó, tình cảm đó rõ ràng là hậu quả của những gì đã qua. Muốn thay đổi chỉ cần nhớ 4 chữ vàng: “Hãy quên thật nhanh”.

Có lúc, sự dần vặt lại giúp bạn không nghĩ đến người khác, thông cảm với họ, đó là phẩm chất đẹp mà mỗi người

cần có. Khi còn nhỏ, chúng ta rất hiếm khi quan tâm xem người khác có thoải mái, dễ chịu không, bản thân mình nghĩ gì làm này. Khi trưởng thành, dần nhận ra một điều, trên thế gian này còn có những người khác, tự mình cần quan tâm hơn đến họ.

Ai cũng có lòng ích kỉ và ai cũng linh hội được rằng ích kỉ là không tốt, nhưng chỉ khi quan tâm đến lợi ích cá nhân mới cảm thấy dần vặt và đau đớn. Điều này tác động đến những người có phẩm hạnh, hướng họ tới những giá trị Chân, Thiện, Mĩ.

Amose thường kết thúc một ngày bằng một cách rất vui vẻ. Ông khuyên lớp trẻ rằng: thời gian một đi không trở lại, mỗi ngày cần tận lực hoàn thành những việc cần thiết. Loại bỏ ra khỏi đầu những việc không đáng quan tâm, những thứ hoang đường. Ngày mai - một ngày mới đang đến, mọi thứ lại bắt đầu, xốc lại tinh thần, đừng để những thứ đã qua là gánh nặng của tương lai. Amose nhận thấy nếu một ngày kết thúc với những hối tiếc là một hành động đại dột. Nó như người lính gác cổng, ngày qua đi người lính đóng cổng lại, bỏ lại dằng sau tất cả mọi thứ.

Nguyên thủ tướng Anh Lauch. Georgi cũng giống như Amose: Có một ngày, ông cùng bạn đi dạo, mỗi khi đi qua một cánh cửa ông liền đóng lại. Thấy lạ người bạn liền nói: “Ông đâu có cần phải làm như thế”. “Vâng tất nhiên là không. Cả cuộc đời tôi luôn đóng lại những cánh cửa phía sau tôi. Bạn biết không, đây là việc cần phải làm. Khi bạn đóng cửa lại, nghĩa là gạt hết tất cả những cái đã qua lại phía sau, sau

đó lại bắt đầu từ những cái mới”.

Đồng thời chúng ta thấy rằng, sự khác biệt lớn giữa cảm giác ân hận, dằn vặt và đúc rút kinh nghiệm; ân hận là tàn tích của quá khứ, tàn tích kéo dài lê thê đến tận hôm nay, tạo lên hội chứng trì trệ. Phạm vi của hội chứng này rất rộng, trong đó bao gồm trạng thái phiền não thậm chí lên đến cực điểm là trầm uất. Ví như bạn học hỏi những kinh nghiệm quá khứ, sau này không bao giờ tái phạm, đây hoàn toàn không phải là ân hận tiêu cực. Nhưng vì những lầm lỗi trong quá khứ mà đến bây giờ không thể có cuộc sống thanh thản thì đó là tiêu cực.

Đúc rút kinh nghiệm là một phương pháp tích cực, nó cũng là một mắt xích quan trọng trong chuỗi tiến bộ và phát triển liên tục. Ân hận là một trạng thái tâm lí không lành mạnh, nó chứa chất những điều tiêu cực và làm tổn hại cuộc sống tinh thần của con người. Thực tế, nói sự ân hận của chúng ta là nỗi niềm dằn vặt với những việc trong quá khứ chỉ bằng nói đó là nỗi sợ hãi có khả năng mang đến cho ta những hậu quả khôn lường.

Vì thế, chúng ta phải luôn nghĩ sẽ trở thành một người yêu đời, học cách quên đi những sai lầm, tội ác...trong quá khứ. Đoạn tuyệt với quá khứ, với những ân hận, dằn vặt để sống và phấn đấu cho tương lai.

TRỰC GIÁC TIẾP THÊM SỨC MẠNH CHO BẠN

“Trực giác giúp bạn tìm tòi công việc, nhưng lựa chọn công việc tựa như xây nhà vậy, nếu nghề nghiệp mà bạn

chọn là nền móng vững chắc bạn sẽ yêu thích những sản phẩm do mình làm ra”.

Trong quá trình suy tư của con người, tổng kết khả năng là rất quan trọng, nó không ngừng phác họa lên “tấm địa đồ thế giới”, theo những thay đổi của hoàn cảnh xã hội, “tấm địa đồ” này cũng thể hiện sự thay đổi mới nhất của thế giới.

Bill Gates là người như thế, ông có một khả năng nhìn thấu đặc biệt, trực giác của ông với thương trường cực kì nhạy bén, có thể nhanh nhạy nắm bắt được xu hướng phát triển của kĩ thuật.

Khi phát hiện ra tiềm năng phát triển của máy tính tương lai, ông đã nói: “Đối với ngành công nghiệp máy tính, tình hình rất thú vị, bởi vì có khả năng xuất hiện tình trạng thiếu nhân viên giỏi. Chúng ta không thể không bồi dưỡng một đội ngũ nhân viên hùng hậu, đào tạo cho họ nắm vững hệ thống điều khiển. Cần khẩn trương bù đắp những đòi hỏi trong lĩnh vực công nghệ cao và các cương vị dịch vụ. Ngành công nghiệp máy tính là một ngành luôn ẩn chứa những yếu tố bất ngờ. Bất luận công ty cung cấp dịch vụ mới thành lập đó là to hay nhỏ, đều có tốc độ phát triển chóng mặt”. Đây không chỉ là cơ sở cho những quyết sách của ông cho công ty phần mềm, mà còn là một đợt tuyên truyền cho mọi người về những phát triển trong tương lai.

Trong cuộc sống thực tế, khi bạn cần ra một quyết định nào đó, trong một thời khắc nào đó bạn đột nhiên cảm thấy rất rõ một trực giác mách bảo cho bạn đường đi nước bước. Như thế, có phải là lương tâm bạn trò chuyện với bạn không?

Có phải là đạo đức của bạn làm kim chỉ nam cho bạn không?
Bạn có tin vào trực giác của bạn không ?

Để trả lời câu hỏi này, chúng ta cần tìm hiểu sự vận động của đại não người. Vì trong quá trình suy tư, nội dung tổng kết khả năng cũng phản ứng lại một số thay đổi ở tầng mới, như vậy đại não vận động đến mức độ như thế bằng cách nào? Vấn đề là, nó căn nhắc tính toán thông qua các thông tin thu thập được, sử dụng các khái niệm hợp lí, sau đó tổng hợp tất cả các thứ trên thành một sơ đồ có ý nghĩa. Khi tất cả các bộ phận của sơ đồ này vào đúng vị trí của nó, như thế hoàn thành miếng ghép cuối cùng trong trò chơi ghép hình, lúc đó bạn sẽ cảm nhận được sự tồn tại của trực giác.

Trong cuộc sống thực tế hàng ngày, các thông tin liên quan đến trực giác tồn tại khắp nơi: ví như khi bạn thường thức món đồ gia dụng vừa chế tạo, những kinh nghiệm mà bạn tích luỹ được về lĩnh vực này sẽ mách bảo bạn nó còn cần bổ xung thứ gì. Khi bạn gặp một ai đó lần đầu, bạn sẽ thu thập được rất nhiều thông tin liên quan đến người đó, những thông tin này không chỉ là qua những lời nói, vẻ bề ngoài mang lại mà nó còn xuất phát từ nét mặt cử chỉ, thái độ biểu cảm. Khi bạn tiếp nhận những thông tin đó nhanh chóng, nó liền được phản ánh lên đại não, đại não sẽ dùng những kinh nghiệm đã tích luỹ được tiến hành gia công, xử lí những thông tin đó. Như thế một bức sơ đồ hoàn chỉnh được hiển thị. Đó là trực giác.

Bất kì một trào lưu, một xu thế nào trên thế giới cũng đều bắt đầu bằng những dấu hiệu báo trước. Nếu như chúng ta

có trực giác nhạy cảm với thị trường, chúng ta có thể căn cứ vào sự phát triển hiện tại dự đoán những thương vụ béo bở trong tương lai.

Như năm 2000, thị trường chứng khoán xuất hiện một tình hình rất kì lạ, trong tình hình đó chỉ có một bộ phận nhỏ thu lợi còn lại là tăng các chỉ số. Những người thu được lời hoàn toàn không phải là những chuyên gia đầu tư hay những người có khả năng tiên đoán đặc biệt. Họ chỉ dựa vào trực giác nhạy cảm về thị trường. Xuất phát từ một số hiện tượng như những ao ước đối với hệ thống mạng của mọi người trong xã hội lúc đó, và từ tốc độ tăng chóng mặt của chỉ số Nasdaq, cảm thấy thị trường kĩ thuật của Trung Quốc sẽ có đột biến. Họ quyết định, bán đi số cổ phiếu của các ngành truyền thống mà họ đang giữ trong tay để mua về cổ phiếu mạng kĩ thuật. Vì vậy, khi giá cổ phiếu này trên thị trường tăng vọt lên họ thu được một món tiền khổng lồ.

Còn những người chỉ thu được chỉ số thì sao? Vì họ không có được trực giác nhạy bén với thị trường, đương nhiên là họ mất đi cơ hội làm giàu. Khi nhận ra giá cổ phiếu kĩ thuật tăng lên, họ dốc túi ra mua, nhưng lúc này giá đã tăng lên gấp nhiều lần, có cái tăng lên hàng chục lần. Cổ phiếu của công ty Nghệ An là một ví dụ, ban đầu chỉ là vài tệ và sau tăng lên hàng trăm tệ. Bởi vì, khi họ đổ đi mua cổ phiếu cũng là lúc nhà cái mạnh tay can thiệp. Những động thái của họ thành trò cười cho thiên hạ, đứng trong thị trường chứng khoán họ cảm thấy ê chề.

Bill Gates cho rằng: "Trực giác giúp bạn tìm tòi công việc,

nhung lựa chọn công việc tựa như xây nhà vậy, nếu nghề nghiệp mà bạn chọn là nền móng vững chắc bạn sẽ yêu thích những sản phẩm do mình làm ra. Bên cạnh, bạn có thể am hiểu thị trường hơn những người khác, khách hàng không quan tâm đến thành tích ở đại học của bạn; đối với họ mà nói, bạn là người tư vấn. Đây được gọi là hành vi trực giác thông thái”.

Chúng ta có thể tin tưởng vào loại trực giác thông thái này. Bởi vì sao? Nó có cơ sở là những kinh nghiệm, tư duy, tri thức, và những kiến thức chuyên ngành. Tuy nhiên, cũng có những loại tri giác ngược lại, nó không hề mang lại cho người ta sự tin cậy nào. Thực tế, nó không được hình thành trên những cơ sở cần thiết, cho nên thường sẽ mang đến những hậu quả khôn lường. Giả dụ, bạn quan tâm một chút đến cuộc sống của mình, mà không một chút hoài nghi, bạn sẽ nhận thấy vào một thời điểm nào đó sẽ có một trực giác rất chắc chắn, nhưng cuối cùng lại là hư vô. Ta có thể nhận định, trực giác chính xác là trực giác được hình thành trên cơ sở kinh nghiệm, kiến thức, tư duy, tri thức và những kiến thức chuyên ngành.

Cho nên, khi bạn có một tri giác nhạy bén và chính xác, bạn có thể dự đoán một cách chính xác xu hướng phát triển của thị trường, chuẩn bị tinh thần, tài chính, chờ cho cơ hội chín muồi, phất cờ xông lên, ca khúc khải hoàn.

TÂM LÝ TÍCH CỰC TẠO LÊN TƯƠNG LAI XÂN LẠN

“Một tâm lý tích cực, một khả năng kiểm chế bản thân, là

một phần của thành công, đồng thời là một trong những nguyên tắc vàng của đời người”.

Sự khác biệt giữa người này và người kia là một tâm lí tích cực và một tâm hồn tiêu cực, kết quả mà sự khác biệt này mang lại thành hay bại.

Vì vậy, vui vẻ, lạc quan là một trong những phẩm chất không thể thiếu của người thành công, tiềm năng, nội lực được phát huy, tiền tài, thành đạt, sức khoẻ là hệ quả tất yếu của một tâm lí tích cực. Nhưng với tâm hồn tiêu cực điều đó không bao giờ xảy ra, nó cướp đi ý nghĩa cuộc đời, đẩy người ta xuống vực thẳm, cuốn trôi mọi hi vọng, dù chỉ là hi vọng mong manh.

Mọi người sẽ rất ngưỡng mộ một người nếu có lòng tự tin, luôn tràn đầy hi vọng, có tấm lòng, không sợ gian khổ hiểm nguy; không bi quan, thất vọng, giả dối. Muốn thành đạt sự nghiệp không thể thiếu những phẩm chất cao quý đó.

Mùa thu năm 1995, việc phát triển của xu thế mạng toàn cầu uy hiếp sự phát triển của công ty phần mềm. Đối mặt với vấn đề này Bill Gates cười nói: “Tôi sẽ không nói đại loại như. Nay giờ có thể thấy rõ sự phát triển mạnh mẽ của mạng toàn cầu trong một vài năm tới”. Nếu như lúc đó có ai hỏi tôi về việc trong một số nội dung của chương trình quảng cáo trên tivi thêm địa chỉ mạng toàn cầu(URL), tôi sẽ cười thật lớn”. Với tinh thần lạc quan hiếm có đó, công ty phần mềm đã thành công trong việc đạt được giấy phép cho ngôn ngữ Java của công ty Sunlight – Công ty thúc đẩy phát triển mạng toàn cầu, Sunlight. Như thế, một khêng gian phát triển thoáng

đạt đã mở ra trước mắt công ty của Bill Gates.

Trong thực tế, một tâm hồn tích cực là công cụ tâm lí hiệu quả, là những tố chất cần có mà bạn có thể nhìn rõ. Nếu như bạn cho rằng bạn có thể phát huy tiềm năng trong mình, điều này sẽ cho bạn trực giác, giúp bạn hoàn toàn toại nguyện. Đồng thời, một tâm hồn đầy hi vọng, phấn chấn sẽ nâng ta lên một tầm cao mới. Ngược lại, người ta sẽ thành đỗ bỏ đi nếu có một tâm hồn thất vọng, oán hận, bi quan.

Nhà vô địch bơi lội thế giới Lorsch, khi còn rất nhỏ, lòng luôn mơ ước đến Olimpic và mơ ước đã biến thành hiện thực. Năm 1984, cơ hội đến với anh, tại đại hội Olimpic California, trong phần thi của mình anh đã đạt được thành tích rất cao, nhưng chỉ đoạt được ngôi á quân, vậy là niềm mơ ước đã không thành hiện thực. Nhưng không lấy đó làm nản chí, anh lại lao vào luyện tập. Mục tiêu lần này là hướng tới Bình Nhưỡng 1988, nhưng giấc mơ đó lại một lần nữa tan vỡ, anh bị loại trong cuộc thi chuẩn bị.

Lúc đó, anh cảm thấy vô cùng thất vọng. Sau này anh chôn sâu giấc mơ đó trong lòng, và đến Conrate học để trở thành luật sư. Trong thời gian ba năm, hầu như anh không bơi, nhưng trong trái tim anh lại đang nhen lên ngọn lửa khát vọng mà anh không tài nào dập tắt được. Cách Thế vận hội Baserona 1992 không đến một năm, anh quyết định một lần nữa tham gia cuộc thi này. Đối với bơi lội, môn thi đấu chỉ giành cho những người trẻ tuổi này, anh được coi là lão làng, giống như Donkihote ngày nào cầm giáo đánh cối xay gió. Nhiều người thậm chí còn cho rằng, ý nghĩ chiến thắng

trong môn bơi bướm 100m của anh thật là điên rồ.

Nhưng anh vẫn trước sau như một, không hề sờn lòng, miệt mài luyện tập, trong tâm trí anh đã vê lên một hành trình thi đấu tỉ mỉ. Cho đến về sau, không đến một phút, lướt đi giống như con thuyền pha lê trong suốt. Anh hi vọng anh sẽ chiếm thế thượng phong, vượt qua đối thủ cạnh tranh, lao vút về đích. Ngày hôm đó, anh thực sự bước lên bục vinh quang, tự hào deo lên mình tấm huy chương mà bao người ao ước. Vậy là giấc mộng vàng giờ đây mới biến thành hiện thực.

Chúng ta có thể rút ra bài học gì từ chuyện này? Một tâm hồn ấm áp lòng tự tin sẽ là minh chứng cho chiến thắng. Ngược lại, anh ta đánh mất đi bản thân mình, thậm chí có lúc rơi vào trạng thái cực đoan. Cũng giống như thế, một vận động viên mà thành tích không có gì nổi bật nhưng khi ở hoàn cảnh như thế anh ta cũng có thể làm lên chuyện. Thực tế mỗi người chúng ta đều có thể làm được như thế có điều chúng ta có ý thức được nó hay không mà thôi?

Alpers. Habbard nói: “Loài rắn nhiều lúc không tấn công con người, nhưng hình ảnh con rắn trong suy nghĩ thì rất nguy hiểm”. Do đó chúng ta không thể để tâm lí tiêu cực, “con rắn” đó tấn công ta.

Vậy làm sao để duy trì, bảo vệ và củng cố một trạng thái tâm lí tích cực?

Trước hết ta bắt đầu từ cuộc sống hàng ngày. Ví dụ như: không xem bản tin truyền hình vào buổi sáng thay bằng lướt qua các bản tin trên trang đầu của báo ra hàng ngày, nó có thể giúp bạn mường tượng ra những biến động trên thế giới

và trong nước mà có thể ảnh hưởng đến cuộc sống của bạn. Đồng thời có thể xem các tin có liên quan đến nghề nghiệp, cuộc sống gia đình bạn. Không cần lãng phí thời gian để xem sự bất hạnh của người khác. Trên đường đến công sở, có thể nghe nhạc trên đài hoặc nghe những bản nhạc mình yêu thích. Nếu có thể, cùng một người có tâm hồn lạc quan yêu đời kết giao, ăn sáng hoặc ăn trưa. Buổi tối đừng phí thời gian trước tivi mà hãy giành thời gian quý giá đó bên cạnh những người thân của bạn.

Ngoài ra, chúng ta cũng phải học cách giúp đỡ người khác, truyền tải nguồn lạc quan yêu đời. Mỗi ngày trong cuộc sống của bạn, hãy viết thư, thăm hỏi hay gọi điện thoại cho những người cần tới sự giúp đỡ của bạn, cho họ thấy tình cảm tích cực của bạn đồng thời truyền cho họ để họ có thể như bạn.

Chỉ cần kết hợp hai phương pháp trên, bạn sẽ có một tâm lí tích cực. Và từ cuộc sống sẽ diễn ra trong tâm ngầm của bạn. Và mọi người cũng thế, họ sẽ làm cho ta những gì mà ta đã làm cho họ.

Cho nên, một tâm lí tích cực, một khả năng kiềm chế bản thân là nhân tố quan trọng tạo lên thành công, và cũng là nguyên tắc vàng của đời người.

VƯỢT QUA THỬ THÁCH SẼ GẶT HÁI ĐƯỢC THÀNH CÔNG

“Hãy là người làm việc lớn, cần biến tâm lí nóng vội thành phẩm chất nhân nature, kiên trì nếu không một khi gặp khó khăn sẽ mất đi chí tiến thủ và rơi vào tuyệt vọng”

Mọi người đều biết đối với Bill Gates, thời gian còn quý

hơn vàng nhưng không vì thế mà ông vội vàng, nóng vội, ông có quan điểm khoa học của riêng mình. Khi Bill Gates tiến thêm một bước dài trong lĩnh vực mạng, thì ông giành phần lớn thời gian suy nghĩ của mình cho vấn đề mạng hỗ trợ. Ông nói: “Cần cứ vào thực tế đầy đủ, người sáng suốt, cần suy cân nhắc và giải quyết ngay vấn đề”.

Một việc rất quan trọng đối với thanh niên chúng ta là, học cách suy nghĩ, bền lòng, không nóng vội.

Vì vậy, hễ là người làm việc lớn, cần biến tâm lí nóng vội thành phẩm chất nhẫn nại, kiên trì nếu không sẽ bị cái lợi nhẫn nại làm mờ mắt, không thể nhìn xa trông rộng, thậm chí khi gặp khó khăn đánh mất đi chí tiến thủ và sa vào tuyệt vọng.

Đại phú ông Parker là một người rất thú vị. Ông ta có một bà vợ hiền, một vài đứa con và một bầy cháu chắt. Ông nói: “Tôi không biết tài sản của tôi là bao nhiêu, tôi nghĩ có khi không quá 5 tỉ”..

Hai mươi năm về trước, ông ta có một người bạn tốt đồng thời cũng là một đối tác, tên là Semon. Thú vị nhất là chuyện một lần Semon chuẩn bị giúp ông viết tự thuật, nhưng ông thì không muốn công khai những chuyện của mình. Chỉ có ý định truyền lại cho con cháu đời sau đạo lý làm sao hưởng thụ cuộc sống và làm giàu. Semon đồng ý với Parker và họ bắt đầu.

“Việc kiếm tiền của tôi dựa trên ba nguyên tắc” Parker nói.

“Nguyên tắc thứ nhất là gì?” Semon hỏi

Parker trả lời: “Đó bên gan chịu khổ. Tôi nghĩ, cái mà đã phá hỏng những giấc mộng vàng của nhiều người là vội vàng, sơ suất. Khi tôi còn trẻ, tôi tiết kiệm được 20. 000đôla Mĩ. Vào lúc đó, đối với tôi đó là cả một gia tài. Về sau tôi gặp một người nhà kinh doanh cổ phiếu tài ba, sắc sảo, ông ta nói với tôi nếu như dùng số tiền đó cùng ông ta hợp tác làm ăn theo cách của ông ta, đảm bảo rằng trong vòng thời gian hai năm có thể thu về 500. 000. Tôi giống như một thằng ngốc, non nớt, làm theo những gì ông ta nói. Kết quả là 3 tháng sau, khi tôi đi nghỉ về phát hiện ra trong tài khoản của mình không còn lấy một xu. Tất cả đều bị gã đó lừa sạch. Trong sự nghiệp đầu tư của mình, món tiền 20. 000 đó là món đầu tư lớn nhất của tôi, dù cho tôi đã đạt được ba học vị tại ba trường Harvard, Yellu, Prinstun, e rằng cũng không thể truyền đạt hết bài học cay đắng đó”. Ông cười lớn nói tiếp: “Tôi không biết bằng cách nào để nhấn mạnh tầm quan trọng của sự nhẫn nại kiên trì. Một khi bạn biết cách vận dụng nó tiền sẽ tự động chảy vào túi bạn. Đến bây giờ, tôi đã kiếm tiền được 60 năm rồi, trước 30 tuổi tổng tài sản của tôi là 1 triệu, đợi đến năm 40 tuổi là 5 triệu. 10 năm tiếp theo sẽ tăng thêm 30 triệu. Đến năm 60 tuổi, đã có 80 triệu. Bây giờ, trong vòng gần 20 năm, 80 triệu lại tăng lên 500 triệu”.

“Nguyên tắc thứ hai là: khi quyết chí kinh doanh thì không để tiền chi phổi. Kinh nghiệm này tôi đã học được từ rất lâu, nếu như bạn là nô lệ của tiền bạn sẽ bị nó huỷ hoại. Cho nên trong trường hợp này, tôi giành 10% trong lợi nhuận mà tôi kiếm được đóng góp vào quỹ từ thiện, hoặc các nhà thờ. Khi

tôi qua đời, sẽ có nhiều tài sản hơn để làm việc này". Parker nói.

"Bạn xem đấy", Parker tiếp tục: "Tôi không để bản thân hoàn toàn phụ thuộc vào chuyện kiếm tiền, cũng không từ bỏ nó, vì cuộc sống của tôi chủ yếu là kiếm tiền. Số tiền mà tôi kiếm được là thước đo sự thành công của tôi".

"Nhưng liệu ông có cảm thấy có chút gì đó nồng cay, hời hợt không, sáo rỗng không?" Semen hỏi. "Không hề" Parker giải thích "Ông thấy đấy, tôi cũng giúp đỡ mọi người có cuộc sống tốt. Tôi đóng thuế rất nhiều, như thế có nghĩa là giúp đỡ người khác. Theo quan điểm của tôi, nộp thuế là một cái giá của việc làm ăn. Nhưng thực tế, tôi đã không bị tiền chi phối, ngược lại tôi làm chủ được nó".

"Thế còn nguyên tắc còn lại?" Semen hỏi.

Parker trầm ngâm một lát rồi nói: "Đó là tôi không bao giờ "đánh bạc" trong lĩnh vực đầu tư. Kể từ lần tôi bị lừa mất 20.000 đôla, tôi lấy đó làm bài học cho mình, mỗi khi bắt tay vào làm việc gì đều cân nhắc tính toán kĩ càng. Khi đầu tư để tìm nguồn dầu mỏ, tôi đã nghiên cứu rất kĩ. Tôi mời một chuyên gia địa chất, đến nơi tốt nhất mà tôi tìm thấy để khảo sát, tìm hiểu xem tiềm năng ở đó như thế nào. Vì vậy, nhất định không thể chơi trò may rủi, từ bỏ ý định nóng vội, đứng mỗi vụ đầu tư, tôi đều nghiên cứu một cách tỉ mỉ. Tôi chỉ cần dự đoán".

Cho nên, từ những nguyên tắc của ông có thể khái quát thành những điểm sau:

Thứ nhất: cần có tinh thần chịu khổ, chịu khó;

Thứ hai: kiên trì kinh doanh, hưởng thụ niềm hứng thú từ việc kiếm tiền, nhưng không để mình biến thành nô lệ của tiền;

Thứ ba: có sách lược đầu tư lâu dài, không bao giờ chơi trò may rủi, mạo hiểm trong đầu tư;

Thứ tư: nghiên cứu kỹ càng trước khi hành sự.

Thanh niên khi mới chập chững vào đời, ai cũng sẽ có tâm lí nóng vội, muốn nhanh chóng đạt được mọi thứ. Suy nghĩ đó là sai lầm, chúng ta nên áp dụng những nguyên tắc của Parker vào công việc, bằng nhẫn quang nhìn xa trông rộng, cân nhắc suy tính những mục tiêu cao xa, chiến đấu đến hơi thở cuối cùng để giành chiến thắng.

CÁI ĐẠT ĐƯỢC SẼ NHIỀU HƠN CÁI BỊ MẤT ĐI

“Người thông minh là người không bao giờ ngồi yên một chỗ để thương tiếc cho những mất mát của mình, mà họ sẽ hào hứng tìm trăm phương ngàn kế bù đắp những tổn thất đó”.

Trong cuộc sống, cái được luôn song hành cùng cái mất, nếu bạn quá lao tâm khổ tứ vì cái mất đi, bạn sẽ không thể không thấy mặt kia của vấn đề. Từ cái mất đi đó bạn phải nhìn ra cái mình sẽ được sau này, nếu không có một tầm nhìn linh hoạt, bạn sẽ không bao giờ thoát ra khỏi vũng bùn đau khổ.

Naplen. Schier từng nói: “Khi xem xét một vấn đề, phải

xem xét cả hai mặt của vấn đề: tốt và xấu, những ý định và kết quả tốt đẹp sẽ này mầm nếu chú trọng mặt tốt”.

Đã có rất nhiều kinh nghiệm đau thương mà ta không thể tránh khỏi, cũng không thể lựa chọn. Chúng ta chỉ có thể chấp nhận những thực tế và duy nhất có thể làm là tự điều chỉnh bản thân, kháng cự để không những không đánh mất đi cuộc sống của mình mà còn khích lệ, cổ vũ tinh thần.

Khi tiêu chuẩn của việc phát triển Internet thay đổi quy hoạch các trò chơi, công nghiệp phần mềm rơi vào tình trạng trở tay không kịp, nội bộ công ty tranh cãi không ngớt. Nhưng tình hình lại thay đổi rất nhanh, đến lúc phải từ bỏ mô hình truyền thống chuyển sang chiến lược mới. Bill Gates chỉ cần có 1 năm hoàn thành xong quá trình chuyển đổi này, làm thay đổi hoàn toàn tư tưởng bấy lâu nay ăn sâu trong tâm trí mọi người “những người tiên phong trong một cuộc cách mạng sẽ bị cuộc cách mạng sau lật đổ”.

Mỗi người chúng ta trong cuộc sống cũng sẽ gặp vô vàn những khó khăn và nguy cơ tương tự. Cần ghi nhớ: đây là giai đoạn tất yếu trên con đường dẫn đến thành công mà bạn trải qua, bạn phải học cách tiếp nhận nó.

Khi gặp khó khăn mà không thể thoát ra, bạn sẽ tự nhủ rằng: “khó khăn lần này có thể chiến thắng”, tìm điểm tựa, dùng hết sức bình sinh để vượt qua cửa ải đầy chông gai, ngược lại nếu không thể huy động nguồn sức mạnh trong mình chỉ có thể chucc lấy thất bại”.

Một người khi đang trong cơn thịnh nộ, tình cảm cực độ,

bằng cách bình tâm lại, tự vấn để xem lỗi lầm của mình ở đâu là có thể đẩy lui con quỷ đang tác oai tác quai trong người, tám chán tình lại hồi sinh.

“Đừng khóc lóc vì đánh đổ bình sữa”, câu nói này có chút gì đó dung dị, tầm thường, nhưng là trí tuệ đã tích luỹ qua rất nhiều năm, là kinh nghiệm tổng kết truyền từ đời này sang đời khác của nhân loại. Nếu như bạn có thể đọc hết các tác phẩm chứa đầy triết lý của các tác giả vĩ đại ở mọi thời đại, bạn sẽ không thấy tư tưởng trên dung dị và tầm thường chút nào. Chỉ cần bạn có thể vận dụng câu nói này, không coi nhẹ nó, về cơ bản bạn không cần dùng đến quyển sách này. Tuy nhiên nếu không ra sức vận dụng, tri thức sẽ không phải là sức mạnh. Giải thích điều này là muốn thức tỉnh thanh niên về những kinh nghiệm đã kinh qua, khích lệ họ để họ có ra sức vận dụng những kiến thức đã học được đó.

Shakespear đã từng nói: “Người thông minh là người không bao giờ ngồi yên một chỗ để thương tiếc cho những mất mát của mình, mà họ sẽ hào hứng tìm trâm phương ngàn kế bù đắp những tổn thất đó”.

Khi chúng ta học lịch sử, đọc sách về các danh nhân và quan sát những người bình thường làm thế nào để vượt qua hoàn cảnh khó khăn, chúng ta sẽ vô cùng ngạc nhiên, và sẽ rất ngưỡng mộ những con người đã biết quên đi những mất mát đau thương mà vui sống.

Vậy, bằng cách nào mà họ có thể làm được? Thực ra, ai cũng có lúc gặp hoàn cảnh trở trêu, nhưng nếu hiểu được “quy luật được và mất” của cuộc đời, bằng cách này hay cách

khác có thể tìm được niềm vui, niềm hạnh phúc ở các góc độ khác nhau.

Chấp nhận rằng cuộc đời thường không công bằng, điều này không có nghĩa là chúng ta không phải cố gắng tìm cách cải thiện cuộc sống; thay đổi hoàn toàn thế giới mà ngược lại nó mách bảo ta cần phải hành động như thế nào? Khi chúng ta không ý thức được hoặc không chấp nhận cuộc đời vốn nhiều chông gai, chúng ta sẽ thấy thương hại bản thân thương hại chục kẻ khác, thương hại là một trạng thái tình cảm mang ý nghĩa thất bại mà không dễ gì bù đắp, nó chỉ làm cho người ta thấy đen tối hơn. Ngược lại, khi chúng ta, cảm nhận được cuộc đời vốn nhiều chông gai, chúng ta sẽ thông cảm hơn cho mình cho mọi người, cảm thông là trạng thái tình cảm xuất phát từ đáy lòng, nó mang tình yêu thương trải khắp mọi nơi.

Tóm lại, chúng ta công nhận hiện thực khách quan là cuộc sống vốn không công bằng, không có nghĩa là mọi thứ đều sẽ biến mất; bởi vì chỉ chấp nhận sự thật chúng ta mới có thể tìm ra đường đi cho mình.

VIỆC HÔM NAY CHỜ ĐẾ NGÀY MAI

“Thời gian công bằng với tất cả mọi người. Chỉ có những người dám tiến lên mới có thể thực sự làm chủ được nó”.

“Ngày mai” là lời răn mình của ma quỷ. Trong dòng lịch sử, có hàng ngàn trường hợp như thế này, biết bao nhiêu người vốn trí tuệ đầy mình mà bỏ lại sau lưng chỉ là những kế hoạch không có tính hiện thực và những phương án dang

dở. Đối với những kẻ lười biếng và bất lực, ngày mai là từ thể hiện sự qua loa tắc trách hay nhất mà họ hay dùng. Còn đối với người thành công, nhất định phải nắm chắc thực tế.

Sau khi kết thân với máy tính, Bill Gates chẳng hề quan tâm đến mọi thứ xung quanh, ông đã gần như quên ăn quên ngủ, giành toàn bộ tâm trí cho nó. Trình độ sử dụng máy tính của ông vượt qua thầy giáo dạy mình một cách nhanh chóng. Ông học tất cả những gì liên quan đến máy tính. Lúc đó, ở Mĩ máy tính là một thứ còn mới mẻ, giá cả vô cùng đắt đỏ. Các công ty không thể cung cấp máy tính sử dụng miễn phí cho các học sinh. Mặc dù Câu lạc bộ phụ huynh học sinh đã tiến hành quyên góp được một số tiền thông qua hình thức bán đấu giá, nhưng số tiền đó không thấm vào đâu. Và vì thế nhà trường quyết định không chế thời gian sử dụng máy tính của học sinh. Để tiếp xúc nhiều hơn nữa với máy tính, chờ đêm khuya vắng Bill Gates trèo lên, lặng lẽ đột nhập vào phòng máy tính. Ông dường như giành phần lớn thời gian có thể của mình vào máy tính, điều này là cơ sở vững chắc cho những bước tiến của ông sau này.

Ông nói, quản lí thời gian không phải là cuộc đấu đơn độc buồn tẻ mà là một cuộc đấu đông vui, ai cũng có khả năng thành người chiến bại. Chỉ có những người không tham gia mới là kẻ bại trận.

Do đó, tổn công vô ích tìm mọi cách kéo dài những việc có thể hoàn thành trong hôm nay đến ngày mai chỉ bằng hoàn tất nó ngay bây giờ. Công việc mà càng dây dưa thì càng khó làm trọn vẹn, thái độ với công việc càng trở nên

miễn cưỡng. Khi mà tinh thần thoái mái, bầu nhiệt huyết đang căng tại sao ta không hoàn tất nó, nếu không, đợi đến ngày mai sẽ trở thành gánh nặng.

Thanh niên khi hành sự cần có tinh thần quyết đoán, nắm bắt cơ hội, như thế có thể tránh khỏi tình trạng buồn chán, miễn cưỡng. Đây dưa thường đồng nghĩa với việc chạy trốn, hệ quả kéo theo nó là vô trách nhiệm, sống chết mặc bay. Làm việc cũng như mùa xuân gieo hạt vậy, nếu gieo không đúng mùa, về sau sẽ không có lúc nào thích hợp. Mùa hạ dù có dài đến mấy cũng không thể hoàn thành được những việc dang dở trong mùa xuân. Sự vận động của các tinh tú trên bầu trời dù chỉ chậm một giây cũng đủ làm cho vũ trụ trở nên hỗn loạn, hậu quả thật khôn lường. Mandiro nói rằng: "Hiện tại là viên ngọc quý nhất trong kho báu thời gian, có được nó là có cả kho báu, và đương nhiên bạn có thể mặc sức mua lấy thành công".

Có một lần, khi chạy xe trên quãng đường dài 1400 dặm Bill Gates phải dừng xe lại hai lần ngoài ý muốn nguyên nhân do không tuân thủ quy định về tốc độ, máy thăm dò trên xe ông cũng không dùng. Ông từng nói, "công việc của tôi thực sự là một cuộc cạnh tranh khốc liệt, tôi thích cảm giác dốc toàn bộ sức lực giải quyết công việc khi nó đến thời khắc quan trọng. Vào thời điểm đó, người ta thường có biểu hiện đột biến". Với Bill Gates, hai cái hóa đơn phạt tiền đó chẳng có tác dụng, cũng giống như hai chiếc xe ô tô "bảo đảm thời gian nhanh" của ông, công ty phần mềm đang trên đà phát triển như vũ bão, ông không cho phép bất cứ thứ gì cản bước tiến của mình.

Giống như con người ông, trong nội bộ công ty bao trùm một không khí sôi động, náo nhiệt. Cái không khí đó tác động lên toàn bộ nhân viên, khích lệ họ làm việc hăng say. Bởi vì phía sau họ có một ông chủ như Bill Gates, không ngừng đốc thúc “nhanh lên, nhanh lên”.

Với một xã hội có tốc độ nhanh đến chóng mặt, chỉ những người tiến kịp với tốc độ đó, đi trước thời gian mới có thể tồn tại, có thể gặt hái thành công. Thành đạt trong sự nghiệp của Bill Gates đã minh chứng cho điều này.

Nữ nhà văn Aileen Mary Akison nói: “Không có bất kì thời khắc nào, hiện tượng lại quan trọng đến vậy, không chỉ thế mà nếu chưa có những thời khắc thì mọi thời gian đều không tồn tại. Bất kì sức mạnh nào hoặc năng lượng cần phát huy tác dụng lúc này. Nếu một người không tranh thủ lúc lòng nhiệt tình đang lên cao, hành động quyết đoán, sau này vĩnh viễn không bao giờ có lại cơ hội thực hiện những nguyện vọng này. Tất cả những hi vọng có thể tiêu tan, có thể tan biến trong những xô bồ, bận rộn của đời thường, hoặc sẽ ngủ quên trong sự lười nhác”.

Chúng ta biết rằng, thời gian công bằng với tất cả mọi người. Chỉ có những người dám tiến lên mới có thể thực sự làm chủ được nó.

Có người hỏi nhà văn Anh Walter. Raley: “Làm thế nào mà trong một khoảng thời gian ngắn như thế mà ông có thể đạt những thành công lớn như vậy?” Ông trả lời: “Nếu như tôi muốn làm việc gì, là tôi làm ngay”. Đó là câu trả lời đầy đủ. Những người quen hành động một cách quyết đoán, dẫu

có lúc mắc sai lầm cũng dễ gặt hái thành công hơn một người thông minh nhưng hay do dự.

Có người hỏi chính trị gia người Anh, bằng cách nào mà đồng thời một lúc ông có thể vừa hoàn thành nhiệm vụ vừa đảm đương nhiều chức vụ xã hội như thế. Ông ta trả lời: "Tôi chỉ không để việc hôm nay đến ngày mai".

Hãy nhớ lấy câu nói này: Việc hôm nay chớ để đến ngày mai.

TỈNH TÁO GIẢI QUYẾT CÁC NGUY CƠ

"Chỉ vì những thất bại mà phiên lòng chi bằng xem xét tì mỉ nó, sau đó thử làm lại cho đến khi thành công mới thôi".

Bill Gates từng nói: "Tôi sợ thất bại, vì vậy ngày nào tôi đến văn phòng cũng đều tự hỏi: có phải chúng ta vẫn đang chuyên cần lao động hay không? Có ai vượt qua chúng ta không? Sản phẩm này hoặc sản phẩm kia có thực sự tốt không? Chúng ta có thể cố gắng hơn nữa, để sản xuất ngày càng tốt hơn không?"

Từ lời nói của ông, chúng ta có thể nhận thấy sợ thất bại là biến tướng của tính háo thắng thiêng bẩm của ông ta, mặc dù ông là người giàu nhất thế giới, nhưng tâm lí sợ thất bại đã khiến ông tiếp tục phấn đấu vươn lên một tầm cao mới.

Tuy nhiên, trong thực tế nếu có tồn tại tâm lí này, thường có mặt trái của nó. Một người có thể vì sợ hãi và lo lắng nên khiến bản thân mình không thể thích ứng với thế giới hiện thực xa lánh mọi người và thế giới xung quanh, giấu mình trong thế giới của mơ mộng. Cứ như vậy, thử hỏi có phải là

cách hữu hiệu để xoá tan ưu lo, buồn đau không? Chúng ta hãy cùng xem Waly Katune đã phát minh ra một phương pháp như thế nào.

Công ty Katune nổi tiếng nằm ở New York, người quản lí công ty ông-là một công trình sư rất thông minh, ông là người sáng lập ra ngành công nghiệp sản xuất máy điều hoà không khí. Ông ta có một phương pháp xoa dịu buồn phiền, lo âu rất độc đáo.

Katune nói: "Tôi đã từng làm cho công ty gang thép Bull, ở thị trấn Bull, bang New York. Có một lần, tôi phải đến lắp máy lọc ga tại một nhà máy sản xuất thuỷ tinh ở bang Mitsuri, mục đích là lọc sạch những tạp chất trong ga, làm cho không xảy ra thiệt hại trong quá trình đốt ga. Phương pháp lọc này là phương pháp mới. Sau khi trải qua quá trình điều chỉnh, máy móc có thể sử dụng, nhưng kết quả thì không như chúng tôi bảo đảm. Tôi rất kinh ngạc trước thất bại của mình, có cảm giác là ai đang đánh những đòn chí mạng vào đầu tôi. Dạ dày trong bụng tôi bát đầu có cảm giác đau. Có những lần tôi lo lắng đến nỗi cả đêm không tài nào chợp mắt được".

Katune biết là lo lắng không thể giải quyết vấn đề, do đó ông ta nghĩ ra một cách giải quyết rất hiệu quả.

"Thứ nhất, bình tĩnh dùng thời gian và trí lực cải thiện những tình hình tồi tệ đã giữ lại trong lòng".

"Thứ hai, phân tích tình hình đó một cách thành thực, tìm ra khả năng xấu nhất có thể xảy ra thất bại".

"Thứ ba, sau khi phân tích khả năng đó, tôi liền chọn

thời gian tất yếu để tiếp nhận nó".

Phát hiện thấy tình hình xấu có khả năng phát sinh để bản thân có thể tiếp nhận được hậu quả của nó nếu thật sự có một chuyện cực kì quan trọng xảy ra. Bản thân có thể nhẹ nhàng, bình tĩnh mà tiếp nhận.

Katune cho rằng: "Nếu lúc đó bạn tỏ ra lo lắng, e rằng mãi mãi bạn cũng không thể làm được điều này. Bởi vì lo lắng, chắn trừ sẽ huỷ hoại tinh thần của bạn. Trong lúc do dự, lo lắng, chúng ta không thể tập trung, hơn nữa mất hết khả năng quyết đoán của riêng bạn. Vậy, sau khi ép buộc mình phải đối mặt với tình hình tồi tệ nhất và đón nhận nó bằng tinh thần của mình, chúng ta đã có thể nắm bắt được mọi tình hình đang diễn ra, đồng thời chiếm được thế chủ động để giải quyết công việc".

Do vậy Welly Katune đưa ra một công thức vạn năng bao gồm ba bước như sau:

Một là, phải bình tĩnh để nghĩ cách cải thiện tình hình xấu.

Hai là, tự hỏi mình tại sao lại có thể phát sinh tình hình xấu như thế.

Ba là, nếu bạn thật sự phải đón nhận nó thì chúng ta nên làm một số công tác chuẩn bị.

Nếu bạn muốn thay đổi thói quen âu lo của mình, thì nên vận dụng công thức vạn năng trên của Welly Katune để trở thành một người vô lo vô nghĩ.

Tại sao công thức vạn năng của Welly Katune lại thực

dụng và có giá trị như thế? Đứng trên tâm lý học, công thức đó có thể kéo chúng ta thoát khỏi đám mây đen đầy lo lắng kia để chúng ta không phải tiếp tục mò mẫm mơ hồ nữa; công thức đó có thể làm cho hai chân chúng ta đứng vững được trên mặt đất. Nếu ngay cả chân mình còn chưa thể đứng vững trên mặt đất thì sao có thể nghĩ cách giải quyết công việc cho thông được?

Giáo sư ứng dụng tâm lý học Williams đã qua đời được 38 năm trước, nhưng nếu ông vẫn còn sống thì chắc chắn ông sẽ rất đồng tình và tán thưởng với những công thức của Wely Katune. Bởi vì, ông cũng đã từng nói với các học trò rằng: "Các trò phải mong muốn chấp nhận tình hình này, bởi vì... có thể chấp nhận được sự thật đã rồi, chính là bước đầu để khắc phục những bất hạnh giáng xuống đầu chúng ta bất kỳ lúc nào". Như vậy, trong lòng mới sinh ra được khả năng mới. Sau khi bạn đón nhận tình hình xấu nhất, thì bạn sẽ không bị mất gì nữa, mà bạn có thể làm lại từ đầu.

"Sau khi đối mặt với tình hình xấu nhất," Welly Katune nói với chúng tôi rằng, "tôi ngay lập tức cảm thấy nhẹ nhõm, thoái mái, cảm thấy một thứ bình tĩnh mای ngày không thể vượt qua, sau đó, tôi bắt đầu nghĩ được nhiều kế hay".

Những lời của ông không hề sai đạo lý, nhưng trong cuộc sống còn có hàng vạn người vẫn vì nóng tính mà huỷ hoại cuộc sống của mình. Vì họ cự tuyệt không đón nhận tình hình xấu nhất, nên không chắc do vậy mà muốn cải thiện, không muốn cứu vớt một chút gì đó còn lại trong khó khăn. Họ không những không xây dựng lại những gì mà họ có, mà

còn tham gia vào “một lần đấu tranh lãnh đạm, khốc liệt do kinh nghiệm tạo ra” cuối cùng trở thành một vật hi sinh có tâm lý bạc nhược, một chứng bệnh sâu muộn.

Nếu bạn là một người như thế thì xin bạn hãy nhớ lời của một bác sĩ nổi tiếng người Anh: “Chỉ vì những thất bại mà phiền lòng chỉ bằng xem xét tỉ mỉ nó, sau đó thử làm lại cho đến khi thành công mới thôi”.

KHÔNG LÀM THEO CẢM TÍNH

“Không thể biểu thị sự hữu hảo bằng nắm đấm, muốn thể hiện thành ý của mình bạn nên mở rộng hai bàn tay”.

Cuộc sống thường ngày, chúng ta thỉnh thoảng có gặp những người “ngang như cua”, thậm chí là những người có tâm địa độc ác, có những lúc vô duyên vô cớ lại phải chịu sự chèn ép, sỉ nhục của họ. Mỗi khi gặp chuyện như thế, thanh niên sẽ có cảm giác không thể chịu đựng, nhẫn nhục. Tuy nhiên, không nhẫn nại được nghĩa là mắc mưu của họ, và gây cho bản thân không ít phiền phức.

Thực tế, nhẫn nại là sự lựa chọn của trí tuệ, là biểu hiện của trưởng thành. Bill Gates nói: “Không thể biểu thị sự hữu hảo bằng nắm đấm, muốn thể hiện thành ý của mình bạn nên mở rộng hai bàn tay”.

Có một lần, có một thanh niên nhỏ bập khi đang đi trên xe buýt, bị một nữ nhân viên trẻ tuổi phát hiện, nhắc nhở: “để giữ vệ sinh chung trên xe đề nghị anh không nhổ bừa bãi”. Không ngờ, sau khi nghe xong anh ta không những không xin lỗi mà còn lớn tiếng chửi bới, lại còn nhổ thêm

mấy lần nữa. Hành khách trên xe có người không đồng ý với cô nhân viên, có người rất bất bình với anh thanh niên đó, cũng có người hiếu kì, tò mò xúm lại xem. Mọi người đều quan tâm sự việc tại sao phát sinh. Có người cho rằng nên nói với tài xế nhanh chóng mang xe đến đồn công an, nhỡ đâu lát nữa có xô xát trên xe. Cô nhân viên định thần lại, bình tĩnh nhìn anh thanh niên đó, và nói với hành khách trên xe: "Không có gì đâu ạ, mời mọi người ai về chỗ này, cần thận không ngã". Vừa nói cô vừa rút giấy từ trong túi ra khom lưng lau sạch những vết khạc nhỏ bỏ vào sọt rác, sau đó coi như không có chuyện gì xảy ra tiếp tục bán vé.

Nhìn thấy như thế mọi người đều đột nhiên im lặng, trên xe không một tiếng động. Anh thanh niên nét mặt trở nên thiếu tự nhiên, đến bến sau vội vã nhảy xuống xe, nhưng vừa đi được hai bước liền chạy quay lại, nói với cô gái: "Chị ơi, thật có lỗi với chị quá". Mọi người trên đều cười, hết sức khen ngợi cô gái biết nhẫn耐, không cần phải cãi nhau nhưng khiến cho anh kia tâm phục khẩu phục.

Rõ ràng là cô gái đã lựa chọn một cách làm đầy khôn ngoan, dĩ lui vi tiến, dĩ nhẫn vi công, từ đó mà cảm hoá được tất cả mọi người xung quanh. Nếu như cô gái ấy không nhẫn耐, cãi nhau với anh ta, thậm chí là chửi nhau hoặc động tay động chân, tuy cô có lí nhưng cuối cùng cô thu được gì? Có thể dạy cho anh thanh niên kia một bài học không? Anh thanh niên có thể bị trừng phạt nhưng điều đó thể hiện cô chỉ có phẩm chất của những nhân viên bình thường. Nhưng nếu cô chịu đựng một chút, cô đã giành chiến thắng về đạo

đức, nhân cách, lay chuyển anh thanh niên đó.

Một người có tài năng thực sự quyết không để tình cảm chi phối, và không để các tính cách khác nhau thao túng. Trí tuệ liệu có thể kiềm chế được bản thân hay không? Bạn có khả năng nhìn nhận rõ tính cách của mình, là hoàn toàn có thể kiểm soát, chiến thắng được tình cảm của mình, và sẽ không bị nó dụ dỗ làm những việc ngốc nghếch, không rơi vào những tình huống khó xử.

Trong cuộc sống có thể người khác vô tình làm nhục bạn, nhưng cũng có lúc lại do kẻ thù rắp tâm gây ra, cho nên chúng ta cần hết sức tinh táo khôn ngoan, biến nguy thành an.

Do đó, có thể nhẫn nại cái người khác không thể, khiến mình trở nên linh hoạt hơn, cần luôn tích tụ sức mạnh, tăng cường tính nhẫn nại và khả năng phán đoán, như thế mới có thể giành được chiến thắng sau cùng.

Một người giỏi nhẫn nại, chịu đựng sẽ có một tâm hồn trong sáng, họ sẽ thoát ra bất kì một nghịch cảnh nào với một tinh thần lạc quan vui vẻ và đầy tính sáng tạo.

LỜI KHUYÊN THỨ BA

CÁ TÍNH

Tạo lập cho mình một cá tính hoàn thiện

KHIÊM TỐN TRONG GIỚI HẠN NHẤT ĐỊNH

"Xung quanh một người khiêm tốn thường có rất nhiều bạn, họ thường được người khác ngưỡng mộ và yêu quý".

Người khởi thuỷ của giai cấp tư sản người Pháp, Montesquies từng nói: "khiêm tốn là phẩm chất không thể thiếu được của người thành công". Đó là một phẩm chất cao quý, có thể làm cho người ta trở nên đầy sức lôi cuốn đặc biệt. Một người khiêm tốn thường rất nhiều bạn, và họ được mọi người kính trọng và yêu quý.

Bill Gates đã từng kể cho thanh niên nghe một câu chuyện như sau:

Vào thời kì chiến tranh giữa hai miền Nam - Bắc, liên minh phía Nam của Jackson, nổi tiếng với danh hiệu "Thiên bẩm và khiêm tốn".

Trong một chiến dịch mang tên "Thạch thành", vốn là do ông ta chỉ huy đánh thắng kẻ địch nhưng lại một mực nói đó là công lao của toàn bộ binh sĩ chứ không phải của riêng ông

ta. Hay một ví dụ khác, trong cuộc chiến đấu ở Mexico, tổng tư lệnh của liên quân đánh giá rất cao sự chỉ huy của ông, nhưng Jackson không hề đề cập đến chuyện này với bất cứ ai. Trong bước đường phát triển sự nghiệp của mình, vị tướng dũng cảm, tài ba, khiêm nhường này, mỗi kế hoạch tiến thủ đều được ông vận dụng một cách tài tình, gây được cảm tình lớn của tướng quân Sugerto, cấp dưới của ông cũng không ngừng được đề bạt.

Cho nên chúng ta không khó để nhận ra, tính khiêm tốn của ông có hai mặt quan trọng. Ông không muốn khuyếch trương, đó chỉ là những việc nhất định để mọi người biết. Tuy nhiên khi ai đó coi nhẹ xem thường những chiến công của ông, ngay lập tức ông hành động để chứng minh cho họ thấy.

Cách của những nhà chỉ huy chân chính là phục vụ, dùng phục vụ thay thế chỉ huy. Thái độ phục vụ tốt có xuất phát điểm từ lòng khiêm tốn nhiệt thành, nhận rõ điểm cuối cùng trong thành công mà bạn theo đuổi là gì.

Giữa sự cẩn thận và kính trọng của người khiêm tốn tồn tại một mối quan hệ bình đẳng, điều này khiến cho những người xung quanh khi công nhận mình sẽ đạt được sự cân bằng về mặt tâm lí, mà không có cảm giác tự ti và hụt hengo. Thậm chí có lúc còn tạo cho họ có cảm giác cao quý, cảm thấy mình mạnh mẽ hơn người khác, luôn khao khát có cảm giác vượt trội. Từ đó, khiến cho bản thân không ngừng tiến bộ.

Đồng thời, duy trì tính khiêm tốn cũng là một việc quan

trọng trong quan hệ giữa người với người. Một kẻ tự cao tự đại sẽ chẳng bao giờ giành được sự quý trọng của mọi người.

Bên cạnh đó, sự khiêm tốn cần thật sự chân thành, nếu không khó tránh khỏi giả tạo. Ví như, rõ ràng là mình có ý kiến bất đồng nhưng vì khiêm tốn nên không nói rõ ra, hoặc là ấp úng, không nói hết lời. Khi người khác phê bình, trước mặt thì dạ dạ vâng vâng nhưng sau lưng thì bực tức. Thật khó chấp nhận khi một người mà quá khiêm tốn, cần phân biệt rõ ràng hai giới hạn: một là giới hạn giữa hư vinh và khiêm tốn. Nếu một người cố tình tỏ ra là mình khiêm tốn, để đạt được cái mĩ danh khiêm tốn, đó là một trong những biểu hiện của hư vinh. Lòng hư vinh có thể làm xấu đi mối quan hệ xã giao một khi bị người khác phát hiện.

Một giới hạn nữa là khiêm tốn và xun xoe, bợ đỡ. Có những người trong quan hệ xã hội, luôn nói những lời xù nịnh người khác, cho rằng chỉ có như thế mới thể hiện mình lê phép, khiêm tốn và có giáo dục; đâu biết, quá khoa trương sẽ thành nịnh bợ, làm cho người khác cảm thấy giả dối.

Một chính trị gia nổi tiếng người Anh ChestFielder nói: “Nếu muốn người khác tán thưởng bạn thì sự khiêm tốn là câu nói chắc chắn nhất”.

Những thành công của việc sản xuất phần mềm trong thời kì mới thành lập có mối quan hệ chặt chẽ đến tài năng đàm phán của Bill Gates. Ông hình tượng con thuyền nhỏ bé đó luôn duy trì một thái độ khiêm nhường; đối đãi người khác tự nhiên và thoải mái, mang lại cho đối phương một không khí thoáng đạt; hai bên hiến nhiên trở nên thân mật, hoà

đồng. Nhưng khi quá trình đàm phán đi đến phút quan trọng thì ông lại trở nên thận trọng, lão luyện, quyết đoán, khiến cho đối thủ hết sức kinh ngạc, không trở tay kịp, đồng thời cũng rất khâm phục trước thái độ khiêm tốn hết mực và quả cảm của ông.

Chỉ có những người tầm nhìn hạn chế, bất tài mới rêu rao khắp thiên hạ những gì mình làm. Thậm chí có những lúc để tăng bốc bản thân, còn lừa dối mọi người về những lối làm trong quá khứ. Nhưng Bill Gates và Jackson là những người hoàn toàn khác, họ đều có thể vượt qua những huy vinh tầm thường. Họ nhận thức một cách sâu sắc rằng, người mà nhận được sự đón nhận, tôn trọng vui vẻ của mọi người là những người khiêm tốn. Một người với những đóng góp to lớn và với một sự khiêm tốn hiếm có sẽ trở lên đáng quý và đáng trân trọng hơn.

Trong thế giới hiện thực, một tài năng thực sự và một đạo đức cao quý nếu không ai biết đến thì thật là không công bằng. Đó không chỉ là đang lừa dối bản thân mà, là đang lừa dối người khác, đồng thời huỷ hoại luôn cả những công lao đóng góp của chính mình.

Vì thế, cần biết kết hợp giữa phẩm chất khiêm tốn và bộc lộ bản thân tại thời khắc thích hợp, đây là một trong những phẩm chất quan trọng để dẫn đến thành công và giành được sự tôn trọng của mọi người.

HÃY LÀM NGƯỜI CÓ TẤM LÒNG RỘNG MỞ

“Một người chỉ cần một lần nhường nhịn, là một lần cảm

nhận được ánh sáng lung linh của cuộc sống. Chỉ cần một lần khoan dung là có thể mở rộng cách cửa của sự yêu thương".

Khoan dung là một đức tính cao thượng, là một nguyên tắc xử thế đầy chất trí tuệ; độ lượng thể hiện một tấm lòng rộng mở, một thái độ siêu nhiên, và độ lượng cũng là khoan dung.

Shakespeas từng nói: "Đừng vì kẻ thù của bạn mà nhen lên ngọn lửa căm hờn, để rồi làm thương tổn chính mình. Từ cổ chí kim, những chí sĩ trong lòng ấp ú chí lớn, nhìn xa trông rộng, là những người có tấm lòng rộng mở bao la, không bao giờ quan tâm đến những món lợi nhỏ. Ngược lại, những người lòng dạ hẹp hòi, đo lọ nước mắm đếm củ dưa hành, để tâm cả những lời gió thoảng qua tai, là những người chẳng thể làm lên sự nghiệp lẫy lừng, chẳng bao giờ có tiền đồ".

Trong cuộc sống, luôn phát sinh mâu thuẫn giữa người với người, có thể do trình độ nhận thức khác nhau; có thể do nhất thời hiểu nhầm. Nếu chúng ta có đủ lòng khoan dung, độ lượng, đến với họ với thái độ tha thứ, sẽ làm cho họ tin tưởng mình, làm tan biến đi mâu thuẫn. Ngược lại, nếu như không có tấm lòng độ lượng, có thể xé bé ra to, gây ra hậu quả hai bên cãi nhau không ngót, làm tổn thương tình cảm, đến mối hữu hảo giữa hai bên. Chúng ta mỗi người đều đi trên con đường của riêng mình, nhưng cũng khó tránh khỏi những va chạm, ngay cả những người bản chất hiền lành cũng không thoát được làm những lúc làm tổn thương người khác.

Cho nên, một người chỉ cần một lần nhường nhịn, là một lần cảm nhận được ánh sáng lung linh của cuộc sống. Chỉ cần một lần khoan dung là có thể mở rộng cách cửa của sự yêu thương.

Bill Gates nói: "Nếu có thể hoã giải mọi chuyện, thì hãy rộng lượng thứ tha".

Thế kỉ 18, đã nổ ra cuộc tranh luận gay gắt về thuyết "Định Tỷ" kéo dài 9 năm giữa hai nhà khoa học Pháp, Prusslter và Péiuola cả hai người đều khu khu giữ quan điểm của mình, không ai chịu nhường ai. Cuối cùng thì phần thắng thuộc về Prusslter trở thành người phát minh ra định luật "Định Tỷ". Tuy nhiên, đã chân thành nói với đối thủ của ông trong cuộc tranh luận này lứa đó: "Nếu như không phải ông mỗi lần đều trách móc, thì tôi khó có thể tiếp tục nghiên cứu định luật này". Đồng thời ông cũng khuyến cáo với cả thế giới rằng, định luật này là kết quả nghiên cứu của ông và Péiuola.

Ta có thể nhận thấy sự trách móc và phê bình gay gắt của Péiuola giành cho ông là động lực giúp ông hoàn thiện bản thân. Sự khoan dung, độ lượng của ông thật đáng nể và rất trí tuệ. Ông để cho người khác phản đối, không để ý đến thái độ của họ, nhìn nhận ra mặt tốt của họ, biết lấy họ làm tấm gương, dám khẳng định và công nhận sự giúp đỡ của người khác. Đó là ông đã biết cách bao dung và thu nạp ý kiến của người khác, chỉ như thế mới có thể đưa ông đến thành công.

Người có tấm lòng rộng mở, thường nhìn xa trông rộng, không hám lợi nhỏ, lấy đại cục làm trọng; ngược lại những

người lòng dạ nhỏ nhen hoa mắt lên vì cái lợi trước mặt.

Có những lúc, khi chúng ta oán hận đối thủ, trái tim chúng ta nặng trĩu những cảm giác thù hận. Như thế có nghĩa là truyền cho địch thủ sức mạnh chiến thắng, và sức mạnh đó sẽ cản trở tất cả những hành động của chúng ta. Nếu như đối thủ biết cách chọc tức ta, biết cách khêu gợi lên ý nghĩ báo thù, họ nhất định sẽ rất đỗi vui mừng. Những ý nghĩ hàn học trong đầu chúng ta hoàn toàn không thể làm hại họ được, nó còn biến cuộc sống của chúng ta thành địa ngục. Cho nên, cần “lấy nhân nghĩa để thắng hung tàn, lấy chí nhân để thay cường bạo”, như thế sẽ xoá niềm vui thu được từ việc làm tồi tệ của những người có ác ý.

Nhà triết học Hannek Arete, chỉ ra rằng: cách duy nhất để xoá đi những hối ức về sự thống khổ là rộng lượng tha thứ.

Đối với những người bình thường, tha thứ cho người khác không hề đơn giản chút nào. Trong mắt họ, khoan dung kẻ làm hại mình dường như không hợp với quy luật tự nhiên lầm, những tình cảm thị phi đúng sai của chúng ta nhắc nhở chúng ta rằng, mọi người sẽ chịu trách nhiệm về những hậu quả do mình gây ra, sự khoan dung như thể ánh mặt trời xua đi băng giá trong lòng họ, tan thành những dòng nước mát lành.

Sau khi phải hứng chịu sự bất công và trong sâu thẳm tâm hồn họ bị tổn thương, mọi người liền sinh ra oán hận những kẻ đã gây đau thương cho họ. Là thứ bị động, dễ đổ vỡ, nó làm tan biến đi niềm vui trong ta, làm suy yếu ta. Oán hận

làm tổn thương ngay bản thân những người mang lòng oán hận, còn người bị hận thù lại bình an vô sự, cho nên, vì bản thân chúng ta nên tống tiền lòng hận thù ra khỏi tâm trí mình.

Bill Gates chỉ ra, nếu bạn dùng “góp ý” mà không phải là “ra lệnh”, bạn không những khiến đối phương tôn trọng bạn mà còn khiến họ vui vẻ sửa chữa những lỗi lầm của họ và bắt tay hợp tác với bạn.

Nhà thiên văn học người Đức ở thế kỉ 16, Koplar, thuở còn hàn vi, có viết một cuốn sách nhỏ luận bàn về các thiên thể, quyển sách đã giành được sự đón nhận nồng nhiệt của nhà thiên văn học nổi tiếng lúc ấy, Dylu. Lúc đó, Dylu đang nghiên cứu thiên văn ở Bulage, ông đã chân thành mời Koplar tham gia cùng ông nghiên cứu.

Họ bắt đầu nghiên cứu sự chuyển động của các thiên thể, nhưng vì một số lí do giữa hai người đã có sự hiểu lầm, dẫn đến việc Koplar không được tiếp kiến nhà vua. Ông cho rằng Dylu làm chuyện mờ ám, liên mảng nhiếc Dylu, rồi dứt áo ra đi không một lời từ biệt.

Bình thường, Dylu là một người rất xấu tính nhưng khi chuyện đó xảy ra ông lại bình tĩnh đến lạ lùng. Ông rất thích chàng trai trẻ này, ông nhận định anh ta nhất định sẽ có một tương lai sáng sủa. Ông lập tức phái người viết thư nói rõ nguyên nhân và thay mặt nhà vua khẩn thiết mời Koplar quay lại Bulage.

Koplar bị tấm lòng bao rộng mở của Dylu khuất phục và ông quay lại tiếp tục hợp tác cùng Dylu. Trước khi lâm chung,

Dylu giao lại toàn bộ tài liệu và bản thảo của ông cho Koplar. Sự tín nhiệm tuyệt đối đó đã làm Koplar xúc động. Về sau ông căn cứ vào những tài liệu này, chỉnh lí thành “Bảng thiên văn Lộ Đức” nổi tiếng, an ủi hồn nơi thiên đường. Tấm lòng bao dung của Dylu như thể bầu trời cao vợi sau cơn mưa, thoáng đạt, bao la, không mây may bụi trán. Tấm lòng khoan dung đó như thể nghĩa nặng tình thâm, dành cho lớp hậu bối sự quan tâm, yêu thương; như thể đất mẹ bao la hiền hoà dang tay ôm ấp, che chở cho những đứa con lớn lên thành người.

Sự thật, không ai muốn công nhận rằng mình hận người khác, họ đều chôn sâu sự hận thù tận đáy lòng, nó mang một diện mạo bình thản, làm sứt mẻ tình cảm con người. Công nhận lòng thù hận như thể mong muốn chúng ta cầu chúc cho linh hồn của mình sớm bình phục sau một cuộc đại phẫu, và quyết định mở rộng tấm lòng.

Cũng có người nói, khoan dung là biểu hiện của sự mềm yếu. Chúng ta hãy nghe những lời của cố Thủ tướng Ấn Độ, Ghandi: “Nếu như mọi người chúng ta đều tôn thờ nguyên tắc “ăn miếng trả miếng” thử hỏi rằng cả nhân loại này sẽ đi về đâu”

Trong một quần thể, khoan dung là liều thuốc hữu hiệu để giải quyết các mâu thuẫn, với những người có cùng niềm đam mê, duy có không ngừng độ lượng, khoan dung là có thể đạt được thành công to lớn trên con đường lập nghiệp.

NHỮNG THÓI QUEN TỐT SẼ TẠO LÊN MỘT CUỘC ĐỜI HOÀN MỸ

"Mọi người đều là sản phẩm của thói quen. Chúng ta nên học cách hướng bản thân vào những thói quen tốt, như thế sẽ làm cho cuộc sống trở nên lung linh hơn, hoàn mĩ hơn".

Mỗi người đều vì những thói quen hình thành sau này mà trở thành những cá thể riêng biệt không giống người khác. Sức mạnh của thói quen là một nguyên tắc mà khiến tất cả mọi sự vật đều khuất phục dưới sự ảnh hưởng của nó. Vì vậy, có những lúc nên nhìn lại xem xét có phải mọi thói quen của mình đều là tốt hay không. Nếu là tốt, cần tiếp tục duy trì, nếu không, phải lập tức thay đổi.

Bill Gates cho rằng, một thói quen tốt do khả năng kiểm soát bản thân của mỗi người mang lại hoặc có thể nói đó là sự phủ định những dục vọng của con người.

Khi học ở trường trung học Bill Gates được tiếp xúc với máy tính, vì niềm đam mê máy tính, ông bắt đầu làm việc một cách kiên định. Ông thường ngồi rất lâu trong phòng máy, ngay cả vào kì nghỉ cuối tuần, trong khi những đứa trẻ khác đều ra ngoài chơi thì ông vẫn vùi đầu trong phòng. Trong phòng máy, ông phát hiện được không ít niềm vui, ông trở thành thủ lĩnh của đám trẻ. Trên máy tính ông khám phá ra rất nhiều vấn đề và săn sàng ghi lại. Không chỉ biết chơi mà ông còn tiến hành tìm tòi và nghiên cứu.

Đầu tiên là ông bắt tay tìm hiểu một vấn đề nào đó, phát hiện sự cố trong vấn đề, sau đó, quyết tâm tìm ra nguyên

nhân của những sự cố này. Mỗi khi phát hiện ra vấn đề hoặc tìm ra nguyên nhân ông đều ghi chép lại một cách tỉ mỉ, dần dần ông hình thành lên một thói quen tốt. Trải qua một khoảng thời gian ghi chép và suy nghĩ, ông tiến hành tổng kết một lần, và dựa trên những cơ sở tổng kết đó viết thành “Báo cáo những vấn đề của máy tính”. Quyển sách tưởng như là giản đơn này là kết tụ trí tuệ của ông và những người bạn nhỏ.

Sau khi sáng lập công ty phần mềm, ông có thói quen quản lý công ty theo ba phương thức sau: Mỗi ngày, đêm gửi hơn 1000 cái thư điện tử, thường là vừa gửi vừa cảm thấy hứng thú và vui vẻ; hầu như tháng nào ông cũng họp với các cán bộ cao cấp; tuy nhiên điều quan trọng nhất là mỗi ngày ông đều tiến hành hai lần hội nghị tổng kết quy mô nhỏ, những người tham gia đều là những thành phần cốt cán trong chiến lược phát triển sản phẩm. Ông tính toán việc này chiếm tới 70% thời gian của ông.

Những thói quen tốt này góp phần quan trọng làm lên thành công của Bill Gates.

Cho nên, một người muốn đạt được thành công, đều phải hiểu rõ ảnh hưởng của thói quen lớn đến thế nào và muốn hình thành thói quen tốt phải có những tiền đề vững chắc. Luôn nhớ loại bỏ những nhân tố ảnh hưởng đến thói quen đó của bạn; và nhanh chóng tạo lập thói quen tốt giúp bạn thăng tiến trên con đường sự nghiệp. Thành công khởi nguồn từ những thói quen tốt đó.

Nhà triết học Hi Lạp cổ, Socrates nói rằng: “Thói quen tốt

như là thứ đồ phục sức sang trọng mà một người có được trong trường hợp xã giao".

Chúng ta cần nuôi dưỡng những thói quen tốt, trong dòng xoáy cuộc đời, tạo được một tính cách càng được lòng người càng dễ dàng gặt hái thành công. Tuy nhiên một thói quen xấu lại là kẻ thù của chính bạn, nó làm cho bạn trở lên khó coi, thậm chí làm tiêu tan sự nghiệp mà bạn đang dốc cả tâm sức vào đó.

Trong cuộc sống rất nhiều người có duyên thành công nhưng thực tế không hẳn như thế, ngoài nhân tố cơ hội ra, điều cốt lõi là những thói quen xấu trong cuộc sống thường nhật cản bước bạn trên con đường dẫn tới thành công.

Có một thanh niên tên là Rhett, anh ta phải đôn đáo khắp nơi để tìm một công việc. Khi tham gia một lần anh phỏng vấn, anh cùng ăn trưa với Tổng giám đốc một công ty, công ty này luôn rất tự hào với những hình ảnh tốt đẹp về gia tộc, nhưng một điều không thể ngờ là anh lại mặc quần soóc và áo phông đến dự tiệc. Kể từ giây phút xuất hiện, anh đã tự tay phá hoại lần phỏng vấn của mình.

Có thể khẳng định chỉ có thói quen tốt mới tạo lên một cuộc sống thành đạt.

Đối với một xí nghiệp nhỏ, thói quen đúng giờ là một tài sản vô giá. Bill Gates không bao giờ vì một số chuyện nhỏ nhặt mà làm lỡ những giây phút quý giá của mình. Vì ông ý thức được rằng "thời gian chính là vàng bạc" và điều này luôn đúng, đặc biệt trong thời đại kinh tế phát triển chóng

mặt như hiện nay. Sự phát triển của các doanh nghiệp hiện đại là vô cùng mãnh liệt và cạnh tranh giữa các doanh nghiệp đó cũng khốc liệt không kém, do đó nhật trình công tác của những vị lãnh đạo phải được bố trí sao cho không có khoảng trống. Bởi vì họ là những người quản lí không để lãng phí thời gian cũng giống như quản lí không để gián đoạn dây chuyền sản xuất, nếu không những thiệt hại của họ thật khôn lường.

Tương tự, thói quen tiết kiệm cũng là nhân tố quan trọng góp phần làm lên thành công. “Đừng chê nhỏ mà không làm”. Tiết kiệm cũng thế, không quan trọng là lớn hay nhỏ. Kể từ lúc bắt đầu sự nghiệp, với những người bản chất tiết kiệm, thì cơ hội dẫn đến thành công của họ còn nhiều hơn những người tài hoa.

Do đó, có khả năng thực hiện việc “đúng giờ và tiết kiệm” sẽ có ảnh hưởng rất lớn đến bạn. Trong cuộc sống nếu như bạn thường xuyên đúng giờ, tiết kiệm, cho đến khi nó thành bản tính thứ hai của bạn. Điều đó sẽ mang lại cho bạn thành công trên bước đường sự nghiệp.

Hơn nữa, nếu bất kì người nào muốn nhanh chóng đạt được thành công trong sự nghiệp, khi gặp chuyện gì cũng phải luôn giữ một tâm trạng thoải mái. Người gặt hái được thành công là người có khả năng khiến tinh thần luôn ở trạng thái nhẹ nhàng, thậm chí ngay cả lúc hoàn cảnh trêu đùa họ. Đầu óc họ cũng luôn tỉnh táo, sẵn sàng phản ứng và cảm nhận, sẵn sàng nắm bắt và chinh phục những cơ hội và thách thức mới.

Có một vài người trẻ tuổi tuy chỉ mới bắt đầu sự nghiệp, nhưng họ đã mang trong mình phẩm chất đáng quý này, ngược lại cũng có không ít người phải qua một quá trình trải nghiệm mới có được thói quen đúng giờ và tiết kiệm. Bên cạnh đó, chúng ta cũng cần rèn luyện cho mình có thói quen ứng dụng tự tại. Trong bất cứ hoàn cảnh nào dù có éo le đến mấy, nếu như chúng ta giữ được bình tĩnh, thì không sợ gì không ứng phó được.

Cho nên có thể nói: Mọi người đều là sản phẩm của thói quen. Chúng ta nên học cách hướng bản thân vào những thói quen tốt, như thế sẽ làm cho cuộc sống trở nên lung linh hơn, hoàn mĩ hơn.

ƯƠN CAO NGỰC MÀ ĐI

"Một nho sinh có thể biến thành một anh hùng đấu đội trời chán đạp đất, một ý chí mềm yếu có thể trở lên ngoan cường nếu như đó là một tâm hồn mạnh mẽ".

Con người hiện diện trong cuộc sống cũng như vì sao lung linh trong bầu trời đêm, đều tự vận động theo những quy đạo của riêng mình. Tuy nhiên, đối với nhiều người, họ sống trong trời đất nhưng không cách nào tìm thấy con đường của riêng mình. Phải nhớ một điều rằng chúng ta không phải là những sản phẩm được sinh sản vô tính mà chúng ta là những gì mà ta vốn có.

Trong cuộc sống mọi người đối xử với bạn ra sao? Có phải bạn năm lần bảy lượt bị người khác lợi dụng và chèn ép không? Có phải bạn luôn có cảm giác bị người khác lợi dụng

hoặc không tôn trọng nhân cách của bạn không? Có phải mọi người khi lên kế hoạch làm một việc gì đó không bao giờ hỏi ý kiến bạn, mà cho rằng bạn sẽ nhất nhất tuân theo không?

Tại sao lại phải hỏi bạn như thế? Mọi người trong quá trình giao tiếp xã hội, luôn quan tâm đến thái độ của người khác đối với mình, tưởng tượng ra họ đánh giá thế nào về mình và lấy đó làm những tiêu chuẩn đánh giá khách quan, giữ nó trong suy nghĩ của mình. Cho nên, một người cần phải tự tin và đừng đánh mất đi giá trị thực của mình.

Có những lúc, chúng ta cho rằng sẽ làm phật ý người khác nếu nói thẳng thắn những gì mình nghĩ, nhưng sự thực không hoàn toàn như vậy. Mà ngược lại, điều đó thể hiện rằng bạn đã rất tự tin bảo vệ quyền lợi của mình hoặc chứng minh lập trường kiên định của bạn.

Bill Gates có kể cho chúng ta một câu chuyện như sau:

Đonly khi quan hệ với người bán hàng thường rất mang tâm lí e ngại. E ngại người bán hàng không vui, ông ta thường mua về những thứ mà mình không muốn. Ông cố gắng học cách trở nên quyết đoán hơn. Có một lần, ông đến trung tâm mua sắm mua giày, đúng lúc người bán hàng cho đôi giày vào hộp, ông để ý thấy một trong hai đôi giày có vết xước. Ông cố gắng xua đi những ý nghĩ cố hữu trong đầu và nói một cách dứt khoát: "Làm ơn đổi cho tôi đôi khác vì có một chiếc bị xước".

Người bán hàng tươi cười nói: "Vâng chúng tôi sẵn sàng

giúp ông đổi". Thời khắc đó là bước ngoặt quan trọng trong cuộc đời của ông và ông bắt đầu rèn luyện cho mình khả năng quyết đoán. Kết quả sau quyết định dứt khoát không chỉ dừng lại ở việc mua được đôi giày không vết xước mà là ông đã giành được sự tôn trọng bất ngờ.

Nên biết rằng: lòng tự tôn là một trong những điều kiện tiên quyết, mỗi người đều hi vọng rằng sẽ nhận được sự tôn trọng và khẳng định của người khác. Nếu làm theo những gì mình cho là đúng, đó là một cách thể hiện sự tôn trọng chính bản thân mình. Vì như thế, chúng ta đều mong muốn trở thành một người có nhân cách, một người được người khác tôn trọng. Nhưng cũng có nhiều lúc vì sĩ diện mà không dám làm. Bill Gates nhấn mạnh rằng: "Một nho sinh có thể biến thành một anh hùng đầu đội trời chân đạp đất, một ý chí mềm yếu có thể trở lên ngoan cường nếu như đó là một tâm hồn mạnh mẽ".

Wyeth Toyer là một nhà tâm lý học nổi tiếng người Mĩ. Có một lần, một cô gái tên là Eicher đến tìm ông ta, bởi vì cô nhận thấy mình phải chịu sự khống chế tuyệt tình của người chồng độc đoán. Cô oán trách bản thân đã khuất phục trước sự lăng mạ và thao túng của chồng, cộng thêm cô cũng không chịu đựng được khi hai đứa con do chính cô sinh ra lại không hề tôn trọng cô.

Cô đã kể cho ông nghe về thân thế của mình. Vốn ngay từ khi nhỏ cô đã quen bị người khác ức hiếp. Bắt đầu từ khi cô hình thành tính cách cho đến khi kết hôn, nhất cử nhất động của cô ấy đều chịu sự giám sát nghiêm ngặt của bố

mẹ. Có ai ngờ rằng tính cách của chồng cô ấy lại giống hệt như bố mẹ cô, và một lần nữa cuộc hôn nhân lại đưa đẩy cô vào nghịch cảnh.

Teyer Eicher đã chỉ ra: tại vì cô ta đã vô tình mách bảo cho người khác đối xử với mình như thế. Đó hoàn toàn không phải là lỗi lầm của họ. Sau đó không lâu cô hiểu ra điều đó, bao nhiêu năm qua cô cần rằng chịu đựng như thế là tự mình hại mình. Nhiệm vụ của cô bây giờ bắt đầu từ bản thân mình chứ không phải là tìm cách giải quyết vấn đề từ môi trường xung quanh.

Động thái mới của Eicher bây giờ là tìm cách làm cho chồng và con cô hiểu là: Cô nhất định không để ai sai khiến nữa. Bây giờ cô cần dũng cảm kiên quyết đối mặt với chồng mình, và sau đó là rũ áo ra đi. Còn bọn trẻ khi chúng tỏ ý không tôn trọng cô, cần nhất quyết bắt chúng phải lễ độ hơn. Vài tháng sau, thái độ của mọi người trong gia đình với cô có một bước chuyển biến lớn. Bằng kinh nghiệm bản thân cô nhận thấy: một cách chắc chắn rằng thái độ của mọi người đối với mình như thế nào là do chính bản thân mình, cần phải thay đổi bản tính vốn có, từ đó sẽ giành được sự tôn trọng của mọi người.

Eicher đã giải quyết vấn đề bằng những hành động thực tế mà không phải là cung lời nói. Nếu như bạn có ý định thông qua một cuộc thương lượng để yêu cầu mọi người hiểu rằng bạn sẽ không chịu bị chèn ép nữa, thì cái mà bạn thu được chỉ gói gọn trong những lời nói giữa bạn và họ, hoặc bạn sẽ bạn sẽ tiếp xúc nhiều lần với những người trong

số họ. Nhưng quan trọng là bạn phải biết hành động một cách có hiệu quả nếu không “mèo vân hoàn mèo” mà thôi. Như thế mình chứng rằng, quyết tâm hành động của bạn sẽ vượt qua trăm nghìn lời nói cho dù chúng có cao siêu sâu xa đến đâu.

Như vậy, thanh niên làm thế nào để được người khác tôn trọng trong công việc và trong cuộc sống:

Một là, đừng bao giờ cảm thấy hối hận. Giả dụ, có người làm bạn cảm thấy uất ức, hoặc khen ngợi bạn, hoặc giúp đỡ bạn, hoặc trút giận lên bạn, thì đừng cảm thấy khó chịu. Bởi vì, trước đó bạn đã bảo họ cách đe nạt bạn, với những vấn đề như thế bạn cần biết cách xử trí. Khi đó, bạn đã có một chỗ đứng vững chắc.

Hai là, đối xử với những người đó cần “ăn miếng trả miếng”. Khi bạn gặp những kẻ giỏi “võ mồm”, ba hoa khoác lác, khiến người ta khinh ghét hoặc những loại người tương tự, cần lạnh lùng chỉ ra hành vi của họ. Bạn có thể dùng những lời, đại loại như: “anh vừa ngắt lời tôi đây” hoặc “Việc oán hận của ông không bao giờ thay đổi đâu”. Những sách lược thế này có tính giáo dục rất cao. Nó nói với mọi người rằng, thái độ, hành vi, cử chỉ của họ là rất lố bịch. Biểu hiện của bạn càng bình tĩnh, bạn càng thẳng thắn với kẻ định thăm dò bạn và bạn càng cảm thấy kiên cường.

Ba là, là những việc mà mình muốn làm. Trong lúc bạn rộn hoặc những khi hoàn cảnh gấp rút đương nhiên là cần nghỉ ngơi một chút. Cần thấy rằng thời gian nghỉ ngơi và vui chơi của bạn là không thể trách cứ được gì và không cho

phép người khác xâm phạm vào quyền lợi chính đáng đó.

Bốn là, hành động là thứ vũ khí lợi hại. Nếu như trong gia đình có ai đó trốn tránh trách nhiệm, bạn thường xuyên phản ứng thì cần nhẫn vài câu mới đi làm, lần sau cần dùng hành động. Giả sử anh trai bạn nhiệm vụ là phải đi đổ rác nhưng anh ta hay quên thì nhắc nhở anh ta một lần. Nếu anh ta cố tình không để ý đến, cho anh ta một kì hạn. Anh ta tiếp tục coi thường kì hạn đó, bạn không cần lên tiếng nữa mà đổ hết chõ rác đó lên giường anh ta. Một lần cảnh cáo như thế, sẽ có tác dụng hơn hàng trăm hàng nghìn lời nói, và chắc chắn anh ta sẽ hiểu thế nào là hai chữ "trách nhiệm".

Năm là, từ chối làm những việc ngoài chức trách. Một vài tuần không cắt cỏ hoặc giặt quần áo, xem có thể xảy ra chuyện gì: Nếu bạn có tiền thuê một người đến giúp bạn làm những việc đó, hoặc yêu cầu các thành viên trong gia đình tự chăm sóc bản thân họ. Thông thường, tất cả mọi việc nhỏ nhặt trong nhà đều do bạn làm tức là bạn đã tuyên bố với họ rằng bạn tình nguyện làm tất cả mà không một lời oán thán.

Sáu là, luôn thẳng thắn. Có thể trong một số trường hợp đường đột, cũng cần thoải mái nói chuyện với nhân viên phục vụ, nhân viên bán hàng, người lạ, thư kí, tài xế lái xe, đối với người ngang ngạnh cần "ăn miếng trả miếng". Trong một khoảng thời gian cần khắc phục tâm lí rụt rè, sợ hãi của mình. Chỉ có như thế bạn mới không ngừng giành được sự tôn trọng của mọi người.

Cuộc sống với mỗi người chỉ có một lần, trân trọng cuộc sống đầu tiên cần tôn trọng cách sống của bản thân, chỉ

bằng cách ấy, trong một cuộc sống tràn đầy niềm vui những trọng trách, mệt mỏi mới dần tan biến đi.

THÀNH THẬT LÀ VÀNG

"Thành thật xuất phát từ sự tin tưởng, tuy nhiên phá huỷ lòng tin của mình thì tức là đã bán linh hồn cho quỷ dữ".

Bill Gates nói: "Bởi vì, khi nói phải thành thật, cho nên những người lãnh đạo không thể lạm dụng hình thức tán thưởng "tôi đặc biệt thận trọng với những lời hứa của tôi với nhân viên".

Công nghiệp phần mềm phát triển dựa vào thị trường, lấy chữ tín làm kim chỉ nam hành động, tất cả những hoạt động kinh doanh của doanh nghiệp đều phải theo sát những biến động của thị trường, đồng thời không ngừng nâng cao năng lực phản ứng nhanh với môi trường. Một tổ chức cũng giống như một cỗ máy, nó phải được thiết kế làm sao để có thể phản ứng lại những tín hiệu đưa vào. Trong công ty phần mềm, lại có phản ứng ngược vào công ty từ thị trường; từ nhân viên đến cán bộ quản lý, và cuối cùng là từ cán bộ quản lý quay ngược lại nhân viên.

Trong hệ thống phản ứng ngược to lớn đó, Bill Gates rất chú trọng đến việc sắp xếp hình thành quỹ đạo phản ứng trong nội bộ công ty. Ông yêu cầu nhân viên dưới quyền luôn phản ánh cho ông thông tin về các phương diện như phát triển thị trường, lịch trình công tác, công tác tuyển dụng, tình hình tiêu thụ sản phẩm. Những thông tin này có tác dụng rất lớn giúp ông trong việc nắm bắt chữ tín của công ty

trên thị trường. Nhưng đối với những người khác, phản ánh thông tin đến công ty là một công việc tất yếu và cũng không kém phần quan trọng.

Cũng giống như trong cuộc sống, không gì có thể thay thế thái độ thành thực của bạn với với những mục tiêu thực tế. Bạn nên thể hiện tính chân thành của bạn với mục tiêu trong lời nói và việc làm, để cho mọi người ai cũng có thể nhận ra nó. Nếu như sự thể hiện của bạn không thành thực, điều đó sẽ thể hiện ngay ra trong những lời mà bạn nói ra, những việc mà bạn làm, nó không thể được che đậy bằng bất cứ hình thức ngụy trang nào. Bất kì một kẻ giả dối nào, đều trở thành trò cười cho thiên hạ, bởi vì họ dễ dàng nhận thấy tất cả biểu hiện của những của người này không hề chân thật, ngược lại họ cũng ngay lập tức thấy được sự chân thành của bạn.

Một người không thể trong chốc lát gặt hái được thành công, nhưng người đó cần thành thật, thà mất hết tất cả mọi thứ nhưng cũng phải giữ lại sự nghiêm túc trong nhân cách vì bản thân nhân cách là ngọn nguồn của sự giàu có. Mọi người cần hiểu rằng: thành thật là viên ngọc sáng nhất trong kho báu nhân cách. Thành thật xuất phát từ sự tin tưởng, tuy nhiên phá huỷ lòng tin của mình thì cũng tức là đã bán linh hồn cho quỷ dữ.

Một người trẻ tuổi, nếu như hi vọng đạt được thành tựu, lưu danh muôn thuở việc đầu tiên cần làm là giành được lòng tin của mọi người. Nếu họ học được cách làm người khác tin tưởng mình, điều đó còn đáng tự hào hơn việc giành

được một gia tài.

Vậy làm người tại sao cần thành thực? bởi vì một lẽ thành thật làm cho tâm hồn ta thanh thản; lừa dối, gian trá, sẽ dẫn vật lương tâm bạn, đồn bạn vào trạng thái lúc u ám, lúc nào cũng nơm nớp lo sợ. Tự dàn vặt mình không phải là hệ quả của sự chân thành mang lại.

Nhà thơ Ba Tư cổ, Sudday nói rằng: "Nói những lời gian dối như thế cầm dao giết người, vết thương thì có thể lành, nhưng sẹo thì mãi còn đó". Ông còn nói: "Thà nói lời thật thà mà đắc tội còn hơn dùng lời gian trá để thoát thân".

Những câu nói của Sudday đã giúp ta hiểu phần nào. Nói dối cũng được một số người cho là cách xử thế "thông minh". Họ chỉ vì muốn che giấu nỗi lâm, tránh trách nhiệm mà làm như thế, hoặc nhằm tư lợi mà rắp tâm lừa người khác. Họ tự cho là đắc kế hoặc tạm thời đạt được mục đích, nhưng cái kim bọc giẻ lâu ngày cũng lồi ra, lúc đó họ sẽ phải hứng chịu hậu quả do họ gây ra, đánh mất đi lòng tin của người khác. Vết sẹo do những việc trên gây lên trong lòng họ còn lâu nữa mới có thể xoá sạch. Chúng ta chắc đều biết câu chuyện "Sói đến rồi", anh ta có thể hết lần này đến lần khác lừa mọi người nhưng khi sói đến thật, thì không ai tin anh ta nữa, anh ta chỉ biết giương mắt lên nhìn chó sói tấn công bầy dê.

Người thành thật có thể có đôi lúc chịu thiệt thòi, ví dụ như trong hoàn cảnh bất công bằng hoặc là khi bạn đối mặt với kẻ giả dối. Bạn có thực tài, và luôn tin tưởng rằng sẽ kiếm sống bằng tài năng, bản lĩnh của mình, nhưng kết quả

là sếp lại ưu ái tăng lương, thăng chức cho kẻ kia còn con người thật thà như bạn bị gạt sang một bên. Như thế rõ ràng là bạn phải chịu thiệt thòi rồi, nhưng đó không phải là bạn thật thà mà tại vì bạn có một ông sếp không công bằng. Bạn không nên tức giận đổ lỗi cho sự thành thật của bạn mà chỉ có thể phẫn nộ sự bất công đó. Chỉ vì như thế bạn muốn thay đổi bản thân, và làm một người gian trá, đối xử bất công với người khác. Như thế chẳng phải bạn sẽ trở thành loại người mà vốn trước đây bạn khinh ghét sao?

Kimrok là một doanh nhân nổi tiếng người Canada, sau khi nghỉ hưu vẫn luôn quan tâm đến nhà máy, quan tâm đến đứa con làm người kế thừa. Có một lần, để kí một bản khế ước RCM rất quan trọng mà phải lao tâm khổ tứ, nhưng cuối cùng anh ta lại bị lừa một cách đáng tiếc. Anh con trai ông vô cùng căm phẫn sự thiếu đạo đức thương nghiệp của đối tác. Nghe tin này ông liền viết thư khuyên nhủ con trai:

“Bố rất hiểu con đã kì vọng và cố gắng rất nhiều cho bản khế ước này. Có lẽ vì nguyên nhân này mà con sẽ hận đối tác. Nhưng con nhất định không vì thế mà đánh mất đi sự lạc quan và lòng chân thành của mình”.

“Kì thực, lăn lộn trong xã hội hai ba năm, con sẽ hiểu ngay một điều, trên thế gian này những người có thể hoàn toàn tin tưởng là rất hiếm. Cho nên, khi con gặp bất kì người nào trong lòng luôn có sự đề phòng, cảnh giác. Nhưng bất luận thế nào, không để thất bại lần này làm tổn thương nhân cách của con. Con biết không? Con có lòng chân thật nhưng đối tác của con thì không. Loại người này không bao giờ có

thể tồn tại lâu dài trong giới doanh nghiệp. Giới doanh nghiệp là một thế giới vô cùng nhỏ bé, lừa được người này rồi, còn có thể tiếp tục lừa người khác nữa không? Huống hồ, gieo nhân nào thì gặt quả ấy. Vì thế con cần phải chú ý đến phẩm cách của mình, đó mới là điều quan trọng”.

“Khi con muốn tìm nơi trút cơn giận dữ đó, cần suy nghĩ kĩ càng. Thực ra, con không hề mất gì cả vì vốn của bản khế ước đó là không tồn tại. Nếu như chỉ vì việc đó thất bại mà tức giận, thậm chí là dùng những cách trả thù manh động, thì có phải là con mất nhiều hơn không? Thực ra, giả dụ như, bản khế ước này thành công, con sẽ phải đối diện với rất nhiều vấn đề, có thể đoạn tuyệt mọi quan hệ với những người hạ đẳng như thế, không phải là tốt lắm sao? Vì thế, việc không kí được bản khế ước này đâu có phải là thất bại, mà nó còn là may mắn”. Những lời của Kimrok nói cho ta thấy rằng:

Một người chân thành nhất định có đầy đủ những phẩm chất cao thượng. Hay nói cách khác những người này trong cuộc sống luôn thể hiện sự chân thật, chính trực và thản nhiên. Với giới doanh nhân, phẩm chất cao quý này là nguồn sức mạnh làm lên thành công. Không thực hiện một cách chính xác những cam kết với khách hàng, trong một thời gian ngắn có thể dễ dàng kiếm được một món tiền lớn, nhưng nếu về lâu dài sẽ đẩy doanh nghiệp đến bờ của những hiểm họa. Bằng bất cứ giá nào, cũng không nên gây cho đối phương ấn tượng không trung thực.

Washington nói rằng: “Tôi hi vọng rằng tôi sẽ có đầy đủ

tính kiên định và những phẩm chất cao thượng, trong rất nhiều danh hiệu con người có thể có, danh hiệu đáng ngưỡng mộ nhất là: danh hiệu trung thực".

Chợt nèn, làm người cần chân thành, đây là một phẩm chất cao quý, nhân loại từ trước đến nay không thể tìm được từ vừa ý thay thế nó. Chân thành là phẩm chất có thể biểu đạt nội tâm con người một cách sâu sắc mà không phẩm chất nào có được, nó là một nhân tố quan trọng nhất làm lên thành công.

MỘT TÍNH CÁCH CHÂN THÀNH, TỰ NHIÊN

"Gìn giữ tính cách độc đáo của mình, nhận thức và cân nhắc một cách chính xác bản thân mình, biết nhìn xa trông rộng, nhất định sẽ giành được sự tôn trọng của mọi người đồng thời giúp bạn phát triển sự nghiệp của bạn".

Con người sống trên đời, đối diện với đời bằng bản sắc, thiên tính, không hao tâm tổn sức, không bị bó buộc bởi những tình cảm tầm thường, bởi các quy tắc và lê giáo, cười cười nói nói, có vui sướng có đau khổ, tự do tự tại, gìn giữ tính các độc đáo của riêng mình, thật là một việc vui mừng.

Trong lịch sử, hễ là những người có tư tưởng đều có tính độc lập cao, không có cá tính đồng nghĩa với việc không có tính sáng tạo, càng không có chủ kiến, không có tính cách độc lập và cũng không có tư tưởng sâu xa. Mỗi người đều có những tính cách khác nhau, nhưng gìn giữ tính cách độc đáo của mình, nhận thức và cân nhắc một cách chính xác bản thân mình, biết nhìn xa trông rộng, nhất định sẽ giành được

sự tôn trọng của mọi người đồng thời giúp bạn phát triển sự nghiệp của bạn.

Trung thành với niềm tin và lí tưởng của mình, nuôi dưỡng một tính cách độc lập; có nghĩa là bạn được mọi người tôn trọng và có một sức mạnh đặc biệt.

Khi Bill Gates học tiểu học lớp 6, bố mẹ ông cho rằng cần phải đưa ông đến bác sĩ tâm lý vì quan hệ giữa ông và mẹ trở lên căng thẳng. Mẹ của ông tên là Mary, là một người phụ nữ hiền lành, bà nghĩ rằng con trai bà phải nghe lời bà. Lúc đó Bill Gates sống dưới một cái phòng ngủ dưới tầng hầm, phòng này bẩn thỉu vô cùng, bà mẹ ông cũng không có cách nào giúp ông dọn dẹp sạch sẽ; về sau bà đứt khoát không để ý nữa. Có lúc bà quá gọi Bill Gates ăn cơm, ông cũng màng. Có một lần bà dùng hệ thống loa trong nhà hỏi: "Con đang làm gì thế?" "Con đang suy nghĩ" Bill Gates tức giận nói, "Có phải con đã từng suy nghĩ qua rồi không?"

Trải qua một năm tư vấn và sau một loạt các nghiên cứu bác sĩ đi đến kết luận, ông ta nói với bà Mary: "Bà thua. Tôi cũng thế. Cái mà bà cần làm bây giờ là đổi mặt với hiện thực". Nhưng bà là một con người thông minh và mạnh mẽ, chồng bà nhớ lại: "Bà ấy không những không chấp nhận mà còn đấu tranh với con một cách quyết liệt".

Đúng lúc Bill Gates cũng có một cá tính mạnh mẽ, bằng niềm tin sắt đá, tài năng kiệt xuất, kiên nhẫn một lòng theo đuổi, ông giữ cho mình những thứ trước kia, thay đổi bản thân, đồng thời thay đổi cả xã hội mà ông đang sống. Ông cho rằng, một trong những đặc điểm nổi bật của một người

con người mạnh mẽ đó là tính tự chủ và tính độc lập cao.

Hai nghìn năm trước, Sucalaty chỉ vì ông phát hiện ra một số nguy cơ mà bị ghép vào tội chết. Ngoài ra còn có thánh hùng can địa, ông đã giải phóng dân tộc mình thoát ra khỏi ách đô hộ của một đế quốc hùng mạnh nhất trên thế giới hồi đó. Ông đã dựa vào cái gọi là “sức mạnh chân lí”. Những con người trên đều hành động dựa vào chính tài năng, vào những gì mà họ có, họ kiên quyết bảo vệ niềm tin mãnh liệt của họ. Họ luôn trung thành với lí tưởng, có một tâm hồn trong sáng.

Một người có thể làm được những việc thực sự sẽ dễ dàng có được nguồn sức mạnh to lớn. Giữ nguyên những gì mình có là một điều tự nhiên, hợp với tính cách của con người và phổ biến, và hệ quả của nó là hạnh phúc bất tận.

Thông thường, chúng ta sẽ cảm thấy bất an khi mà chúng ta không biết chính xác được mình là người thế nào. Và mỗi khi chuẩn bị nói gì đó lại nghĩ ngợi xem là người khác sẽ muốn mình nói gì; mỗi khi làm chuẩn bị làm một việc gì cũng thế đắn đo, suy tư xem họ sẽ mong muốn mình làm gì. Khi chúng ta không chắc chắn về mọi thứ, quan hệ của ta với mọi người không xuất phát từ những mong muốn của mọi người mà xuất phát từ những mong muốn của chúng ta. Những người chân thật thì không thế, họ quên đi bản thân mình, nghĩ và phấn đấu cho người khác.

Họ là những người luôn biết rõ mục đích của đời mình. Cũng giống như một hiện tượng phổ biến có những người dù mệt mỏi vẫn ép buộc bản thân. Trên thực tế đó không phải là

mệt mỏi mà là chán ghét. Trong cuốn sách về phương pháp trị liệu tâm lí mang tên “Chiến thắng thần kinh của chúng ta”, bà Jackson đã miêu tả một số bệnh nhân quá mệt mỏi đến nỗi không thể cất bước. Bà tổng kết rằng: “Cảm giác mất hết sức lực ở cơ bắp thực tế chính là cảm giác mất hết sức mạnh tinh thần”.

Trong cuộc sống, chúng ta cũng thường xuyên cảm thấy kiệt sức, vấn đề không phải là sức mạnh cơ bắp triệt tiêu mà là không dám khẳng định mình. Chúng ta có tham vọng trở thành một mục sư đáng kính, luôn tâm niệm rằng sẽ cảm hoá mọi người phải chăng là một việc quá khó. Nếu là một người chắc chắn, bạn sẽ không phí thời gian và sức lực vào những xung đột của mâu thuẫn. Sự thành thật của bản thân họ làm tan biến đi mọi xung đột trong tâm hồn, đồng thời luôn luôn cảm thấy hùng hực khí thế, tràn đầy lạc quan yêu đời. Họ làm những việc mà họ cho là quan trọng, không bao giờ lãng phí tâm huyết vào những xung đột và không bao giờ kiêng cách.

Bên cạnh đó, họ có thể khích lệ người khác, khơi động nguồn sức mạnh trong họ. Họ chỉ cần làm là lấy mình làm gương, điều này có nghĩa là mách bảo những gì nên làm.

Năm 1920, khi quân đội Pháp chiếm đóng Shaechu, người dân Đức nghe nói đến sự bạo hành của quân đội thực dân da đen thì vô cùng phẫn nộ. Lúc đó, Roland Hice, một ca sĩ da đen vĩ đại vì những điều này mà gặp phải sự phản đối không chút thiện ý của đám đông. Vừa đúng 10 phút, ông lặng lẽ nhưng không kém phần kiên quyết đứng bên cây dương cầm,

đợi đến khi những tiếng la ó phản đối chìm xuống. Ông vẩy tay ra hiệu cho dàn nhạc, và sau đó bài hát “Bạn là hoà bình” vang lên bằng một giọng ca đằm ấm, nhẹ nhàng, và còn phẫn nộ của đám đông lập tức lắng xuống. Ông tiếp tục cất cao giọng ca, tài năng nghệ thuật của ông đã chiến thắng được những ý định hàn học, ca sĩ và thính giả như hoà làm một.

Ông là người như thế, sự chân thật không khoa trương đã đem đến cho ông một sức mạnh lớn lao. Bill Gates luôn khuyến cáo cho nhân viên mình cần nỗ lực để trở thành những người như thế.

Thứ nhất, chúng ta cần phải chú trọng đến những việc xảy ra trong cuộc sống. Mỗi ngày trôi qua đều viết nhật kí, ghi lại những thay đổi của bạn, ghi lại những nỗi đau sâu kín trong lòng. Rất hiếm người chúng ta tồn tại với một tâm hồn thuần khiết mà không hề có mâu thuẫn. Chấp nhận điều này một cách thản nhiên, lắng nghe tiếng nói của tâm hồn, tất cả ghi trong nhật kí.

Thứ hai, học cách chấp nhận quan niệm “mỗi người mỗi vẻ”; cần biết rằng, mọi người chẳng ai giống ai, và từ trước vốn đã như thế. Nhà triết học Paul. Wesy, nói: “Chúng ta là những cá thể độc lập, đối nhân xử thế bằng cách riêng của mỗi người”. Tim tôi, khám phá những ý nghĩ sâu thẳm trong tâm hồn, bền bỉ đến cùng, hành động theo những khuôn mẫu, tiêu chuẩn.

Thứ ba, cần tích cực tranh thủ thời gian nhàn rỗi giác ngộ bản thân. Lúc tĩnh lặng là lúc nhận thức được bản thân mình,

vì chỉ trong lúc đó chúng ta sẽ học được cách phân biệt thế nào là giả, thế nào là thật, thế nào là phức tạp, thế nào là đơn giản. Giống như đã nói: "Sự tinh mịch khiến ta nghiêm khắc với bản thân và dễ dàng với mọi người".

Chân thật không khoa trương là một nguồn sức mạnh nhạy cảm mà thần thánh. Đạt được điều này, tâm hồn trở lên thư thái, tinh lặng và từ đó chúng ta có thể khám phá ra sức mạnh của tính độc lập, quyết đoán.

BÌNH THẢN ĐỐI MẶT VỚI CUỘC SỐNG

"Xin hãy nhớ rằng cá tính là nguồn vốn lớn nhất mà bạn có, cá tính thực sự bắt nguồn từ sự thành tâm thành ý".

Thành công của con người là thành công của cá tính, phần lớn cá tính không phải là bẩm sinh mà là sản phẩm của một quá trình trải nghiệm và khổ luyện, bất kì một cá tính nào cũng là tư duy riêng biệt và phương thức hoạt động của bản thân mỗi con người. Ai cũng thế cần nuôi dưỡng cá tính riêng biệt của mình, nhận thức bản thân một cách chính xác, nhìn xa trông rộng, như thế mới dễ dàng gặt hái được thành công trên con đường sự nghiệp.

Bill Gates nhớ lại "Năm tôi học lớp 9, tôi bắt đầu thực hiện một kiểu nổi loạn mới. Thành tích học tập của tôi không tốt lắm nhưng tôi vẫn quyết định không cần mang bài cứ quyền sách nào về nhà nhưng vẫn phải đạt điểm A trong tất cả các môn học. Tôi không cần lên giảng đường bởi vì có rất nhiều nội dung tôi đã học qua. Trong cuộc thi trắc nghiệm khả năng toàn quốc tôi đã có mặt trong số 10 người giỏi

nhất. Điều này khiến tôi hiểu rằng độc lập là thế nào và nhận thấy không cần phản kháng lại ai hết”.

Sau đó, Bill Gates và Allen lập ra cái mà họ gọi là “Tổ hợp nhỏ lập trình Hỗn亂”, chuyên phát triển phần mềm cho các công ty tại đó. Khi Allen có ý muốn độc lập điều hành công ty, giữa Bill Gates và ông lần đầu tiên nổ ra tranh cãi. Nhưng Allen nhanh chóng nhận ra không thể thiếu một con người làm việc không biết mệt mỏi như Bill Gates, và ông thỉnh cầu Bill Gates quay lại tiếp tục công việc. “quay lại cũng được nhưng tôi sẽ làm người phụ trách, tôi sẽ quen với việc này. Từ bây giờ, rất khó khăn nếu muốn hợp tác với tôi, trừ phi tôi làm quản lý”.

Sau khi sáng lập công ty phần mềm, những đối thủ của ông đưa ra một chủ đề mang đầy tính triết học: liệu rằng, sự cạnh tranh bằng mọi thủ đoạn của Bill Gates có làm tổn hại đến những quy chuẩn về Hacker hình thành trong thời kì phát triển đầu của máy tính cá nhân không?” Roper Gray từng đảm nhận chức vụ giám đốc trong công ty phần mềm, ông nói giai đoạn đầu ông rất ngưỡng mộ tầm nhìn xa trông rộng của Bill Gates. “Nhưng Bill Gates hơi vô tình. Cái mà ông ấy muốn không phải là thắng lợi của cả hai bên mà luôn tìm mọi cách để kẻ kia chuốc lấy thất bại. Trong con mắt của ông, thành công có nghĩa là tiêu diệt mọi sự cạnh tranh, chứ không phải là tạo nên thành tích”.

“Nếu như không phải là tôi lạnh lùng vô tình, chúng ta có sản xuất được những sản phẩm phần mềm mang tính đột phá như thế không?”Chúng ta thà tiêu diệt đối thủ cạnh tranh

chứ không phải cứ đi chăm sóc chăm sóc thị trường. Đó là những lời nói dối trắng trợn. "Bill Gates nói: "Ai là người chăm sóc thị trường? Đó là chúng ta, là ai chịu sự tấn công từ những công ty có quy mô lớn gấp 10 lần chúng ta, ví dụ như IBM?" Ông nêu ra tên từng đối thủ cạnh tranh, "Sự cạnh tranh của họ cũng không hề thua kém chúng ta". Chúng ta giành phần thắng là do chúng ta có trong tay những nhân viên tài ba. Chúng ta không ngừng cải tiến sản phẩm dựa vào ý kiến đóng góp của khách hàng, cho đến khi những sản phẩm này đạt đến độ hoàn hảo. Hàng năm, chúng ta đều tổ chức hội thảo, để thảo luận, bàn bạc tìm ra hướng phát triển của thế giới". Cá tính độc lập, mạnh mẽ của ông đã hình thành lên một hình thức văn hóa phần mềm.

Tuy nhiên trên thế gian này, người đáng thương nhất, đau khổ nhất, bất hạnh nhất là những người đánh mất bản thân mình. Họ cả một đời không dám bộc lộ bộ mặt thật của mình, khiến mình ngày càng xa rời cuộc sống thực tế. Những người yếu hèn thường khoác lên mình bộ mặt tự tôn tự cường để che giấu đi những điểm yếu dễ bị tổn thương của mình. Những người phụ nữ mà hân diện về nhan sắc của mình thường mang một vẻ bề ngoài lạnh lùng, để che giấu đi khát vọng được tôn sùng của mình. Những người đàn ông cho rằng mình luôn thất bại, thường rất hay khoa trương, làm người khác mệt mỏi vì luôn miệng bốc đồng về thành công của mình.

Những người này với mục đích che giấu đi điểm yếu này hoặc điểm yếu kia của bản thân mà khoác lên mình những

bộ mặt khác nhau nhằm che giấu đi bộ mặt thật, nhưng những đau khổ mà họ phải trải qua khiến cho người khác cũng khó có thể chịu đựng. Vì sau khi mang trên mình bộ mặt giả, họ vì cái hư vô này mà bắt buộc bản thân vốn đã không hoàn thiện phải theo đuổi những cái hoàn thiện. Cho nên có thể nói, để có thể hưởng thụ cuộc sống một cách ung dung, sảng khoái, chúng ta cần dũng cảm lột bỏ bộ mặt nạ, và sống với cá tính chân thực của chính mình.

Riso ngay từ nhỏ là một người vô cùng nhạy cảm và rất hay thẹn thùng, cô có một cơ thể quá béo. Vì thế cô không bao giờ chơi cùng đám trẻ, thậm chí còn từ chối tham gia các môn học thể dục. Cô rất xấu hổ, luôn cảm thấy mình quá béo, khiến người khác ghét bỏ.

Sau này, cô lập gia đình, nhưng vẫn không hề thay đổi, chồng cô và gia đình đối xử rất tốt, luôn tin tưởng vào cô. Cô cố gắng hết sức để trở lên giống họ nhưng việc đó không thành. Họ rất mong muốn cô sẽ sống thoải mái, cởi mở hơn, nhưng mỗi việc họ làm chỉ làm cho cô càng sống khép kín hơn. Riso trở lên lo lắng bất an và bắt đầu xa lánh bạn bè. Cô biết mình là người thất bại, nhưng lại sợ chồng mình phát hiện ra điều này. Vì vậy mỗi lần xuất hiện trước đám đông ở nơi công cộng cô thường tỏ ra là mình rất vui nhưng kết quả đôi khi thái quá, sau đó cô cảm thấy đổ vỡ, cảm thấy có sống cũng chẳng có nghĩa gì.

Có một ngày, mẹ chồng cô hỏi cô làm thế nào để nuôi dạy những đứa con của cô, Riso liền nói: "Cho dù có thế nào, con cũng yêu cầu chúng phải giữ gìn bản sắc".

"Giữ gìn bản sắc!", chính là câu nói đó mà trong giây lát cô phát hiện ra nguyên nhân gây ra tất cả những sự đau khổ của mình là do cô luôn phải đi tìm lời giải cho câu hỏi là bản thân cô có thích hợp với kiểu của mình không. Đúng lúc bà mẹ cô nói tới điều này, dường như hồi sinh cuộc sống của cô.

Từ đó trở đi, cô luôn giữ gìn bản sắc của mình. Cô bắt đầu thử xem xét cá tính, ưu điểm của mình, và nỗ lực học những kiến thức về thời trang, trang điểm, thậm chí cô còn tham gia một tổ chức xã hội. Cô dần tràn đầy dũng khí, sống đúng với chính mình, và luôn luôn tâm niệm "Cho dù thế nào, cũng cần giữ bản sắc".

Giữ gìn những cá tính của chính mình là có thể chấp nhận hình dáng hiện tại của bản thân, bao gồm tất cả những gì khuyết điểm, sở đoản, những gì chưa hoàn thiện và tất cả những tiềm năng, năng lực của mình. Tuy nhiên, nếu chúng ta nhận rõ những điểm trên là thuộc về chúng ta không có nghĩa rằng đó là chúng ta; như thế chúng ta sẽ có một cái nhìn rộng mở hơn về mọi thứ còn tồn tại. Vậy mà, vẫn còn nhiều người kiên quyết cho rằng họ đồng nghĩa với những "sai lầm", từ đó đánh mất bản thân mình. Bạn có thể mắc sai lầm, nhưng không thể đánh đồng bản thân bạn với "Sai lầm"; hoặc giả bạn không có khả năng bộc lộ bản thân mình một cách toàn diện không có nghĩa bạn là "không tốt".

Cho nên, chúng ta phải học cách chấp nhận rằng "nhân vô thập toàn", cần tinh táo nhận rõ những khuyết điểm của bản thân, nhưng phải nhớ một điều chỉ vì những điểm chưa

hoàn thiện mà oán hận bản thân, chỉ mang đến những thứ bất hạnh. Cần phân biệt rõ “cái tôi” và những hành động của bạn, “cái tôi” của bạn không thể vì phạm sai lầm hoặc đi lệch đường mà trở thành đố bô đi. Giống như máy đánh chữ vì luôn có vấn đề hoặc dàn dương cầm vì phát ra các tạp âm mà trở lên vô giá trị.

Cũng không nên, vì không hoàn mĩ mà thành oán hận, thù ghét bản thân, trong số rất nhiều những người bạn xung quanh đâu phải tất cả họ đều xinh đẹp. Còn những kẻ đóng giả hoàn mĩ hoặc đeo đuổi cái hoàn mĩ thực ra là đang đùa giỡn với hạnh phúc của chính cuộc đời họ.

Chỉ những ai có cá tính chân thành, tự nhiên mới có thể chấp nhận bản thân mình một cách bình thản, nhẹ nhàng. Thật như câu nói của Vonmas. Watercheng: “Cá tính được ghi chép là thứ tài sản lớn nhất, một cá tính chính đáng được xuất phát từ lòng chân thành”.

TÍNH CÁCH THẦN THẦN LÀ NGỌN NGUỒN CỦA THÀNH CÔNG

“Người chính trực là người luôn có những khả năng phi thường, dường như sâu thẳm trong tâm hồn họ tồn tại một sự bình tĩnh lạ kì. Họ có thể chịu đựng được những thử thách, trắc trở và thậm chí là những điều bất công”.

Bill Gates nhấn mạnh, sự chính trực có thể mang lại cho con người ta rất nhiều thứ: tình bạn, sự tin tưởng, khâm phục và tôn trọng.

Một trong những nguyên nhân làm lên tất cả những hi

vọng tràn trề của con người là do họ họ có khả năng nhận thức gần như là bản năng với sự chính trực, họ hoàn toàn không thể cưỡng lại sức lôi cuốn, hấp dẫn của nó.

Những người tuổi còn trẻ, đang chập chững bước vào đời, nên trở thành những người có phẩm chất cao quý này. Nhưng làm cách thế nào để trở thành một người chính trực. Rèn luyện bản thân phải thành thực ngay cả trong những việc nhỏ nhặt nhất. Khi chúng ta không tiện nói ra những lời nói thật cũng không cần phải nói dối, cho dù đó là những lời nói dối vô hại.

Đúng lúc bạn đang tìm kiếm sự chính trực và chợt phát hiện ra nó, bạn sẽ không thể nào cưỡng lại sức mạnh của nó và hoàn toàn chịu khuất phục. Cuối cùng, bạn sẽ nhận ra một điều, đường như mỗi việc có giá trị đều bao hàm những giá trị của phẩm chất này.

Mỹ là một nước công nghiệp phát triển, những người có khả năng, có tiền đồ luôn phải đối mặt với trăm ngàn sự cạnh tranh khốc liệt. Vì một lẽ, không có cạnh tranh thì trường sẽ không tồn tại. Hết năm này qua năm khác, những công ty, xí nghiệp vất vả nghiên cứu thành tích học tập của sinh viên trong trường, thẩm tra các lá đơn của họ, để tìm ra những người có khả năng, phù hợp nhằm cung cấp cho họ những điều kiện ưu việt, mang tính đặc thù. Tuy nhiên, thực ra là họ muốn tìm cái gì? "Đầu người", chất xám hay năng lực thực tế? Chắc chắn rằng những thứ trên đều cần. Nhưng những thứ đó chỉ mang lại cho họ những thành công nhất định, nếu như anh ta muốn đạt đến tầm cao hơn, xa hơn; cần

phải đảm đương những trọng trách như chỉ huy, ra quyết sách; ngoài ra vẫn còn cần đến một nhân tố vô cùng quan trọng khác: Có nó, khả năng của bạn không chỉ dừng lại ở những gì bạn có. Đó chính là sự chính trực.

Bởi vì một người chính trực luôn là người nghĩ sao nói vậy, không nghĩ một dằng làm một nèo, tại trên thực tế họ không thể giả dối, không thể bất nhất giữa lời nói và việc làm. Chỉ có như thế họ mới không phản bội lại những nguyên tắc của họ. Đồng thời, trong tâm hồn họ không tồn tại những mâu thuẫn, như thế họ mới có một năng lực đặc biệt và một tư duy sáng suốt, họ đạt được thành công là một điều dễ hiểu.

Bill Gates khuyên các bạn trẻ nhất định phải sống một cách chính trực:

Một là, chính trực nghĩa là có tình cảm, đạo đức, sống theo lương tri. Khi Luther King khi nghe mình bị khép vào tội chết, ông liền nói với kẻ thù rằng: "Làm bất kì việc gì trái với lương tâm, đừng bao giờ nói đến chuyện yên bình, càng không thể nói đến chuyện cẩn thận, sáng suốt. Tôi kiên định lập trường của mình, thương để sẽ luôn phù hộ cho tôi và tôi không không hề có sự lựa chọn nào khác".

Hai là, chính trực nghĩa là có dũng khí kiên trì theo đuổi niềm tin của mình. Điều này còn có nghĩa là có sức mạnh làm những việc mà bạn cho là đúng, trong những thời khắc cần thiết chỉ có thể tiến lên. Đồng thời có thể công khai phản đối những thứ mà bạn cho là không đúng. Trong phòng mổ của một bệnh viện lớn, có một y tá trẻ lần đầu tiên đảm nhận

công việc này. "Thưa bác sĩ, ông vừa lấy ra 11 miếng gạc bông nhưng tôi đã dùng tất cả là 12 miếng cơ". Cô nói với ông bác sĩ.

Ông bác sĩ ngắt lời cô: "Tôi đã lấy ra cả rồi, chúng ta khâu vết mổ lại đi".

"Không được. Tôi dùng 12 miếng". Cô gái phản đối.

Ông bác sĩ nghiêm giọng lại: "Tôi sẽ chịu trách nhiệm. Khâu lại".

"Ông không thể nào làm như thế được. Ông phải nghĩ cho bệnh nhân chứ". Cô kiên trì bảo vệ ý kiến của mình.

Ông bác sĩ mỉm cười, xoè tay cho cô thấy miếng gạc bông thứ 12 trong tay ông. "Cô xứng đáng nhận điểm 10". Ông muốn thử xem liệu trợ thủ của mình có hay không sự chính trực và như thế nào thì bạn biết đấy.

Ba là, chính trực có nghĩa là tự giác, tự nguyện phục tùng. Điều này là hạt nhân của sự chính trực, không ai có thể ép bạn phải yêu cầu bản thân theo những tiêu chuẩn cao, và cũng không có ai có thể cưỡng bạn phải cống hiến. Đồng thời, không ai có thể miễn cưỡng bạn phục tùng lương tri của bạn. Nhưng một người chính trực có thể làm được những điều này.

Trong thời kì đại chiến thế giới lần hai, khi quân đội liên quân đang tìm cách đột phá vòng vây kẻ thù, một thượng tá lục quân và lái xe của ông vì rẽ vào nhầm đường vô tình bắt gặp một toán quân Đức có vũ trang. Hai người liền nhảy xuống xe và tìm nơi trú ẩn. Trung sĩ trốn trong một đám cây

ven đường, còn người sĩ quan nấp trong công nước phía dưới đường. Quân Đức phát hiện ra người trung sĩ và bắn về anh ta. Người sĩ quan vốn không dẽ gì bị phát hiện nhưng ông đã nhảy ra ngoài chỉ với khẩu súng ngắn chiến đấu với quân địch được trang bị vài xe tăng và súng máy. Ông đã anh dũng hi sinh, trung sĩ bị bọn chúng bắt tống giam. Về sau, người trung sĩ đó có kể lại câu chuyện anh hùng đó cho mọi người. Tại sao, người sĩ quan đó lại làm như thế? Bởi vì tinh thần trách nhiệm đã làm anh quên đi sự an toàn của bản thân. Mặc dù không có ai ép ông phải làm như thế. Đó là tinh thần cao quý mà những người chính trực chân chính có được. Những giá trị cao đẹp đó đáng để chúng ta noi gương học tập.

Một người chính trực luôn đầy đủ sức mạnh và dũng khí, họ sẵn sàng đương đầu với bất kì thử thách nào, họ không hề tránh né, mà luôn tiến về phía trước. Họ luôn tin tưởng bản thân họ vì thực ra họ đâu có lí do gì để mà ngờ chính họ.

Họ không ngại từ bỏ sự nhẫn nhục. "Chúng ta quyết không bao giờ khuất phục. Không bao giờ. Bất kể sự việc to nhỏ cỡ nào - nhất định không khuất phục. Cái duy nhất có thể phục tùng đó chính là danh dự và niềm tin của lương tâm". Người chính trực là người luôn có những khả năng phi thường, dường như sâu thẳm trong tâm hồn họ tồn tại một sự bình tĩnh lạ kì. Họ có thể chịu đựng được những thử thách, trắc trở và thậm chí là những điều bất công. Abraham Lincoln tham gia cuộc bầu cử Thượng nghị viện năm 1958, bạn của

ông có khuyên ông không nên tham gia một diễn thuyết. Nhưng ông trả lời: "Nếu như số mệnh bắt tôi phải thất bại trong lần diễn thuyết này, thế thì hãy để tôi được thất bại cùng chân lí". Ông hoàn toàn thản nhiên chấp nhận thất bại, nhưng hai năm sau đó, ông trở thành Tổng thống Hoa Kỳ.

Cho nên, những người trẻ tuổi đang bắt đầu những bước chập chững trên đường đời cần phải có phẩm chất này: Sự cao thượng.

LỜI KHUYÊN THỨ TƯ

XÁC ĐỊNH VỊ TRÍ

Xác định mình đang ở vị trí nào

XÁC ĐỊNH RỘ MỤC ĐÍCH CUỘC ĐỜI

"Con đường dẫn đến thành công nào mà chẳng nhiều chông gai, thử thách. Cần kiên định với những gì đã lựa chọn, trước sau như một không thay đổi".

Thanh niên muốn lập nghiệp cần có lòng nhiệt tình, dũng khí và tính sáng tạo, nhưng những người lần đầu tiên đối diện với cuộc đời, họ rất hoang mang trước mọi việc cho nên làm sao để thay đổi những cái đã có, để thích nghi với cái mới. Điều này rất quan trọng với những người thành công.

Đổi với một số người thay đổi bản thân mình là một điều rất khó khăn nhưng đối với những người quyết tâm thay đổi bản thân, thì việc này lại mang lại cho họ hứng thú và hạnh phúc, bởi vì họ luôn có trách nhiệm với bản thân mà nỗ lực gặt hái thành công.

Bill Gates nói: "Nếu như bạn thất bại trong mọi việc đó không phải là lỗi do bố mẹ bạn, vì vậy đừng dần vặt bản thân vì những lỗi lầm mắc phải, mà phải rút ra được những bài

học bổ ích từ những thất bại đó". Sự khác nhau giữa thành và bại, không nằm ở hoàn cảnh mà chính là họ nhìn nhận đánh giá bản thân xuất phát từ đâu, và mọi hành động của họ bắt đầu từ đâu.

Niềm vui của cuộc đời xuất hiện trong mọi mặt của cuộc sống thường nhật, nó tồn tại trong những đổi thay của những người dám thay đổi bản thân vì nghiệp lớn. Một con người cần xác định cho mình một phương hướng rõ ràng. Đó chính là mục đích cuộc đời.

Muốn thay đổi bản thân nên kịp thời xác định rõ mục đích sống là gì. Trước tiên cần nhận thức rõ về bản thân, đặt bản thân trong tổng thể xã hội, nhìn rõ vị trí mà mình đang đứng. Tiếp theo là căn cứ vào vị trí mà mình đang có đặt ra cho mình một mục tiêu cao hơn. Đây là điều mà chúng ta thường nói, thay đổi những mục đích và lí tưởng tầm thường. Sở dĩ mỗi người có nhân sinh quan và xu thế giá trị khác nhau là do chịu ảnh hưởng của một số phương diện như: bối cảnh văn hoá, hoàn cảnh sống, tín ngưỡng tôn giáo...cho nên vị trí của mỗi người trong xã hội khác nhau và kéo theo nó là mục đích sống của mỗi người cũng không giống nhau. Vì vậy xác định rõ mục đích cuộc đời là rất quan trọng, thành công thường xuất phát từ những mục tiêu và ước mơ như thế.

Bill Gates thường kể cho nhân viên của mình nghe câu chuyện lập nghiệp của bạn ông, Wallan Barans:

Ông là một người tham gia thị trường chứng khoán, ngay từ nhỏ đã học cách kiếm tiền. Ông đã từng đến các sân

gôn nói ông sống để thu lượm các quả bóng cũ còn có thể bán được. Sau này ông còn đi đưa báo...

Nhưng cái mà ông mê nhất vẫn là cổ phiếu, ông nhận thấy rằng lúc đó rất nhiều người không có hứng thú tham gia. Ông lập giá cổ phiếu thành một cái biểu đồ, theo dõi xu thế lên xuống của nó. Năm 21 tuổi, từ những thương vụ đầu tư ông thu về được gần 9800 đôla Mĩ, về sau dường như mỗi đồng tiền mà ông kiếm được đều xuất phát từ số vốn này.

Ông học tại viện nghiên cứu Thương nghiệp thuộc đại học Florida. Được sự chỉ bảo của giáo sư nổi tiếng, Jermyn, kiến thức của ông về lĩnh vực đầu tư được mở mang rất nhiều. Giáo sư cho rằng, nếu như nghiên cứu một cách tỉ mỉ những chỉ số của các công ty công bố, phân tích các mặt như khả năng thu lợi, tài sản, tỉ lệ tăng trưởng, có thể biết được giá trị thực tế ngoài giá cổ phiếu của công ty đó. Bởi vì, khi nào giá cổ phiếu thấp hơn nhiều so với giá trị thực tế mua vào, đồng thời dự đoán giá cổ phiếu trên thị trường phải được điều chỉnh đến một giá nhất định. Học câu nói của Wallan Barans: "Khi người khác tỏ ra thận trọng, bạn cần tham lam; khi người khác tham lam, bạn cần thận trọng".

Sau khi tốt nghiệp không lâu, ông và vợ là Sussie thuê một căn dây nhà bên cạnh hiệu tạp hoá của ông nội, và kêu gọi được bảy người bạn tốt bên cạnh tham gia thành cổ đông nhỏ, thành lập một công ty liên doanh Wallan Barans. Năm 1962, ông đã có trong tay những xí nghiệp khác nhau, tổng số vốn lúc đó lên tới 7.200.000 đôla Mĩ, trong đó 1.000.000 đôla Mĩ là của vợ chồng ông. Hai năm sau, công ty mà ông quản

lí có số vốn là 22. triệu đôla Mĩ, số tiền mà cá nhân ông kiếm được là 4 triệu đôla.

Wallan Barans rất hăng say nghiên cứu thị trường chứng khoán, điều này tạo ra cho ông sự khác biệt rất lớn so với những người cùng tham gia. Ông đọc các tài liệu của công ty say mê như thể con trẻ đọc truyện tranh, xem các thông tin tài chính liên quan trên báo ông không hề bỏ qua bất kì một dòng nào.

Ông không những có thể suy nghĩ độc lập mà còn toàn tâm toàn ý cho sự nghiệp. Ở O'Meara, mỗi khi chiều tà, ông đều đến cửa hàng mua những tờ báo muộn có thông tin về giá cổ phiếu tại phiên giao dịch cuối cùng. Trở về nhà lại đọc một đống báo cáo năm của công ty.

Đồng thời ông cũng rất nổi tiếng vì lòng ham thích những con số. Đến bây giờ, khả năng nhớ các con số một cách kí lạ của ông vẫn còn làm cho các cộng sự không khỏi kinh ngạc. Ông luôn tuân thủ hai quy tắc vàng như sau: Thứ nhất, quyết không sợ tiền; Thứ hai, quyết không quên quy tắc thứ nhất.

Có một lần một vài người bạn đi đánh golf, một người làm quản lí tại một công ty bảo hiểm đề nghị chơi cá cược, mỗi lần cá cược 11 đô la, ai có thể một gậy đánh trúng lô, ông ta tình nguyện trả 10.000 đô. Sau một hồi bàn bạc, mọi người lần lượt góp tiền, riêng ông thì không động tĩnh gì. Ông đã phân tích kỹ lưỡng rồi, nhìn vào xác suất một gậy đánh trúng thì 10.000 không phải là nhiều. Ông cho rằng 11 đô và 1100 đô là như nhau, và quyết không dễ dàng gì bỏ tiền cược. Ông nói: "Khi tham gia đánh bài, nếu bạn quan sát sẽ luôn

nhin thấy kẻ địch lớn; nếu không nhìn ra thì kẻ địch đó chính là bạn".

Cuộc sống hiện nay của ông so với cuộc sống trước đây ở O'Meara đã có nhiều thay đổi, động cơ của ông đã rõ ràng và kiên định hơn. Ông đã nói: "Đối với tôi tiền không quan trọng lắm. Nhưng trong quá trình kiếm tiền lúc nào cũng gặp những thử thách và nguy cơ đó mới là niềm vui. Sự thích thú không phải là cần tiền, kiếm tiền mà là nhìn tiền cuộn tiền".

Thành công của ông là dựa vào những lựa chọn không hề tầm thường, những suy nghĩ độc lập của bản thân, và sự định vị một cách chuẩn xác.

Trong cuộc sống của mỗi con người đều có những thành công và thất bại, chúng ta cần nhín nhện, đánh giá bản thân một cách khách quan. Cho nên, để trở thành một thanh niên muôn làm việc lớn, cần nhận thức đầy đủ, rõ ràng về bản thân.

Vì hạnh phúc của cuộc đời mình xác định rõ mục tiêu, chiến lược, cũng vì điều này mà cuộc sống của con người trở lên ý nghĩa hơn, đáng sống hơn. Thay đổi cuộc đời mình, tạo lên những ước mơ đẹp, những mục tiêu và giá trị quan trọng, đó là xác định hướng đi của cuộc sống và hơn nữa là mục đích cao nhất. Cũng có thể nói, bất kể là công việc, học tập hay cuộc sống cá nhân, ý nghĩa hạnh phúc đời người đều khởi nguồn từ việc xác định những mục tiêu chiến lược cao nhất đó.

Một người muốn thoát ra khỏi hoàn cảnh sống khó khăn,

thay đổi những thứ tồi tệ, khi xác định hướng đi cần có sự phán đoán chính xác, nên tận dụng phát huy mọi khả năng có thể cho những việc mà mình yêu thích, mình cảm thấy có hứng thú. Chỉ có như thế mới có thể cứu rỗi được bản thân. Nếu không, một khi sa cơ lỡ bước bạn sẽ trở lên thất thế trước nhiều người, đi đâu, đến đâu cũng cảm thấy mình thua kém.

Do đó, con đường dẫn đến thành công nào mà chẳng nhiều chông gai, thử thách. Cần kiên định với những gì đã lựa chọn, trước sau như một không thay đổi. Thành công đang giang rộng vòng tay chào đón bạn.

LỰA CHỌN MỘT CUỘC ĐỜI KHÔNG PHẢI HỐI HẬN

“Nếu như bạn có một khả năng lựa chọn chính xác, trong cuộc đời, bạn sẽ không bao giờ phải nói hai chữ: Đáng tiếc”.

Bill Gates nói: “Nếu như bạn có một khả năng lựa chọn chính xác, trong cuộc đời, bạn sẽ không bao giờ phải nói hai chữ: “Đáng tiếc”

Ai mà chẳng hi vọng cuộc đời mình rồi sẽ hạnh phúc, mọi thứ đều thuận buồm xuôi gió, nhưng thực tế, khi chúng ta đứng trước những bước ngoặt của cuộc đời, cần phải có những sự lựa chọn chuẩn xác, chỉ có như thế mới có thể tìm ra con đường phía trước. Nên biết rằng, lựa chọn là khả năng thiên bẩm của mỗi người, nó không cần bất kì một sự giáo dục đặc biệt nào cả, cũng không cần có những tư chất khác người. Lựa chọn cũng không hề phân biệt giàu sang, nghèo

hèn, xuất thân; nó là một trong những khả năng quan trọng trong mỗi quan hệ giữa con người và cuộc sống.

Nếu như chúng ta có thể phát hiện ra sự tồn tại của khả năng này, và vận dụng nó một cách linh hoạt, nó sẽ mang lại nhiều hơn nữa sức sống và cơ hội cho cuộc sống của chúng ta.

Mọi người đều có đủ niềm tin thay đổi hoàn cảnh hiện tại. Vì những mong muốn, khát vọng, vì những mục đích theo đuổi, và ý chí con người phải gánh chịu muộn và khổ đau. Có thể nói những cuộc đời thành công, nảy mầm từ những đau thương, gian khổ. Những người gặt hái được thành công cũng thế, họ cũng phải trải qua không ít nhưng gian nan, thử thách mới thu được thành quả. Giống như hai nhà bác học nổi tiếng Quirie, họ phải vất vả gan lòc, chế biến hàng trăm tấn quặng chỉ lấy mấy gam chất Uranium.

Thành công sinh ra trong hoàn cảnh khốn khó, hạnh phúc đổi bằng mồ hôi, nước mắt thậm chí phải đổ cả máu. Như thế có thể thấy thế gian này không có sự vất vả nào là vô ích, và Thượng đế không cho không ai cái gì. Tuy nhiên bên cạnh đó lại có một số người trốn tránh sự đau thương, nhọc nhằn như thể chạy trốn bệnh hủi, nhưng thử hỏi có ai “Chiến thắng mà không hề chiến bại”. Mặc dù có một số người tự cho mình thông minh có thể đạt được một số thứ mà chẳng mất gì cả, nhưng thực ra họ đâu có biết họ cũng đang phải trả một cái giá đắt hơn gấp nhiều lần.

Cho nên, thanh niên đã quyết chí phải “có danh gì với núi sông”, cần học cách lựa chọn sáng suốt, từ đó nhận thức rõ,

diều chỉnh bản thân và không ngừng nâng cao mình.

Khi đang học tại Học viện y khoa, thành tích của Charlie luôn đứng đầu bảng. Sau khi tốt nghiệp, anh được phân công đến một phòng khám rất nổi tiếng làm trợ lí bác sĩ. Lúc đó, để tăng thêm nguồn thu cho phòng khám một số bác sĩ giỏi ở đó đã tiến hành làm những phẫu thuật đặc biệt không nguy hiểm cho các bệnh nhân. Kết quả là có hàng trăm bệnh nhân cũ mà tín nhiệm họ phải làm những ca phẫu thuật không cần thiết.

Charlie phải đấu tranh giữa hai mặt của vấn đề đạo đức, và anh biết rằng mình phải hành động. Lương tâm anh đã mách bảo anh, anh biết rằng để vạch trần việc này quả là không đơn giản, bởi vì theo như cách làm truyền thống việc có một cuộc sống phú quý dễ như trở bàn tay. Ngôi ở một trong những căn phòng sang trọng ở ngoại ô, không phải lo lắng gì về tài chính và có một tài khoản tương đối ở nhà băng. Anh biết rõ rằng rời xa nơi đây nghĩa là tuột khỏi tay cơ hội làm ở những bệnh viện có thu nhập cao.

Tuy nhiên, đối diện với những thất vọng và phẫn nộ, Charlie biết rằng nếu như anh cứ im lặng không nói, như vậy vô hình chung anh sẽ biến thành tòng phạm. Anh nói anh cảm thấy một cách rõ ràng rằng mình đang mưu phản. Anh ấy cũng cho rằng tất cả các đồng nghiệp của anh cũng đều biết phải phục vụ bệnh nhân dựa vào những luân lý diều trị truyền thống. Anh biết là đã đến lúc phải ra đi, phải từ bỏ lời cam kết của anh với bệnh viện. Anh ra đi mà không hề cảm thấy hối tiếc, trong lòng hoàn toàn thanh thản.

Sự lựa chọn của Charlie là tiếng nói của lương tri, là những thể hiện của ý thức, tuy nhiên nó là việc mà không phải ai cũng làm được.

Chúng ta luôn phải đối mặt với những "cửa ải" do những lựa chọn vô ý trước đây gây ra. Khi đứng trước những cửa ải này muốn có được những quyết định chúng ta cần hoàn toàn tinh tú敏锐 để có thể lựa chọn, để tránh sau này lại gặp phải những tình trạng tương tự.

Martin Kewon là một thầy giáo người Mĩ nổi tiếng từng nói: "Con người có khả năng lựa chọn và thay đổi hoàn cảnh của mình, sẽ có khả năng cải biến tâm hồn mình. Hoàn cảnh của một con người là vui vẻ hay đau khổ đều là do chủ quan quyết định. Trong cùng một hoàn cảnh, môi trường sống bạn cho là bi thảm nhưng người khác lại cảm thấy rất tốt, sống sao cho ra sống, đó chính là sức mạnh của sự lựa chọn".

Thực ra mọi thứ rất đơn giản khi chúng ta muốn có một sự lựa chọn chính xác, bất kể là trong xã hội có nhịp sống gấp gáp hoặc thời kì phát triển vũ bão của khoa học kỹ thuật, hay là trong hoàn cảnh vừa bị sa thải, chúng ta đều có thể lựa chọn những giải pháp nhẹ nhàng, hiệu quả.

Những con người trong xã hội hiện đại, lòng ham muốn được lựa chọn trong họ vô cùng mạnh mẽ, họ luôn muốn thử nghiệm những lựa chọn khác nhau để thay đổi vận mệnh của mình. Muốn thay đổi hoàn cảnh hiện tại của bản thân, cần quyết chí, nỗ lực hết sức làm rõ những thứ liên quan đến bản thân, đồng thời trở thành một trong số những người vượt trội. Nếu làm được như thế con đường đến thành công của

bạn sẽ chẳng còn bao xa.

Những thanh niên vừa bước vào đời, tình cảm còn có phần nào đó chưa ổn định, có người chỉ ham chơi bời, có người mải mê “chinh chiến yêu đương”, những người thực sự đồn tâm huyết cho công việc thì không nhiều. Bên cạnh đó có rất nhiều người dựa vào công việc để kiếm kế sinh nhai, còn những người mang những hoài bão lớn càng hiếm hoi. Khi người khác còn đang mải mê chơi đùa, nhàn rỗi, đó không phải là thời cơ tốt cho bạn hay sao? Chịu khó vất vả một vài năm, bạn sẽ tích lũy cho mình cả một kho kinh nghiệm quý báu, vượt trội hơn so với mọi người, lúc đó họ có đuổi cũng không kịp bạn. Đây cũng là điểm mấu chốt làm nên thành hay bại trong sự nghiệp một con người. Tuy nhiên, nếu như bạn vững bước trên con đường thành công này, những lo lắng, muộn phiền của bạn sẽ ngày một tan biến và cuối cùng là biến mất hoàn toàn.

Chúng ta có thể làm chủ được khả năng lựa chọn, cảm giác làm chủ khiến cho bản thân chúng ta và những người sống quanh ta cảm nhận được hương vị ngọt ngào của cuộc sống.

TÌM CHO MÌNH MIỀN ĐẤT THÍCH HỢP

“Hiểu rõ mình có thể làm được những gì, không thể làm được những gì là công việc cực kỳ khó khăn; nhưng ai làm được họ sẽ không bao giờ rơi vào những hoàn cảnh khó khăn”.

Khi chúng ta phải lựa chọn công việc, cần tìm những công việc thích hợp với khả năng, tính cách và đặc trưng của mình,

bởi vì mỗi người đều có những đặc điểm riêng biệt. Điều mà chúng ta cần làm một cách tỉ mỉ đó là phân tích, đánh giá về bản thân mình, xác định những ưu điểm của mình.

Thế gian này chẳng ở đâu tồn tại một con người toàn tài, không cái gì là không làm được. Cho nên, tôn trọng sức đi thay đổi những khuyết điểm của mình chỉ bằng hãy tận lực phát huy sở trường mà mình vốn có.

Bill Gates viện dẫn một câu trong “Sách năm quyển” của Ấn Độ để khuyên thanh niên “Hiểu rõ mình có thể làm được những gì, không thể làm được những gì là công việc cực kỳ khó khăn; nhưng ai làm được họ sẽ không bao giờ rơi vào những hoàn cảnh khó khăn”

Ông là một thiên tài về máy tính, sự theo đuổi kiên định và không lay chuyển của ông, trí tuệ hơn người của ông đã tạo nên một mối duyên bền chắc giữa ông và máy tính. Thườn còn nhỏ, sống trong một hoàn cảnh một gia đình thoải mái, ông đã sớm hình thành cho mình một tính cách độc lập. Ngay từ khi còn nhỏ ông đã thể hiện một tính cách khác người, đó là: tinh thần làm việc kiên định không dễ gì thay đổi, không quan tâm đến mọi người chỉ cần đó là việc ông cần làm thì nhất định làm cho thật tốt. Nếu như là tranh đua với người khác thì nhất định phải giành chiến thắng cho dù đó là ai. Trong tranh đua và cạnh tranh, ông có những tham vọng mãnh liệt mà người khác khó mà có được. Để đạt được mục đích của mình, ngay từ nhỏ ông đã không chịu sự trói buộc của hoàn cảnh và dư luận, chỉ cần xác định việc gì, bất kể người khác nói sao, ông coi như không nghe không thấy mà

dành mọi tâm huyết, trí lực làm đến cùng. Những phẩm chất nói trên đã tạo ra cơ sở vững chắc cho hướng phát triển nghề nghiệp của ông sau này.

Trong cuộc sống, thanh niên cần cẩn cứ vào khả năng, tính cách của mình xác định cho mình hướng đi cuộc đời, để hình thành lên một “tấm gương phản chiếu” bản thân một cách chân thực và khách quan. Và “tấm gương” này sẽ ảnh hưởng trực tiếp đến thái độ và hành động của một con người với thế giới.

Tính cách của con người chính là thái độ ổn định của con người với thực tế và những phương thức hành động thích ứng hình thành do thói quen. Nó không chỉ thể hiện ở thái độ với người khác, với bản thân mà còn thể hiện ở sự lựa chọn và thái độ với nghề nghiệp. Một tính cách cởi mở, hoạt bát, nhiệt tình, ôn hoà, thường thích hợp với công việc là hoạt động nghệ thuật, thông tấn, dịch vụ và các công việc thiên về giao tiếp xã hội. Các hoạt động nghiên cứu khoa học, dạy học thích hợp với một tính cách đa nghi, tò mò, thâm trầm, nghiêm khắc. Những người làm việc cầu thủ, nhanh ẩu đoảng đương nhiên là không thích hợp với công việc đòi hỏi đặc biệt tỉ mẩn của một ông bác sĩ ngoại khoa. Nếu muốn làm một quân nhân cần một tính cách dũng cảm, điềm đạm, quyết đoán và kiên định.

Maddry là một vận động viên bóng đá, sau này do một tai nạn giao thông bị bại liệt hơn nửa năm trời, và sự nghiệp cầu thủ của anh cũng tan vỡ từ đây. Trong thời gian ở bệnh viện một cô y tá giàu lòng trắc ẩn đã mang đến cho anh cây đàn ghita,

giúp anh quên đi ngày tháng. Tuy từ trước đến nay Igleheart không bao giờ nghĩ mình lại sống trong thế giới âm nhạc, nhưng từ đó anh lại gặt hái được những thành công to lớn với dòng nhạc Pop. Tai nạn giao thông đó như thể là một bước ngoặt trong cuộc đời anh, nó là điểm chuyển tiếp giữa tất cả mọi cái.

Vì vậy, sự lựa chọn nghề nghiệp có mối quan hệ mật thiết với cá tính của mỗi người. Mỗi công việc, nghề nghiệp khác nhau đều có những yêu cầu đặc thù với mỗi loại tính cách. Ví dụ như làm công việc điều khiển máy móc, cần quyết đoán, nhẫn耐, bình tĩnh, có khả năng kiểm chế cao; ngược lại những người có tính tình nóng nảy, dễ xúc động, bốc đồng, thiếu nghị lực không bao giờ có thể thích hợp với công việc này. Bởi vậy, nếu như bạn có hứng thú thực sự với một công việc nào đấy và mơ ước sẽ thành đạt với nó, hoặc là bạn sẽ dần dần nuôi dưỡng những tính cách, đặc trưng thích hợp với công việc này hoặc là thay đổi lí tưởng của bạn, điều chỉnh lại niềm say mê, hứng thú của mình.

Các nhà tâm lí học từ những góc độ khác nhau đã phân tích cách thành các dạng khác nhau:

Một dạng là phương pháp phân loại phổ thông, dựa vào hoạt động tâm lí của các cá thể là thiên về bên ngoài hoặc thiên về bên trong mà phân thành tính cách hướng nội và tính cách hướng ngoại. Những người có tính cách hướng ngoại là những người cởi mở, năng động, giỏi giao tiếp. Còn những người có tính cách hướng nội thì ngược lại, họ sống nội tâm, thường có biểu hiện trầm tĩnh, phản ứng chậm chạp và thường thuận theo khó khăn.

Dạng khác là phân loại tính cách ổn định dựa vào sự chiếm ưu thế của tâm lí, ý chí hoặc tình cảm: thuộc về dạng người lí trí, họ suy nghĩ và hành động đều dựa vào lí trí; thuộc về dạng tình cảm, thể nghiệm tình cảm sâu sắc, hành động và suy nghĩ chịu sự chi phối của tình cảm; những người thuộc dạng ý chí, họ đặt ra những mục tiêu tương đối rõ ràng, luôn giữ thế chủ động trong hành động. Hình thức phân loại trên dựa vào sự chiếm ưu thế của các chức năng tâm lí cho nên có tên gọi là Học thuyết phân loại chức năng.

Căn cứ vào những hình thức phân loại tính cách trên chúng ta có thể hiểu hơn nữa về tính cách và khả năng của chính mình.

Bằng rất nhiều cách có thể giúp chúng ta tìm hiểu tính cách của mình, những lúc bình thường lưu tâm đến những lời nói, việc làm của mình, có thể nghe những đánh giá nhận xét của người khác về mình. Đặc biệt là cần chú ý đến những đặc trưng tâm lí có tính ổn định cao được biểu hiện trong những trường hợp, hoàn cảnh khác nhau. Hoặc có thể thông qua các cuộc thử nghiệm tâm lí và qua sự tư vấn của các chuyên gia, ta sẽ có một cái nhìn toàn diện hơn những tính cách, phẩm chất mà mình có được. Từ đó sẽ gặp rất nhiều thuận lợi trong việc hướng nghiệp.

Một khi chúng ta có thể lựa chọn được một công việc, một sự nghiệp phù hợp với khả năng, tính cách của mình, chúng ta có thể thanh thản, yên tâm hơn và con đường thành công sẽ dài toàn hoa hồng.

XÁC ĐỊNH PHƯƠNG HƯỚNG PHÍA TRƯỚC

"Sở dĩ chín mươi tám phần trăm số người thất bại là vì họ chưa bao giờ xác định cho mình một mục tiêu rõ ràng, đồng thời họ cũng chưa bao giờ bước quá bước đi đầu tiên của họ".

Xác định được mục tiêu phù hợp với mình là một quyết tâm lớn nhất đối với sự nghiệp thành tựu của tất cả những thành công, còn nếu một người sống không xác định được mục tiêu thì sẽ dễ dàng bị dẫn xa rời quỹ đạo của cuộc sống đó.

Chọn lựa cho mình một mục đích quan trọng, rõ ràng thỏa mãn cả về mặt tâm lí và mặt kinh tế. Vì vậy hành vi thường được kết hợp chặt chẽ với những tư tưởng quan trọng nhất trong ý chí của con người, đây là một trong những nguyên tắc tâm lí đã được công nhận. Những mục tiêu chủ yếu, rõ ràng đã ăn sâu vào trong tiềm thức sẽ được duy trì mãi không đổi, khi chúng ta quyết định làm một việc gì đó nó sẽ tác động đến ý thức và hành động của chúng ta để chúng ta có thể thực hiện mục tiêu.

Bill Gates cho rằng: "Bí quyết tạo nên thành công là bạn phải xác định được điều gì quan trọng nhất với bạn, làm thế nào để đạt được điều đó, và nếu không đạt được mục đích đó nhất định không bỏ cuộc".

Nếu như muốn đạt đến thành công, cần biết rõ mục tiêu cần đạt đến, phương pháp tiến hành, đặt ra cho mình một khoảng thời hạn nhất định, cần thiết có thể thay đổi hướng đi, theo đuổi đến cùng để nếm trải hương vị chiến thắng.

Thời kì đầu, bố mẹ của ông mong muốn ông theo học

nghiên cứu sinh, họ không cho ông mở công ty. Lúc đó, Billgate nghe theo lời bố mẹ, học nghiên cứu sinh. Nhưng niềm mơ ước của ông vẫn là thành lập một công ty, và ông đã cùng Paul Allen bắt đầu thu thập tài liệu cho ước mơ đó.

Hai người trải qua một thời gian dài cân nhắc tính toán, xác định công tác quan trọng có thể giúp ngành công nghiệp máy tính vươn ra thị trường - đó chính là quảng đại quần chúng. Một khi việc này đi vào thực tế sẽ gây ra một cuộc cách mạng mang ý nghĩa sâu sắc. Họ đang ở vào những thời khắc trọng đại, những thời khắc mà trong lịch sử phát triển của ô tô và máy bay cũng từng trải qua. Họ đã tiên đoán được cái cảnh mà nhà nhà, người người đều sử dụng máy tính.

“Xu thế phổ cập máy tính là tất yếu”. Allen đã không ngừng nhấn mạnh điều này với Bill Gates. Trong thời gian này một là họ phải đứng lên lãnh đạo cuộc cách mạng máy tính đang tới trước mắt, hai là cơ hội đó sẽ đi qua ngay trước mặt họ. Chính vì tinh táo nhận ra điều này, cho nên Bill Gates đã tạo ra cho mình một vương quốc riêng, một công ty máy tính. Lúc đó, Paul đã thường xuyên thúc giục: “Chúng ta bắt đầu lập công ty máy tính nào! Bắt đầu đi”. Bill Gates nhớ lại: “Paul nhận thấy đã hội tụ được đầy đủ các yếu tố kỹ thuật và nó đang đợi hành động của mọi người. Anh ấy luôn miệng, không làm thì muộn mất, chúng ta sẽ đánh mất cơ hội ngàn vàng mà lịch sử ban tặng. Chúng ta sẽ phải hối tiếc cả đời, thậm chí còn bị người đời chê cười”.

Và họ bắt đầu lập công ty phần mềm, họ vững tin xu thế

phổ cập hoá máy tính là tất yếu, vững tin mục đích của họ nhất định sẽ thành công.

Do đó, một mục tiêu rõ rệt là khởi điểm cho mọi thành công. Sở dĩ chín mươi tám phần trăm số người đó thất bại là vì họ chưa bao giờ xác định cho mình một mục tiêu rõ ràng, đồng thời họ cũng chưa bao giờ bước quá bước đi đầu tiên của họ.

Có những lúc, chúng ta nhận định có một số việc không thể làm được, cho nên trong lòng luôn bị ám ảnh. Thủ nghiệm năng lực của mình một cách ngẫu nhiên, cùng với thời gian, người ta lớn lên; tiến bộ, tầm hiểu biết rộng hơn lúc đó ta sẽ nhận ra những việc trước đây không làm được bây giờ đã khác. Vì vậy, cần mơ mộng một chút, thử nghĩ xem nếu bạn có thể làm bất cứ việc gì mà bạn muốn, thì bạn cần gì phải lựa chọn. Chỉ cần có mục tiêu rõ ràng, phù hợp, tự nhiên sẽ hình thành lên kế hoạch để thực hiện nó, và bạn sẽ phát hiện ra rằng, “nằm mơ giữa ban ngày” có lúc cũng thành hiện thực.

Một số người “lứng lơ”, họ không hề biết rằng họ đang nằm tương lai, số phận của họ, còn một số ít người xuất sắc hơn, họ biết rõ ràng thứ mình đang theo đuổi, và họ phác thảo trong đầu những dự định cụ thể. Họ biết mình cần gì, muốn gì và làm thế nào để thỏa mãn ý muốn đó. Có thể ở điểm này hoặc điểm khác họ còn hạn chế nhưng ở những phương diện đặc thù họ có những khả năng nổi trội. Einstein có thể không thể trở thành thi nhân, nhưng có thể giải quyết các vấn đề nan giải của khoa học. Curnaneder sẽ chẳng trở

thành một bác sĩ nổi danh, nhưng lại trở thành một tác gia đại tài...

Ai cũng có những ưu điểm, thiên chất, và tố chất riêng biệt, nếu như bạn chọn được cái thích hợp với khả năng của bạn, đạt được thành công chẳng phải là điều dễ dàng lầm sao; ngược lại tự bạn sẽ chọn vùi tài hoa của bạn.

Người thành công một lòng một dạ với bất kì việc gì dù to hay nhỏ, tâm thường hay vĩ đại, họ luôn đặt ra những mục tiêu rõ rệt, họ bật dậy sau mỗi lần vấp ngã để rồi vững bước hơn tiến dài trên con đường phía trước. Họ là những người không hề biết khuất phục, không hề biết đến thất bại cuối cùng. Trong từ điển của họ khái niệm “không thể” và “không có khả năng” không tồn tại. Tất cả mọi khó khăn, trở ngại cũng không thể làm họ gục ngã; tất cả mọi tai họa, mọi điều bất hạnh cũng không thể làm họ sờn lòng.

Nếu như bạn nghĩ rằng đã đến lúc bạn gặt hái thành quả, vậy thì hãy đặt ra cho mình một cái đích và khắc ghi nó trong lòng. Bằng cách làm ấy bạn sẽ thấy rõ là mình đang hi vọng gì. Nó sẽ thức tỉnh sức mạnh của mục đích đang ngủ say trong bạn, và nó cũng phơi bày những điểm chưa hoàn thiện của mục đích của bạn. Giả dụ, bạn không thể chắc chắn về những mục tiêu đặt ra có nghĩa là bạn hãy còn thiếu thốn lòng tin với nó.

Khi bạn lên kế hoạch thực hiện, mỗi ngày ít nhất một lần đọc to kế hoạch đó lên. Như vậy, không những củng cố được niềm tin trong bạn mà còn có thể tăng cường sức mạnh tinh thần. Khi bạn phải đối diện với những sự lựa chọn, hãy xướng

lên những mục tiêu mà mình đã chọn, bạn sẽ hiểu hơn về nó và quyết tâm hơn trong việc biến nó thành hiện thực.

BƯỚC TRÊN NHỮNG CON ĐƯỜNG DẪN TỚI THÀNH CÔNG KHÔNG GIỐNG NHAU

“Cuộc đời mỗi con người luôn phải đối mặt với vấn đề lựa chọn và được lựa chọn, nhưng sự lựa chọn của những người thành công phần lớn đều rất bất ngờ, đó là những lựa chọn đặc biệt”.

Lựa chọn trong cuộc đời một con người quyết định tất cả. Cuộc sống của họ bắt đầu từ những chọn lựa, việc thành hay bại trong sự nghiệp đều có quan hệ tới vấn đề này, và chỉ có những lựa chọn vượt trội mới mang lại những thành công vượt trội.

Sự phát triển của hệ thống mạng liên kết dự báo một thời đại mới đang đến gần. Hai mươi năm trước, công nghiệp phần mềm đã tạo nên thế kỉ máy tính cá nhân, trong thời kì cạnh tranh mới đó, Bill Gates lại có cho mình những mục tiêu mới.

Năm 1996, trong vòng một thời gian ngắn là sáu tháng ông đã tiến hành thay đổi chiến lược phát triển công ty, nhanh chóng đoạt lấy “miếng bánh vẽ”, thị trường mạng. Nếu như so sánh với mục tiêu tài sản đạt 8 tỉ đôla, và nhân công đạt tới con số hai mươi nghìn người, thì cách làm quay 180 độ trong chiến lược phát triển của ông khiến không ít người ngårn ngại. Giống như một người đang mơ ước làm một trong những người quản lí công ty Geoffrey Keiston nói: “Tôi

không thể tưởng tượng nổi lại có một công ty đang ăn lên làm ra như vậy, sau 20 năm lại quyết định tiến hành cài tổ triệt để. Cái mà họ đang làm mang tính quyết định, khẩn trương và khiến người khác phải kinh ngạc".

Sự thành công ngoài sức tưởng tượng trong việc chuyển đổi cơ cấu của Bill Gates đã mang lại cho ông danh hiệu "một trong 25 nhà quản lý xuất sắc nhất thế giới năm 1996" do "Tuần báo thương nghiệp", nước Mĩ, bình chọn.

Trong cuộc sống thực tiễn, có thể chúng ta không có được những điều kiện mà người khác có được, ví dụ như một sức khoẻ tốt, một món tài sản lớn, một gia cảnh tốt, nhưng chúng ta phải đặt ra cho mình những mục tiêu giống họ. Những mục tiêu đó có thể xuất phát từ điều kiện thực tế, niềm đam mê, và sở trường của chúng ta. Chỉ cần chúng ta kiên định với những gì mình định làm, biết thay đổi để thích nghi, khéo léo lợi dụng những thời cơ mới do hoàn cảnh mới tạo lên, tạo nên được những kỉ tích khiến người khác ngạc nhiên không phải là quá khó.

Fredrick. Tudor đã bắt đầu việc bán đá của mình ở tuổi 21, đến những năm 50 của thế kỷ 19, mỗi năm ông bán cho các vùng khác nhau trên thế giới gần 20 vạn tấn đá, không hổ danh là ông vua đá lúc đó.

Ông xuất thân trong một gia đình có nguồn gốc quý tộc tri thức ở bang Boston, Hoa Kì, nhưng ông không hề muốn hưởng những điều kiện thuận lợi của gia đình, không cam chịu một cuộc sống bình lặng, ông cho rằng nếu bây giờ mà có thể có một cuộc sống bình lặng như thế sau này nhất định

sẽ chịu sự chi phối của bố mẹ. Như vậy, cuộc sống của ông sẽ mất hết ý nghĩa, cho nên ông quyết định dẫn thân vào chốn thương trường đầy những mạo hiểm và thử thách. Sự lựa chọn như thế lúc đó đối với một cậu bé mới 13 tuổi quả là không tầm thường.

Thực tế là trong lĩnh vực kinh doanh Tudor hội tụ đủ những tố chất mà người khác không thể có được. Năm 21 tuổi, ông có dịp tham dự một buổi dạ hội của các cô cậu thuộc giới quý tộc, trong khi mọi người chìm đắm trong giai điệu ngọt ngào của những bản nhạc và những điệu nhảy, ông ngồi một bên nhìn ngắm những con người đang đắm say hạnh phúc và mưu tính kế hoạch của riêng mình. Lúc đó, không ít người ca thán về khí hậu nóng bức khó chịu của hòn đảo Matinsniker trên đảo không thể tìm đâu ra đá lạnh để cho vào rượu Cocktail. Đang trầm tư, chợt Tudor nảy ra ý nghĩ, nếu vận chuyển đá lạnh đến những nơi có nhu cầu để tiêu thụ thì có thể thu được nhiều lợi nhuận.

Một mục tiêu kiếm tiền mới không tầm thường đã áp ủ trong ông.

Ông tiến hành bắt tay vào hành động, trước hết là gom vốn. Dù gia đình rất giàu có những ông muốn tự bắn thân mình làm việc này. Sau khi mọi thứ đều vào đấy, chuyến tàu đầu tiên của ông là chuyến đến hòn đảo Matinsniker đang khan hiếm đá lạnh. Nhưng cũng không ngờ rằng mình lại gặp rắc rối, những cư dân trên hòn đảo này tuy rất cần đá nhưng họ không hề biết đến, bên cạnh đó đá thì đắt hơn nước rất nhiều vì vậy họ không muốn bỏ tiền ra mua loại

hàng này.

Nhưng không vì thế mà ông bỏ cuộc, ông đồn tâm trí tính toán trăm phương ngàn kế, nước chảy đá mòn, cuối cùng cũng đã thuyết phục được những người dân xưa nay chưa hề biết đến đá lạnh hết hoài nghi và yên tâm mua đá của ông. Ngày càng nhiều khách hàng quan tâm đến mặt hàng này, và ông đã mở ra một thị trường mới trên đảo Matinsniker. Rất nhanh chóng, Tudor đã nhìn thấy tương lai sáng sủa của loại hình kinh doanh đó. Ông quyết định rời nước Mĩ đến tìm kiếm cơ hội ở nước láng giềng Cuba. Nhưng không may là sau khi ông đến Cuba không lâu thì chính phủ Mĩ ra lệnh cấm đi lại trên biển do chiến sự ở châu Âu đang diễn ra ác liệt. Ông đành quay về chấp nhận tổn công vô ích. Cuối cùng thì Thế chiến lần một cũng kết thúc, cũng chẳng cần đợi đến khi khói lửa chiến tranh tắt hẳn, ông liền bắt tay vào kinh doanh đá lạnh.

Cũng trong tiến hành công việc kinh doanh ông nhận ra một điều, muốn chiếm lĩnh thị trường rộng lớn, quan trọng nhất là phải khuyếch trương việc sử dụng đá, làm cho mọi người nhận thức được các chức năng của đá lạnh, tạo thành một thói quen sử dụng đá lạnh. Tudor chạy đôn chạy đáo khắp nơi, không nề vất vả, nhọc nhằn giới thiệu cách sử dụng và tác dụng của loại đá này. Tất cả các bang trên lãnh thổ Hoa Kì và cả đảo quốc đều in dấu chân ông, dưới sự hướng dẫn của ông mọi người đã dần hiểu ra một số chức năng của nước đá, vì thế lượng tiêu thụ đá lạnh đã có biến chuyển lớn. Từ từ Tudor đã mở ra một thị trường tiêu thụ mặt

hàng này. Sự nghiệp kinh doanh mặt hàng này của ông đã mang đến một quan niệm ẩm thực mới mẻ và hiện đại.

Nhà văn nổi tiếng người Anh Amiel Reysi, nói: "Con đường dẫn đến thành công là một con đường sách lược cho nên ngay từ khi bắt đầu cần bước đúng đường".

Cuộc đời mỗi con người luôn phải đối mặt với vấn đề lựa chọn và được lựa chọn, nhưng sự lựa chọn của những người thành công phần lớn đều bất ngờ, đó là những lựa chọn đặc biệt.

TÌM CHÌA KHOÁ MỞ CÁNH CỬA THÀNH CÔNG

"Cuộc đời không phân ta thành những phần nhất định, bạn không cần chờ đến kỳ nghỉ mới có thể nghỉ ngoi, cũng không hề có những ông chủ vui vẻ giúp đỡ bạn khám phá ra tài năng của bạn, mà chỉ có một mình bạn tự lực cánh sinh".

Những người đang chập chững bước vào đời sẽ rất dễ dàng bắt chước người khác làm một việc gì đó một cách mù quáng, mà không cần để ý xem mình có thích hợp với việc đó không. Họ không thể hiểu hết khả năng của bản thân, và tự mình chuốc lấy thất bại.

Mỗi người chúng ta vốn dĩ có rất nhiều khả năng, nhưng chỉ có một khả năng được coi là mạnh nhất. Chỉ khi xác định rõ khả năng đó là gì mới có thể phát huy hết được sức mạnh nội lực, huy động tất cả những nhân tố tích cực mà mình có được, như vậy mới mong gặt hái thành công.

Bên cạnh đó, chúng ta cần biết rằng con đường dẫn đến

thành công nào mà chẳng đầy rẫy những chông gai, thử thách, quan trọng là bạn xác định thế nào, làm thế nào để tìm cho mình một giải pháp tối ưu. "Không phải mọi cách cửa đều đã khép lại với tôi; ngày mai bắt đầu từ ngày hôm qua; có rất nhiều con đường dẫn ta đến thành công".

Vũ trụ đang chứa trong nó một nguồn sức mạnh to lớn của tự nhiên, con người muốn tồn tại phải phục tùng sức mạnh này. Cho nên những lúc đau khổ, chán chường hãy cố gắng giải quyết mọi vấn đề bằng một tư duy lạc quan, tích cực. Một điều hiển nhiên là chúng ta ai cũng muốn thay đổi hoàn cảnh trước mắt, muốn bản thân tràn đầy lòng tự tin, muốn mình làm việc gì cũng tạo ra thành quả, cho nên chúng ta cần xác định được hướng đúng đắn và có những hành động chuẩn xác.

Như Bill Gates nói: "Cuộc đời không phân ra thành những phần nhất định, bạn không cần chờ đến kì nghỉ mới có thể nghỉ ngơi, cũng không hề có những ông chủ vui vẻ giúp đỡ bạn khám phá ra tài năng của bạn, mà chỉ có một mình bạn tự lực cánh sinh".

Khả năng của mỗi người là có hạn, không có ai có thể làm tốt tất cả mọi việc, nên biết cái gì mình có thể và không thể. Chỉ có những người xác định cho mình một mục tiêu chuẩn xác mới là người sáng suốt thực sự, mới có thể thành công.

Sinh năm 1929 tại nước Mĩ, Joe Girardet khi mới lớn lên đã bắt đầu việc đánh giầy, bán báo dạo và sau đó là rửa chén bát, dưa hàng. Trước năm 35 tuổi, ông là một người hoàn

toàn thất bại, bạn bè xa lánh ông. Ông còn mắc một món nợ nước ngoài, đến cả chuyện ăn uống của vợ con cũng không lo nổi. Trước sau ông đã thử qua tổng cộng 40 công việc nhưng tất cả đều bất thành. Để đảm bảo cho cuộc sống ông bắt đầu thử sức trong lĩnh vực bán ô tô với công việc marketing.

Mỗi khi tiếp thị, ông đều tự nhủ: "Anh cho rằng anh được, nhất định anh sẽ được". Ông tin rằng mình có thể làm được và ông đã dồn rất nhiều tâm huyết, lòng nhiệt tình vào công việc này. Ông tranh thủ mọi cơ hội để giới thiệu sản phẩm, đồng thời cũng giới thiệu cả bản thân ông. Sau này, ông trở thành một nhân viên tiếp thị hàng đầu thế giới. Ông được giới thương nhân Âu-Mĩ bình chọn là nhân vật "có thể tiếp thị mọi loại sản phẩm cho bất kì người nào".

Những thành công mà Joe Girardet đã có được, là do ở những phút giây quan trọng ông đã lựa chọn để trở thành một nhân viên Marketing, ông nhận định mình phù hợp với công việc này, và quyết tâm để biến điều đó thành hiện thực. Bill Gates dẫn lời Napoleon nói: "Nếu như bạn không tự hạn chế mình sẽ không có bất kì trở ngại nào; phá vỡ tất cả những rào cản, chuyện gì rồi cũng đi đến kết quả tốt đẹp".

Nếu muốn trở thành chính bạn, cần hiểu rõ bạn có thể làm được gì, bạn muốn làm gì, bạn có những ưu thế gì. Nếu không, khi lạc mất mục tiêu và khi bầu nhiệt huyết căng đầy không biết phải làm thế nào. Như thế chẳng phải là khó xử lắm sao. Một người khi đang tìm kiếm những thành công, vấn đề không phải là cần tự thuyết phục là mình có thông

minh không, mà quan trọng là minh thông minh ở phương diện nào, và khơi dậy tiềm năng của trí thông minh của mình ở lĩnh vực đó. Đối với những người thường đánh mất phương hướng trong cuộc sống, khi có sự chỉ đạo của người khác thì ngày ngày đều thu được thành quả nếu rời xa sự hướng dẫn này thì như “rắn mất đầu”; không biết tiến lui thế nào.

Một người mang trong mình hoài bão lớn, muốn thi tho với đời, trước tiên cần học cách tự đánh giá, tìm cho mình một vị trí thích hợp, luôn tin tưởng ở bản thân, tận tâm làm những việc có thể và những việc nên làm. Bên cạnh đó, nên chạy theo những mơ ước, cá tính và phong cách của mình, như thế mới có thể trở thành người mà mình mong muốn.

Hãy là chính mình, bởi vì chúng ta có những tố chất, những cơ hội và cách để dẫn đến thành công nhất định. Chúng ta đang bước trên con đường tìm đến thành công, nên vững tin: cái gì hợp với mình là hoàn hảo nhất, “có ở trong chăn mới biết chăn có rận”, mọi suy đoán của người khác là vô nghĩa. Có thể nhận thấy, để mỗi người có một cuộc đời thành công quan trọng là tạo lập cho mình một mục tiêu.

KÍP THỜI ĐIỀU CHỈNH CUỘC SỐNG

“Chúng ta cần phải hiểu rõ hoàn cảnh mình đang sống, tâm hồn mình, tính chất công việc mình đang làm, và mọi người xung quanh mình; nhanh chóng điều chỉnh tình cảm của mình và nhìn nhận vấn đề dưới một góc độ khác”.

Trong cuộc sống, tuy chúng ta có thể được rất nhiều người

giúp đỡ, nhưng bạn vẫn là người cuối cùng chịu trách nhiệm về vận mệnh của mình.

Chúng ta cần phát huy những tiềm năng và sở trường của mình, tôn trọng bản thân, lắng nghe tiếng nói của con tim, đừng bao giờ biến mình trở thành kẻ “gió chiều nào che chiều ấy”. Sự phản bội lại chính bản thân mình là ngọn nguồn của mọi đau khổ, và là sự phỉ báng vận mệnh của mình. Khi trên con đường đi đến thành công bạn gặp muôn vàn khó khăn, bạn hãy thử nhìn nhận vấn đề bằng một góc độ khác, bắt đầu lại từ đầu. Thói quen của những người thành đạt là: nếu cảm thấy con đường này không phải dành cho mình, lập tức đổi hướng, bước sang một con đường mới.

Bill Gates từng nói như thế này: “Đừng bao giờ nghĩ rằng nếu bạn đi nướng bánh thịt bò giá trị của bạn vì đó mà giảm đi mấy phần. Ông bà bạn có thể sẽ có nhiều định nghĩa về món này: Họ gọi đó là “cơ hội”. Cho nên, trong cuộc sống khi đối diện với những vấn đề tương tự như thế chúng ta cần thay đổi góc độ nhận thức, cũng giống vậy, khi chúng ta gặp những vấn đề nan giải nên nhìn nhận nó dưới nhiều góc khác nhau.

Peter là một nhà văn nổi tiếng, có một khoảng thời gian, ông cảm thấy trong mình đang cháy lên một khát vọng sáng tác mãnh liệt, có thể viết lên những tác phẩm để đời. Khi cầm bút, ông thấy rất nhiều ý tưởng chỉ trực trào ra, ngôn từ như thế đang từ trong não tuôn trào. Tuy nhiên, có một khoảng thời gian, sau khi rất cố gắng để hoàn thành một thiên tiểu thuyết, và đang có ý định viết tiếp, tự nhiên ông

thấy mất hết cảm giác ông không hiểu nổi tại sao lại như thế. Thực tế, đó là do trạng thái tâm lí của ông có vấn đề, dẫn đến ông không thể thích nghi với tình hình hiện tại. Điều này làm cho người ta trở lên mơ hồ, không có cách nào tìm ra nguyên nhân cụ thể.

Do đó, chúng ta cần phải hiểu rõ hoàn cảnh mình đang sống, tâm hồn mình, tính chất công việc mình đang làm, và mọi người xung quanh mình; nhanh chóng điều chỉnh tình cảm của mình và nhinnie nhận vấn đề dưới một góc độ khác. Làm như thế mới có thể xoay chuyển tình thế, tạo ra cho mình một trạng thái tốt, giữ vững tâm lí không ngừng tiến thủ.

Thời thanh niên của Bill Gates, cũng là thời gian mà nước Mỹ vừa kết thúc cuộc chiến ở Việt Nam, cũng là thời đại của “Câu chuyện tình”(tên một bộ phim) và niềm tự hào chinh phục mặt trăng... Trong hoàn cảnh đó, muốn thực hiện những mục tiêu dự định cần khéo léo kết hợp hành động với năng lực, sức mạnh của bản thân. Học cách để điều chỉnh mình thích nghi với cuộc sống, có thể nói rằng nó còn cần thiết hơn là suốt ngày chăm chỉ học hành.

Nhưng không thể phủ nhận, phải đến một thời cuộc đời chúng ta bị động đón nhận những thử thách của cuộc sống. Vì vậy, mọi lúc mọi nơi chúng ta đều đang cố gắng làm những công việc vô hình nhằm thích nghi với cuộc sống. Có thể một chốc một lát chúng ta không thể cảm nhận được sự kì diệu của việc đó, nhưng sau khi chúng ta có những trải nghiệm và đạt được thành công trong một số lĩnh vực, chúng

ta mới cảm nhận được ý nghĩa, tầm quan trọng của việc thích nghi và thay đổi.

Cho nên, trong cuộc sống mỗi người chúng ta phải học cách để thích ứng với cuộc sống, cách điều chỉnh phương hướng sống, không thể để bản thân mình bận tâm đến những việc lê ra phải quên, phải bỏ đi. Không cần biết là thu được những thành quả gì, cũng cần biết đối diện và thích nghi với cuộc sống của chính mình. Đừng bao giờ tự cao tự đại vì những thành công mình có được mà quên đi những nhọc nhằn gian khó mà mình đã trải qua để đạt được nó; đồng thời cũng đừng để những khó khăn, trắc trở nhất thời làm tiêu tan đi dũng khí, ý chí của mình.

Chỉ có thể học cách điều chỉnh chuẩn xác bản thân mình mới có thể thích nghi được với cuộc sống mới, tạo lên được những thành tựu mới.

XUẤT PHÁT TỪ NIỀM ĐAM MÊ, CHỌN LỰA CON ĐƯỜNG THÀNH CÔNG

"Sở dĩ con người có thể gặt hái được những thành công trong sự nghiệp là vì họ đến với nó bằng niềm đam mê".

Một người nếu có thể lựa chọn nghề nghiệp dựa trên niềm đam mê của họ, họ sẽ luôn ở thế chủ động. Sở dĩ con người có thể gặt hái được những thành công trong sự nghiệp là vì họ đến với nó bằng niềm đam mê.

Sau khi gia nhập trường trung học Hupin, Bill Gates bắt đầu say mê máy tính, ông không quan tâm đến các môn học khác, mà suốt ngày đắm mình trong trung tâm máy tính. Bắt

đầu từ năm lớp tám, ông đã cùng bạn giúp mọi người thiết kế các phần mềm giản đơn, và kiếm được tiền để tiêu vặt. Bạn của Bill Gates, Paul nhớ lại: "Chúng tôi lúc đó, thường xuyên làm việc tới nửa đêm, chúng tôi đắm đuối trong công việc sáng tạo phần mềm, và chúng tôi chơi cũng rất vui vẻ".

Bill Gates nói: "Thời gian đó, Paul thường lôi tôi ra từ thùng rác, nhưng tôi lại không muốn ra, bởi vì trong đó chúng tôi có thể tìm thấy những bút tích hoặc ghi chép có khi còn dính nước cà phê của các nhà thiết kế phần mềm. Sau đó chúng tôi tiến hành nghiên cứu về hệ điều hành dựa trên các kho báu này".

Sau khi đã thông thạo về phần mềm điều hành cơ bản và ngôn ngữ máy tính, họ phát hiện ra niềm đam mê của mình trên máy, họ bắt tay vào làm phần mềm trò chơi, vì lúc đó không hề có phần mềm loại này. Ông và Paul lợi dụng những kiến thức về ngôn ngữ máy tính đã tích luỹ được thiết một phần mềm trò chơi đơn giản. Họ cùng thi đấu với nhau trên máy và phát hiện ra niềm hứng thú tạm thời không thể lý giải được của trẻ con. Trong khi những đứa trẻ khác coi môn học này là một gánh nặng, hai người lại từ niềm vui hiếm hoi đó, họ đã tìm ra mảnh đất màu mỡ cho tài năng trong họ có cơ hội này mầm, phát triển.

Cho nên, nếu ví cuộc sống như một con thuyền thì niềm đam mê và cảm hứng là cơn gió thổi căng buồm vượt sóng ra khơi. Một nhà thơ từng nói: "Để có một tâm hồn trong sáng hãy tìm kiếm cho mình một niềm đam mê, và niềm đam

mê ấy là nơi nương náu duy nhất của niềm tin".

Chúng ta không thể sống mà thiếu đi niềm tin và nguồn cảm hứng, chúng kích thích, thoả mãn, và làm phong phú nhu cầu của con người. Bất kì nhu cầu nào được đáp ứng, đều làm cho người ta cảm thấy vui sướng. Tuy nhiên, cũng giống như cảm giác của người no nê và người đói với bữa cơm là không giống nhau, bản thân mức độ mạnh mẽ của nhu cầu ảnh hưởng trực tiếp đến mức độ vui mừng của con người.

Đương nhiên, một người có những phút giây sung sướng, cũng sẽ có những phút giây buồn phiền thậm chí là đau khổ. Muốn làm cho buồn phiền và đau khổ tan biến đi, một là bằng cách xả giận, thông qua hành động tức giận hoặc tâm sự, bộc bạch hết với ai đó trút hết nỗi bức xúc dọc ra ngoài; hai là, làm cho nó tự tiêu tan trong lòng. Lúc đó niềm đam mê và nguồn cảm hứng sẽ tích cực phát huy vai trò quan trọng của chúng.

Nhạc sĩ người Đức Meyne, trong một lần cãi nhau rất gay gắt với vợ, đột nhiên ông đến bên cây dương cầm đặt lên những bản nhạc mà ông yêu thích. Ông lựa chọn cây đàn một là vì ông muốn phân tán những tình cảm tiêu cực trong lòng đồng thời trấn tĩnh lại; hai là muốn những bản nhạc vui tươi sẽ làm thay đổi tâm trạng của ông. Khi bản nhạc kết thúc, vợ ông cũng bị những giai điệu đẹp của bản nhạc đó làm cho rung động, không kiềm chế nổi, bà đến ngồi bên cạnh ông và hát lên theo nhịp đàn. Tình cảm của họ lại trở

lên êm đep tựa như thuở ban đầu.

Nhà triết học người Anh Bertrand Rosow đã từng nói: Mục đích của cuộc đời tôi là biến "Niềm đam mê thành thiền chức". Điều này có nghĩa là, ông muốn biến thứ mà ông ta thấy thích thú nhất trong cuộc đời thành nghề nghiệp suốt đời. Đây thực sự là một tấm gương sáng để chúng ta học tập.

Thanh niên bước đầu khởi nghiệp, nhất định phải bắt đầu mọi thứ từ niềm đam mê của mình. Vậy niềm đam mê là gì? Đó chính là khuynh hướng nghiêng về một hoạt động nào đó mà mình yêu thích hoặc là một sự vật nào đó mà mình ra sức nhận biết. Niềm đam mê của một con người có thể giúp họ phát huy tối đa tính tích cực. Thậm chí ngay cả khi tận cùng khổ đau, cũng cảm thấy ấm lòng, cảm thấy vui tươi; khi mà chất khó khăn cũng không hề nản chí, tìm mọi cách để khắc phục nó, để chiến thắng nó.

Khi làm công tác nghiên cứu, Edison hầu như hôm nào ông cũng miệt mài làm việc trong phòng thí nghiệm hàng giờ đồng hồ, ông ăn uống và ngủ luôn trong đó, nhưng ông không hề cảm thấy khổ. Ông còn nói: "Mỗi ngày của tôi đều tràn đầy niềm vui".

Những người thanh niên mới bước vào đời thường gặp khó khăn trong việc tìm kiếm nguồn cảm hứng và sở trường của mình. Điều này đòi hỏi trong quá trình thực tiễn cần không ngừng khám phá bản thân, tìm hiểu xem mình có thể làm gì và không thể làm gì, như thế phát huy sở trường, hạn chế sở短, tìm kiếm được thành công.

Vốn ban đầu nhà văn Siuback không bao giờ nghĩ rằng mình sẽ thành một tác giả lớn, ông đã từng thay đổi rất nhiều nghề. Đầu tiên, với chiều cao 1m90 của mình, ông thích môn bóng rổ, ông trở thành cầu thủ bóng rổ của đội bóng thành phố. Nhưng vì kĩ thuật chơi bóng của ông chẳng có tiến bộ, cho nên ông chuyển sang làm họa sĩ, nhưng khả năng hội họa của ông chỉ ở mức bình thường. Khi vẽ tranh cho một tờ tạp san ông cũng viết đoán văn, ông đã tình cờ phát hiện ra khả năng viết lách của mình, và kể từ đó ông đi vào con đường sáng tác văn học.

Hứng thú và niềm đam mê của một người tạo nên xu hướng tình cảm của người đó, và tình cảm này cần được nuôi dưỡng. Trước khi phát hiện ra sự thú vị trong từng sự vật, ta không thể có được sự hứng thú với sự vật đó, tuy nhiên sau này chúng ta tưởng tượng ra rằng tác dụng, hiệu quả của nó, từ đó sẽ phát sinh tình cảm thích thú với sự vật này.

Bạn có phải là một người ghét làm việc nhà không? Hãy nghĩ là khi bạn bỏ công sức làm việc nhà bạn sẽ mang lại một diện mạo mới cho ngôi nhà của bạn, như thế sẽ là động lực không nhỏ cho bạn. Nghĩ về những niềm vui do công việc đó mang lại, thái độ của bạn với công việc này chắc chắn sẽ thay đổi.

Khi bạn mang những kì vọng và tình cảm làm công việc nhà, tự nhiên sự hứng thú trong bạn sẽ tăng lên và dần dần, niềm ham mê và hứng thú sẽ lớn dần lên. Mọi chuyện sẽ trở

lên đơn giản hơn.

Cho nên, trong cuộc sống chúng ta cần học cách khám phá một cách chuẩn xác sự tồn tại của những ham mê. Đồng thời, cần biết rõ những ham mê đó như thế nào, so sánh với những công việc, điều này có thể giúp bạn tìm được những công việc mà mình yêu thích.

LỜI KHUYÊN THỨ 5

TU DUY

Thay đổi tác phong, kỹ năng giải quyết công việc

NUỚC CHẢY ĐÁ MÒN

"Bí quyết duy nhất của thành công là làm bất kì việc gì cũng quyết tâm làm đến tận thiện tận mĩ mới thôi".

E rằng những người trẻ tuổi bây giờ không thích nghe câu: "Muốn làm nên việc lớn hãy bắt đầu bằng những việc nhỏ", bởi vì trong họ luôn có sẵn hùng tâm tráng khí, vừa bước vào đời là nôn nóng muốn là ngay việc to tát, muốn kiếm được nhiều tiền.

Một điều đáng mừng là họ có chí hướng, và họ sẽ không ngừng tiến lên. Nhưng thực tế trong xã hội, con số những người làm lên sự nghiệp lối lạc thật ít ỏi, nên cũng đừng nói đến chuyện mới chập chững những bước ban đầu đã muốn làm lên đại sự nghiệp ngay.

Thực tiễn cho ta thấy, những người thành đạt, kiếm được nhiều tiền hoàn toàn không phải là khi mới bắt đầu họ đã dễ dàng có những thành tựu như thế. Rất nhiều các nhà tư bản lớn đều bắt đầu là những người làm thuê; những chính trị

giá cỏ xuất thân là các viên chức nhỏ; những vị đại tướng đi lên từ người lính bình thường. Rất hiếm khi gặp một người gặt hái được thành công ngay từ những bước đi đầu tiên. Do đó tư tưởng “Hãy bắt đầu từ những thứ nhỏ nhặt” không bao giờ thừa. Bạn đâu có thể chơi trò “ú tim” với những cơ hội, vì nó luôn ẩn chứa ở những nơi khó tìm ra nhất, nó luôn tìm cách “cân não” bạn, và bạn sẽ chẳng bao giờ có thể suy đoán được về nó.

Những tòa nhà cao đều bắt đầu từ đất bằng, bạn đừng nghĩ rằng thật là xấu hổ khi bạn mặc cả với người khác từng đồng từng hào một, cũng đừng cho rằng làm ăn nhỏ lẻ thì không có lãi, tài sản được tích luỹ từ những xu những hào nhỏ nhặt, và kinh nghiệm của mỗi người cũng thế từng chút từng chút một.

Tuyệt đối không bao giờ nghĩ rằng mình hơn người khác nên mình không cần làm những việc nhỏ nhặt. Nên biết rằng, đến cả những việc nhỏ nhặt làm cũng không xong, đến một xu cũng không muốn hoặc không thể kiếm, thử hỏi ai có thể tin rằng bạn có thể làm được việc lớn, kiếm được nhiều tiền. Nếu như trong làm ăn bạn luôn nóng vội muốn thu lời nhanh, phá sản là điều không thể tránh khỏi.

Bill Gates nói rằng: Có vô số những người có thói quen không coi trọng công việc, không chăm chỉ làm việc, họ cho rằng những công việc tầm thường là không đáng làm, suốt đời họ sẽ chỉ dưới đáy của xã hội, không bao giờ ngẩng đầu lên được. “Bí quyết duy nhất của thành công là làm bất kì việc gì cũng quyết tâm làm đến tận thiện tận mĩ mới thôi”.

Trên thế giới, ai là người mang đến cho nhân loại những lí tưởng, những tiêu chuẩn mới, tạo lên nguồn hạnh phúc mới, gương cao ngọn cờ tiến bộ, họ chính là những người có tố chất như trên. Bất kể làm việc gì, nếu như chỉ làm cho xong chuyện hoặc bỏ dở giữa chừng, thì người đó sẽ chẳng bao giờ làm được việc gì, dù chỉ là việc nhỏ.

Bill Gates nói: “bộp chộp và không thận trọng là nguồn gốc của mọi tai họa”. Có rất nhiều người sở dĩ luôn thất bại là vì chính điều đó. Họ chưa bao giờ hoàn thiện công việc của họ một cách hoàn hảo. Đường như họ không hề biết rằng cơ sở của chức vị đó là trung thực hoàn thành trách nhiệm trong các công việc thường ngày.

Nhiều thanh niên tự hỏi bản thân rằng: “Làm những công việc tầm thường như thế này liệu có hi vọng gì không?” Nhưng họ đâu có biết, ẩn chứa trong những công việc tầm thường, những vị trí thấp kém đó là những cơ hội vô cùng quý giá. Chỉ cần làm những công việc của mình sao cho vượt trội hơn, nhanh chóng hơn, chính xác hơn, và chuyên tâm hơn so với người khác; huy động hết tất cả trí lực; từ những việc đã qua tìm ra cách thức mới. Làm như thế sẽ khiến mọi người quan tâm đến bạn và bạn sẽ có càng nhiều cơ hội để thể hiện bản lĩnh.

Nhưng có biết bao người họ làm việc không một chút kiên nhẫn, không một chút tỉ mỉ, luôn đổ lỗi cho thời gian. Kì thực nếu căn cứ vào cuộc sống hàng ngày của mỗi người, họ có thừa thời gian để hoàn thành việc đó một cách tốt nhất. Nếu như với mọi công việc đều cố gắng làm cho hoàn

hảo, cuộc sống của mỗi người sẽ trở lên ý nghĩa vô cùng. Đây chính là điểm khác nhau cơ bản giữa người thành công và người thất bại. Người thành đạt với mọi việc đều yêu cầu một sự hoàn hảo, còn người thất bại thì không.

Rất nhiều tỉ phú trên thế giới đều bắt đầu bằng những đồng vốn vô cùng nhỏ nhoi. Chỉ cần làm trọn vẹn mọi việc cho dù đó là việc nhỏ nhất hay tầm thường nhất, mới có thể mong đạt được thành công trong một sớm một chiều. Vì vậy, khi bắt đầu tìm kiếm mục tiêu không nên tìm cho mình mục tiêu xa quá mà hãy chọn cho mình một mục tiêu trong tầm tay.

TĂNG HIỆU SUẤT SỬ DỤNG THỜI GIAN

"Người ta nên biết珍惜 thời gian, như thế họ sẽ tránh xa được sự phiền nhiễu của những kẻ lầm điệu".

Bill Gates có một khả năng tiên đoán hơn người, ông có thể đoán ra một cách dễ dàng một người đến thương thảo mục đích cuối cùng là gì và ngay lập tức ông có thể biết được ý đồ của bạn là như thế nào. Với khả năng này Bill Gates đã tiết kiệm được cho mình rất nhiều thời gian quý giá.

Cho dù ở cương vị nào nhân viên hay ông chủ, những người làm việc có kế hoạch đều có thể biết trước giá trị của những khách hàng trên thương trường mà mình sẽ hợp tác. Nếu như đối phương là kẻ nhiều lời họ sẽ có kế sách rút lui. Đồng thời, họ cũng chẳng bao giờ tìm đến người khác vào giờ làm việc của họ để nói những chuyện trên trời dưới bể,

không hề liên quan đến công việc. Làm như thế đồng nghĩa với việc lãng phí thời gian của mình và cả thời gian của người khác.

Những người giỏi giao tiếp họ sẽ xem là khách hàng của họ là ai và căn cứ vào đó để giành một khoảng thời gian thích hợp để tiếp đón.

Tổng thống Lorosefu là một ví dụ điển hình. Khi có những người khách chỉ cần gặp một lần đến thăm, sau khi bắt tay chào hỏi thân mật, ông tỏ vẻ rất tiếc nói rằng ông đang có nhiều người muốn gặp. Như thế người khách của ông sẽ nói ngắn gọn ý định của họ và nhanh chóng ra về.

Có những thương nhân lớn có tầm nhìn xa trông rộng, nhẫn quang tinh tế, chịu khó chịu khổ cũng đều là những người kiệm lời, làm việc một cách mẩn cán. Từng câu từng chữ họ nói đều rất khúc chiết, cõi đọng, mang mục đích rõ ràng. Đối với họ mọi giây每一刻都是宝贵的。Nhưng họ không bao giờ để tâm đến điều này. Để có thể đạt được những thành công trên bước đường sự nghiệp và giữ được những nguyên tắc của mình, họ bắt buộc phải hạn chế mối quan hệ với những người mà chẳng liên quan gì đến công việc của họ.

Tổng giám đốc của công ty luôn tỏ ra cung kính khi tiếp khách hàng của công ty. Mỗi lần, sau khi đàm phán xong, ông thận trọng đứng lên bắt tay các khách hàng và tỏ ý tiếc nuối là không có nhiều thời gian nói chuyện nhiều hơn nữa. Đối tác của ông rất hiểu ông, họ hết sức hài lòng về thái độ

chân thành của ông và họ không hề có cảm giác là ông đang đóng kịch.

Một trong những bản lĩnh đáng quý của một thương nhân đó là khi quan hệ với bất kì người nào cũng đều có thể “tốc chiến tốc quyết”. Đây có thể coi là tấm “giấy thông hành” của những người thành đạt. Con người chỉ có thực sự hiểu hết giá trị của thời gian mới có thể ngăn cản được sự phiền phức của những kẻ lầm điệu. Trong giới doanh nghiệp hiện đại của nước Mỹ, Bill Gates dẫn đầu trong số những người dành ít nhất thời gian đàm phán mà vẫn dành được hiệu quả tốt nhất. Ngoài những người có quan hệ làm ăn đặc biệt ra những người khác ông không giành quá năm phút. Để tuân thủ nguyên tắc về thời gian, ông đã tự chuốc vào mình không ít oán hận, nhưng ngược lại những người khác nên lấy ông làm tấm gương học tập, để người người đều có phẩm chất trân trọng quãng thời gian hiếm hoi mà mình có trong đời.

Làm thế nào để đánh giá về hiệu suất sử dụng thời gian của mình? Những người thành đạt chính là tấm gương sáng để chúng ta noi theo, họ hết sức quý trọng từng khoảnh khắc mà họ có.

Thông thường những người bận rộn công việc họ luôn tìm cách xua đuổi những người thích ba hoa làm tốn lãng phí thời gian của họ, họ không hề muốn điều này ảnh hưởng đến quỹ thời gian ít ỏi mà họ có. Họ thích thú trong việc biến thời gian vô ích thành thời gian có ích.

Benjamin Franklin từng nói: “Cái cớ của thất bại và thành công có thể diễn đạt bằng 5 chữ: Tôi không có thời gian. Giả

dụ như thời gian là phần quan trọng nhất trong tất cả mọi thứ, vì vậy lãng phí thời gian là một sự hoang phí cực độ. Thời gian qua đi không bao giờ trở lại, chúng ta nói chúng ta dư dả thời gian nhưng cuối cùng lại chứng minh điều ngược lại chúng ta không hề có nhiều thời gian. Vì vậy chúng ta phải hết sức nỗ lực cố gắng để đạt được một mục tiêu nào đó, làm như thế mọi khó khăn sẽ dễ dàng tan biến và thành công sẽ hiện ra trước mắt chúng ta”.

Hãy luôn khắc sâu trong lòng một điều là: Thời gian quý hơn vàng.

DŨNG CẨM MỞ CON ĐƯỜNG THÀNH CÔNG MỚI

“Rẽ sang một ngả mới, mọi chuyện sẽ khác trước rất nhiều, đơn giản hơn, rõ ràng hơn, không những thế mà còn mang đến cho chúng ta một cái nhìn rất mới về thế giới, tìm ra con đường mới tạo lên thành công”.

Trong cuộc sống thực tế, tỉ lệ giữa những người giành được cơ hội thì ít còn người tìm kiếm cơ hội lại rất nhiều, đáng tiếc là có rất nhiều người ý thức được điều này nhưng vẫn mải mê lao vào. Kết quả thu được một con số “không” tròn trĩnh, đồng thời để cho tuổi xuân của mình trôi qua một cách vô ích.

Trên thực tế, cơ hội chờ đón bạn ở mọi nơi, những người có khả năng nắm bắt cơ hội là những người dũng cảm dám bước trên những con đường mới.

Khi còn trẻ, Bill Gates vừa học tại trường vừa tính đến chuyện phát triển ngành công nghiệp máy tính, tuy đang

học nhưng dường như mọi suy nghĩ của ông đều dành cho máy tính. Đã hơn một lần ông có ý định thôi học đi theo niềm đam mê của riêng mình. Những do sự phản đối từ phía gia đình và cũng chưa tìm được việc thích hợp nên bất đắc dĩ Bill Gates phải theo học.

Bạn của ông, Paul hễ khi nào có động thái mới liên quan đến máy tính liền đến nói với Bill Gates. Có một lần, Paul tình cờ nhìn thấy bức ảnh chụp một chiếc máy tính loại nhỏ liền mang đến tìm Bill Gates. Ông nhìn thấy trên đó có in dòng chữ: "Máy vi tính đầu tiên trên thế giới, có thể cạnh tranh với loại máy tính thương mại", liền vui sướng nói với bạn: "Thời đại mà máy tính phổ biến như tivi đã đến rồi". Hai người bạn cười lên sung sướng.

Từ trong cõi mông lung, họ tìm ra niềm mơ ước và sự nghiệp của họ, tìm ra những cơ hội đang mỉm cười với họ, bởi vì thế mạnh của hai người là lập trình máy tính. Nếu như máy tính cá nhân không được phổ cập, nhu cầu về phần mềm sẽ không thể phát triển được như thế. Ngược lại, khi mà cơn sóng phổ cập máy tính lan tới, kéo theo nó là nhu cầu về phần mềm máy tính. Như vậy, Bill Gates và bạn ông đã có đất dụng võ, bằng niềm cảm hứng tự phát của họ và bằng những bộ não thiên tài, họ đã nhìn thấy trước được sự xuất hiện của một lĩnh vực khoa học kĩ thuật mới.

Những gợi ý từ kinh nghiệm thành công là xuất phát điểm cho những thành công những cơ hội của thanh niên trong bước đường lập nghiệp:

Một là, học cách suy ngẫm từ những việc bình thường

trong cuộc sống, luôn luôn câu thị, thích khám phá cái mới. Những người dám mạo hiểm, là những người giàu tính sáng tạo và họ luôn tìm thấy cái mới trong những cái tưởng như tầm thường, trong họ cháy bỏng khát vọng khám phá, thay đổi thế giới xung quanh.

Hai là, không bị bó buộc bởi những tư duy bình thường. Balzake nói: "Người thứ nhất ví người đẹp như hoa đó là người thông minh; người thứ hai ví như thế là người tài năng tầm thường, còn kẻ thứ ba là kẻ ngốc nghếch".

Ba là, để tâm đến những động thái mới của môi trường xung quanh, nhưng nhất định phải có những kiến giải của riêng mình. Mang ý nghĩ làm theo những gì người khác làm, bắt chước kinh nghiệm của họ, thất bại là điều không thể tránh khỏi.

Trong cơn sốt đào vàng ở Mĩ, những người không dựa vào việc tìm vàng mà trở nên giàu có không phải là ít. Một nông dân mới 17 tuổi Yarmor cũng gia nhập vào đội quân đồng đào tham gia vào vòng cuốn sôi động này, anh ta lặn lội đến tận vùng California, những cũng giống như bao người khác anh không hề tìm được, dù chỉ là một hạt vàng nhỏ bé. Giác mộng đào vàng thật đẹp nhưng họ không thể chịu nổi sự khắc nghiệt của cuộc sống nơi thâm sơn cùng cốc. Đặc biệt là thời tiết ở đó vô cùng khô cạn, nguồn nước hầu như không có, và điều đau khổ nhất là không có nước uống. Họ vừa tiếp tục tìm kiếm vàng vừa không ngớt ca thán.

Một người trong số họ nói: "Nếu có ai cho chúng tôi uống thỏa thê, tôi nguyện tặng họ một đồng tiền vàng". "Còn ai

cho tôi uống một cốc nước tôi sẽ biếu họ hai đồng tiền vàng". Một người khác lên tiếng. Nhưng giọng một người thứ ba thê thốt: "Tôi thì xin cho hắn họ ba đồng".

Đứng bên cạnh nghe những lời oán than của họ, Yarmor liền dừng tay và tự nhủ: nếu như mình mà đem nước đến bán cho những người này có khi còn kiếm tiền nhanh hơn đi đào vàng. Và sau đó anh bỏ việc đào vàng, biến thanh sắt dùng để đào vàng trong tay thành công cụ tìm kiếm nguồn nước. Anh tìm cách dẫn nguồn nước từ những nơi xa đến các hồ chứa, sau đó lọc kĩ bằng cát mịn có thể trở thành nước uống trong mát. Sau đó chứa nước vào các thùng, vận chuyển đến các nơi xa xôi và bán từng bình cho mọi người.

Lúc đó có rất nhiều người chê cười Yarmor, họ cho rằng anh không hề có chí lớn, tuy nhiên họ không nghĩ đến xuất phát điểm mà anh lựa chọn. Yarmor không để ý đến những người này anh vẫn tiếp tục công việc của mình. Kết quả, biết bao người đã trở về với hai bàn tay trắng, nhưng Yarmor thì không chỉ trong một thời gian ngắn bằng việc bán nước anh đã có trong tay 6000 đô la Mĩ, lúc bấy giờ đó là món tiền không nhỏ.

Có thể nói rằng, hễ nơi nào có dấu chân con người là nơi đó có cơ hội kiếm tiền. Tìm kiếm, khám phá và nắm bắt cơ hội, khiến cho những thứ bạn làm là những thứ mà mọi người đang cần. Điều này tạo ra sự khác biệt giữa bạn với mọi người, và thể hiện sự tài tình và khôn khéo của bạn.

Rất nhiều người trên con đường tìm kiếm cơ hội, mặc dù đã rất cố gắng, nhưng vẫn thất bại, đối với họ lời khuyên bổ

ích nhất là: hãy bắt đầu bằng con đường khác.

Rẽ sang một con đường mới, mọi chuyện sẽ khác trước rất nhiều, đơn giản hơn, rõ ràng hơn, không những thế mà còn mang đến cho chúng ta một cái nhìn rất mới về thế giới, tìm ra con đường cho riêng mình tạo nên thành công.

TUỲ CƠ ỨNG BIẾN TRONG MỌI VIỆC

"Trong khi xuất hiện những nguy cơ, bạn không thể mạo hiểm một cách tuỳ tiện, mà cần phải dùng mọi biện pháp khoa học phán đoán những biến đổi có thể xảy ra, tìm ra những phương án có thể nhất, tạo lên những bước nhảy thần kì".

Bill Gates nói rằng: "Trong khi xuất hiện những nguy cơ, bạn không thể mạo hiểm một cách tuỳ tiện, mà cần phải dùng mọi biện pháp khoa học phán đoán những biến đổi có thể xảy ra, tìm ra những phương án có thể nhất, tạo lên những bước nhảy thần kì".

Cựu Tổng thống Mĩ, Bush là ứng cử viên Đảng cộng hoà tham gia tranh cử. Một lần tham gia diễn thuyết, Ông có nhắc đến sự kiện Trân Châu Cảng, xảy ra vào ngày 7 tháng 12, nhưng Ông buột miệng nói thành ngày 7 tháng 9. Nhưng khi có người chỉ ra sai sót này của Ông, Ông đã nhanh trí nói rằng: "Các bạn cử tri thân mến, các bạn hãy bầu cho tôi. Tôi đã biết rõ sự việc này 3 tháng trước khi nó xảy ra".

Ông Bush đã khôn khéo tuỳ cơ ứng biến, hoá giải nguy cơ không có lợi cho mình. Tuỳ cơ ứng biến chính là quá trình chuyển tư duy, hành động mang tính bị động sang thế chủ động.

Mọi người đều mong muốn mình không trở nên bị động

trước người khác và muốn mình chiếm thế chủ động. Nếu như bạn nắm bắt được cách hoá giải, bị động có thể trở thành chủ động, ngược lại chủ động có thể biến thành bị động. Nếu như muốn trong cuộc sống luôn giữ thế chủ động, cần học cách vận dụng linh hoạt và học cách “ăn to nói lớn”.

Nói ra thật lớn tiếng cách hoá giải của bạn. Có thể là bạn ở một mình trong nhà, có thể là bạn đang trên đường đi, có thể ở trên núi hoặc bờ biển xin hãy hết to lên những ước mơ mà bạn đang theo đuổi và cách mà bạn biến những giấc mơ đó thành hiện thực. Hãy coi như bạn đang tuyên thệ một điều gì đó. Đó là một trong cách tốt nhất để có thể tạo lên phương pháp hoá giải và là tiền đề quan trọng trong việc vận dụng các phương pháp hoá giải trong tương lai.

Công ty San Jing và công ty San Ling của Nhật Bản là hai tập đoàn tài chính có tiềm lực ngang ngửa nhau. Trong một sản phẩm cạnh tranh, khi mà công ty San Jing gấp phải tình trạng vô cùng khó khăn, hàng hoá ế đọng trong kho, vốn không thể quay vòng, không thể duy trì mở rộng tái sản xuất. Nhưng công ty San Jing đang giữ bí mật về một cuộc canh tân kĩ thuật.

Lúc này, công ty San Ling cho rằng công ty San Jing đã hoàn toàn bị mình hạ gục, thế là họ lợi dụng lợi thế lũng đoạn kinh doanh đột biến tăng giá sản phẩm. Khi mà công ty San Ling đang đặc ý vì chiến thắng của mình, cũng là lúc công ty San Jing đang dốc toàn lực ứng dụng kĩ thuật đó lên sản phẩm mới. Vài tháng sau, công ty San Jing công bố những thí nghiệm của mình trên sản phẩm mới thành công. Và tiếp

sau đó sản phẩm mới có mặt trên thị trường, bởi sản phẩm này có tính năng vượt trội, hơn nữa giá cả lại thấp hơn giá sản phẩm của công ty San Ling, những điều kiện trên đã tạo cho sản phẩm mới một chỗ đứng vững chắc trên thị trường. Công ty San Ling nhanh chóng nhận thấy, sản phẩm của công ty San Jing đang tràn ngập thị trường Nhật Bản, không những thế nó còn trở thành mặt hàng bán chạy và sản phẩm của công ty San Ling ngay lập tức trở nên ế ẩm.

Công ty San Jing nhanh chóng nắm bắt cơ hội chiếm lĩnh thị trường, chuyển nguy thành an, dần dần đánh bại công ty San Ling.

Thông thường, thứ mà ai cũng mong muốn là một cuộc sống ổn định, có thể sống hết mình, có sự nghiệp. Chỉ cần nỗ lực cố gắng, vinh quang, thành công sẽ chờ đón bạn, bởi vì cùng bước dưới ngọn cờ vinh quang bản thân bạn cũng là một phần của vinh quang ấy. Phải làm sao khi đối diện với nguy cơ, với những nơi mà người ta chưa hề tìm qua. Trời đất một cõi mênh mang, không có con đường mòn nào cả, cũng chẳng có ai đi trước dẫn đường chỉ lối cho bạn; cũng có nghĩa là bạn không bị gò bó bởi bất cứ điều gì, lúc đó bạn chỉ có một cách là phải dựa vào chính bản thân bạn, tự bạn khám phá, tìm hiểu.

Có lẽ, nguy cơ luôn ẩn chứa những sự mạo hiểm nhất định, nhưng cho dù bạn có tự tin chắc chắn thế nào, có nghiên cứu kĩ càng thế nào cũng không dám chắc chắn rằng bạn sẽ không tiếp tục gặp trắc trở và thất bại. Chiếc phi cơ mang biệt danh “Kẻ thách đấu” có thể nói đã trải qua hàng trăm

cuộc kiểm tra khoa học nghiêm túc nhất, nhưng nó vẫn nổ tung ngoài ý muốn.

Cho nên, bạn phải xây dựng cho mình một giá trị quan như thế, cuộc sống buồn vui, hỉ nộ xen lẫn nhau, anh hùng thất bại kẽ cũng đáng ca ngợi. Vậy, khi trên con đường dẫn đến thành công, lúc bạn gặp chông gai, trở ngại bạn sẽ phải không ngừng tìm cách vượt qua, tiến về phía trước.

Hãy vững tin, nguy cơ không có nghĩa là tai họa, kết quả của nó như nào, điều đó tuỳ thuộc vào chính bạn.

TỰ MÌNH TẠO NÊN NHỮNG KÌ TÍCH

"Gặp phải những điều bất hạnh không thể hoặc không có khả năng thay đổi, thì cũng hãy ngẩng cao đầu, đứng giữa trời đất hé vang lên: "Thế có gì là ghê gớm, nó không bao giờ có thể biến ta thành kẻ bại trận".

Trong kinh Coran có câu nói rất hay: "Nếu như bạn gọi núi qua, núi không qua thì bạn tự qua".

Trong cuộc sống, bạn cần hết sức chú ý đến tâm trạng của mình, đồng thời với bất kì vấn đề gì cũng phải tiến hành phân tích một cách khoa học. Có thể là từ trước đến nay bạn luôn cho rằng mình không thể kiểm soát bản thân, rằng tức giận, sợ hãi, hận thù, vui sướng đều là phát sinh bất ngờ, nằm ngoài sự toan tính của bạn. Hơn nữa, bạn không thể khống chế được chúng mà chỉ có thể chấp nhận. Nhưng tất cả những điều trên đều không đúng.

Khi mà phòng thí nghiệm của Edison bị hoả hoạn, nhìn

cảnh ngọn lửa đang thiêu rụi mọi thứ, ông nói với con trai mình: "Charlie, con hãy mau mau gọi mẹ con tới đây, e rằng cả đời bà ấy sẽ chẳng bao giờ nhìn thấy cảnh này một lần nữa". Buổi sáng hôm sau, ông nhìn đống tro tàn nói rằng: "Hoả hoạn cũng có giá trị riêng nhất định, xem này, những sai lầm thiếu sót trước đây đã hoàn toàn bị ngọn lửa thiêu trụi, cảm ơn Thượng đế, lần sau con lại có cơ hội làm lại từ đầu".

Gặp phải những điều bất hạnh không thể hoặc không có khả năng thay đổi, thì hãy ngẩng cao đầu, đứng giữa trời đất hét vang lên: "Thế có gì là ghê gớm, nó không bao giờ có thể biến ta thành kẻ bại trận". Hoặc là nhún vai tự nhủ: "Quên đi, rồi mọi thứ sẽ qua thôi mà".

Bill Gates cho rằng: "Một số người thường có thói quen liên hệ sức sáng tạo với những phát minh sáng tạo của các nhà khoa học, các nhà sáng chế; họ cho rằng, đó là năng lực mà chỉ một số ít các nhà phát minh, các chuyên gia có được. Quan niệm này có ảnh hưởng không nhỏ đến việc khơi dậy sức sáng tạo tiềm tàng của họ, gây tác dụng không tốt đến quá trình phát triển sức sáng tạo".

Vào đầu những năm 80 của thế kỉ 20, sản phẩm "Walkman" đang tạo lên một cơn sốt, được rất nhiều bạn trẻ quan tâm yêu thích. Đây là một sản phẩm xuất sắc được ông Thịnh Điện Chiêu Phu chủ tịch hội đồng quản trị công ty Tâm Lực Nhật Bản với linh cảm và sức sáng tạo của mình phát minh ra.

Ý tưởng dẫn đến sự ra đời của nó là: Liệu người ta có thể

thưởng thức âm nhạc ở đâu, nếu không phải là trong phòng yên tĩnh hay trên xe ô tô. Chính ý tưởng độc đáo này đã trở thành điểm thu hút của "Walkman", và biến nó thành một sản phẩm có sức tiêu thụ mạnh trên thị trường thế giới.

Thịnh Điện Chiêu Phu cho rằng những người trẻ tuổi rất mê âm nhạc, đặc biệt là thanh thiếu niên, có điều họ chỉ có thể thưởng thức âm nhạc ở trong phòng yên tĩnh hoặc trên xe ô tô mà thôi, bước ra khỏi nhà, rời xe ô tô có nghĩa là không có âm nhạc. Do vậy, nhiều người vì lý do này mà họ từ chối các hoạt động ngoài trời. Ông trăn trở liệu chúng ta có thể phát triển một loại thiết bị mà có thể hưởng thụ âm nhạc khi bạn không ở trong phòng cũng không ở trên xe; đồng thời cần phải có một loại tai nghe hợp lí mà đeo trên tai cả ngày cũng không cảm thấy khó chịu. Như thế có phép lạ, âm nhạc theo bạn đến mọi nơi. Căn cứ vào đó, sau khi đề xuất ý tưởng với hội đồng thiết kế sản phẩm của công ty, chỉ có duy nhất một anh thanh niên ra sức ủng hộ ý tưởng xuất sắc đó, số người còn lại đều phản đối. Thịnh Điện Chiêu Phu đã phải tốn bao nhiêu công sức mới có thể thuyết phục được họ chấp nhận đề án của ông, và ông bắt tay vào biến ý tưởng của ông thành hiện thực. Sau khi hoàn thành sản phẩm, lô hàng đầu tiên ra mắt với số lượng là 30.000 cái, có rất nhiều người tỏ ra lờ lăng cho khả năng tiêu thụ số hàng này. Đứng trước tình hình như thế, để cổ vũ tinh thần mọi người, Thịnh Điện Chiêu Phu hết sức tự tin hứa với mọi người: "Nếu trước cuối năm nay lượng hàng tiêu thụ không vượt quá 100.000 chiếc, tôi sẽ tự nguyện từ chức".

Không thể ngờ được rằng, sau khi sản phẩm bán ra thị trường nó đã tạo ra một cơn sốt thực sự trong giới thanh niên, họ đổ xô đi mua, lượng hàng tiêu thụ tăng vọt. Đến cuối năm đó, lượng tiêu thụ đạt đến con số kỉ lục 400.000 chiếc. Thịnh Điện Chiêu Phu không những củng cố được chức Tổng giám đốc mà sản phẩm này còn là sản phẩm mang lại cho công ty nguồn lợi nhuận lớn nhất.

Tiếp đó, để mở rộng thị trường tiêu thụ sản phẩm và đối phó lại các đối thủ cạnh tranh, công ty còn tiến hành cải tiến một số chức năng của sản phẩm. Đầu tiên, họ dùng màu sắc để phân biệt giới tính, màu đen dành cho nam giới, màu hồng dành cho nữ giới. Không dừng ở đó, họ còn tiếp tục các sản phẩm chuyên dùng như dùng cho chạy bộ, trượt tuyết, lặn, mục đích để cho những người yêu thích hoạt động ngoài trời cũng có thể sử dụng. Ngoài ra, họ còn tiến hành thay đổi về trọng lượng kích thước, biến thể tích của nó chỉ nhỏ như một chiếc băng catxet, thuận tiện cho người sử dụng mang bên người. Đến năm thứ ba, số lượng máy Walkman tiêu thụ đã lên tới 4 triệu cái, là sản phẩm có lượng tiêu thụ cao nhất trong năm của công ty, đồng thời chứng minh cho năng lực phát triển của nguồn lực mới của công ty.

Sự thành công của sản phẩm Walkman, được cho là một ý tưởng tuyệt vời. Trước đó, không ai có tưởng tượng ra được cảnh tượng huy hoàng như ngày hôm nay, thậm chí ngay cả bản thân ông Thịnh Điện Chiêu Phu cũng không dám lạc quan tuyệt đối. Sau thành công, ông khiêm tốn nói: Sự phát triển thành công của Walkman chẳng qua là “ý tưởng cũ,

những cách làm mới” mà thôi. “Ý tưởng cũ, những cách làm mới” cũng là sáng tạo, và chỉ có sáng tạo, thì mới tạo lên bước đột phá kì diệu đến vậy.

Do đó, mỗi khi chúng ta đối diện với vấn đề nan giải, hãy mạnh dạn bước qua những cái cũ, cái bó buộc, thoát khỏi phương thức tư duy lạc hậu, cố hữu, bằng cách đây sẽ mở một con đường mới của riêng bạn, chỉ của riêng bạn mà thôi.

KHƠI NGUỒN SÁNG TẠO

“Nếu như bạn cảm thấy hứng thú với việc lợi dụng hết khả năng của mình để giải quyết vấn đề thì hãy bắt đầu bằng cách tạo cho mình một môi trường mang tính sáng tạo”.

Ai ai cũng có những ưu thế riêng, quan trọng là phát hiện và sử dụng nó như thế nào. Con đường dẫn đến thành công rộng mở hơn những gì chúng ta tưởng tượng. Lẽ nào khi đứng trước một chùm nho đỏ mọng mà không cách nào ăn được, chẳng lẽ cứ đứng đó từ chối đến chết mới cho là được hay sao?

Sống trong một thế giới muôn màu muôn vẻ, không thể nói là người khác thành công ở lĩnh vực gì bạn cũng sẽ nhất định đạt được thành công giống họ. Sẽ rất tuyệt vời nếu bạn có thể khơi dậy nguồn sáng tạo ở những lĩnh vực thích hợp với khả năng, đặc điểm của bạn.

Trong tác phẩm nổi tiếng “Con đường tương lai”, Bill Gates có viết rằng, sự phát triển của khoa học kỹ thuật sẽ ảnh hưởng rất lớn đến đời sống con người. Tuy nhiên cái chúng ta cần

làm là không ngừng thay đổi để thích nghi. Đừng ngồi mà đợi tương lai tự đến để rồi đánh mất đi biết bao cơ hội quý giá. "Một trong những thành tựu nổi bật trong thời gian gần đây là sự phát triển của máy tính cá nhân và các loại công cụ trí tuệ. Bạn có thể tự mình mắt thấy tai nghe hàng loạt các sản phẩm, từ microphone, điện thoại di động đến máy tính xách tay, sách báo điện tử đó. Tất cả những sản phẩm trên đều thông qua kết nối mạng, với phương thức kết nối hết sức chặt chẽ, mang đến cho người sử dụng điều kiện tốt nhất. Rồi một ngày nào đó sẽ có phần mềm giúp máy tính biết nghe, nhìn, nói và cả học tập nữa. Ngày mai thế nào chúng ta cũng quay đầu nhìn lại máy tính cá nhân và phần mềm của ngày hôm nay, sẽ thấy thật khó tin về những điều xảy ra trong thời kì ban sơ ấy".

Nếu như, bạn cảm thấy hứng thú với khả năng lợi dụng hết mình để giải quyết vấn đề thì hãy bắt đầu bằng cách tạo cho mình một môi trường mang tính sáng tạo.

Bill Gates từng chỉ ra, hành động không nhất định mang đến cho bạn một kết quả vừa ý, nhưng nếu không hành động thì làm sao đạt được kết quả đó.

Joely từng nhận định rằng, đời người ta cũng có giây phút hứng thú, sống có ý nghĩa. Chúng ta không nên lãng phí cuộc đời này, chúng ta có thể tự hào mà nói rằng: "Tôi đã làm được những việc mà tôi có thể làm", yêu cầu của mọi người với bạn cũng chỉ có thể, nhưng chỉ bằng cách ấy bạn mới có thể có một cuộc sống vui vẻ, hạnh phúc.

Khi mỗi người chúng ta thiết lập cho mình những kế hoạch

to lớn nên xuất phát từ bản thân mình. Bản tính năng động của mỗi người cũng cần được hết sức phát huy, nhưng cũng không nên thái quá. Cho nên, trước khi nhảy, sẽ là rất khôn khéo nhớ do độ cao mình định nhảy qua. Nếu không sẽ rất dễ dàng gặp thất bại. Chính điều này đã tạo lên những thành công gây ngạc nhiên ở mỗi người, và mọi mục tiêu cao hơn, xa hơn đều có thể đạt tới. Quan trọng một điều là phải từng bước một, “dục tốc bất đạt”. Con người thường hay mắc phải những sai lầm hoặc thất bại nguyên nhân là do không ý thức được về bản thân mình, không biết rõ khả năng cụ thể của mình. Vì thế, lúc nào nơi nào mình có thể làm được những gì thì chỉ có mình thấu hiểu.

Tạo hoá mang đến cho người ta những thứ nhất định. Có đôi lúc, chúng ta không thể ăn được những quả nho rất chua, nhưng chúng ta có thể đến nơi khác ăn vài hoặc táo. Điều đó có nghĩa là con người cần có tính sáng tạo và tính linh động.

Trong một cuộc điều tra “Phát triển tính sáng tạo”, kết quả như sau: trong số 500 phần trả lời, khoảng 30% số người cho rằng mình không có tính sáng tạo hoặc là hoàn toàn không có. Đặc biệt ở nữ giới, tỉ lệ trả lời như thế cao hơn ở nam giới. Những người trên 50 tuổi, tỉ lệ những người cho rằng mình hoàn toàn không có khả năng đạt đến con số kỉ lục. Đồng thời, cũng có 30% số người cho là bố mình không có khả năng sáng tạo, 35% cho rằng mẹ mình không có khả năng đó.

Con người có được ý thức sáng tạo mà bất cứ động vật nào cũng không có được. Con người càng hiện đại bao nhiêu

thì ý thức này càng mạnh bấy nhiêu.

Thử nghĩ xem, nếu như con người không hề có khả năng này thì làm sao nhân loại có thể đặt chân lên mặt trăng và bay vào khám phá vũ trụ.

Nói chung, thiếu vắng nó, trên trái đất này không tồn tại văn minh nhân loại. Cũng bởi vì có tính sáng tạo mà giá trị của con người mới được công nhận và như thế nhân loại mới không ngớt ca ngợi các thành tựu do sự sáng tạo đem lại mới

ĐỐI VỚI MỘT VẤN ĐỀ CẨN XEM XÉT TỪ NHIỀU GÓC ĐỘ

"Nếu muốn tìm kiếm sự logic, cần thoát ra khỏi sự bó buộc của những thói quen, của những con đường mòn trong tư duy và cần xem vấn đề ở những góc độ khác nhau".

Bill Gates từng nói: "Có thể nói rằng những bất hạnh trong cuộc đời là không thể tránh khỏi, nhưng rồi sớm hay muộn thì mọi bất hạnh sẽ qua đi và thời gian sẽ xoá hết mọi dấu vết. Hãy luôn nói với mình rằng "không có vấn đề gì ghê gớm". Quyết không để cho những đau khổ, bất hạnh làm cho mình trở thành tiêu tuy, bạc nhược. Không tiếp tục đau khổ nữa, đứng lên và làm những việc mình cần làm".

Trong cuộc sống khi phải đối diện với "đường cùng", đừng lấy đó làm tuyệt vọng. Nếu như có thể tự mình khai thông cho mình một con đường phát triển mới, thành công không phải là cái gì đó quá xa vời.

Cái được và cái mất không bao giờ có thể dự liệu được. Cho nên, dù trong bất cứ hoàn cảnh nào cũng đừng bao giờ

để mình rơi vào trạng thái tuyệt vọng. Tuy nhiên, trong khi người ta đi kiếm tìm hạnh phúc, thường hay nghĩ đến thất bại, nghĩ đến những khía cạnh tiêu cực. Hậu quả là luôn cảm thấy lo lắng, bất an, và những điều này theo tăng lên theo thời gian, con người tiêu tan hết mọi động lực, cảm giác rằng mình là một người bất hạnh trên đời.

Khi bị hành hạ bởi những căn bệnh hiểm nghèo hoặc khi lâm vào hoàn cảnh tuyệt vọng, cần tích cực tự duy, suy ngẫm. Đây là phương pháp hữu hiệu nhất, nó giống như một ốc đảo xanh giữa sa mạc mênh mông, người ta chỉ cần tới được đây là trong họ lại bùng lên khát vọng sống. Trong cuộc sống chúng ta cần thường xuyên rèn luyện cho mình thói quen thay đổi góc độ khác nhau khi suy nghĩ về một vấn đề.

Bill Gates nói: "Một bà mẹ trẻ muốn cải tạo một chút chiếc giường mà mình vừa mua cho đứa con nhỏ thân yêu, để cho nó có thể để cạnh chiếc giường lớn của bà. Làm như thế mỗi khi về đêm, bà sẽ bớt lo âu và phiền phức. Tuy nhiên khi cô bắt đầu tháo những thanh gỗ bảo vệ hai bên giường thì cô gặp phải khó khăn. Ý của cô là giữ lại thanh bảo hiểm để có thể điều chỉnh lên xuống và tháo rỡ thanh cố định ra. Nhưng thanh cố định đó lại có tác dụng đỡ chiếc giường đó, nếu mà tháo ra cả cái giường đó sẽ rời ra. Nên cách làm đó gần như là bất khả thi. Cho đến một hôm, khi cô đứng ở một phía của giường lớn cô mới phát hiện ra rằng giường to và giường nhỏ gắn vào nhau cho nên có hay không có các thanh bảo vệ di động cũng không sao, theo như thiết kế của giường nó không hề có tác dụng nâng đỡ. Sau khi tháo ra, chiếc giường không

hè lung lay. Và đương nhiên vấn đề được giải quyết xong. Nếu như cô ấy không nhìn nhận vấn đề dưới góc độ khác có khi chẳng bao giờ phát hiện ra điều đó, và tự mình sẽ cảm thấy phiền lòng.

Cho nên, bạn nhất định phải tin rằng, mỗi kinh nghiệm mà con người trải nghiệm trong đời đều có những ý nghĩa sâu sắc, vì thế cần có một cái nhìn tinh cực, mang tính phát triển.

Có một số người thất bại, mỗi khi gặp trắc trở lại dằn vặt mình “Tôi chỉ là đồ bỏ đi không hơn không kém” và cũng không tiếp tục khám phá những cái mới trước mắt. Không nhìn thấy cơ hội trước mắt của mình, kết quả là mất đi cơ may đó. Vì vậy, những người thất bại thực ra là những người đánh mất hết cơ hội này đến cơ hội khác đồng thời tự biến con đường cuộc đời sẽ trở lên vô cùng gian khó, gập ghềnh.

Dù cho bạn có cách nào cũng không thể vào được một trường hoặc một công ty như ý muốn, nhưng cũng đừng vì thế mà thất vọng. Đây chính là lúc đòi hỏi bạn phải suy ngẫm. Ngay cả khi bạn đã cố gắng hết sức mà vẫn không làm được hãy nghĩ như thế này: “Thương để nói với ta rằng, con hãy chọn cho mình một con đường khác, nhất định sẽ gặt hái được thành công”.

Có một câu chuyện vui như thế này: Einstein nói với học sinh: “Có hai công nhân tiến hành sửa chữa ống khói cũ, khi họ từ trong ống khói chui ra, một người thì rất sạch sẽ, còn người kia bụi than phủ khắp mặt và khắp người. Vậy ai là người đi lau ống khói?” Một học sinh nói: “Đương nhiên là người mà khắp toàn thân là bụi than rồi”. “Thật vậy sao?”

nói: "Các bạn nên nhớ, người sạch sẽ nhìn thấy người kia sẽ nghĩ rằng chui từ ống khói ra rất bẩn thỉu, còn người kia khi nhìn thấy người công nhân sạch đó sẽ không nghĩ như thế. Tôi hỏi lại các bạn ai thực sự làm việc đó". Một học sinh rất vui mừng khi phát hiện ra câu trả lời: "A! Em biết rồi. Khi người công nhân sạch sẽ đó nhìn thấy người kia sẽ cảm thấy mình nhất định sẽ rất bẩn. Nhưng khi người công nhân mà bụi than bám khắp người ấy nhìn thấy anh công nhân kia sẽ nghĩ là mình không hề bẩn. Cho nên, anh công nhân sạch sẽ đó nhất định sẽ chạy đi lau ống khói". Einstein nhìn khắp cả lớp, ai cũng gật đầu đồng ý với ý kiến đó.

Chỉ nhìn và lắc đầu và chậm rãi nói: "Đáp án đó không hề đúng. Hai người cùng chui ra từ ống khói làm gì có người thì sạch còn người kia thì bẩn. Đó gọi là suy luận logic".

Khi mà tư duy của người ta bị gò bó bởi một điều gì đó, thường sẽ không bao giờ tìm ra căn nguyên của mọi vấn đề logic. Nếu muốn tìm kiếm sự logic, cần thoát ra khỏi sự bô buộc của những thói quen, của những con đường mòn trong tư duy và cần xem xét vấn đề ở những góc độ khác nhau.

Khi bạn cân nhắc vấn đề, nếu có thể hãy tránh những con đường lớn mà đi bằng những con đường nhỏ, hay nói cách khác là tránh những vấn đề được nhiều người quan tâm mà hãy giành thời gian, tâm trí cho những góc độ mà mọi người không ai để ý.

HỌC ĐỂ NHANH CHÓNG THÍCH NGHI VỚI MÔI TRƯỜNG MỚI
"Cái chúng ta cần làm là nuôi dưỡng một trạng thái tích

cực, một lòng khao khát thành công và điều này chỉ được thực hiện thông qua việc thích nghi nhanh chóng với hoàn cảnh và phá vỡ những sự bó buộc do nó mang lại".

Mỗi khi chúng ta đối mặt với thất bại, chúng ta cần đứng trên lập trường thẳng thắn đánh giá bản thân, đúc kết những kinh nghiệm thất bại, chấp nhận sẽ bị mọi người chê cười, sẽ vô cùng khó khăn cho ta có thể làm được việc này nhưng nó lại giúp ta vững vàng hơn, kiên cường hơn.

Người phương Tây không thể hiểu nổi hành vi của những người châu Á, đó là sau mỗi lần thất bại lại tự nhạo mình. Ví dụ như, nhìn thấy cửa xe buýt mở đang định xông lên, nhưng bất ngờ đóng lại, trong tình huống đó phần lớn số người đều mỉm cười. Hoặc là có người mua một số tấm vé số, kết quả là không trúng giải nào, tuy nhiên vẫn có thể cười được. Người phương Tây nhìn thấy cảnh này họ thấy thật khó lí giải, cũng thật dễ hiểu vì họ khi gặp chuyện này thường để trong lòng và cảm thấy vô cùng khó chịu.

Thực ra cách làm này của người Á đông ẩn chứa một nghệ thuật sống rất độc đáo. Chính là họ dùng tiếng cười châm biếm để phần nào nguôi ngoai đi cảm giác hụt hẫng do thất bại mang lại.

Bill Gates cho rằng, nhanh chóng thích nghi là cách hành xử thích hợp nhất, nó thể hiện con người có thể bằng lòng hoặc không bằng lòng với hoàn cảnh sống nhưng họ vẫn có thể sống và làm việc một cách tích cực, kiên trì với con đường mình đã chọn. Trong việc nhanh chóng thích nghi đó còn bao gồm sự thích nghi mang tính cải tạo. Tại sao lại như thế?

Có nghĩa là khi một người lâm vào hoàn cảnh khó khăn, có thể thông qua sự cố gắng nỗ lực chủ quan, cẩn cù phấn đấu, phá vỡ sự bó buộc của hoàn cảnh, của điều kiện, đạt được những thành tựu nhất định.

Trên thực tế, chúng ta cần nuôi dưỡng, một trạng thái tích cực, một lòng khao khát thành công và điều này chỉ được thực hiện thông qua việc thích nghi nhanh chóng với hoàn cảnh và phá vỡ những sự bó buộc do nó mang lại.

Cần xã hội hoá những động cơ, nghĩa là cần kết thành một mối giữa việc phát triển bản thân và cống hiến cho xã hội, biến mình thành một trong những động lực phát triển xã hội. Những nhà khoa học nổi tiếng như Einstein đều là những người như thế này. Cái mà họ đam mê và nguyện dâng hiến cả cuộc đời mình chính là những mục tiêu mà họ đã chọn. Cho nên, họ luôn kiên định một lòng, lấy cực khổ làm niềm vui, lấy gian khổ phấn đấu làm sự hưởng thụ tinh thần.

Bill Gates là một người yêu cầu rất nghiêm ngặt với nhân viên, ông luôn luôn cho rằng: chỉ có những người bạc nhược, bất lực mới than trách cả ngày không có việc gì làm. Những người tự tin dựa vào khả năng, sức mạnh của mình để đạt được những thứ mình muốn không bao giờ phàn nàn kêu ca với người khác mà chỉ biết vùi đầu làm việc.

Đã rất nhiều lần Billgate nhấn mạnh: bất kể là chúng ta rơi vào hoàn cảnh nào, cũng cần nhìn thẳng vào sự thật, chấp nhận những sự việc không thể thay đổi; thậm chí là ngay cả khi rơi vào nghịch cảnh cũng không hề than thân trách phận.

Bất kể xã hội nào cũng đầy rẫy những người có cuộc sống

không vừa ý, không phải người Mì nào cũng sống vương giả hơn người Trung Quốc. Trong số những tì phú, những người có quyền lực, những minh tinh cũng có người cả ngày phiền não. Cho nên quan trọng là cần biết thích nghi với những hoàn cảnh đang chờ mình phía trước.

Hoàn cảnh và môi trường xung quanh mỗi người đều hình thành trong một thời gian dài, cho dù tình trạng hiện tại của nó như thế nào, nhưng đó là tiền đề cho quá trình sinh tồn của bạn, nó đem lại cho cuộc sống, công việc của bạn những điều kiện phát triển cơ bản. Thậm chí khi nó xuất hiện những nhân tố bất lợi, hoặc có thể là những nguyên nhân hiện thực thì ít hay nhiều khả năng nó sẽ đến với bạn, do đó những những người có cùng hoàn cảnh như bạn họ có thể sống được tại sao bạn lại không cơ chứ.

Nhưng vì cuộc sống mà bạn bắt buộc phải công tác ở một cương vị công tác mà bạn không hề muốn, lúc đó bạn phải làm gì? Hoặc là bạn rất yêu thích công việc đó nhưng lại gặp phải một ông “xếp” khác người, ông ta luôn tìm cách gây khó dễ cho bạn, lúc đó bạn phải hành động thế nào? Luôn phải đổi mặt với những hoàn cảnh gây khó khăn cho sự sinh tồn, bạn đã cố gắng, nỗ lực hết sức để thích nghi nhưng không được; bạn tìm mọi cách hòng thay đổi hoàn cảnh đó nhưng cũng không được. Vậy bạn phải làm sao?

Lúc đó cách duy nhất là bạn phải tự cứu lấy mình, có thể thông qua cách đổi sang một hoàn cảnh, một môi trường mới để giải thoát bản thân, tìm kiếm cho mình một không gian phát triển mới, để có thể theo đuổi những thành công mới.

VỮNG BƯỚC TRÊN CON ĐƯỜNG CHÔNG GAI

“Cần học cách tin tưởng bản thân, bạn không những có thể đạt được nhiều cái mới mà còn có thể tiến xa hơn trong việc tưởng tượng và sắp xếp những cục diện mới, những hoàn cảnh khác nhau và hoàn thành ngay cả những chi tiết nhỏ nhất nhất”.

Bill Gates cho rằng: Trong quá trình cạnh tranh thị trường, những nhà kinh doanh khó mà tránh khỏi những sự bó buộc, muốn “dục tốc”nhưng mà”bất đạt”.

Bởi vì có những thương gia mang trong mình những hoài bão lớn, để thực hiện những mục đích khác họ dùng sách lược quen thuộc đó là “thả con săn bắt con cá rô”.

Con đường mà những nhà kinh doanh đi thường rất nhiều những khó khăn trắc trở, trên thương trường cạnh tranh, có một số người trong số họ phải chịu hạn chế một số điều kiện khách quan như tiền vốn, thiết bị, nhân tài, kĩ thuật ...không thể một lúc đạt được những mục đích của mình. Không ít người khởi đầu bằng hai bàn tay trắng, tuy nhiên họ họ biết cách dùng tiền của người khác để gây dựng uy tín, sau đó bằng cách “buôn nước bọt”, họ có thể thu về những món lợi lớn.

Điều này mách bảo chúng ta rằng, sẽ là không thực tế nếu có một nhà kinh doanh nào đó nào muốn đạt được mục tiêu của mình thông qua một con đường băng phẳng. Lịch sử thế giới cũng chưa hề chứng kiến một người nào đó mà ngay những bước đầu tiên đã đạt được những thành công vang dội. Trên con đường kinh doanh, gian khó ẩn chứa những

thuận lợi, ngược lại trong thuận lợi lại tiềm ẩn những gian khó. Muốn tìm một con đường, nhanh chóng nhưng kết quả không hoàn toàn như ý muốn. Không thể tìm được nó một cách dễ dàng mà phải đổi bằng mồ hôi và nước mắt. Điều này nói lên một điều rằng, các nhà kinh doanh trong cuộc chiến cạnh tranh thương trường thực sự cần áp dụng chiến thuật “vu hồi”, tìm kiếm thời cơ, “vu hồi” phát triển.

Trước đây nước Mĩ áp dụng chính sách chiêu mộ những người tình nguyện gia nhập quân đội, bộ máy tuyên truyền ra sức nhấn mạnh lòng yêu nước, báo quốc, bảo vệ và duy trì tự do dân chủ... Họ ra sức chứng minh rằng nhập ngũ là một việc không kém phần vinh quang, thần thánh. Cũng bởi vì tỉ lệ thất nghiệp lúc đó rất cao cho nên họ quảng cáo rằng tòng quân đồng nghĩa với cơ hội có việc làm, có thu nhập, họ còn thể hiện rằng trong quân đội hiện đại hóa ngày nay, có thể kết hợp đồng thời việc thực hiện nghĩa vụ vừa có thể học lấy một chuyên ngành nào đó, là công cụ kiếm sống cho bạn sau khi giải ngũ.

Ngoài ra, trong Thế chiến lần thứ nhất quân đội Mĩ đã mời đến một chuyên gia tâm lí khéo léo dùng “Nguyên lí tư duy định lượng”, chuẩn bị những lời lẽ khích lệ tinh thần ba quân:

“Nếu như tham gia các cuộc chiến theo cách truyền thống không phải lo lắng rằng bạn sẽ hi sinh. Làm người lính có hai khả năng: Một là, ở lại hậu phương; hai là xung phong nơi tiền tuyến. Ở lại hậu phương thì chẳng có gì để mà lo lắng cả, xung phong nơi tiền tuyến cũng có hai khả năng:

một là có thể bị thương nhẹ, hai là có thể bị thương nặng. Thương nhẹ thì cũng không cần phải lo lắng; nhưng thương nặng cũng sẽ tồn tại hai khả năng: khả năng thứ nhất là có thể chữa khỏi, khả năng thứ hai là không thể chữa khỏi. Chữa không khỏi cũng có hai khả năng: một là không chết, hai là chết ...cũng tốt, bởi vì bạn đã hi sinh rồi, cũng chẳng có gì đáng lo lắng cả".

Cho nên, nếu cuộc chiến đó theo kiểu truyền thống, theo như cách nói trên, khả năng hi sinh là nhỏ hơn rất nhiều như nhiều người nhận định, nhiều nhất cũng không quá 1/16, tỉ lệ sống sót trở về không phải là ít. Tính toán như thế, sẽ làm nỗi sợ hãi ở mọi người giảm đi rất nhiều, công tác gọi tuyển quân cũng sẽ diễn ra một cách thuận lợi, nhanh chóng.

Sự việc trên cho ta thấy, áp dụng chiến thuật vu hồi, có thể thay đổi được những quan niệm cố hữu. Hãy học cách tin tưởng bản thân, tin tưởng bản thân mình có thể khơi dậy sức sáng tạo tiềm tàng đang ngủ say trong mình. Bạn không những có thể đạt được nhiều cái mới mà còn có thể tiến xa hơn trong việc tưởng tượng và sắp xếp những cục diện mới, những hoàn cảnh khác nhau, và hoàn thành ngay cả những chi tiết nhỏ nhất nhất.

Sau này bạn có thể chủ quan nhận biết thế nào là đúng, bằng cách nào để mọi việc diễn ra thuận lợi. Đây là một trong những bản lĩnh của các nhà cách mạng, tìm kiếm sự thuận lợi trong muôn trùng khó khăn. Điều này ai cũng có thể học, ai cũng có thể dùng.

Bill Gates còn cho rằng: kì vọng cần có tính linh hoạt,

năng động, không nên đưa nó vào những khuôn vàng thước ngọc cứng nhắc.

Cuộc sống không phải là một điểm nhỏ bé mà nó là cả một đường thẳng, một mặt phẳng. Điều này khiến cho chúng ta khi rơi vào hoàn cảnh không như ý muốn, có sự chuẩn bị tinh thần từ bỏ những ý nghĩ ban đầu và lựa chọn cho mình một mục tiêu mới.

KHÁM PHÁ TÌM TÒI NHỮNG MƠ ƯỚC

"Những người thành công cũng có lúc vô tình gây cản trở những nỗ lực cố gắng của chính mình, tạo ra những sai lầm, nhưng họ vẫn không ngừng làm việc không ngừng kiên trì thay đổi, cuối cùng lại gặt hái được những thành công nhất định".

Bill Gates có một ước mơ nổi tiếng mà mọi người ai cũng biết: mỗi gia đình tương lai trong trên mặt bàn đều có một chiếc máy tính cá nhân và hệ thống điều hành trong máy tính là những phần mềm do ông sáng tạo.

Đương nhiên, ước mơ này không chỉ xuất phát từ chủ nghĩa lí tưởng thuần tuý. Thở còn thiếu thời, khi ý thức được mình mơ ước gì, ông đã nhìn thấy những cơ hội làm ăn tiềm ẩn đằng sau nó. Điều này cũng thật dễ hiểu, vì đứa con trai của ông luật sư nổi tiếng Seattu ngay từ nhỏ đã ham thích những quyển tạp chí pháp luật và kinh doanh dành cho người lớn chứ không phải những cuốn sách dành cho trẻ con.

Dưới sự thôi thúc của mơ ước lớn lao đó, công ty phần

mềm máy tính ra đời. Đồng thời cũng vì ảnh hưởng và thúc đẩy của công ty máy tính đó, công nghệ phần mềm bắt đầu từ con số không phát triển đến những thành tựu huy hoàng như ngày hôm nay.

Mỗi người trong chúng ta ai cũng đã từng áp út trong lòng những ước mơ đẹp đẽ. Nhưng phần lớn trong số họ không thể biến nó thành hiện thực, nhưng lại có khát vọng thay đổi có thể hiện thực hoá những giấc mơ trong tâm hồn. Khát vọng thay đổi đó hoàn toàn mơ hồ không một chút rõ ràng. Khi bạn chuyển nó thành những mục tiêu và kế hoạch cụ thể, thì nó sẽ trở lên rõ ràng hơn. Tại bởi vì khi bạn mong muốn thay đổi, bạn sẽ huy động toàn bộ tinh lực, cố gắng hết sức hoàn thành nó. Cho nên có thể nói khát vọng thay đổi là bước đi đầu tiên giúp bạn trong hành trình tới tương lai.

GP Thomas là con trai của nhà vật lí học nổi tiếng người đã đạt giải Nobel năm 1906, J. J Thomas, bình thường ra vào nhà ông toàn là những học sinh ưu tú của bố, chủ đề mà họ thường bàn tới đó là thế giới hạt vi mô. Và ông đã lớn lên trong môi trường đầy áp không khí của học thuật khoa học.

Sau khi tốt nghiệp đại học, ngay lập ông gia nhập phòng nghiên cứu của cha, dưới sự chỉ đạo của cha ông theo nghiệp nghiên cứu vật lí.

Ông còn chịu ảnh hưởng từ niềm đam mê mãnh liệt của cha ông. Trong lĩnh vực vật lí, ông rất ham mê những kinh nghiệm thí nghiệm thực tế liên quan đến điện tử mà cha ông tâm đắc nhất. Đứng ở bất kì góc độ nào ông đều là một tín

đô trung thành của cha mình. Tuy nhiên trong thời gian đó xuất hiện một học thuyết mang tính cách mạng đã lay chuyển lòng trung thành của ông, đó là thuyết nổi tiếng của nhà khoa học người Pháp mang tên “điện tử có đặc tính hạt sóng”.

Lần đầu tiên, trong xuất hiện những mầm mống phản kháng lại sự gò bó xuất phát từ tình yêu của cha dành cho ông. Cha ông dạy ông rằng, điện tử là những hạt, và dưới sự hướng dẫn của cha mình ông đã tiến hành một loạt các thí nghiệm chứng minh cho học thuyết đạt giải Nobel của cha ông, “điện tử là hạt”. Những thực nghiệm này ông đích thân tham gia, nhưng hiện giờ ông không thể nào dứt bỏ được ý định thí nghiệm chứng minh học thuyết “Điều tà niệm” của DeBruin.

Ông cho rằng: Tôi một lòng tôn kính cha tôi, với sự kèm cặp của ông, tôi đã theo nghiệp nghiên cứu vật lí và cha tôi cũng đã giành được giải thưởng Nobel cao quý. Nếu như tôi bằng lòng với hiện tại, chấp nhận kết quả nghiên cứu của cha tôi, lí luận của DeBruin chưa có thực nghiệm chứng minh, sẽ không được xã hội chấp nhận. Nếu như tôi có thể bắt đầu thử nghiệm thành công, liệu có thể theo đuổi những nghiên cứu giống như cha tôi đã làm không?

Cho nên, ông quyết định từ bỏ những thực nghiệm mà cha ông đang theo đuổi và kết quả là ông đã thành công. Khi ông báo kết quả của mình với cha, cha ông nói: “Con trai, điện tử là hạt và chính vì chứng minh được điều này mà ta đạt được giải Nobel khoa học. Con là con của ta, ta tin con nhưng ta không đồng ý với những số liệu thực nghiệm mà căn cứ vào đó con rút ra kết luận ‘điện tử là sóng’. Bởi vì chỉ

những thứ đó không thể nào bác bỏ được kết luận của cha, nhất định là có chỗ nào đó có vấn đề con hãy xem kĩ lại đi”.

Khi đó, ông nghe theo lời khuyên của cha, tiến hành nghiên cứu thí nghiệm lại từ đầu, nhưng một lần nữa ông khẳng định, dùng phương pháp nghiên cứu như của cha ông cũng cho kết quả tương tự. Điều này đã mang lại cho ông một giải Nobel vật lí.

Thomas vì khát vọng muốn thay đổi cuối cùng đã thực hiện được mơ ước của mình, gặt hái được những thành công vang dội. Không khó gì để chúng ta nhận ra sức mạnh to lớn của khát vọng đổi thay.

Những người thành công mặc dù đã đạt được thành công nhưng họ vẫn không ngừng phấn đấu vươn lên. Chúng ta cũng có lúc vô tình gây cản trở những nỗ lực cố gắng của chính mình, tạo ra những sai lầm, nhưng chúng ta vẫn không ngừng làm việc không ngừng kiên trì thay đổi, cuối cùng lại gặt hái được những thành công nhất định.

LỜI KHUYÊN THỨ 6

KHÓ KHĂN

Thoát ra khỏi cơn bĩ cực

BIẾN NHỮNG ÁP LỰC THÀNH ĐỘNG LỰC CỦA THÀNH CÔNG

"Khi bạn phải đối mặt với những thất bại, những trắc trở, bạn nên biến những áp lực thành những động lực, giúp mình trở lên cứng cáp hơn, trưởng thành hơn sau cơn bão giông".

Lửa thử vàng, gian nan thử sức, phẩm chất mà những người thành công có được đều do tôi luyện mà thành, chứ không phải bẩm sinh. Một người chưa hề trải qua quá trình tôi luyện không bao giờ có được thành công. Nếu như bạn luôn bằng lòng với hiện tại thì trong con mắt của mọi người bạn chỉ là một kẻ bất lực không hơn không kém, tồi tệ hơn là dần dần bạn sẽ chấp nhận điều này.

Trong số những người thành công thực sự, rất nhiều người cùng có chung một đặc điểm là khi gặp khó khăn họ không bao giờ lãng phí thời gian đi so đo xem mình sẽ thiệt hại bao nhiêu; ngược lại họ biến những áp lực đang đè nặng lên họ thành những động lực, từ những khó khăn đó họ thu được không ít những thứ có ích.

Ngày 8 tháng 8 năm 1995, công ty Wang Jing trở thành tâm điểm chú ý của mọi người, sở dĩ như vậy là vì cổ phiếu của công ty ngay trong ngày phát hành đầu tiên đã tăng từ 28 đô la lên 50 đô la, làm cho thị trường cổ phiếu sôi động hơn bao giờ hết. Chỉ sau 18 tháng xuất hiện trên thị trường, chủ tịch hội đồng quản trị Klincke đã trở thành một tι phú trên danh nghĩa.

Lúc ấy, công ty Wang Jing chiếm địa vị thống trị trong lĩnh vực mạng, giành phần lớn những cơ hội kí kết hợp đồng với những khách hàng béo bở. Những công ty này đang dùng phần mềm máy phục vụ để thiết lập các địa chỉ mạng. Cùng lúc đó, cả vương quốc máy tính hết sức bực mình với phần mềm Java của công ty Sunlight. Phần mềm này, khiến cho có thể thay đổi trình tự thông qua mạng hoặc các giao diện trên mạng. Những nguy cơ có khả năng xảy ra là, khi có nó, địa vị của Window Vision trên hệ thống mạng toàn cầu sẽ trở nên mờ nhạt. Ngày 16 tháng 11 năm 1995, vì sự cố mạng xảy ra nên công ty Goldman Sachs trong bảng "Giới thiệu sản phẩm" đã bỏ cổ phiếu công ty phần mềm đi.

Khi phải đối diện với rất nhiều áp lực Bill Gates nhận ra một điều rõ ràng rằng: các công ty phần mềm nếu như có thể giữ vững vị trí của mình trong thời đại mạng máy tính, thì nhất định phải tham gia vào cuộc cạnh tranh mạng liên kết, nhất định tuân thủ các quy định mạng và phải chấp nhận những tiêu chuẩn mạng. Tiếp nhận, phát triển chúng, cố gắng duy trì vị trí của phần mềm. Thông qua hàng loạt các điều chỉnh, công ty phần mềm đã thành công trong việc xâm nhập

vào thời đại mạng và chiếm giữ được địa vị độc tôn trong lĩnh vực này.

Bill Gates cho rằng, cạnh tranh trên thương trường cũng giống như các cuộc tranh đua thể thao hoặc là những cuộc tranh đua nảy lửa. Nhưng trên thực tế, ông đã khéo léo biến những áp lực do cuộc cạnh đua khốc liệt này mang đến thành những động lực cho riêng mình, đúc rút được những kinh nghiệm quý báu từ những khó khăn, gian khổ.

Khi một người phải chịu đựng những áp lực, họ luôn có thể phát huy được những tiềm năng phi thường. Nếu như bị đồn đến con đường cùng, con người sẽ tự sinh ra một nguồn sức mạnh ghê người. Ngược lại không có áp lực sẽ không sinh ra động lực. Sự tiến hóa của nhân loại là kết quả sự kết hợp giữa tiến hóa sinh vật với tiến hóa của nền văn hóa, đồng thời tác dụng của văn hóa ngày càng mạnh khiến cho người ta trở lên tự tin, chủ động hơn. Bộ não của con người càng vận động nhiều càng thông minh, cuộc sống cũng thế càng sáng tạo, đổi mới càng có ý nghĩa hơn càng tươi đẹp hơn.

Mỗi người chúng ta dù ít hay nhiều đều đã từng trải qua những điều như thế. Bạn học được những kiến thức mới hoặc là đột nhiên hoàn thành một nhiệm vụ nào đó, hoặc là có thêm một số phát hiện mới đối với những sự việc mà bạn quan tâm, trong đầu bạn bắt đầu có những linh cảm, những ý tưởng tinh tế. Ngày hôm đó nhất định bạn sẽ cảm thấy vô cùng hạnh phúc và vui vẻ. Tại sao những thời khắc như thế lại khiến bạn cảm thấy hân hoan? Đó là những niềm vui do

bạn chịu khó suy nghĩ hơn thường ngày mang lại. Một điều đương nhiên có thể làm được, cuộc sống chắc chắn sẽ có những khó khăn và áp lực nhất định nhưng nếu không lạc quan và có những linh cảm tinh tường thì thử hỏi tiến bộ bằng cách nào?

Tiềm năng của con người một khi được khai phá sẽ có tác dụng vô cùng to lớn, khi chúng ta nhận thức được rằng mình đang tiến bộ và trưởng thành, lòng tự tin, tình cảm yêu thương, lòng ham muốn thành công thực chất là sức sống mãnh liệt được sinh ra bởi những tri thức văn hoá và tài năng sáng tạo nhất định.

Mỗi người chịu sự chi phối của áp lực khiến cho thể lực và sự bền bỉ của họ có thể đạt đến mức độ mà bình thường bạn không bao giờ có được. Khi những bất hạnh ập đến với bạn, thì những bất hạnh đó sẽ giúp bạn phát hiện ra nguồn sức mạnh tiềm tàng trong bạn. Lúc đó bất hạnh đã chuyển hoá thành nhân tố tạo lên thành công, thành động lực cho những khao khát thành công vươn tới mục tiêu của mình.

Cuộc sống tựa như một cuộc chiến vậy, nơi nơi đầy rẫy những khó khăn cần khắc phục. Cuộc sống của con người là một chuỗi những cố gắng và thành công, có thể sống một cuộc đời ý nghĩa hay không? Còn phải xem bạn có hay không có khả năng phản kháng lại những nguy cơ luôn hiện hữu. Khi mà khả năng này ngày càng lớn, nó càng có thể biến áp lực thành động lực, từ đó không ngừng hoàn thiện bản thân mình trong khó khăn.

KHẲNG ĐỊNH "LINH TẠI NGĀ" (*)

"Những điều đáng tiếc nên trở thành một cơ chế khích lệ bản thân không ngừng vươn lên, chứ không phải là sự tức giận và là lí do để rồi tự huỷ hoại mình"

Trên thế gian này không phải tất cả mọi chuyện đều như ý, "ai chiến thắng không hề chiến bại", trải qua bao thất bại, đau khổ mới đổi lấy một ngày thành công.

Trên thực tế, khi người thất bại đang ném trại những sai lầm mà họ phạm phải trong một việc nào đó hoặc là họ đang rơi vào hoàn cảnh khó khăn, ý chí, lòng quyết tâm trong họ tan biến hết. Họ nghĩ rằng: "Tôi luôn hi vọng mình sẽ thành một người hoàn thiện, nhưng không ngờ lại là một kẻ ngốc nghếch không hơn không kém. Ước gì tôi có thể là một người có tư chất thông minh, hễ học là hiểu và biết mình phải làm thế nào".

Ý nghĩ đó của họ thực sự áu trĩ, họ còn cho rằng những người giành được thành công là do được di truyền những khả năng đặc biệt, họ có bí quyết để làm mọi việc một cách tận thiện, tận mĩ, học bất cứ cái gì cũng dễ dàng. Theo như cách nghĩ của họ, ngay cả những công việc mới mẻ những người thành công cũng làm một cách nhanh chóng và nhẹ nhàng, như trở bàn tay. Những người thành công là thiên tài không cần dạy dỗ mà tự biết. Thực tế họ là những người thế nào?

Bill Gates có kể một câu chuyện như sau:

(*) *Tức là mọi việc thành hay bại đều do mình*

Trong phòng học của một ngôi trường, có một đứa bé 8 tuổi, nó nhát gan và yếu đuối, trên mặt lúc nào cũng mang vẻ lo âu, sợ hãi. Nó thở hổn hển gấp gáp, khi thầy giáo gọi lên đọc bài hoặc trả lời câu hỏi là nó nơm nớp lo sợ đứng lên, hai chân không ngừng run rẩy, miệng nói lắp bắp. Các câu trả lời của nó cũng mơ hồ không đâu ra đâu, cuối cùng chỉ biết yên lặng ngồi xuống chỗ của mình.

Thông thường, những đứa trẻ giống như nó thường rất mẫn cảm, chúng sẽ chủ động tìm cách tránh né cuộc sống đa màu sắc, không thích kết giao, cam chịu trở thành một đứa trẻ ít nói, trầm lặng. Tuy nhiên đứa trẻ này không hoàn toàn như thế, mặc dù nó có rất nhiều khiếm khuyết nhưng đồng thời trong nó lại tiềm ẩn một tinh thần phấn đấu không mệt mỏi. Tinh thần mà bất cứ người nào cũng có. Tinh thần này sẽ cổ vũ cho nó không ngừng vươn lên. Nó cũng không để những lời trêu ghẹo làm nhụt ý chí, ngược lại nó còn biến thói quen thở hổn hển thành những âm thanh của sự kiên định. Nó dùng ý chí kiên cường, ngậm chặt miệng lại để cho môi không run, đứng thẳng người sao cho chân thoi không run rẩy nữa. Bằng cách này khắc phục thói nhát gan bẩm sinh và những khiếm khuyết khác nữa. Đứa trẻ đó chính là Theodor Rothervelt.

Theodor Rothervelt đã không vì những khiếm khuyết của bản thân mà trở nên nản chí. Ngược lại ông còn nghĩ trăm phương ngàn kế lợi dụng những khiếm khuyết đó và biến nó thành một lợi thế, giúp bản thân không ngừng vươn lên. Phương pháp mà ông đã dùng để vượt qua những khiếm

khuyết của mình là phương pháp mà ai cũng có thể dùng. Vào những năm cuối đời, rất ít người biết đến ông đã từng trải qua một tuổi thơ khắc nghiệt như thế, và ông đã phải sơ hãi nó thế nào. Theodor Rothervelt giành được sự yêu quý của người dân nước Mĩ, ông trở thành một trong những Tổng thống được lòng dân nhất trong lịch sử nước Mĩ.

Bill Gates nói: “Để thay đổi số mệnh của mình, chúng ta cố gắng làm mọi việc. Nếu như chúng ta thử di làm những việc còn chút ít giá trị, nếu như thất bại chúng ta sẽ tìm mọi lí do để biện hộ cho mình, như vậy là chúng ta đã biến những khiếm khuyết của mình thành những cái cớ để bất kì lúc nào cũng có thể lôi ra”.

Những điều đáng tiếc nên trở thành một cơ chế khích lệ bản thân không ngừng vươn lên, chứ không phải là sự tức giận và lí do để rồi tự huỷ hoại mình.

Nhà y học vĩ đại người Nga Miqikèu, ngay từ nhỏ ông đã hình thành thói quen tự khẳng định bản thân, đặc biệt là thời thanh niên thường tuyên bố với chính mình hoặc người khác rằng: “Tôi có một tài năng xuất chúng, không ai có thể so sánh được niềm đam mê của tôi với thế giới sinh vật, đồng thời tôi có thể gạt bỏ mọi thứ để chuyên tâm vào khoa học, nhất định tôi sẽ trở thành một nhà khoa học có tiếng, đó chỉ là vấn đề thời gian”.

Tuyên bố với mọi người về lí tưởng và quyết định của mình, như là lời hứa không hồi hận. Bằng cách này đã tạo ra hiệu quả vô cùng to lớn có tác dụng khích lệ bản thân không ngừng vươn lên, cố gắng hết sức mình đạt được mục tiêu đặt ra.

Nếu như những mục tiêu do mình đặt ra mang tính chất miên cưỡng sẽ gây phản tác dụng, nhưng nếu biết cách thường xuyên khẳng định bản thân thì dần dần cũng sẽ loại bỏ được những yếu tố tiêu cực đó. Cho nên, chỉ bằng cách khích lệ động viên bản thân, dám làm mới có thể thu được thành quả tốt đẹp.

Tuy nhiên có rất nhiều người thất bại họ luôn đặt ra yêu cầu với chính mình là phải ngay lập tức có thành quả. Một người thất bại khi bắt tay vào làm việc gì mà thấy khó khăn, ngay lập tức họ cảm thấy thối chí và rút lui. Họ tin rằng một người có khả năng, có tài, nếu muốn làm một việc nào đó thì sẽ thu được kết quả như ý trong chốc lát, không cần phải khổ cực, cố gắng, không cần phải ném mặt nằm gai cũng có thể thu được thành quả.

Thực ra họ không hiểu được rằng thành công là cả một quá trình, ngay cả khi gặp thất bại cũng phải học cách khẳng định mình.

Những người thành công họ biết rằng để có được thành công họ phải bỏ ra bao nhiêu công sức, không có chuyện muốn là được. Làm bất cứ việc gì, họ cũng bắt đầu từ những bước nhỏ nhất, một lần thất bại là một lần đúc rút kinh nghiệm, sau này mới có thể vươn tới đỉnh vinh quang.

PHẦN ĐẦU TRỞ THÀNH NGƯỜI CÓ TÌNH CẢM KIÊN CƯỜNG

"Thói quen ý lại là hòn đá cản đường trên hành trình đến thành công, muốn thành đạt sự việc bạn cần làm là gạt nó sang một bên".

Bill Gates chỉ ra rằng: mọi người có rất nhiều thói dựa dâm tình cảm, ai muốn làm nên sự nghiệp thì phải từ bỏ thói xấu này, tạo cho mình một tính cách độc lập.

Nếu như một người không thể độc lập phải dựa dâm vào người khác về mặt tình cảm, một điều có thể nhận thấy là tình cảm của người đó sẽ rất dễ dàng bị tổn thương. Con người ai cũng mong muốn giành được sự yêu thương, nhưng đối với những người giàu tính sáng tạo và có tính cách độc lập thì việc cho và nhận tình cảm quan trọng như nhau. Người khác vì yêu mến anh ta mà đem tiền vàng tặng, anh ta không cần, cũng không hề có tham vọng mãnh liệt là được mọi người yêu thương, ca ngợi anh ta, mà anh có thể đón nhận sự phản đối và thù ghét từ người khác. Đồng thời, anh ta rất có trách nhiệm với cuộc sống của chính mình, hi vọng rằng mình có thể hành động, quyết sách, giúp đỡ người khác theo ước nguyện của mình, trong lòng luôn đầy ắp những lí tưởng cao đẹp. Không giống như miếng bọt biển suốt đời hút vào nó những sự vật tươi đẹp.

Những người luôn dựa dâm một cách tiêu cực nghĩ rằng mình phụ thuộc vào hoàn cảnh, số phận, và nằm trong tay người khác. Người khác sinh ra đã nợ anh ta tình cảm, sự quan tâm, yêu thương và hạnh phúc; anh ta luôn muốn nhận sự nâng đỡ của người khác mà không hề biết đáp lại. Nhưng cuộc sống đâu phải là ước gì được nấy và kết quả là tình cảm của anh ta bị tổn thương.

Bill Gates cho rằng: "Thói quen ý lại, dựa dâm là hòn đá tảng cản đường bạn trên hành trình đến thành công, muốn thành

đại sự nghiệp việc bạn cần làm là gạt nó sang một bên”.

Cho nên, những người trẻ tuổi cần có ý thức tự lập, dám chịu trách nhiệm trước những nhu cầu cuộc sống và nhu cầu tình cảm, thử cách quan tâm đến người khác, như thế bạn sẽ phát hiện một điều thú vị rằng “gioe nhân nào gặt quả ấy”. Nhưng thực tế cuộc sống có không ít thanh niên khi vừa mới va vấp khó khăn, trở lên nản chí hoặc sự tự tin lung lay. Bạn thuận đường ghé qua thăm, bông đùa một số câu, chúng ta cho đó là đùa nên không để tâm hoặc nghĩ ra trò khác trả đùa. Nhưng hôm nay mọi chuyện lại khác, trong lòng đầy hoài nghi, cảm giác bất an xâm chiếm tâm hồn, chúng ta có cách giải thích khác về trò đùa kia, cảm thấy bị đụng chạm và kết quả là vết nứt tình cảm ngày càng lớn. Bên cạnh đó, sự tổn thương tình cảm của họ hoàn toàn không phải yếu tố bên ngoài gây ra mà chính là do thái độ và phản ứng của chính bản thân họ.

Chúng ta có thể tức giận, căng thẳng, lo lắng, đồng thời cảm thấy tổn thương; chúng ta có thể không cảm phản ứng, thanh thản nhẹ nhàng, không hề xuất hiện cảm giác tổn thương. Các thí nghiệm khoa học đã chứng minh: khi mà các hệ thống cơ trên người hoàn toàn thả lỏng sẽ không xuất hiện bất cứ hiện tượng phản ứng nỗi sợ hãi, phẫn nộ hoặc bất kì tình cảm tiêu cực nào. Chúng ta phải có những nguyên cớ, lí do mới xuất hiện những tình cảm đó.

Các điều tra phân tích tâm lí cho thấy: những người mà lòng tự tôn bạc nhược nhất là những người dễ dàng bị xúc phạm nhất. Chúng ta cho rằng những thứ có thể gây ảnh

hướng đến lòng tự tôn và đến “cái tôi” nhất sẽ tổn hại đến tình cảm hứa ảo; người có lòng tự tôn cao họ sẽ không để ý, quan tâm đến, nhưng những người bạc nhược thì khác họ dễ dàng trở thành nạn nhân. Những thứ mà làm tổn thương đến những người có tình cảm yếu đuối sẽ vô tác dụng với những người giàu lòng tự tôn. .

Do đó, mỗi người thanh niên chúng ta cần tạo lập cho mình lòng tự tôn, luôn tin tưởng vào bản thân, không để mình thành nạn nhân của dư luận hay các yếu tố tiêu cực bên ngoài.

Có rất nhiều người chỉ có đối diện với những khó khăn nhỏ nhặt mà đã vội cảm thấy có cái gì đó nghiêm trọng đang xảy ra. Chúng ta có thể gặp những người như thế trong từng lĩnh vực của cuộc sống thường nhật. Bởi vì họ hết sức mẫn cảm, cho nên những người khác cần chú ý, nếu không một hành động hoặc một lời nói vô tình sẽ làm tổn thương tâm hồn họ.

Những người có chí lớn họ sẽ chẳng bao giờ để ý đến những chuyện nhỏ, những người yếu đuối thì ngược lại. Tương tự như thế, một người có “cái tôi” mạnh mẽ sẽ rất giàu lòng tự tôn và họ “miễn dịch” với mọi sự công kích từ bên ngoài.

ĐỨNG LÊN TỪ BÙN LÂY

“Nếu như bạn không thể xác định được vị trí của mình, cuộc sống của bạn sẽ không thể hoàn thiện được; một người chỉ cảm nhận thấy được giá trị của chính mình, khi họ thấy được áp lực của trách nhiệm đang đè nặng trên vai”.

Mỗi thanh niên muốn đi đến thành công chắc chắn đã từng cân nhắc qua vấn đề này: Đó là ai đó làm cách nào để đạt được thành công. Tuy nhiên họ rất ít khi nghiên cứu kinh nghiệm thất bại mà những người thành công đã trải qua, mà luôn có ý nghĩ rằng người thành công là do Thượng đế tạo ra.

Thực tế, trên hành trình dẫn đến thành công bất kì người nào cũng đều nếm trải bao khó khăn, nhọc nhằn. Thất bại là mẹ thành công, mỗi lần thất bại họ đều đúc rút được bao kinh nghiệm quý báu. Trải qua bao nhiêu bài học để đời họ dần trưởng thành lên. Nếu như không chấp nhận thất bại họ sẽ chẳng bao giờ tiến bộ. Nếu như khi gặp thất bại liền đổ lỗi tại hoàn cảnh khách quan, tại người khác, như thế vô hình chung họ tự đặt mình vào vòng luẩn quẩn của những thất bại và bất hạnh. Cho nên, những người thanh niên hãy biến những bài học kinh nghiệm đúc rút từ thất bại thành những hành trang quý giá trên bước đường lập nghiệp.

Trong số những người thành đạt, không phải ai cũng biết đến những gian khổ khó khăn mà họ đã trải qua trên bước đường đến với thành công. Họ thường xuất thân từ những hoàn cảnh nghèo khổ hoặc là thân thể không hoàn toàn khỏe mạnh nhưng họ với ý chí kiên cường, tinh thần khó lung lạc họ dám đối diện với những thách thức của cuộc sống, họ biết cách khéo léo lợi dụng tiềm lực dồi dào của mình.

Chủ tịch hội đồng quản trị công ty hoá mỹ phẩm GuliKaye, bà GuliKaye, trong thời kì mới bắt đầu khởi nghiệp, bà đã từng nếm trải mùi thất bại, phải chịu đựng muôn vàn đau

khổ, và đã trải qua nhiều giai đoạn thăng trầm. Tuy nhiên, bà không hề nản lòng, không bực tức, cuối cùng bà đã trở thành bà hoàng trong lĩnh vực hoá mỹ phẩm.

Trong những năm đầu thập kỉ 60 của thế kỉ 20, GuliKaye đã từng nghỉ hưu, nhưng cuộc sống hưu trí vốn quá đơn điệu đã khiến bà quyết định mạo hiểm. Sau khi đã cân nhắc bà dùng toàn bộ số tiền 5000 đô la tiết kiệm làm vốn, thành lập công ty hoá mỹ phẩm GuliKaye.

Để ủng hộ ý tưởng có phần hư ảo của bà mẹ, hai đứa con cũng hết lòng giúp đỡ, một đứa ủng hộ bà cả tháng lương 480 đô la của nhân viên làm việc trong đại lí bảo hiểm nhân thọ, đứa còn lại góp cho bà số tiền lương một tháng 750 đô la, sau đó gia nhập công ty của mẹ và sẵn sàng chấp nhận một tháng chỉ nhận 250 đô la.

GuliKaye biết rõ ràng bà đang chơi một canh bạc, một lần nữa thử ném mạo hiểm của cuộc đời và nếu làm không tốt không chỉ lãng phí những đồng tiền xương máu cả đời cặm cui gom góp mà còn huỷ hoại cả tương lai rộng mở của hai đứa con bà.

Ở lần triển lãm sản phẩm đầu tiên sau khi mở công ty, bà long trọng giới thiệu một loạt những sản phẩm dưỡng da với những đặc tính nổi trội, theo những suy nghĩ ban đầu hoạt động này sẽ tạo lên tiếng vang, thu được thành công vang dội. Nhưng có ai ngờ, khi cả hội chợ kết thúc cả công ty của bà chỉ bán được có 15 đô la sản phẩm.

Tuy nhiên những trợ ngại nhỏ này không thể đánh gục

bà, sau khi phân tích một cách kỹ lưỡng bà nhận thấy một số điểm: trong hội chợ công ty của bà không hề chủ động mời mọi người đến đặt hàng, cũng không hề phân phát đơn đặt hàng ra bên ngoài, mà chỉ mong đợi các bà các cô tự đến mua hàng. Bà gượng dậy sau lần thất bại đầu tiên này, đồng thời với việc thắt chặt quản lý bà tăng cường xây dựng một đội ngũ bán hàng hùng mạnh.

Sau hơn 20 năm miệt mài kinh doanh, từ số 9 nhân viên ban đầu bây giờ đã tăng lên hơn 5000 người; từ một công ty gia đình trở thành công mang tầm cỡ quốc tế với một đội ngũ nhân viên tiếp thị hơn 20 vạn người, thu nhập hàng năm đạt đến con số kỉ lục 3 trăm triệu. Cuối cùng bà đã thực hiện được niềm mơ ước của mình.

Giống như bà GuliKaye, ai cũng có thể gặp thất bại, trong đó có rất nhiều người khi gặp thất bại liền sợ hãi, mất hết nhuệ khí, đó là thất bại thực sự. Ngược lại có những người tuy thất bại nhưng vẫn tiếp tục tiến tới, cuối cùng vẫn đạt được thành công.

Khi đối mặt với thất bại, có người rất nhanh chóng vượt qua được trạng thái thất bại nhưng có những người thì không, họ bị cảm giác thất vọng dày vò. Như thế làm thế nào để vượt qua được trạng thái thất vọng? Xuất phát từ những kinh nghiệm mà mình đã trải qua, Bill Gates nêu ra hai quan điểm như sau:

Thứ nhất là, vững tin vào “thất bại là mẹ thành công”. Edison đã từng nói: “Thất bại cũng là thứ tôi cần, với tôi thất

bại và thành công đều quý như nhau". Thất bại đối với những người mang trong mình chí lớn như liều thuốc kích thích, thường sinh ra những phản ứng tích cực. Ở một góc độ nào đó thất bại không hề tiêu cực, cũng không có gì đáng sợ. Khi đổi mặt với thất bại không thể thất vọng mà cần tìm ra nguyên do của vấn đề, tìm ra con đường tiến lên phía trước, không đạt tới mục tiêu quyết không lùi bước.

Thứ hai là, quyết tâm phấn đấu theo đuổi mục tiêu mà mình đã đặt ra. Có những lúc chúng ta kì vọng cao bao nhiêu thất vọng càng lớn bấy nhiêu. Cho nên, chúng ta nên theo đuổi những mục tiêu phù hợp với khả năng của mình. Đôi khi, những hi vọng phù hợp với khả năng nhưng do ảnh hưởng của điều kiện khách quan, lại nảy sinh trạng thái thất vọng. Lúc này, cần có những điều chỉnh thích hợp, giảm thiểu những thất vọng, buồn chán. Vì thế phải thay đổi giá trị những kì vọng trong lòng, sao cho phù hợp với hiện tại.

Chỉ cần mỗi chúng ta thấu hiểu những điểm này, chúng ta sẽ nhanh chóng vượt qua được trạng thái thất vọng.

Trừ phi chí tiến thủ trong mỗi người trở lên mềm yếu hoặc là vì nguyên nhân này hay nguyên nhân khác mà trong cuộc sống không thể tìm kiếm được cho mình một vị trí thích hợp, nếu không họ sẽ không mất đi niềm vui cuộc đời, không nảy sinh thái độ tiêu cực với công việc. Khi chúng ta phát hiện ai đó buồn rầu, chán nản, chúng ta có thể khẳng định một điều là trong cuộc sống, người đó gặp khó khăn, trắc trở hoặc thất bại. Vì một vài nguyên nhân nào đó, họ có cảm giác là bị chính lí tưởng của họ lừa dối. Một khi mất đi lòng

tự tin, chí tiến thủ, họ đã lãng phí đi cả một kho báu vô cùng quý giá. Đó là tài năng của họ.

Luôn tin rằng, trên thế gian này có rất nhiều công việc phù hợp với bạn đang chờ bạn hoàn thành; không ai có thể thay thế bạn, bởi vì mỗi người đều có việc của chính mình. Nếu như bạn không thể tìm được chỗ đứng của mình, cuộc sống của bạn sẽ không thể hoàn thiện được; một người chỉ cảm nhận thấy được giá trị của chính mình, khi họ thấy được áp lực của trách nhiệm đang đè nặng trên vai.

Nhin nhien o moi góc độ khác nhau, tiến bộ xã hội có quan hệ mật thiết với chí tiến thủ của mỗi người chúng ta. Ý nghĩa thực của chí tiến thủ là ở chỗ, nó làm cho nhân loại luôn luôn tiến về phía trước, đồng thời mang đến niềm vui, hứng thú cho từng người.

VÀNG THỬ LỬA, GIAN NAN THỬ SỨC

“Có lẽ không ai có thể tưởng tượng tận về sức mạnh của lòng tự tin, nó có thể làm biến đổi mọi thứ, tạo ra một thành quả tốt đẹp ngoài sức tưởng tượng của bất kì ai. Những người tràn trề niềm tin họ không bao giờ gục gã, trong cuộc sống họ luôn là người chiến thắng”.

Bill Gates nói rằng: “Máy tính đã thôi thúc chúng tôi đắm chìm trong một niềm mơ ước, đó là luôn nghĩ một ngày nào đó hàng triệu người trên thế giới đều có thể sở hữu máy tính cá nhân. Mỗi năm qua đi, chúng tôi càng tin máy tính nhất định sẽ trở nên rẻ hơn và phổ cập hơn. Tôi dám khẳng định một trong những nguyên nhân khiến tôi kiên quyết phát triển

máy tính cá nhân đó là vì bản thân tôi cũng muốn có một cái cho riêng mình".

Vì vậy, chúng ta có thể nhận ra, niềm vui và những kì vọng của cuộc sống luôn quan hệ khăng khít với nhau. Một người mất đi hi vọng vào bản thân họ sẽ không có hạnh phúc; một người lạc quan yêu đời không thể thiếu lòng tự tin.

Nhà văn nổi tiếng người Mĩ Athene, sau khi thành danh có viết một bản lì lịch với nội dung như sau: "Khi tôi còn trẻ tôi quyết định lấy bằng tiến sĩ hoá học, và tôi đã làm được; tiếp theo đó tôi quyết định viết văn, tôi cũng thành công; tiếp nữa, tôi viết tiểu thuyết, tôi cũng làm được; tôi lại quyết định viết sách nghiên cứu khoa học và giống như mọi lần tôi đã thành công; cuối cùng tôi nghĩ mình sẽ trở thành một tác giả đương đại nổi tiếng, tôi đã làm để trở thành một người như thế".

Với một người bình thường, không phải những việc mà họ muốn đều hoàn thành. Thực tế, có những việc mà không nhất định phải biết chắc chắn là thành công mới tiến hành mà thường là trong quá trình làm mới nhận thấy là mình có thể làm được và không chỉ có thể mà còn có thể làm tốt. Một người có lòng tự tin hay không, không phải trong lúc quyết định có thể hay không thể khẳng định kết quả, mà là ở chỗ dám hay không dám hiện thực hoá các quyết định đó.

Bill Gates cho rằng, kì vọng cần có tính liên tục. Sở dĩ có một vài người thất vọng là do họ đã làm đứt đoạn niềm kì vọng của mình, cho nên họ gặp thất bại. Khi "một việc" không như ý muốn, liền thất vọng. Trên thế giới đương nhiên luôn chỉ có một số ít người gặp vận may nhưng lại có rất nhiều kẻ

phản đấu vượt qua những sai lầm, những gian nan trong cuộc đời. Cần phải nâng cao năng lực xử lý thất bại, đồng thời tăng cường khả năng tiếp nhận sự chèn ép trong cuộc sống.

Bạn thân mến, nếu như bạn muốn có một cuộc sống hạnh phúc, nếu như bạn muốn tìm thấy niềm vui cuộc đời, nhất định đừng quên tự nhủ với mình rằng “Mình có thể”. Có người đã từng làm một thí nghiệm với hai loại cá khác nhau. Họ dùng một tấm kính ngăn bể nước thành hai nửa, một bên thả cá đặc (họ cá chép) và một bên thả một loại cá nhỏ. Lúc bắt đầu con cá đặc muốn ăn thịt con cá nhỏ kia nên luôn bơi về phía đấy, nhưng hết lần này đến lần khác đều lao vào tấm kính chắn, không thể nào bơi qua. Sau một lúc, nó liền bỏ cuộc, không tiếp tục tìm cách bơi qua bên kia nữa. Một điều thú vị hơn nữa, ngay cả khi họ bỏ tấm chắn ra khỏi bể con cá đặc cũng không tìm cách tấn công con cá nhỏ kia. Như vậy là sau một loạt cố gắng không thành con cá đặc mất hết niềm tin, chấp nhận từ bỏ mục tiêu trong tầm tay.

Tương tự, một người nào đó nếu như đánh mất đi niềm tin vào những hi vọng của mình, họ rất dễ dàng vấp ngã. Bởi vì, chúng ta cần nhớ những lời khuyên của Anthony Robins: “Có lẽ không ai có thể tường tận về sức mạnh của lòng tin, nó có thể làm biến đổi mọi thứ, tạo ra một thành quả tốt đẹp ngoài sức tưởng tượng của bất kì ai. Những người tràn trề niềm tin họ không bao giờ gục gã, trong cuộc sống họ luôn là người chiến thắng”.

Các nhà khoa học đã từng làm một thí nghiệm vô cùng thú vị như sau: họ bắt một con bọ nhảy để lên bàn, hễ khi

nào họ đập bàn con bọ lập tức nhảy lên, độ cao mà nó đạt tới gấp 100 lần chiều cao cơ thể nó, có thể gọi nó là loài động vật nhảy cao nhất. Sau đó, úp nó trong một cái nắp bằng thuỷ tinh, và tiếp tục làm cho nó nhảy lên, lần đầu tiên ấy nó chạm vào cái nắp. Sau nhiều lần như thế, nó liên thay đổi độ cao thích hợp, mỗi lần nhảy đều bảo đảm thấp hơn độ cao của cái nắp. Bước tiếp theo, thay đổi độ cao của nắp thuỷ tinh, cũng giống như lần trước mỗi lần chạm nó đều thay đổi độ cao của bước nhảy. Cuối cùng khi nắp chạm mặt bàn nó không có cách nào nhảy lên. Các nhà khoa học liền bỏ tấm dày ra, đập đập bàn nhưng nó vẫn không thể nhảy mà chỉ bò đi.

Bọ nhảy biến thành “bọ bò”, vấn đề không phải là nó mất đi khả năng nhảy mà tại vì sau nhiều lần như thế nó thích nghi dần. Đáng buồn là ở chỗ mặc dù tấm dày đã bỏ đi rồi, nhưng ý nghĩ “thử thêm lần nữa” trong nó đã tiêu tan tự bao giờ. Cái nắp dày đó đã phủ kín mọi nhận thức của nó, che kín tâm hồn nó. Tự nó huỷ hoại những tiềm năng và ham muốn của nó.

Con người cũng không phải là một ngoại lệ. Quan trọng là chúng ta đừng vì thế mà đánh mất đi sự tự tin và dũng khí.

Như Napoleon đã nói: “Hi vọng là nguồn gốc của thành công, có thể chuyển hoá thành sự tự tin, đồng thời có thể biến thành quyết tâm, cuối cùng chuyển thành những hành động thực tế. Hi vọng bắt rễ từ những ước mơ, nảy mầm trong trí tưởng tượng, để biến thế giới này thêm tươi đẹp, biến cuộc sống thêm ý nghĩa”.

KHÔNG BAO GIỜ THẤT VỌNG

“Đau khổ giống như quả oliu màu xanh, ăn thử xong mới biết là nó ngọt ngào, nhưng chỉ có những người dũng cảm mới dám thử”.

Làm người thanh niên không cho phép mình trở thành một kẻ thường xuyên thất bại, cần biết khơi dậy, biết tận dụng nguồn “tài nguyên quý báu” trong mình. Cũng có lúc lực bất tòng tâm, không thể xoay chuyển được tình thế, nhưng không ai có thể cướp đi quyền làm tự chủ của mình. Có thể nói rằng, trong xã hội hiện nay những cơ hội như thế này ngày càng nhiều, chỉ cần bạn dám mạo hiểm, nỗ lực phấn đấu không ngừng nhất định sẽ biến mọi thứ thành hiện thực.

AiJacka làm việc ở công ty ô tô Ford đã 32 năm, và 8 năm trên cương vị giám đốc, mọi thứ đang thuận buồm xuôi gió bỗng nhiên ông bị ông chủ Henry Ford sa thải, dẫn tới thất nghiệp. Ông vô cùng đau khổ đến nỗi không muốn sống và ông bắt đầu uống rượu, đánh mất đi niềm tin vào bản thân, cho rằng như thế nghĩa là hết tất cả.

Nhưng chính vào lúc ấy, ông phải đối mặt với một cơ hội mới: ứng tuyển vào vị trí Tổng giám đốc cho công ty ô tô Chrysler đang bên bờ phá sản. Bằng trí tuệ tuyệt vời, bằng khả năng của mình ông tiến hành cải tổ, chỉnh đốn lại công ty, đồng thời ông cũng kêu gọi chính phủ chi viện, ra sức thuyết phục các nghị sĩ Quốc hội, giành được một khoản tín dụng khổng lồ, chấn hưng lại công ty. Dưới sự lãnh đạo của ông, trong những tháng ngày đen tối, công ty đã thành công

trong việc sản xuất loại xe K, điều này có tác dụng như liều thuốc hồi sinh cứu công ty ra khỏi cơn bĩ cực. Không những thế nó còn vươn lên vị trí thứ ba trong số công ty chế tạo ô tô chỉ sau General Motors và Ford.

Ngày 13 tháng 7 năm 1983, AiJacka đã gửi vào ngân hàng một tờ séc trị giá 813 triệu đô la, không những thế ông còn thanh toán hết nợ nần; chỉ trước đó 5 năm vào ngày này Henry Ford sa thải ông. Sau này, ông cảm động nói: "Luôn luôn tiến về phía trước, không bao giờ tuyệt vọng, không có gì không làm được".

Bill Gates cũng khuyên nhủ nhân viên của mình như thế: "Làm một người hiện đại, nên chuẩn bị tâm lí để đón nhận thất bại, thế giới này luôn mang trong mình nó không chỉ cơ hội mà đôi khi còn có cả khả năng thất bại". Cho nên mỗi người cần không ngừng nâng cao năng lực đối phó các khó khăn, điều chỉnh bản thân, tăng cường khả năng thích ứng xã hội, biến những thất bại thành những kinh nghiệm quý báu tạo lên thành công sau này.

Roman Roland nói rằng: "Sự đau khổ giống như cái lưỡi cày, một mặt nó làm tim bạn đau đớn, mặt khác nó khơi dậy những thách thức cơ hội mới của số mệnh". Chưa từng trải qua đau khổ làm sao có thể biết được hương vị ngọt ngào của thành công? "Đau khổ giống như quả oliu màu xanh, ăn thử xong mới biết là nó ngọt ngào, nhưng không ai cũng dám thử".

Con đường đời, những việc luôn thuận buồm xuôi gió không phải là nhiều ngược lại những người mà gặp khó khăn

trở ngại lại vô vàn, thành công là kết quả của không ít lần thất bại. Tuy nhiên, thất bại tựa như một thứ rào cản, luôn làm họ mất đi sự vui vẻ, luôn tự ti, chán nản. Vì thế làm thế nào mỗi khi đối diện với thất bại, thế nào để thoát ra khỏi nó và làm thế nào để luôn trở thành người chiến thắng, luôn tự tin?

Chúng ta ai cũng có tham vọng tìm cho mình niềm vui và niềm hạnh phúc vĩnh hằng, luôn luôn hi vọng rằng mọi người sẽ hiểu tấm lòng chân thật, tấm chân tình của mình, mơ ước tìm một cuộc sống đáng trân trọng. Một khác, cuộc sống lại không đơn giản như ta vẫn nghĩ. Như vậy, khi mà một loạt những cố gắng và nỗ lực của bản thân bị tan tành mây khói, thất bại sẽ ảnh hưởng đến cuộc sống của chúng ta thế nào?

Frome miêu tả nỗi thất vọng của những người trong xã hội Phương Tây như sau: "Trong xã hội công nghiệp hiện đại, cuộc sống không hề có sức hấp dẫn, không hi vọng. Nếu như cuộc sống mất hết những mục tiêu theo đuổi, những khát vọng, sẽ biến tất cả những động lực thôi thúc con người cố gắng, giúp họ vượt qua khó khăn trở ngại và giúp họ sống với niềm hi vọng tràn trề thành vô nghĩa. Một khi họ mất đi những thứ quan trọng, tốt đẹp con người giống như quả bóng xì hơi vậy có cố đánh cũng không thể làm gì được, họ không có hi vọng để tiếp tục cuộc sống của mình".

Đối mặt với muôn vàn những khó khăn và bất hạnh, dùng để mình bị rơi vào vòng xoáy của những thất vọng và thất bại, nên biết rằng đây là những hiện tượng bình thường của của cuộc sống, chỉ cần vượt qua những tác động tiêu cực mà chúng mang lại, thành công sẽ luôn mỉm cười với ta.

MỘT CUỘC ĐỜI LẠC QUAN

"Một người chưa hề trải qua những thất bại lớn trong cuộc đời, nhất định sẽ không thể biết đến hương vị thành công, thắng lợi là gì. Trên thực tế, chỉ có thất bại mới mang lại cho những người dũng cảm quyết tâm thực sự".

Thất bại là liều thuốc thử đối với nhân cách của mỗi người, khi một người chỉ còn lại cuộc đời của mình, sức mạnh nội tại trong họ cuối cùng có được bao nhiêu? Những người không có dũng khí tiếp tục phấn đấu và chấp nhận mình là người thất bại, như vậy là anh ta tự huỷ hoại đi khả năng của mình. Chỉ có những người không biết đến sợ hãi, luôn hướng về phía trước, không bao giờ cam chịu từ bỏ mới có thể đứng dậy sau thất bại để có được những tiến bộ vượt bậc.

Bây giờ, có một số người cho rằng, thất bại nhiều lần rồi có cố gắng bao nhiêu cũng chỉ thế thôi. Làm như thế khác nào tự ruồng bỏ mình. Với những người thành công, ý chí của họ không thể nào khuất phục, trong con mắt của họ, cho dù thành công có xa vời đến đâu, thất bại có nhiêu thế nào, thắng lợi cuối cùng cũng sẽ về tay họ.

Nhân vật nô lệ giữ của Scrutton trong tiểu thuyết của Dicken, lúc đầu quý tiền hơn cả bản thân mình, một căm không chịu chi, tàn khốc vô tình đến nghiệt ngã, thậm chí ông ta còn dành toàn bộ tâm trí, tinh lực vào việc kiếm tiền. Nhưng đến những năm cuối đời, ông lại trở thành một nhà từ thiện hào phóng, đến với mọi người bằng cả tấm lòng chân thành.

Cuốn tiểu thuyết này dựa trên một bối cảnh có thật, và

trong cuộc sống cũng xuất hiện không ít những thực tế như vậy. Bản tính của con người có thể chuyển từ bất lương thành lương thiện, vậy thất bại trong sự nghiệp của mỗi người sao không thể biến thành thành công? Có lẽ đó chính là quá trình tôi luyện của cuộc đời con người. Thực tế tồn tại không ít những ví dụ điển hình như thế, rất nhiều người tự vực dậy sau khi vấp ngã, không bao giờ đầu hàng thất bại, họ mang trong mình một tinh thần bất khuất kiên cường, luôn tiến về trước, cuối cùng gặt hái được thành công như mong muốn.

Trên thế giới vô số những vĩ đại, cho dù có mất đi toàn bộ tài sản, nhưng họ không phải là người thất bại. Họ vẫn giữ cho mình ý chí bất phục, tinh thần kiên trì không nản chí, dựa vào chính tinh thần này họ vẫn thành công.

Những người thành công chân chính, đối mặt với muôn vàn khó khăn, nhưng họ không quan tâm, họ thực sự thành công trong việc “không ham mê vật chất, không bị thương bản thân”. Dù cho thất vọng đến thế nào, không đánh mất bình tĩnh, chỉ có họ mới là người cuối cùng mỉm cười, người cuối cùng giành thắng lợi. Trong muôn trùng phong ba bão táp, những người yếu đuối chỉ biết khoanh tay chờ chết, nhưng những người ý chí kiên cường họ vẫn tràn đầy tự tin.

Bill Gates cũng đã từng nói: “Thất bại là điểm khởi đầu cho mọi thành công”. Rất nhiều người sở dĩ giành được thắng lợi cuối cùng, là do chính tinh thần bất bại của họ.

Một người không có chưa hề trải qua những thất bại lớn trong cuộc đời, nhất định sẽ không thể biết đến thành công, thắng lợi là gì. Trên thực tế, chỉ có thất bại mới mang lại cho

những người dũng cảm quyết tâm thực sự.

Muốn hiểu tính cách một con người, cách tốt nhất cần nhìn xem hành động của họ sau khi thất bại. Liệu thất bại có thể khích lệ được trí tuệ và tiềm năng của họ? Liệu có thể phát huy được sức mạnh tiềm tàng trong lòng họ? Liệu có thể tăng cường tính quyết đoán trong họ hay là biến họ thành một kẻ tinh thần bạc nhược?

Có người hỏi một đứa trẻ, “Thế cháu học trượt băng bằng cách nào?” Đứa trẻ trả lời, “Dạ, ngã thì dậy, dậy xong lại ngã, thế là cháu học được thôi”. Đó chính là tinh thần dẫn người ta đến thành công, dẫn những đội quân đến thắng lợi. Vấp ngã không có nghĩa là thất bại, vấp ngã mà không thể đứng dậy đó mới là thất bại thực sự.

Có rất nhiều người trải qua thất bại khi hồi tưởng lại cả những trang sử cố gắng, phấn đấu trước đây, thì đó giống như một trang sử đau thương, thất vọng. Cho nên, khi hồi tưởng quá khứ, nhiều người có cảm giác mình chả nào cũng thất bại, không “làm lên trò trống” gì cả, những việc mà mình hi vọng thành công cuối cùng lại là thất bại. Tất cả bạn bè thân quen của họ đều rời xa họ, có thể họ đã từng mất đi địa vị, hoặc là kinh doanh đổ bể, hoặc là do rất nhiều nguyên nhân mà không thể nuôi sống gia đình. Trong con mắt của họ, tương lai chỉ toàn một màu đen ảm đạm. Tuy nhiên, bất chấp mọi bất hạnh, bạn cũng không được cúi đầu trước sự xô đẩy của số mệnh.

Emoson nói: “Tiêu chí rõ ràng nhất của những nhân vật vĩ đại đó chính là ý chí kiên định của họ. Cho dù cho hoàn

cảnh có thay đổi đến thế nào, nhưng niềm hi vọng trong họ vẫn không hề lay chuyển, cuối cùng chiến thắng khó khăn trở ngại, biến niềm mơ ước thành hiện thực”.

TÌM CHO MÌNH MẢNH TRỜI RIÊNG

“Niềm vui đến từ cảm giác thành đạt, từ thắng lợi vượt trội, đến sau khi trải qua hàng loạt những khó khăn, gian nan”.

Tác giả William Burlinson đã từng viết rằng: quan trọng nhất trong cuộc đời con người không phải là đầu tư vào những gì bạn phải làm, bởi vì một điều đơn giản là ai cũng có thể làm được điều đó. Mà điều thực sự quan trọng là bạn thu được gì sau mỗi lần thất bại, làm như thế mới là sáng suốt, mới thể hiện được những phẩm chất hơn người của bạn.

Khi viết đoạn này, ông đã mất một chân trong một tai nạn tàu hỏa.

Cho nên, nếu như bạn là một thanh niên sinh ra trong một hoàn cảnh bất lợi, bạn cần hiểu một cách sâu sắc rằng: hoàn cảnh khó khăn không có gì đáng sợ, đáng sợ nhất là trong lòng bạn này sinh tình cảm bi quan, chán nản, mặc cảm về bản thân. Nếu như thế, ngay cả Thượng đế vạn năng cũng không thể làm gì để giúp bạn. Ngược lại, khi đối diện với những yếu tố bất lợi, nếu như bạn có đủ tự tin để thay đổi nó, như thế không có bất kì khó khăn nào có thể cản đường bạn thẳng tiến đến thành công.

Trước kia, có một người tên là Thurman Tapuson, cô theo chồng tòng quân, đến một vùng sa mạc ở châu Mĩ La tinh xa

xôi, khi chồng cô ra ngoài huấn luyện, cô phải ở một mình cô đơn trong một căn phòng nhỏ bằng sắt và da, giữa sa mạc mênh mông. Có những khoảng thời gian rất dài cô không nhận được bất kì tin tức gì của chồng mình. Cô cảm thấy vô cùng cô đơn, buồn bã, và đau khổ, cả ngày chỉ biết thở vã than dài. Mặc dù xung quanh có một số thổ dân người Anhđiêng và một số người Mêhicô, nhưng cô lại không hiểu được ngôn ngữ của họ, không có cách nào để giao lưu. Cô trút hết nỗi buồn vào trong những lá thư gửi cho bố mẹ nơi phương xa, nói muốn rời xa nơi đây. Bố mẹ kính yêu của cô gửi thư trả lời, trong đó có một câu làm cô cảm thấy cảm động sâu sắc: "Có hai người ngồi trong nhà lao nhìn ra ngoài chấn song sắt nhà tù, một người nhìn thấy nấm mồ, người kia nhìn thấy vì sao sáng trên bầu trời".

Cô chợt nhận ra điều đó, quyết định ở lại sa mạc và tìm cho mình một "vì sao" riêng. Cô cố gắng học ngôn ngữ ở đó, chán thành kết bạn với họ, cô bắt đầu thu thập các loại thổ sản địa phương, nghiên cứu tất cả mọi thứ ở nơi mà cô sống, trong đó có những con chuột nhảy và loài cây xương rồng... Chỉ qua vài ngày cô bắt đầu nhận thấy sâu sắc những chuyển biến trong mình, cuộc sống của cô tràn đầy niềm vui.

Sang năm thứ hai, cô tiến hành chỉnh lí những ghi chép của mình thành những bài viết hoàn chỉnh, xuất bản tập sách "Toà thành vui vẻ", cuốn sách được xuất bản khắp thế giới. Cô rất hài lòng về những điều này, cuối cùng từ trong bầu trời đen tối của sự cô đơn cô đã tìm ra được "vì sao sáng" của đời mình, cô không còn phải thở ngắn than dài, cuộc

sống của cô bây giờ đây áp niêm vui, hạnh phúc.

Hỡi các bạn thanh niên, các bạn có biết cái gì đã mang đến cho cô ấy những thay đổi đáng ngạc nhiên như vậy không? Sa mạc thì muôn đời vẫn thế, thay đổi ở đây chính là bản thân cô ấy. Bởi vì, thái độ của cô đã thay đổi, cô biết rằng ở nơi xa xôi như thế này không ai có thể giúp được cô, chỉ có chính cô mới có thể biến những điều có thể thành không thể. Cũng chính những thay đổi này đã mang lại cho cô những trải nghiệm quý giá. Chân trời mà cô mới khám phá đã mang lại cho cô nguồn cảm hứng vô bờ.

Điều mà Thurman Tapuson phát hiện ra cũng chính là chân lí mà vào năm 500 trước công nguyên người Hi Lạp đã phát hiện ra: "Những điều đẹp đẽ nhất bao giờ cũng là những điều gian khó nhất".

Niềm vui đến từ cảm giác thành đạt, từ thắng lợi vượt trội, đến sau khi trải qua hàng loạt những khó khăn, gian nan. Thực tế mách bảo chúng ta rằng, cho dù bạn là người thế nào, chỉ cần chân thật, tích cực trong suy nghĩ và cố gắng, nỗ lực trong hành động, có thể biến mọi niềm mơ ước thành hiện thực.

Có một nông dân vui vẻ sống ở bang Florida, số tiền mà ông có trong tay chỉ để mua một mảnh đất mà không ai thèm mua. Mảnh đất này không thể trồng hoa màu, lương thực cũng không thể nuôi bất cứ con vật gì, thứ duy nhất tồn tại là những bụi lau lách um tùm và loài rắn mắt kính nguy hiểm.

Không ít người cho ông ta là đồ ngốc, ngược lại người nông dân không một lời ca thán, không thất vọng. Ông bắt

tay vào nuôi một số lượng lớn rắn mắt kính, sau đó rút nọc độc của nó bán cho các nhà máy thuốc, da rắn thì bán cho các nhà máy da với giá cao làm ví da. Cùng với việc nuôi rắn phát triển, là một lượng lớn khách đến tham quan, tạo cho ông một nguồn thu nhập lớn. Mảnh đất hoang tàn xưa kia dưới bàn tay của ông đã biến thành một kho báu.

Bill Gates nói rằng: “Không cần quan tâm đó là không công bằng, không cần quan tâm đó là vất và hôm trước hay những khốn khổ ngày kia, chỉ cần đừng thương tiếc bản thân, đừng thẳng mình, tiến về phía trước dũng mãnh như sư tử vậy”.

Người yếu đuối phụ thuộc vào hoàn cảnh, người mạnh mẽ tận dụng hoàn cảnh. Cho dù bạn có những điều kiện tốt nhất nếu bạn không có lòng quyết tâm, thì kết quả thu được cũng chỉ là con số “không”. Ngược lại, bạn đang đối mặt với muôn vàn những khó khăn nếu bạn quyết tâm khuất phục nó bằng mọi cách, nhất định bạn sẽ thành công.

VƯỢT QUA KHÓ KHĂN ĐỂ LÀ CHÍNH MÌNH

“Nghịch cảnh không phải là kẻ thù của chúng ta, mà thực ra nó là ân nhân của chúng. Chính nó tôi luyện mọi khả năng bứt phá của bạn”.

Nhà soạn nhạc người Anh Webber nói: “Sự vĩ đại trong cuộc đời một số người đều có xuất phát điểm từ những kinh nghiệm họ đúc rút từ những hoàn cảnh khó khăn. Nghịch cảnh không phải là kẻ thù của chúng ta, mà thực ra nó là ân nhân của chúng. Chính nó tôi luyện mọi khả năng bứt phá

của bạn".

Những cây đại thụ trong rừng già, nếu như không phải là đã từng trải qua hàng trăm những trận mưa dập gió vùi, chắc chắn sẽ không lớn lên mạnh mẽ đến vậy. Con người cũng giống như thế trải qua muôn vàn đắng cay, thử thách, sẽ trở lên kiên cường hơn, mạnh mẽ hơn.

Tạo hoá đưa đẩy người ta vào những hoàn cảnh khó khăn đồng thời cũng ban tặng cho người ta sức mạnh để vượt qua những hoàn cảnh khó khăn đó.

Tinh thần mà Bill Gates thể hiện mỗi khi đối mặt với những khó khăn thật đáng để chúng ta noi gương. Trong quá trình đến với niềm đam mê máy tính, ông đã trải qua không ít gian nan, trắc trở. Có một lần, ông đã phá vỡ những mảnh mã trong hệ thống mạng, khiến nó trở lên hỗn loạn. Do đó, ông đã chịu hình phạt là không cho phép sử dụng máy tính cá nhân. Vì thế ông trở lên buồn phiền, và một thời gian niềm đam mê máy tính trong ông giảm sút. Nhưng điều đó chẳng kéo dài bao lâu, mà lực thám bí của thế giới máy tính lại níu kéo ông lại. Trong khoảng thời gian rời xa máy tính đó cũng là khoảng thời gian ông cân nhắc làm thế nào để kiếm tiền bằng máy tính, đồng thời trang trải phí sử dụng máy tính và hơn nữa là có máy tính của riêng mình.

Nhà tâm lí học nổi tiếng, Napolen Shier nói rằng: "Khó khăn có sức thu hút đặc biệt với những người ý chí kiên cường, bởi vì chỉ khi phải đối diện với khó khăn họ mới thực sự nhận thức về bản thân mình".

Vậy bạn có khó khăn không? Nên biết rằng những khó khăn của bạn không thể tồn tại mãi mãi, bạn vẫn phải tiếp tục cuộc sống của mình, qua cơn bĩ cực tới hồi thái lai, sau cơn mưa là bầu trời trong xanh ngập tràn ánh nắng, đương nhiên là vấn đề của bạn sẽ được giải quyết.

Nhưng thật buồn là có rất nhiều những thanh niên họ tỏ ra không hài lòng với xuất thân, kinh tế, cảnh ngộ của mình. Họ chỉ quan tâm đến những thứ mà mình không có và đổ lỗi chính tại sự thiếu thốn này mà mọi việc của mình “xôi hỏng bỏng không”. Nhưng thực tế lại không hoàn toàn như thế, phần lớn những người thành công đều cho rằng sở dĩ họ có được thành công như thế là bởi vì họ biết vượt qua hoàn cảnh.

John Nickson là một danh ca người Mĩ mà qua trình trưởng thành của ông mang đến cho chúng ta không ít những gợi ý.

Trước khi chưa nhập ngũ, ông có mơ ước trở thành một danh ca. Sau khi gia nhập quân ngũ, lần đầu tiên trong đời ông mua một cây ghita, và ông tự học ghita đồng thời luyện cả ca hát, thậm chí ông còn tự sáng tác một số ca khúc. Sau khi giải ngũ, ông chăm chỉ làm việc để biến giấc mơ ca sĩ của mình thành hiện thực, nhưng mọi thứ không suôn sẻ đến thế. Ông kiếm kế sinh nhai bằng cách đến từng nhà tiếp thị sản phẩm tiêu dùng, mặt khác ông vẫn kiên trì tập ca hát. Cuối cùng cho ra đời một album đánh dấu sự nghiệp ca hát của ông. Ông đã thu hút được cho mình một số lượng người hâm mộ đông đảo, ông có tất cả mọi thứ tiền tài, danh vọng. Ông đã vững tin vào bản thân và đã gặt hái được những thành

công đáng nhớ trên bước đường sự nghiệp.

Tuy nhiên, đúng vào lúc John đang ngất ngây trong hạnh phúc và niềm vui, thần số mệnh lại đẩy ông vào hoàn cảnh khó khăn. Bởi vì một lịch trình diễn dày đặc, cơ thể ông rơi vào trạng thái suy nhược, và để có sức lực tham gia các buổi biểu diễn, ông đã dùng một lượng lớn thuốc tăng lực, ông đã hình thành thói quen hút ma tuý...

Vào một buổi sáng, khi vừa mãn hạn tù ở một nhà tù châu Á, một vị quan toà đã nói với anh ta rằng: "Này John, hôm nay tôi trả lại anh cá tiền và ma tuý, bởi vì anh hiểu rõ hơn người khác anh có thể tự do, thoái mái lựa chọn những gì mình thích làm. Nhìn đây, đây là tiền và thuốc, bây giờ hãy vứt những viên thuốc này đi. Nếu không, anh sẽ tự huỷ hoại bản thân. Anh hãy lựa chọn đi!"

Tất nhiên là ông đã lựa chọn cho mình một con đường đúng đắn. Lại một lần nữa ông vượt lên khó khăn, và tin sâu sắc một điều là mình lại vừa thành công. Ông trở về Nasverey tìm lại ông bác sĩ riêng của mình. Ông bác sĩ này không tin John lầm, cho rằng sẽ rất khó để thay đổi thói quen sử dụng ma tuý, ông ta nói với John: "Cai ma tuý còn khó hơn lên trời". Ông không hề nản chí trước những lời nói đó, ông biết rằng quan trọng là trong tâm hồn mình đang nghĩ gì, ông quyết định rằng mình sẽ "lên trời", cho dù trong con mắt của người khác điều đó là không thể.

Sau 9 tuần, ông trở lại như xưa, khi ngủ không gặp ác mộng. Ông cố gắng hết sức để hoàn thành kế hoạch của mình. Một vài tháng sau, ông trở lại sân khấu, trở lại với sự

nghiệp ca hát ngày xưa. Cả quá trình không ngừng phấn đấu của ông đã mang lại cho ông danh hiệu siêu sao ca nhạc.

Mỗi thanh niên chúng ta cần tin rằng, cuộc đời bên cạnh những lúc thuận buồm xuôi gió cũng có những lúc giông bão. Nhưng càng trong lúc bão tố càng cần người ta kiên cường, dũng cảm vượt qua.

Những người trở về từ những “cơn giông bão” đó thường có cảm nhận như sau: khi quay đầu nhìn lại những gì mình đã trải qua, sẽ phát hiện ra một điều rằng, tất cả mọi thứ đó đã thành thứ của ngày hôm qua.

Bill Gates khuyên thanh niên nhớ lấy: việc không phản lớn nhỏ, đều cẩn dốc toàn bộ tinh lực, bất luận gặp phải bất cứ khó khăn nào cũng cần kiên quyết tới cùng; một người ngay từ nhỏ đã có thói quen này, người đó sẽ có một cuộc sống tràn đầy hạnh phúc và niềm vui.

THẤT BẠI KHÔNG NẢN CHÍ

“Người thành công trước sau luôn kiên trì với một tư duy tích cực nhất, một tinh thần lạc quan nhất, một phương thức hợp lý nhất để tạo lập sự nghiệp của mình, từ đó thu được những thành quả to lớn”.

Con đường đến đích của những người thành đạt không hề bằng phẳng, mà luôn ẩn chứa những mạo hiểm nhất định, muốn vượt qua được nó nhất định phải có đủ dũng cảm. Bởi vì con đường mà bạn đang đi không là con đường của riêng bạn, cho nên bạn còn phải đương đầu với dư luận và không

ít sức ép, kiên trì mục tiêu theo đuổi. Những người e ngại khó khăn gian khó, không dám mạo hiểm và không dám hứng chịu áp lực của dư luận, kết quả là tự mình huỷ hoại mình.

Bill Gates là người hội tụ được một loạt những phẩm chất cao đẹp đó; có khả năng thiên bẩm, tính cách tốt, tự lực cánh sinh, lòng tự tin mạnh mẽ, và luôn dám đương đầu với mạo hiểm. Trong lĩnh vực máy tính ông tầm ảnh hưởng của ông rất lớn, trong một số của tạp chí “Nhà tư bản” tháng 4 năm 1991 viết rằng: “Công ty phần mềm đang xuất hiện một đối thủ sừng sỏ, người mà dường như có thể lũng đoạn công nghiệp máy tính”.

Bill Gates có sở thích là xe tốc độ cao và du thuyền, ông đang sở hữu hai chiếc xe và hai cái du thuyền, và cũng đã từng nhận rất nhiều hoá đơn nộp phạt. Khi còn học ở đại học Harvard, ông rất là người hâm mộ trò “con thoi”, đã từng chơi một ván 2000 đô la, nhưng người ta không thể hiểu nổi, những kĩ xảo trong đánh bài đã có ảnh hưởng rất lớn tới sự nghiệp của ông. Khi nhắc lại những gì đã trải nghiệm qua Bilgalte thú nhận: “Chiến lược chơi bài” đã nuôi dưỡng tinh thần dám mạo hiểm trong ông.

Ông cho rằng, chiến lược chơi bài đó và kinh nghiệm tiền tài đã giúp ông rất nhiều trong việc gia nhập thương trường. Tuy nhiên những trò tiêu khiển sau đó chẳng giúp ích gì cho ông.

Bởi vì háo chiến thành bản tính mà ông bị người ta gọi là “mắt đỏ” (khi đua xe đến giai đoạn nước rút, bụi bay vào mắt, khiến cho mắt trở lên đỏ). Ông cũng thách đương đầu với thử thách, không e ngại mạo hiểm. Tuy những hành động

của ông đều trải qua tính toán kĩ lưỡng nhưng giống như việc lập công ty, hoặc nỗ lực đấu tranh sinh tồn, sáng tạo ra sản phẩm mới.

Nhà phát minh ôtô vĩ đại Chicakideli đã từng nói: "Thất bại đường như lúc nào cũng lơ lửng trên đầu các nhà phát minh". Ông nhấn mạnh nhà phát minh khó lòng tránh khỏi những thất bại, bởi vì ông cũng đã từng ném trại hàng trăm lần thất bại. Thất bại là điều khó tránh khỏi, quan trọng là những bài học, những kinh nghiệm mà ta đúc rút ra từ trong thất bại.

Nếu như một số người chỉ vì thất bại mà cảm thất xấu hổ, không dám tiếp tục, như thế nhất định sẽ chẳng bao giờ họ có được cơ hội. Hoặc là chỉ trải qua vài lần đổ vỡ mà không dám tiến lên sẽ chẳng bao giờ chạm được tay đến thành công.

Nên biết, thất bại là cơ sở cho những thành công sau này, mọi người thành đạt đều trải qua những thất bại nhất định họ nhìn thấy những cơ hội ẩn chứa trong thành công, và biến nó thành thắng lợi.

Chúng ta sống trên thế gian này, đều hi vọng mọi chuyện suôn sẻ, như vậy có một môn học quan trọng cần phải nắm vững đó là làm gì khi phải đối diện với thất bại và những gian nan. Việc xử trí vấn đề đó như thế nào có tính quyết định đến cuộc đời của bạn sau này. Bởi vì, khi lâm vào hoàn cảnh khó khăn, niềm tin và thái độ của bạn còn quan trọng hơn nhiều các việc khác.

Thông thường, người thành công luôn đón nhận mọi thứ

với một thái độ tích cực. Điểm khác nhau cơ bản giữa một người thành công và một người thất bại đó là: Người thành công luôn chi phối và kiểm soát sự nghiệp của mình bằng tư duy tích cực nhất, tinh thần lạc quan nhất, và phương thức hành động hợp lý nhất, từ đó họ dễ dàng đạt được thành công. Còn người thất bại thì không.

Người thành công thất bại nhưng không nản chí, họ kiên quyết tới cùng cho đến khi có kết quả mới thôi. Giống như một chính trị gia nổi tiếng thời nữ hoàng Victoria, ông Dilsrale, khi lần đầu tiên phát biểu ý kiến trước hội nghị, có người lên tiếng ép ông phải ngừng lời. Ông liền nói: "Tuy ngày hôm nay tôi ngừng nhưng một ngày nào đó các ông sẽ nghe thấy tin tức tôi nổi tiếng". Lời nói của ông khiến cả hội trường cười rộ lên. Sau này mọi thứ thành hiện thực giống như lời ông nói, ông thành công thực sự.

Bill Gates cho rằng, những thành công lớn không hoàn toàn dựa vào sức mạnh mà nó nằm ở tính bền bỉ, dẻo dai. Cạnh tranh trong xã hội là mang tính lâu dài, những người có nghị lực có lòng kiên trì sẽ là người nở nụ cười sau cùng và là người là nụ cười mãn nguyện nhất.

Chúng ta ai cũng biết cuộc đua giữa thỏ và rùa. Trong câu chuyện kẻ chiến thắng không phải là thỏ mà là gã rùa ngốc nghếch, chậm chạp, tại vì thỏ trong cuộc đua đã đánh mất đi tính nhẫn nại. Do đó, bền lòng và nghị lực là điều kiện tiên quyết với những người muốn có thành công.

LỜI KHUYÊN THỨ 7

BÁO ĐÁP

Thu hoạch thành quả lao động

TRỒNG CÂY ĐẾN NGÀY HÁI QUẢ

“Nếu như một người có đầu óc, có tài năng, còn người kia có tính kiên trì, nhẫn耐, tôi nhất định sẽ mời người có tính kiên trì nhẫn耐 kia”.

Bill Gates nói rằng: “Luôn kéo dài, dây dưa hay không ngay lập tức đi làm những công việc cần làm và chỉ muốn để đó đến mai, đến kia. Nhất định đó là kẻ yếu hèn”. Phàm là những người có sức mạnh, bền gan, kiên tâm, khi nguồn cảm hứng với mọi công việc dồi dào sẽ bắt tay vào làm ngay, không một chút do dự.

Trong cuộc sống, có rất nhiều người vì lãng phí thời gian mà “xôi hỏng bỏng không”. Ai là người có thể tiết kiệm thời gian đó chính là người có thành công. Bạn không thể bắt máy tính làm việc 6-7 tiếng đồng hồ sau đó cho nó nghỉ ngơi. Trong vòng 24 tiếng đồng hồ, hễ có lúc nào tinh là làm việc, biết là nhu thế không có lợi cho sức khoẻ, tuy nhiên khi bạn tinh táo là bạn có thể bát não của bạn hoạt động hiệu quả và nhu thế là có lợi, không hại một chút nào.

Nhà phát minh Edison từng đọc rất ít sách các thí nghiệm của ông sở dĩ thành công là đã trải qua rất nhiều lần thí nghiệm. Do đó, ông đã cảm khái mà nói rằng: "Thành công 99% là mồ hôi và nước mắt, chỉ có 1% là thiên tài". Nghe nói rằng Newton cũng như rất nhiều các thiên tài khác trên thế giới khi còn nhỏ đều ngốc nghếch, thi thường không qua, không hề có mầm mống của thiên tài. Nhưng cả cuộc đời phấn đấu gian khổ, cuối cùng họ đã trở thành những nhân vật kiệt xuất trong lịch sử nhân loại.

Có một lần, một phóng viên trẻ tuổi hỏi Edison: "Thưa ngài, phát minh trước mắt của ông đã thất bại hơn một vạn lần, vậy ông có suy nghĩ gì?" Edison trả lời: "Các bạn trẻ cuộc đời rất dài, cho nên tôi nói cho bạn một điều rất có ích cho tương lai của các bạn: tôi không hề thất bại hơn một vạn lần mà chỉ phát hiện ra một vạn phương pháp không thực hiện được".

Những người cần cù, siêng năng luôn mang trong mình một tâm lí thoái mái, nhưng những kẻ lười nhác thì không, họ không bao giờ dốc toàn bộ sức lực và trí tuệ vào công việc, sự nghiệp, họ cho rằng nếu như làm như thế nhỡ có không thành công thì sẽ rất mất mặt. Lý do của họ là nếu như làm cầm chừng, như thế còn có cái để mà nó, không phải lo lắng vì không tìm được lí do. Đối với họ cảm giác thất bại rất xa lạ, bởi vì họ chẳng bao giờ làm thực sự. Họ thường đứng bên cạnh và câu cửa miệng là: "Cái đó thì có gì ghê gớm".

Các bạn thanh niên nếu muốn đạt được những thành quả, hãy bắt tay từ những thứ dễ nhất, làm đến nơi đến chốn, tiếp

đó tìm cho mình một công việc tương đối khó, sau nữa tìm một công việc khó hơn nữa và tiến hành làm. Bằng cách này, bạn sẽ rèn luyện được cho mình tinh thần kiên nhẫn, giúp bạn vượt qua mọi khó khăn.

Ông vua sắt thép của Mĩ trong buổi đầu lập nghiệp làm bất cứ công việc gì ông cũng dành hết tâm trí để hoàn thành nó. Ông nhớ lại: "Công việc của tôi lúc đó là ngâm tất cả những lưỡi dao phay vào trong thùng dầu. Rất may là chỉ có một phòng nhỏ để chuyên làm việc này, tuy tôi đã đặt quyết tâm rất cao khắc phục sự yếu mềm của mình nhưng không thể nào chiến thắng nổi tiếng nói trong tâm hồn. Tôi vẫn không ăn sáng, không ăn trưa, và bữa tối chỉ ăn rất ít để hoàn thành công việc của mình. Nên biết một điều rằng một tín đồ chân chính của Grace và Brooker thì chịu chết chứ nhất định không chịu khuất phục".

Một nhà từ thiện cho rằng: "Nếu như một người có đầu óc, có tài năng, còn người kia có tính kiên trì, nhẫn nại tôi nhất định mời người có tính kiên trì nhẫn nại kia".

Bản tính kiên nhẫn không phải là do trời phú mà là kết quả của quá trình tôi luyện trong cuộc sống hàng ngày, bắt đầu bằng những việc nhỏ nhất. Tuy mục đích rất nhỏ nhưng có thể hình thành lên một thói quen kiên trì, nhẫn nại.

Từ câu chuyện dưới đây chúng ta có thể thấy được thái độ của Bill Gates với những việc nhỏ bé, khi còn là cậu bé.

Khi học lớp 4, Bill Gates giúp việc tại thư viện của trường Hupin, nhân viên thư viện yêu cầu ông sắp xếp lại vị trí những

quyển sách để sai, trả nó về vị trí cũ. Bill Gates hỏi: “Giống như làm thám tử à?” “Đương nhiên rồi”. Người nhân viên trả lời. Bill Gates bắt tay ngay vào làm việc, ngày đầu tiên cậu tìm được ba quyển để sai vị trí. Ngày thứ hai, cậu đến sớm hơn, và làm việc hết sức tích cực. Hai tuần sau, bố mẹ cậu định chuyển nhà, Bill Gates rất lo lắng hỏi: “Cháu đi rồi, ai sẽ làm việc đó?” Không lâu sau, cậu quay lại vui vẻ nói với người nhân viên rằng thư viện ở đó không cho học sinh làm, mẹ cho cậu quay lại trường cũ học, hàng ngày bố lái xe đưa đón. “Nếu như bố mẹ không đưa cháu đi, cháu tự đi bộ đến”.

Với những chuyện nhỏ như thế Bill Gates đều rất chuyên tâm. Người nhân viên thư viện không ngờ được rằng, sau này cậu lại trở thành một thiên tài của thời đại thông tin và là ông chủ của một công ty phần mềm lớn.

HIỆN THỰC HOÁ ƯỚC MƠ MỘT CÁCH CÓ KẾ HOẠCH

“Một mục tiêu cụ thể và chính xác là căn cứ và là kim chỉ nam để bạn có thể giữ gìn thời gian của mình. Hãy lấy những mục tiêu cụ thể làm trung tâm, định ra kế hoạch và thời hạn cụ thể để hiện thực hóa những mục tiêu của mình”.

Trong cuộc sống, có một số thanh niên khi làm việc thường “ăn quần cối xay”, những việc đã làm rồi tiếp tục làm lại, tự mình cản bước tiến của chính mình. Tôi tệ nhất là có những việc họ chưa bắt tay vào làm đã lo lắng không biết mình có thể làm được không? Liệu mình có gặp trở ngại gì không?

Cách tốt nhất là bạn hãy tiến hành công việc mà bạn định làm theo những bước trong kế hoạch mà bạn đã đặt ra. Nếu

như không có kế hoạch cụ thể công việc của bạn sẽ không bao giờ có hiệu quả. Kế hoạch đồng nghĩa với việc tồn tại cạnh tranh, và đối thủ cạnh tranh đáng gờm nhất ở đây chính là bản thân bạn. Ghi chép lại tất cả những công việc bạn đã làm trong ngày. Ngày hôm nay phải phá vỡ “kỉ lục” của ngày hôm qua, và tiếp tục như thế ngày mai sẽ biến mọi thứ ngày hôm nay thành “dĩ vãng”.

Nếu như làm việc có kế hoạch, bạn sẽ dễ dàng phát hiện ra một điều, với những công việc bình thường bạn có thể hoàn thành nó trong một thời gian ngắn, thời gian còn lại bạn dành để đi tìm các công việc khác. Như thế bạn sẽ chẳng khó khăn gì để vượt qua những người khác mà làm việc không có kế hoạch. Họ giống như con rùa chậm chạp bò, nhưng bạn thì khác bạn có rất nhiều thời gian để biến bạn thành một con người khác.

Bill Gates chỉ ra, có khả năng tính toán thời gian là chiến lược quan trọng trong việc quản lí thời gian, là bước đầu tiên để vận hành cỗ máy thời gian. Một mục tiêu cụ thể và chính xác là căn cứ và là kim chỉ nam để bạn có thể giữ gìn thời gian của mình. Hãy lấy những mục tiêu cụ thể làm trung tâm, định ra kế hoạch và thời hạn cụ thể để hiện thực hoá những mục tiêu của mình.

Nếu bạn muốn trở thành một người quản lí nhà máy, xí nghiệp, việc đầu tiên là phải sắp xếp thời gian để học những kiến thức cơ sở liên quan, học hỏi thực tiễn xã hội. Nếu như bạn theo nghiệp phát minh, phải phân phối thời gian và tinh lực vào một số lĩnh vực như việc học lí luận khoa học, học

hỏi người khác, bắt tay vào thực tế, tiến hành thí nghiệm...

Roosevelt là một tổng thống của Mĩ trong đại chiến thế giới lần hai, thành công của ông đều do tác phong làm việc thận trọng và tiến hành công việc dựa trên kế hoạch được sắp xếp một cách kĩ lưỡng.

Ông thường ghi chép tất cả công việc mà ông muốn làm, sau đó lập một bảng kế hoạch, quy định mình phải hoàn thành mọi công việc trong một khoảng thời gian nhất định. Như thế ông thuận tiện hơn trong việc thực hiện các công việc. Từ bảng lịch trình công việc của ông ta có thể thấy, bắt đầu vào 9 giờ sáng đi dạo cùng phu nhân trên thảm cỏ ở Nhà trắng cho đến buổi sáng dùng tiệc tiếp khách, hầu như không lúc nào trống. Đến lúc ông đi ngủ, ông xếp tất cả mối bận tâm sang một bên, ông thường đi ngủ rất đúng giờ và luôn có những giấc ngủ ngon.

Bố trí, sắp xếp chi tiết công việc của bản thân, đó chính là bí quyết thành công của Roosevelt. Mỗi khi muốn làm công việc nào đó, ông đều lên kế hoạch xem mình cần bao nhiêu thời gian, sau đó ghi lại trong lịch công tác của mình. Chính vì thế hàng ngày ông đều hoàn thành rất nhiều công việc trong những khoảng thời gian định sẵn.

Những người làm việc tuỳ tiện không có kế hoạch, đối với những công việc quan trọng, cho đến những giây phút cuối cùng vẫn chưa thể hoàn thành việc chuẩn bị. Không giống như họ, mỗi khi có ai đó mời thuyết trình hoặc viết bài, trước thời hạn 3 đến 6 tháng ông đã chuẩn bị đâu vào đấy. Cách làm này tạo cho ông khá nhiều thời gian rảnh để

làm việc khác. Tuy ông làm việc rất hăng say nhưng không hề có vẻ gì là vội vàng. Ông không bao giờ lãng phí thời gian, nếu không nghỉ thì làm việc, ông luôn làm việc với tinh thần cao nhất.

Do đó, cho dù công việc mà bạn làm lớn hay nhỏ, nhiều hay ít, bạn đều phải lập thành một lịch trình cụ thể, và cố gắng tiến hành làm theo lịch trình đó. Giả sử công việc của bạn không yêu cầu nhiều thời gian, hãy hoàn thành nó trong thời gian ngắn nhất, dành khoảng thời gian còn lại để nghỉ ngơi. Có những công việc chỉ cần một tiếng đồng hồ là làm xong nhưng lại dây dưa đến một ngày, có phải như thế là quá ngốc nghếch không? Mặt khác nếu như công việc của bạn ngập đầu mà thời gian của bạn lại tỉ lệ nghịch với số lượng công việc, bạn bắt đầu từ công việc quan trọng nhất, loại bỏ những việc không cần thiết, hoặc là tạm gạt nó sang một bên.

Ngược lại những người tuỳ tiện luôn cho rằng: "Tôi nhất định phải làm việc, nhất định phải làm". Tuy nhiên, không có kế hoạch bạn không thể quản lí nổi một công ty với hàng ngàn nhân viên, không thể dạy cho họ kĩ năng làm việc, không thể kêu gọi họ chế tạo ô tô, chế tạo vô tuyến điện... Nếu ngày nào bạn cũng lên sẵn kế hoạch cho mình, từng giờ từng phút bạn đều biết mình cần phải làm gì.

Không còn nghi ngờ gì, những kẻ lười biếng không thể làm lên đại sự, bởi vì họ là những người tham sống sợ chết, gặp một tí trắc trở đã sợ xanh mặt. Bên cạnh đó, họ không hề có khái niệm chịu cực khổ, chỉ muốn ngồi mát ăn bát vàng. Đối với những người thành đạt, họ không tin rằng đưa tay ra

là có thể chạm tới vòng nguyệt quế ngay, nhưng họ lại vững tin “có công mài sắt có ngày nên kim”.

Bill Gates nói rằng: “Lười nhác, thích an nhàn là nguồn gốc của mọi cái xấu, sự lười biếng dần dần sẽ xâm chiếm tâm hồn họ, giống như bụi trắn làm cho sắt thép phải han gỉ, bệnh lười nhác có thể huỷ hoại cuộc đời một con người thậm chí là cả dân tộc”.

Ngay bây giờ hãy xốc lại công việc của bạn tự nhiên sẽ hình thành lên những mục tiêu rõ ràng. Cố gắng hoàn thành công việc trong một khoảng thời gian ngắn nhất sau đó nghỉ ngơi, như thế tốt hơn nhiều so với cứ “dây cà dây muống”.

Tuyệt đối tránh việc làm đi làm lại một công việc. Nếu như bạn có kế hoạch tỉ mỉ, đừng bao giờ làm thế. Cần tranh thủ thời gian và không gian để không ngừng đưa mình lên một tầm cao mới. Nên nhớ rằng bề ngoài nó mang dáng vẻ một việc bất hạnh nhưng lại có thể lợi dụng để thay đổi bản thân.

Đối với những công việc nhỏ không chỉ cần làm xong mà còn cần làm tốt, để rèn luyện cho mình đức tính kiên nhẫn. Chẳng có lí do gì để sợ làm việc quá độ, làm như thế không tổn hại gì đến bạn, làm việc có kế hoạch có thể ung dung tự tại, không cần lo lắng.

CHỦ ĐỘNG TRONG CÔNG VIỆC

“Bill Gates là người đáng để chúng ta khâm phục, lí do là ông đã có công lao to lớn đối với xã hội nhưng vẫn giữ được sự giản dị, chân thành, chính trực như bất kì người bình thường nào khác”.

Mỗi người chúng ta cần hiểu rõ, cuộc sống vốn đầy rẫy những thử thách, khi chúng ta đối mặt với những gian nan, trắc trở, nếu trợ như gỗ đã vô cảm hoặc như dẽ vỡ như đồ sành sứ, tất nhiên sẽ không thể nào thưởng thức được hương vị của cuộc đời, cũng như không giành được sự tôn trọng của người khác.

Chúng ta hãy tiến hành công việc của mình theo cách nghĩ của chính mình không cần quan tâm đến người khác nghĩ gì, say mê công việc, hưởng thụ nó, từ trong công việc hình thành nên thói quen nghiêm khắc với bản thân. điều này tạo lên một cuộc đời lao động nghiêm túc, hân hoan. Như thế cuộc sống sẽ có ý nghĩa hơn, thành công của chúng ta trở lên vinh quang hơn.

Nói về địa vị và sự nghiệp của Bill Gates, có thể nói tiền lương mà ông được hưởng là cao nhất tại nước Mỹ, nhưng được liệt vào hạng trung. Ông không mấy may quan tâm đến vấn đề tiền bạc, và cũng không quan tâm lắm đến tình hình thay đổi của cổ phiếu trên thị trường. Cái mà ông quan tâm nhất đó là công việc của ông. Quan trọng nhất trên cõi nhân gian này đó chính là bản thân ông và cả kĩ thuật máy tính, ngoài những thứ này ra tất cả là thứ yếu. Ông tự coi mình là một nhân viên kĩ thuật, ông cho rằng tầm vóc của hai từ “anh hùng” là quá lớn.

Bill Gates cũng chỉ là một người bình thường, hay ít ra là ông tự coi mình như thế. Ông là người đáng để chúng ta khâm phục, lí do là ông đã có công lao to lớn đối với xã hội

nhưng vẫn giữ được sự giản dị, chân thành, chính trực như bất kì người bình thường nào khác.

Dưới đây là câu chuyện về hai chàng trai lần đầu tiên bước vào đời:

Jack và Thomas là hai người bạn cùng lớp, sau khi tốt nghiệp họ vào làm cho cùng một công ty, nhưng tiền lương hàng tháng của Jack lại ít hơn của Thomas những 200 đô la, mỗi tháng chỉ được lĩnh 1000 đô la. Điều này khiến anh ta rất tức giận. Jack cố ý giảm lượng công việc, anh chỉ làm việc tương đương với số tiền 1000 đô la. Rõ ràng là trong đầu anh ta tồn tại ý nghĩ “làm việc cho người khác”, cho rằng tiền lương là 1000 đô la chỉ cần làm việc tương xứng với số tiền ấy, như thế anh ta tự treo mình lên một cái biển mang tên “1000 đô la”, tự đặt mình vào những giới hạn, đánh mất đi cơ hội, không gian học tập và trưởng thành, và mọi điều không vui cũng từ sinh ra từ đó.

Có thể nói công việc là trực quay cuộc đời, nó chiếm tuyệt đại đa số thời gian cuộc đời, có tầm ảnh hưởng sâu rộng. Nếu như trên cương vị công tác nếu như chúng ta không thể tìm kiếm được cho mình niềm vui và sự nghiêm túc, vậy thì cái mà chúng ta cảm nhận được từ cuộc sống sẽ hết sức mơ hồ. Một danh nhân đã từng nói: “Không có một công việc vui vẻ và nghiêm túc, khó có thể có một cuộc sống nghiêm túc và hạnh phúc”.

Có người đã từng đến thăm những công nhân đang làm việc tại nhà máy của công ty ô tô Ford, hỏi họ: “Các bạn

đang làm gì thế?" Họ trả lời: "Lắp lốp xe, lắp kính".

Bất kể câu trả lời nào cũng có, có người còn nói: "Tôi đến đây đã 15 năm rồi, cho đến nay tôi vẫn làm một việc là lắp ráp lốp xe". Câu trả lời của họ rất đúng, nhưng lại không có ai trả lời là họ "đang làm xe ôtô", càng không có ai nói rằng: "Trợ giúp giao thông vận tải, phát triển kinh tế".

Nên nhớ rằng, đừng làm việc vì đồng lương. Nếu như thế, công việc sẽ rất nhảm chán; nhưng nếu làm việc vì chính bản thân mình, chúng ta sẽ chú tâm vào công việc và tìm được niềm vui, sự hứng thú, những người xung quanh cũng vì thế mà khâm phục bạn, tôn trọng bạn. Bởi vì những gì bạn đã làm giúp ích cho người khác, mang đến cho họ niềm vui.

Bill Gates nói rằng: "Tôi chỉ kính trọng hai loại người, không có thứ ba. Thứ nhất đó là những người lao động không nề gian khó, họ cần mẫn, chăm chỉ, hết ngày này qua ngày khác, năm này qua năm khác, trong quá trình cải tạo tự nhiên, họ sống một cuộc đời hết sức nghiêm túc. Tôi vô cùng khâm phục những con người lao động chân tay làm những việc nặng nhọc".

"Thứ hai là những người vì nhân loại có thể có một thế giới độc lập, phong phú mà phấn đấu, cố gắng hết mình. Họ lao động không phải vì miếng cơm manh áo, mà muốn cải tạo số mệnh. Chỉ cần nhẹ nhàng là họ có thể thoả mãn những nhu cầu thường nhật, chẳng lẽ không cần phải lao tâm khổ tứ cả để đổi lấy một cuộc sống tinh thần thanh thản, vui vẻ và một tâm hồn tự do u? Tôi chỉ ngưỡng mộ hai loại người này".

Do đó, phải đổi xử thế nào với công việc của bạn? Đây là điều mà những người mới chập chững vào nghề cần suy ngẫm. Một nhà doanh nghiệp thành đạt người Đài Loan khuyên nhủ các bạn trẻ cần say mê công việc, tích cực chủ động, như thế mới có thể làm chủ vận mệnh của mình, có thể giành lấy vòng nguyệt quế vinh quang.

ĐƯỢC VÀ MẤT

“Sở dĩ chúng ta buồn phiền là vì những thứ mà chúng ta muốn hoặc là quá nhiều hoặc là quá khó”.

Trong cuộc sống, cái gì nên giành lấy, cái gì nên bỏ đi? Sự lựa chọn này đối với mỗi người chúng ta thật không đơn giản chút nào. Bill Gates cũng không là ngoại lệ.

Có một lần, ông tiếp các phóng viên, có người hỏi ông: “Như vậy, nếu hoàn thành chương trình đại học có phải cơ hội phát triển sẽ càng rộng mở hơn không?”

“Điều này hoàn toàn đúng, trên giảng đường đại học ngoài học chuyên môn, bạn còn học được vô vàn những kiến thức quý giá khác. Khi tốt nghiệp quan trọng nhất là có tấm bằng, nó giúp ích rất nhiều cho bạn trong việc tìm một công việc lí tưởng. Ví dụ như, công ty phần mềm là do hai sinh viên thôi học sáng lập ra, nhưng công ty này rất ít tuyển những người bỏ học giữa chừng vào những vị trí quan trọng”.

Bill Gates bằng những lời chân thành nhất nói về tình thế bất đắc dĩ 20 năm trước, ông không thể bỏ cơ hội lập nghiệp chín muồi đến thế.

Chúng ta đối mặt với cuộc sống cũng thế, có những cái không còn cách nào khác phải bỏ đi, nhưng phải biết một điều rằng bỏ đi không phải là thất bại, mà đó chính là khôn khéo; bỏ đi không phải là mất đi mà chính là đang thăng hoa.

Trong một khoảng vườn, trồng rất nhiều giống cây tì bà, không những quả của nó rất ngọt mà lá còn có thể chế thành thuốc trị bệnh, cho nên hàng năm có rất nhiều người qua hái quả ngắt lá. Có một con chim thường làm tổ trong vườn cây, thấy cảnh mọi người hái lá và quả cây, liền lớn tiếng kêu hết năm này qua năm khác: "Của tôi, của tôi, không được động vào". Có một năm lượng người đến rất đông, con chim đó bay xung quanh và không ngừng kêu, nhưng mọi người không ai để ý đến nó, tiếp tục hái. Nó cứ như thế không ngừng kêu, cuối cùng hộc máu mà chết.

Trong cuộc sống có rất nhiều người giống như con chim trong câu chuyện ngụ ngôn đó, luôn hi vọng chiếm đoạt, họ nghĩ rằng những thứ mà mình có càng nhiều bản thân họ sẽ càng vui vẻ, và không muốn bỏ đi những thứ không thuộc về mình hoặc mình không cần. Mong muốn có càng nhiều, thôi thúc chúng ta đi theo con đường tìm kiếm. Tuy nhiên, sẽ có một ngày, chúng ta sẽ nhận ra tất cả những sự lo âu, vô nghĩa, mệt mỏi, buồn chán đều do dục vọng của chúng ta mang lại. Sở dĩ chúng ta buồn phiền là vì những thứ mà chúng ta muốn hoặc là quá nhiều hoặc là quá khó. Một cách vô tình chúng ta đã bị lầm lỡ ở một việc nào đó.

Vào những ngày đầu năm hoặc cuối năm, mỗi người đều

tiến hành dọn dẹp lại bàn làm việc của mình, vứt bỏ hết những tài liệu, văn bản không còn giá trị nữa, và tiến hành sắp xếp lại những thứ khác, mang lại một diện mạo mới, tạo cho mình một môi trường thoải mái hơn, rộng rãi hơn. Nhưng mỗi năm đều có những thứ mà bạn không muốn bỏ đi, tuy chưa dùng đến nhưng đã cản nhắc tính toán, đến bản thân cũng cảm thấy quá lạ.

Người ta thường coi những thứ mà mình đang có như những thứ có ích cho mình, tuy nhiên thực tế những thứ đó không những không có tác dụng gì mà thậm chí còn mang lại phiền phức cho bạn. Nếu như bạn đang giữ lại những thứ như thế hãy nhanh chóng bỏ đi.

Có một doanh nhân Hồng Kông đến lục địa để đầu tư, những thiết bị, máy móc nhập khẩu từ nước ngoài là thiết bị tốt nhất, có hiệu suất sản xuất cao. Nhưng đột nhiên có một ngày, ở đó xảy ra lũ lụt, bằng sự cố gắng phi thường phần lớn máy móc đã được cứu thoát nhưng vẫn còn một cỗ máy còn sót lại. Khi lũ rút, để nhanh chóng phục hồi sản xuất, doanh nhân Hồng Kông này ngay lập tức đặt hàng mua máy tại thị trường lục địa để tiếp tục sản xuất. Chất lượng của cỗ máy này có thể chấp nhận được, qua một thời gian sử dụng không có vấn đề gì lớn lắm. Nhưng rồi "cái kim bọc giẻ lâu ngày lòi ra", nó bắt đầu phát sinh rất nhiều hỏng hóc. Hôm nay là cái ốc long ra, ngày mai là linh kiện kia hỏng, luôn phải sửa chữa không ngớt tay, cứ như thế sẽ ảnh hưởng đến sự vận hành của cả dây chuyền sản xuất.

Cuối năm tiến hành tổng kết, vì cỗ máy này thường xuyên

có vấn đề cho nên sản lượng so với cùng kì năm ngoái giảm đi rõ rệt, tổn thất này cộng thêm phí sửa chữa tương đương với tiền mua máy nhập khẩu. Doanh nhân này cuối cùng phải đau đớn quyết định bán nó đi với giá rẻ, sau đó đặt mua một cỗ máy mới từ nước ngoài.

Khi chúng ta muốn làm tốt được một việc nào đó, chúng ta không thể mang tâm lí tạm bợ, những thứ cần thay đổi nhất định phải thay đổi, chỉ có như thế mới có thể tiến hành công việc một cách có hiệu quả nhất. Tiến hành sửa chữa các chi tiết của máy có thể đáp ứng được nhu cầu trước mắt nhưng nếu tính kế hoạch lâu dài đó là một việc làm ngốc nghếch.

Trong cuộc sống những chuyện tương tự như câu chuyện trên cũng có lúc xảy ra, chỉ vì ham cái lợi trước mắt mà đánh mất cái lâu dài, đem tương lai ngày mai ra chơi trò đỏ đen.

Mùa hè là mùa có rất nhiều loại hoa thơm quả ngọt, đợi đến lúc hoa quả rã, mọi người mua rất nhiều về nhà. Có những loại hoa quả rất dễ hỏng trong thời tiết nóng nực. Họ thường chọn ăn những quả hỏng trước sau đó đến những quả ngon, kết quả là đến khi ăn hết quả hỏng, những quả ngon cũng hỏng nốt. Bạn cần biết rằng, trong thực tế cuộc sống, có những lúc cần từ bỏ thì không từ bỏ, tự rước vào mình những gánh nặng. Từ bỏ không có nghĩa là bạn đang thất bại mà đó chính là khôn khéo.

Chúng ta không thể nào tương lai cụ thể như thế nào, không ai khác mà chính là bạn phải biết rõ những nguyên tắc và lập trường của bạn, phải biết rõ thứ mình cần nhất là

gì, sau đó dựa vào đó lựa chọn một lần trong đời.

Đặc biệt là trong cuộc sống, khi chúng ta làm một việc nào đó, cần biết nhìn xa trông rộng, đừng để mình mờ mắt vì những cái lợi nhỏ trước mặt, phát sinh tâm lí muốn sửa chữa và bổ sung những thứ mình đang sở hữu, tính toán sai lầm giá trị sử dụng.

NHẬN THỨC RỘ VÀ KIÊN TRÌ THEO ĐUỔI CÁI TÔI

"Trân trọng cuộc sống trước tiên cần tôn trọng cách sống của riêng mình, chỉ có như thế, những gánh nặng và mệt mỏi của cuộc sống mới tan biến đi trong cuộc sống tràn đầy niềm tin và hưng thú".

Mỗi người chúng ta đến một thời khắc nhất định sẽ quay đầu ngẫm nghĩ lại những chuyện đã xảy ra, đồng thời định hướng cho tương lai, để xem cuộc sống mà mình đang sống có giá trị không, có ý nghĩa không, rằng những ước mơ của mình đã thành hiện thực chưa. Một người nếu nghĩ rằng mình đang sống một cuộc đời có bản sắc, có ý nghĩa, sẽ luôn cảm thấy một đời hoàn hảo, có nhám mắt xuôi tay cũng không hối hận. Bên cạnh đó kinh nghiệm thực tế đã mang lại cho họ một tinh thần sáng suốt, họ sẽ không hề run sợ trước cái chết.

Ngược lại nếu như phủ định các giá trị của cuộc sống, họ sẽ rất thất vọng, bi quan và hết sức hối hận về những việc xảy ra trong quá khứ. Do đó, bạn đừng có hoài nghi bản thân, càng không nên phủ định cái tôi của mình. Bởi vì sao? Cho dù thế nào, trên thế gian này chỉ có một người là bạn,

bạn là độc nhất vô nhị. Cho nên có câu nói rằng: "Tam quân khả đoạt soái, thất phu bất khả đoạt chí". Người khác phủ định bạn không có gì đáng sợ, sợ nhất là chính bạn phủ định cái tôi của mình.

Người ta sinh ra trên cõi đời này, cho dù là đây rãnh những khó khăn hoặc là thênh thang rộng bước, chúng ta vẫn phải kiên cường bước đi. Người vĩ đại có mục tiêu của người vĩ đại, người bình thường cũng có những thứ của riêng mình. Tuy nhiên cho dù bạn là người thế nào, cũng không được hoài nghi giá trị, ý nghĩa của cuộc đời mình.

Nghe nói, có một cô nữ sinh phẫu thuật nâng mũi, bởi vì sau phẫu thuật không chăm sóc tốt nên bị nhiễm trùng, trên mặt xuất hiện một vết sẹo nhỏ, cuối cùng cắt cổ tự tận. Thực tế, Thượng đế vốn bất công khi tạo ra con người, có người thì tuấn tú khôi ngô, có người thì xấu thậm tệ; có người khoẻ mạnh, cường tráng, nhưng có người đau ốm bệnh tật; có người khi mới sinh ra thân thể hoàn hảo không tì vết, có người đui, què... Nhưng cho dù thế nào đi nữa, cũng cần sống một cuộc sống kiên cường. Vấn đề là ở chỗ bạn có say mê cuộc sống hay không, có thể nhận thức được giá trị bản thân mình hay không.

Trương Hải Địch tàn phế từ nhỏ nhưng vẫn cố gắng tự học tiếng Anh, đã dịch không ít các tác phẩm nổi tiếng từ tiếng nước ngoài. Trường hợp như cô không phải là ít. Tại sao những người tàn phế lại có thể "tàn nhưng không phế". Là bởi vì trong họ có một tinh thần bất khuất, không đầu hàng trước bất kì khó khăn trở ngại nào, luôn phấn đấu không

mệt mỏi. Đó cũng là vì họ kiên trì lối sống của mình, không bao giờ tự phủ định mình.

Có một câu chuyện như sau:

Có một con cáo nọ gặp một con rết, nó dùng cặp mắt nghi ngờ nhìn con rết kia, và nói: “Tôi đi bằng bốn chân cũng có lúc vấp ngã, anh dùng những một trăm cái chân thì đi làm sao?” Con rết vốn chẳng bao giờ nghĩ đến chuyện này nên khi nghe con cáo nói thế nó sinh ra mỉm cười. Trong đầu nó lớn vòn ý nghĩ: “Đúng rồi, có thể là nó nói có lí, lạ thật làm sao có thể đi được với một trăm cái chân? Nếu như mình chỉ dùng bốn trong số chân đó liệu có đi nhanh như con cáo kia không?” Sáng hôm sau tinh dậy, nó không thể tiếp tục đi được nữa.

Mỗi người chúng ta là “độc nhất vô nhị”, đều có những cách sống thích hợp với mình. Có người giống như con cáo kia, có người lại giống con rết kia. Ngay bên cạnh bạn cũng có nhiều những “con cáo” chúng sẽ chất vấn bạn với rất nhiều những câu hỏi đại loại như: làm sao bạn có thể đi như thế? Hãy nhớ một điều rằng: bạn là bạn, cho nên bạn có thể như thế.

Có rất nhiều người mang trong đầu ý nghĩ “bây giờ mình không giống với mình thực sự”, “không biết cuối cùng là bây giờ mình đang muốn gì?”. Nếu cứ như thế cho dù bạn làm gì cũng không có kết quả, mà chỉ cảm thấy mệt mỏi mà thôi. Đến ngay cả làm gì tốt, muốn gì cũng không biết, chỉ cảm thấy tâm hồn giá băng, sống những ngày tháng vô hồn. Bởi vì có cảm giác không an toàn, chân thật cho nên chỉ biết

vùi đầu vào một việc nào đó.

Đối với một người, chỉ có một cuộc đời, chỉ được sống một lần. Trân trọng cuộc sống trước tiên cần tôn trọng cách sống của riêng mình, chỉ có như thế, những gánh nặng và mệt mỏi của cuộc sống mới tan biến đi trong cuộc sống tràn đầy niềm tin và hưng thú. Sống vì mình, nhìn bên ngoài có vẻ như hơi ích kỉ, tuy nhiên, liệu có ai dám phủ định chỉ có thể xuất phát từ một cuộc sống cá nhân vui vẻ, khỏe mạnh mới có thể cống hiến, đóng góp cho xã hội.

Những người nổi tiếng dường như luôn có những điều không giống người khác. Bill Gates sở dĩ có thể trở thành một nhân vật tầm cỡ trong thế giới tin học như ngày hôm nay, có lẽ do cá tính độc đáo của ông đã sớm tạo ra sự khác biệt như thế này. Khi còn nhỏ, chuyện ngủ trên giảng đường là chuyện hết sức bình thường với ông. Cuộc sống của ông vô cùng bận rộn, ba ngày liên tục không ngủ đối với ông không có ý nghĩa gì. Theo như bạn ông nói, ông thường 36 tiếng đồng hồ không ngủ, sau đó gục đầu xuống ngủ liền hơn mười tiếng đồng hồ.

Thói quen ngủ của ông cũng rất độc đáo, không bao giờ ông ngủ trên đệm, khi buồn ngủ, ông liền ngả lưng lên chiếc giường bừa bộn của ông, kéo tấm thảm điện che lên đầu, bất chấp mọi thứ xung quanh, ông liền chìm vào giấc ngủ một cách ngon lành. Cho đến bây giờ ông vẫn giữ thói quen đó, khi ở trên máy bay, ông dùng một tấm phủ lênh láng, sau đó ông ngủ suốt chuyến bay.

Sau khi trưởng thành Bill Gates mang một bộ mặt trẻ thơ.

Có không ít các đối thủ cạnh tranh bị mê hoặc bởi một chàng trai có ngoại hình gầy gò, mái tóc rối không bao giờ chải, với khuôn mặt lôi cuốn người khác. Mặc dù ông nhìn giống như một thủ kho, nhưng ông lại trở thành một doanh nhân tầm cỡ khiến mọi người nể phục. Ông thích thú thoải mái ngồi trước máy tính, vừa ăn bánh Pizza vừa uống CocaCola, vừa thức trắng đêm để viết phần mềm máy tính.

Tuy bây giờ không có ai coi Bill Gates như con nít, nhưng thường vẫn có người nhắc ông là người giàu nhất nước Mĩ. Bởi vì, trong ông giống một người bình thường hơn.

KHÔNG LẨM ĐƯỜNG LẠC LỐI GIỮA ĐƯỢC VÀ MẤT

“Nếu như cả cuộc đời chỉ mong muốn bình an, không hề dám mạo hiểm khám phá những mục tiêu cao hơn, không dám cất cao đôi cánh, như thế có phải là làm cuộc sống mất đi ý nghĩa sao?”

Có không ít thanh niên họ khao khát chiến thắng, khao khát thành công, nhưng cứ khi đến giờ hành động họ lại do dự không dứt khoát, cẩn thận đong đếm.

Bill Gates nói rằng: “Nếu như cả cuộc đời chỉ mong muốn bình an, không hề dám mạo hiểm khám phá những mục tiêu cao hơn, không dám cất cao đôi cánh, như thế có phải là làm cuộc sống mất đi ý nghĩa sao?”

Người ta thường run sợ mỗi khi hành động. Nguyên nhân là do trạng thái tâm lí, hễ hành động là lo lắng thất bại. Tâm lí lo lắng, sợ hãi này sẽ làm tổn thương lòng tự tin trong bạn,

giam hãm tiềm năng của bạn, đồng thời trói chặt chân tay bạn, khiến cho bạn khi sự việc xảy ra không dám mạnh tay hành động.

Có một thuyết nói rằng ích kỉ là bản tính của con người, do bản năng bảo vệ bản ngã mang lại, bỏ ra có nghĩa là mất đi, mà hành động đồng nghĩa với mất đi. Sự hành động chính là không muốn bỏ ra.

Bill Gates đã từng nói chuyện với nhân viên của ông về những thành công của ông, ông nói: "Tôi phát hiện ra rằng, nếu như tôi muốn hoàn thành một công việc, tôi sẽ ngay lập tức bắt tay vào làm, chỉ nói suông thì chẳng thấm vào đâu". Câu nói này của ông quả là chí lí.

Mỗi thanh niên chúng ta mỗi khi phải cân nhắc, lựa chọn giữa cái được và mất, cần có một thái độ tích cực. Hay nói cách khác, cần biết làm theo quan điểm duy vật biện chứng rằng tất cả sự vật trên thế giới này đều đang trong một quá trình tuần hoàn, biến đổi không ngừng. Ngày tháng trôi qua thế sự xoay vần. Trong cuộc sống xã hội, hai cực đối lập nhau như an và nguy; tồn và vong; phúc và hoạ; được và mất; vui sướng và đau khổ; phú quý và bần cùng; thành và bại...đều là đối lập và chuyển hoá lẫn nhau.

Anh Lê làm việc ở một cơ quan, lương không cao lắm, mỗi ngày trôi qua tuy cũng có chút bận rộn nhưng vẫn quá bình lặng. Bỗng có một ngày, anh nhận được một bức điện từ nước ngoài, nội dung là một người bà con của gia đình anh sống ở nước ngoài đang bệnh nặng, trước lúc lâm chung, quyết định chọn anh là người thừa kế tài sản.

Vận may từ trên trời rơi xuống khiến anh vui sướng tột cùng, anh lập tức chuẩn bị hành lí, lên đường đi tiếp nhận di sản, đồng nghiệp cũng kéo đến chúc mừng anh. Nhưng thật là “hoa vô đơn chí”, khi anh đặt xong vé máy bay, anh lại nhận được một bức điện thông báo ngôi nhà đó bị cháy và toàn bộ số tài sản đó biến thành tro tàn. Lê mừng hụt một lần, trả lại vé, và tiếp tục công việc hàng ngày của mình. Nhưng kể từ đó anh ta suốt ngày than thân trách phận, gặp ai cũng kêu ca về việc không may của mình. Các bạn đồng nghiệp khuyên nhủ anh: “Thôi đi nào, chẳng phải bây giờ cũng giống như trước đây sao, chẳng có thứ gì mất đi cả”.

Mặc cho mọi người khuyên can thế nào, Lê cũng không thay đổi, cho là số lớn tài sản của mình đã mất đi, rơi vào trạng thái trầm mặc. Cuộc sống của anh đã trở lại như xưa nhưng tâm hồn anh thì vẫn chưa lấy lại được thăng bằng. Thực tế cuộc sống đã mang lại cho anh ta một bài học quý giá: cái gò trước đây không phải là của bạn, sau này cũng không phải là của bạn, vậy tại sao còn ngoan cố không chịu từ bỏ?

Hoạ phúc, được mất, sướng khổ luôn đồng hành với nhau, đều nằm ở những cực đối lập, cái này bắt nguồn từ cái kia. Nhưng mọi người khi theo đuổi “phúc”, “được”, “sướng” thường quên sự tồn tại của các yếu tố “hoa”, “mất”, “khổ”. Chính sự coi nhẹ này đã giúp cho yếu tố bên kia sinh trưởng. Khi mà chúng phát triển đến một mức độ nhất định, sự việc chuyển hoá sang dạng khác, “phúc” chuyển thành “hoa”; “được” chuyển thành “mất”; “sướng” chuyển thành “khổ”. Do đó, chúng ta cần nhìn nhận vấn đề “được-mất” một cách

chính xác, điều chỉnh tốt tâm lí của mình, thản nhiên tiếp nhận cuộc sống.

Thanh niên nhất định phải nhớ rằng, suy hơn tính thiệt là điều tối kị trong cuộc sống. Từ lâu rồi cuộc đời có “được” tất có “mất”, có “mất” tất có “được”. Cho nên, trong cuộc sống, chúng ta cân trân trọng những thứ mà mình có được; không nuối tiếc những thứ đã mất đi; nhất là với những thứ không nên có, nhất định không cần, cũng không tham lam.

CHIA SẺ NIỀM VUI, HẠNH PHÚC VỚI MỌI NGƯỜI

“Khi bạn thực hiện ước mơ của bạn không chỉ là vì bản thân bạn mà cũng là vì người khác, bạn sẽ có cảm giác hạnh phúc hơn, thành công hơn”.

Trong cuộc sống có một định luật tự nhiên thực sự đó là cho chính là lấy. Cho không chỉ giúp đỡ người khác, mà còn đem lại cho người cho rất nhiều thứ. Cho và lấy là hai mặt của một vấn đề. Nếu như bạn muốn mình có được nhiều hơn sự yêu thương, niềm vui sướng, sự tôn trọng, thành công hoặc bất kì thứ gì, cách làm đơn giản nhất là hãy cho đi.

“Niềm vui chia nửa niềm vui nhân đôi” đó là điều quan trọng. Người trước trồng cây để người đời sau hưởng bóng mát, cái mà bạn chia sẻ cho mọi người tỉ lệ thuận với những cái mà bạn có. Có nhiều lúc chúng ta không muốn mình sẽ có thật nhiều những gì mình muốn, cho rằng như thế không làm khó người khác, không muốn gạt người khác lại đằng sau. Tuy nhiên, thực tế nếu chúng ta có thể có được tất cả những gì chúng ta muốn, đồng thời chia sẻ với người khác

kinh nghiệm thành công của bạn, làm cho họ cũng có được như bạn. Như thế mới thực sự là tốt với họ. Nếu như giữa bạn và họ không có gì xảy ra, bạn sẽ chẳng làm gì được cho ai.

Ngày trước có một câu chuyện ngụ ngôn về ba người đầy tớ như sau:

Có một người trước chuyến hành trình dài ngày ông gọi ba người đầy tớ lại, ông ta đưa cho người thứ nhất 6000 đồng, người thứ hai 4000 đồng, người thứ ba 2000 đồng. Làm như vậy ông đã đem toàn bộ số tài sản của mình cho họ cai quản. Người có 2000 đồng đó tiến hành đầu tư, kết quả là số tiền này tăng gấp đôi; người có 4000 đồng thì cũng làm theo cách ấy; còn người thứ ba đào một cái hố đem 6000 đồng của anh ta chôn cả vào đấy.

Trở về sau cuộc hành trình, ông chủ gọi cả ba người lại, nghe họ kể lại tình hình. Hai người kia lần lượt đem trả lại ông chủ 8000 đồng và 4000 đồng. Ông chủ vui mừng nói: "Những người đầy tớ lương thiện và trung thành của ta, các bạn thật tuyệt. Các bạn đã thể hiện một khả năng tốt và lòng trung thực trong công việc quản lý tiền. Cho nên tôi sẽ cho các bạn tiếp tục quản lý nhiều hơn. Hãy chia sẻ niềm vui với ta nào. "Còn người thứ ba liền giải thích với ông chủ rằng ông ta rất sợ hãi nên đã đem chôn hết số tiền đó. Ông chủ trả lời: "Vậy ta sẽ thu lại số tiền đó, giao cho anh có 8000 đồng kia, để anh ta có nhiều hơn".

Trong cuộc sống cũng thế nếu như bạn không thể quản lý tiền của bạn, bạn sẽ nhanh chóng thành kẻ trắng tay. Làm bạn với tiền cần biết sử dụng nó một cách khôn khéo và

dùng nó thực hiện trọng trách tạo ra hạnh phúc cho người khác đang đè nặng trên vai. Như thế tiền mới có thể trở thành công cụ đặc lực cho bạn.

Bill Gates đã tạo lập cho mình một sự nghiệp vĩ đại. Có rất nhiều người chỉ nhìn thấy tài sản khổng lồ, sự nổi tiếng của ông, mà ít ai biết rằng ngay bản thân Bill Gates cũng chẳng bao giờ coi trọng những thứ đó. Ông đã từng nói: Đến khi nào bạn có 100 triệu đô la, bạn sẽ nhận ra tiền chẳng qua chỉ là một loại kí hiệu mà thôi. Cái mà ông coi trọng vẫn là những đóng góp cho xã hội loài người, là tính cách giản dị mà bất cứ một người bình thường nào cũng có được. Ông chưa từng bao giờ vì có nhiều tiền mà tỏ ra hoang phí, ông luôn có đặc điểm là không cầu nệ, không quá sành sỏi. Người ta có thể gặp ông tại bất cứ nơi đâu nhà ở, công ty, trong nhà máy, hoặc là ở phi trường trong một bộ quần áo hết sức giản đơn, giầy thể thao, không hề có cái nào là hàng hiệu.

Khi đã trở nên nổi tiếng khắp nơi, ông vẫn thích đến, và đi một mình, làm việc không cần đến tiền hô hậu ủng, không cần người hầu kề hạ. Trong một lần trả lời phỏng vấn một tờ báo ông nói: "Tôi cho rằng những người hay làm bộ làm tịch không phải là những tấm gương tốt. Nếu một người có thói quen hưởng thụ, họ sẽ không sống một cuộc sống giống như người bình thường. Tôi thích có cuộc sống như bao người bình thường khác, và tôi đã làm được như thế".

Có một lần ông cùng một người bạn lái xe đến một khách sạn để họp, vì đi muộn cho nên không thể tìm được chỗ đỗ xe. Bạn ông đề nghị đỗ xe vào bãi đỗ xe dành cho thương

khách. Bill Gates nói: "Như thế sẽ phải trả 12 đô la, cái giá đó không rẻ cho lăm". Người bạn nói: "Tôi trả tiền mà". "Đó không phải là ý kiến tốt. Họ thu quá nhiều tiền". Bill Gates trả lời. Có thể bạn cho rằng ông là "Thân giữ của". Nhưng bạn đã nhầm, ông đã từng nhiều lần quyên góp tiền ủng hộ cho ngôi trường cũ của ông, của bố mẹ ông, và trung tâm nghiên cứu bệnh ung thư.

Từ đó có thể thấy, tiền tài có thể có tác dụng rất lớn đối với thái độ của mỗi người với nhận loại. Nếu như thế gian này có nhiều người lương thiện muốn dùng tiền để đem lại cái lợi cho người khác, từ đó thu lại sức mạnh mà họ mất đi, sẽ đem đến cho họ một sự thay đổi to lớn.

Bill Gates đã từng kể cho nhân viên của mình nghe một câu chuyện về một người đối xử thế nào với số tiền của anh ta:

Một cao thủ trong làng chơi gôn, trong một lần giành ngôi quán quân anh ta nhận được một tấm séc, anh ta mỉm cười đi ra từ vòng vây của những phóng viên, đến bãi đỗ xe, chuẩn bị quay về câu lạc bộ. Đúng lúc đó có một phụ nữ trẻ đến bên chúc mừng thành công của anh, và nói rằng đứa con của cô ta đang mắc bệnh hiểm nghèo, có thể sẽ chết, nhưng cô ta không biết làm cách nào để trang trải hết số tiền thuốc và tiền viện phí đắt đỏ.

Anh dần dần cảm động bởi những lời nói của cô ta, không một chút đắn đo anh đưa tấm séc cho người phụ nữ ấy và nói: "Đây là giải thưởng của trận đấu này". Mong cháu bé nhanh lành bệnh.

Một tuần sau đó, khi đang dùng cơm tại tại một câu lạc bộ, một quan chức của hiệp hội gôn nhà nghề đi qua, hỏi anh ta có phải một tuần trước đây có gặp một người phụ nữ mà cô ta nói rằng đứa con cô ta đang bệnh rất nặng. Anh ta gật đầu. "Thật là không may cho anh. Cô ta là đồ lừa đảo. Cô ta không hề có đứa con nào bị bệnh cả, thậm chí cô ta còn chưa kết hôn. Bạn thân mến ơi, bạn bị lừa rồi".

Thật bất ngờ, anh không lấy làm buồn mà còn vui vẻ hỏi: "Ông nói là không hề có đứa trẻ nào bị bệnh hiểm nghèo". "Đúng thế".

Anh như trút được gánh nặng nói: "Đây là tin tốt nhất mà tôi nhận được trong tuần qua".

Con người cao thượng, lương thiện đó không vì mất đi một số tiền mà tức giận, anh cảm thấy lòng nhẹ nhõm khi biết là không có đứa trẻ như thế.

Khi bạn thực hiện ước mơ của bạn không chỉ là vì bản thân bạn mà cũng là vì người khác, bạn sẽ có cảm giác hạnh phúc hơn, thành công hơn.

LỜI KHUYÊN THỨ 8

XỬ THẾ

Khơi dậy sức mạnh của quan hệ giữa con người với con người

KẾT GIAO BẰNG HỮU VỚI TẤM LÒNG CHÂN THÀNH

“Quan hệ giữa con người và con người tựa như việc gieo hạt vậy, gieo càng sớm thu hoạch càng sớm; gieo càng nhiều thu hoạch càng nhiều”.

Quan hệ trong kinh doanh cần có những chiến thuật nhất định, có những lúc cần chiếm thế thượng phong, chủ động tấn công, không đợi người khác đến. Có câu rằng: “ở nhà nương tựa cha mẹ, ra ngoài nhờ bạn bè”. Một người tồn tại trong xã hội, nếu như không hề có lấy một người bạn, nghiệp lớn chắc chắn sẽ không thành.

Tuy nhiên bên cạnh đó bạn bè nhiều không có nghĩa là bạn sẽ thành đạt, nhưng đó là một trong những điều kiện quan trọng nếu như bạn muốn làm gì đó. Và còn nữa, thêm một người bạn như thêm một con đường.

Thực tế, mỗi quan hệ đó giống như là việc gieo hạt vậy, có một số hạt khi đến mùa sẽ mọc mầm, nhưng có một số thì không. Ở một số nơi khô cằn, hạt có thể ẩn mình trong đất

hàng năm trời nhưng nó sẽ nảy chồi, đậm lá khi có gặp những hạt mưa đầu tiên. Như thế biết đến khi nào mới có thành quả, bạn không cần phải lo lắng điều này. Những hạt giống bạn đã ướm xuống, nếu có “nhân duyên” nó sẽ nảy chồi, đơm hoa, kết trái. Sau khi những hạt giống đó nảy mầm bạn phải kè công chăm bẵm, tưới nước, nhổ cỏ, bón phân, như thế nó mới có thể đơm hoa, kết trái. Một điều tương tự, khi còn trẻ, bạn kết giao nhiều và đương nhiên là bạn bè cũng nhiều tuy nhiên vẫn có một số không “nảy mầm”, nhưng rồi cùng với thời gian, bạn bè sẽ đến quanh bạn ngày càng nhiều. Đó là những hoa thơm quả ngọt do chính tay bạn gieo trồng, nuôi nấng. Đến lúc bạn có thể thưởng thức.

Hai chữ “nhân duyên” sẽ quyết định những mối quan hệ đó. Nếu như chúng ta muốn kết giao bằng hữu, trước tiên phải làm cái gì đó cho người khác, chỉ có thể là sự quan tâm thật lòng của bạn mới có thể khiến họ chú ý, muốn hợp tác và giúp đỡ bạn. Có những người có năng lực, trình độ, nhưng lại không giành được tình cảm của mọi người. Ngược lại có một số người mọi thứ đều bình thường, nhưng họ lại hợp nhân duyên, khiến người khác có cảm tình. Khi họ gặp vấn đề gì khó khăn, đều được mọi người hết sức giúp đỡ. Cho nên có thể nhận thấy, làm người hay là việc gì đó cũng cần có “nhân duyên”.

Bill Gates cho rằng muốn tạo được những mối quan hệ tốt cần đảm bảo một số điểm sau:

Một là, cần quan tâm người khác một cách chân thành. Nếu như bạn muốn cải thiện những mối quan hệ của bạn,

muốn người khác quan tâm đến mình, muốn người khác quan tâm giúp đỡ bạn, vậy cái mà bạn cần làm đầu tiên là quan tâm tới người khác.

Hai là, hãy để nụ cười luôn nở trên môi. Mỉm cười là liều thuốc vạn năng. Nụ cười có thể là tan biến hết mọi ưu phiền trong lòng, những nhọc nhằn trên vai, và xóa mờ đi mọi xa cách giữa hai bên. Nụ cười còn có thể truyền đi những bức thông điệp chất chứa tình cảm, nó đem lại cho người khác những ấn tượng ban đầu tốt đẹp. Như thế, tại sao bạn không cười lên nhỉ?

Ba là, ghi nhớ tên người đối diện. Khi chúng ta nói chuyện với người khác, nhất định không được quên tên của họ, có người hầu như không nhắc đến tên người khác, thậm chí có người luôn quên tên người khác. Đối với những người như thế, tất nhiên sẽ gây phản cảm cho người khác, và sẽ ảnh hưởng tới những bước tiếp theo trong quan hệ của bạn. Tên họ, không chỉ là dấu hiệu của một người mà nó còn là những âm thanh ngọt ngào nhất, quan trọng nhất trong ngôn ngữ.

Bốn là, học cách lắng nghe. Có một số người không thích nghe người khác nói chuyện, họ luôn thích thao thao bất tuyệt, không quan tâm đến phản ứng của người khác; khi người khác nói chuyện thường không tập trung, tâm hồn treo ngược cành cây. Thói quen xấu này là một bất lợi trong việc phát triển mối quan hệ với mọi người. Muốn người khác yêu mến mình, cần phải học cách lắng nghe.

Ngoài ra để người khác luôn có cảm giác là bản thân họ quan trọng, đừng gây bất cứ phiền phức nào, như thế sẽ có

được nhiều hơn sự vui vẻ và tình bạn.

William. James từng nói: "Động lực mạnh nhất nằm trong bản chất của con người đó là hi vọng có đầy đủ tâm quan trọng. Nhu cầu thiết yếu nhất của con người là muốn được người khác khẳng định mình". Và chính điểm này tạo lên sự khác biệt giữa chúng ta với các động vật khác, cũng chính đặc điểm này đã tạo lên sự phong phú giữa các nền văn hoá.

Căn cứ vào biểu đồ mức độ nhu cầu của con người, mọi người ai cũng có nhu cầu được tôn trọng. Cho nên cần tôn trọng người khác, đáp ứng nhu cầu được tôn trọng của họ. Đồng thời khiến họ không dám tuỳ tiện với bạn, cho dù bạn không phải là nhân vật tầm cỡ nhưng họ vẫn phải tôn trọng bạn. Bởi vì một lẽ đơn giản chẳng có lí do gì để họ không tôn trọng bạn. Tôn trọng chính là xuất phát điểm cho sự tin tưởng, bạn giành được sự tôn trọng của người khác, có nghĩa là giành được sự tin tưởng của họ. Đó là một trong những hành trang quan trọng để bạn bước vào đời.

Trong cuộc sống xã hội, quan hệ với người khác là sợi dây liên kết bạn với xã hội. Tuy nhiên mỗi quan hệ này không thể có được trong một sớm một chiều, mà nó đòi hỏi một quãng thời gian dài. Tại sao lại cần như thế? Bởi vì quan hệ tốt cần được xây dựng trên cơ sở sự hiểu biết lẫn nhau, có thức lâu mới biết đêm dài. Mỗi quan hệ chớp nhoáng chỉ là những mối quan dựa trên lợi ích mà cơ sở của nó không chắc chắn. Đó không phải là mối quan hệ tốt, nó thậm chí còn mang lại cho bạn những phiền toái.

Do đó, thanh niên cần tạo cho mình những mối quan hệ

keo sơn, gán bó, đã từng trải qua thử thách. Nếu muốn tạo dựng những mối quan hệ như thế, chân thành là điều kiện tất yếu, tuy có thể không có thành quả ngay, nhưng ngược lại nếu không bằng cách ấy sẽ chẳng bao giờ bạn có được nó. Tuy có thể có người chủ động tìm đến bạn, nhưng muốn bạn phải đến đáp lại, chỉ có như thế mối quan hệ đó mới có thể bền lâu.

HÃY LÀ NGƯỜI BIẾT LẮNG NGHE

"Khi mà hai người có sự hiểu biết nhất định, cần nỗ lực nhanh chóng thích nghi với phương thức tư duy của đối phương. Đó không phải là lấy lòng người khác, mà là để hai người có thể hiểu nhau nhất".

Bill Gates đã từng nói: "Một trong những bí quyết quan trọng dẫn đến thành công trong đàm thoại đó chính là hết sức chú ý lắng nghe đối phương".

Theo như một nghiên cứu của trường đại học Ohaio nước Mỹ, trong khoảng thời gian dùng để giao lưu tư tưởng của người trưởng thành, thời gian để lắng nghe chiếm tới 45%. Có thể thấy rằng lắng nghe có tầm quan trọng như thế nào trong giao lưu tư tưởng. Nhưng chỉ biết nghe người khác nói sẽ là không đủ, cần phải suy ngẫm những gì mà bạn nghe được, biết nghe một cách tích cực, như thế là "nhất cử lưỡng tiện", bạn có thể nghe được những tư tưởng và tin tức mới của người khác, đồng thời có thể gây được thiện cảm với người khác.

Biết lắng nghe một cách chăm chú, trước tiên là để hiểu hơn chứ không phải là phản ứng, có thể thông qua lời nói

đặt mình vào hoàn cảnh của để hiểu hơn về quan niệm, cảm thụ thế giới nội tâm của họ. Đặt mình vào hoàn cảnh của họ và đồng cảm ở đây có một số khác biệt, đồng cảm làm thay đổi những phán đoán và công nhận của giá trị, nhưng còn cách kia sẽ giúp ta hiểu hơn về quan điểm, nhân sinh quan của đối phương.

Bình thường, có rất nhiều thanh niên đã vô tình hỏi người khác rất nhiều vấn đề, thông qua việc hỏi thăm đó, hai bên có thể phát hiện ra những thói quen chung, những nhãn hiệu máy tính chung, cùng thích uống một loại đồ uống, thích ăn một loại bánh mì. Phát hiện ra một số điểm chung như thế sẽ giúp chúng ta loại bỏ bớt một số trở ngại và cảnh giác, nói chuyện sẽ cảm thấy “tâm đầu ý hợp”, có thể dốc bầu tâm sự, để thấy như thế mình đang sống trong thế giới của họ. Đến lúc đó không cần yêu cầu, không cần ra lệnh hai người tự nhiên sẽ muốn hợp tác với nhau.

Ai cũng có thể hợp tác với những người mình muốn. Trong quá trình quan hệ giữa người với người, ai cũng có thể vô ý hoặc hữu ý nghĩ rằng: “Người này có hay không có cùng lập trường với mình?” Mỗi quan hệ đó hoặc là rất nồng nhiệt hoặc là lạnh nhạt, hoặc là lập trường tương đồng hoặc là bất đồng. Cho dù có những bất đồng thế nào, bạn và đối thủ trong mắt bạn không thể có tiếng nói chung, chỉ duy nhất một cách là hai người hãy xuất phát từ một lập trường quan điểm, như thế mới có thể bắt tay hợp tác cùng nhau. Ngay cả là đối thủ của bạn, trước tiên giữa hai người phải tồn tại mối quan hệ về lợi ích, sau đó mới nói đến chuyện đi tiếp.

Bill Gates nói: "Sống với người khác nếu như chỉ nói đến sự khác biệt, các bạn sẽ không bao giờ hoà hợp được. Chủ trọng vào sự khác biệt chỉ làm cho khoảng cách giữa hai người trở lên xa cách thêm, thậm chí có lúc còn dẫn đến xung đột".

Nếu như bạn tập trung trí lực vào những điểm chung của hai người, như thế mọi thứ sẽ trở lên dễ dàng hơn.

Nếu muốn xoá bỏ dần sự cách biệt giữa hai người, cần biết nghĩ cho người khác, biết đặt mình vào vị trí của họ, như thế hai người dễ dàng tìm được tiếng nói chung. Nghĩ cho người khác, dễ tạo ra sự đồng cảm, quan hệ giữa hai người hoà hợp hơn, khăng khít hơn.

Đó cũng chính là quá trình đi tìm điểm chung. Nói chuyện với một người không quen, bất ngờ phát hiện ra rằng hai người là đồng hương, liền không nói tiếng phổ thông nữa mà chuyển sang nói tiếng quê hương mình, như vậy giữa người sẽ phát sinh những tình cảm thân thiết, rất dễ hoà đồng.

Bill Gates nói rằng: "Khi mà hai người có sự hiểu biết nhất định, cần nỗ lực nhanh chóng thích nghi với phương thức tư duy của đối phương. Đó không phải là lấy lòng người khác, mà là để hai người có thể hiểu nhau nhất".

Thanh niên luôn mong muốn rằng có người lắng nghe những lời mình nói. Phần lớn các trường hợp không thể hiểu nhau là giữa hai người chỉ có người nói mà không người nghe. Một chuyên gia hoà giải các xung đột trong quan hệ gia đình nói: "Tôi không tồn nhiều công sức lăm trong việc này, chỉ cần cho mỗi người cơ hội để nói, và yêu cầu người

khác lắng nghe, không được phép chen ngang, cũng là lần đầu tiên sau nhiều năm mọi người trong gia đình lắng nghe người khác nói chuyện”.

Có thể nhận thấy, lắng nghe là một cách thể hiện sự quan tâm, là hành động hết sức vô tư, có thể giúp chúng ta xa rời sự cô đơn, thể hiện sự yêu thương của mọi người với nhau.

Cho nên, nếu muốn trở thành một người được mọi người yêu quý, chúng ta cần học cách lắng nghe, như thế không những giúp xoá bỏ khoảng cách mà còn “lấy sở trường bù sở短”.

TIẾN THOÁI ĐÚNG LÚC

“Khi sống cùng với người khác, cần học cách tôn trọng họ, hạn chế tối đa việc làm tổn thương họ. Nên tăng quan hệ xã hội hòa hợp chính là hai bên không làm tổn thương lẫn nhau”.

Xã hội phát triển như ngày hôm nay, quan hệ giữa con người với nhau cũng ngày càng trở lên thân mật. Hay nói cách khác, con người muốn tồn tại phải biết dựa vào nhau. Cho nên, trong cuộc sống thường ngày, không nên làm tổn thương người khác, bởi vì đứng trên một số góc độ nhất định tổn thương người khác đồng nghĩa với việc thu hẹp không gian sống của chính mình. Dường nhiên là không là tổn thương người khác, nhưng cũng không quá nhường nhịn họ, mà phải biết học cách xử thế một cách khéo léo trên cơ sở nhận rõ “thị phi”. Trên con đường đời tấp nập đó cần biết tiến biết lui đúng lúc.

Bill Gates cho rằng, khi sống cùng với người khác, cần học cách tôn trọng họ, hạn chế tối đa việc làm tổn thương họ. Nên tăng quan hệ xã hội hoà hợp chính là hai bên không làm tổn thương lẫn nhau.

Thanh niên nên biết rằng, bất cứ sự vật nào đều có tính hai mặt của nó, có giả có thật, tương tự có tiểu nhân có quân tử. Với kẻ tiểu nhân cần thận trọng, nếu không sẽ có ngày phải chịu thiệt thòi.

Có lúc đắc tội với kẻ tiểu nhân, đồng nghĩa với việc tự đặt cho mình một quả bom hẹn giờ không biết đến khi nào phát nổ. Có thể anh ta không dùng các thủ đoạn trả đũa nhưng tạo lên vô số những lí do đủ để khiến bạn từ có lí chuyển sang thành vô lí.

Chúng ta cần biết rằng, không làm tổn thương người khác không có nghĩa là không phân biệt nổi trắng đen không nhận ra chuyện “thị phi”. Đương nhiên là khi công lí chính nghĩa không thể lên tiếng thì phải tức giận. Tức giận như thế có thể có lúc sẽ làm người khác phạt lòng, cũng có thể tự bịt mắt con đường thoát của mình, nhưng cũng có thể là mở ra cho mình những con đường thênh thang hơn, rộng lớn hơn. Như thế có thể thấy là chỉ có bất đắc dĩ mới phải làm thế.

Chúng ta có thể học được một số điều từ câu chuyện sau đây:

Một ngày, hai bố con cùng vào thành phố cùng một con lạc đà, con đi trước, bố đi sau: “Thật ngốc, có lạc đà mà không cưỡi”. Ông bố cảm thấy có lí, liền gọi con lên ngồi

trên lưng lạc đà, con mình theo dang sau. Đi được một lúc, lại có người nói: "Thật là một đứa con bất hiếu, ai lại để bố đi bộ".

Ông bố vội vàng kêu đứa con xuống, còn mình thì trèo lên trên ngồi. Một lát sau lại có người lên tiếng: "Thật là một ông bố nhẫn tâm, mình cuồng lạc đà để con phải đi bộ, không sợ nó chết vì mệt à!" Ông bố liền gọi đứa con lên ngồi cùng, và không thấy ai nói gì nữa. Nhưng không ngờ một lúc sau lại có người nói: "Hai người cũng cuồng lên một con lạc đà không sợ làm chết con lạc đà gầy đó à?"

Hai bố con lập tức dừng lạc đà lại, sau đó cuộn bốn chân nó lại, trước sau dùng các cây gậy làm cột đỡ. Khi qua cầu, vì khó chịu nên nó chạy lồng lên, cuối cùng rơi xuống sông mà chết.

Có rất nhiều người làm việc, làm người đều giống như hai bố con trong câu chuyện trên, mọi người kêu họ làm gì, họ làm theo nấy. Kết quả như thế nào thì ai cũng rõ. Mọi người đều có ý kiến nhưng không có ai hài lòng.

Thử nghĩ một điều xem, không muốn làm ai phật lòng, lại muốn làm vừa lòng tất cả mọi người như thế chẳng khác nào bắc thang lên trời. Bởi vì về khía cạnh làm người, bạn không thể nào quan tâm hết được đến thể diện và lợi ích của mọi người; bạn cho là có thể làm được nhưng người khác thì không cho là như vậy, thậm chí họ không để ý đến tình cảm của bạn. Trong làm việc cũng thế, bạn cũng không có cách nào để quan tâm hết đến lập trường của từng người, mỗi người đều có những cảm thụ chủ quan riêng và những nhu

cầu của riêng họ. Bạn muốn làm cho mọi người đều cảm thấy hài lòng, nhưng thực tế lại có người phật ý, bởi vì mọi việc đều muốn hoàn hảo nhưng thực tế đôi khi lại không như thế.

Để mọi thứ đều hoàn hảo, mọi việc đều chu đáo như thế chỉ khiến cho mình thêm mệt mỏi mà thôi. Bởi vì bạn chỉ sợ người khác không bằng lòng, thận trọng quan sát lời nói, sắc mặt, cử chỉ của đối phong, đoán xem họ đang nghĩ gì trong lòng. Một khác nếu như họ biết được tâm lí cầu toàn của bạn, liền tìm cách làm khó bạn, bởi vì họ biết rõ ràng bạn sẽ không thể tức giận, như thế bạn sẽ bị người khác coi thường.

Trong cuộc sống thực tế, mỗi thanh niên chúng ta cần kiên trì làm những gì mình cho là đúng. Cũng có thể nói, nếu bạn cho là đúng thì không cần đắn đo suy nghĩ gì mà hãy bắt tay vào làm ngay; nếu có tham khảo ý kiến người khác thì cũng cần cần xem xét ý kiến đó. Làm như thế có lúc sẽ làm người khác phật lòng, nhưng nếu bạn không dao động trước sau bạn cũng sẽ được họ tôn trọng, bởi vì chân lí bao giờ cũng chiến thắng. Làm như thế, có thể sẽ có người ca ngợi bạn, cũng có thể có người mắng bạn, nhưng thế giới này vốn đã không có cái gì hoàn hảo, hà tất bạn phải nhọc công đi tìm. Cần biết rằng, có những lúc khiếm khuyết cũng là hoàn mĩ, cũng có thể đem đến niềm vui cho mọi người.

Bill Gates cũng đã từng khuyên nhủ nhân viên của mình như thế: Khi mà đối mặt với thực tế, cần kiên trì một nguyên tắc, chỉ có như thế chúng ta sẽ đồng thời gặt hái được thành công và giành được sự tôn trọng của người khác.

BIẾT "NHÃN"

"Chỉ cần biết cúi đầu dưới "mái hiên" nhà người khác, không cần họ phải cảnh báo, cũng không để đến lúc chạm vào mới cúi".

Bill Gates từng nói: "Có thể ảnh hưởng đến tình cảm của bạn không phải là sự khắc nghiệt của môi trường mà chính là thái độ của bạn với hoàn cảnh. Cho dù bạn là ai, cũng nên có cho mình một tâm lí ổn định, hoà nhã. Một người nếu có một tâm hồn lương thiện, một tính cách vui vẻ, ở nơi đâu anh ta cũng có thể biến những khắc nghiệt đó thành những ưu ái của hoàn cảnh".

Trong cuộc sống thực, rất nhiều thanh niên mới chập chững vào đời, thường rất có cá tính, khiến cho mình rất khó hòa nhập với người khác, với xã hội. Kì thực, thanh niên cần hiểu rõ một điều rằng chỉ có thể cúi đầu trước "mái hiên" nhà người khác, những trường hợp bất đắc dĩ không còn sự lựa chọn nào khác. "Nhất định cúi đầu" mới có thể tự do tự tại.

"Mái hiên" ở đây chính là phạm vi thế lực của người khác, hay nói cách khác, chỉ cần bạn ở trong phạm vi thế lực này, và dựa vào đó tồn tại, như thế có phải là bạn đang "núp bóng" người khác không? Những "mái hiên" này có cái rất cao, có thể không cần cúi đầu. Nhưng mái hiên này lại không nhiều, nhìn từ góc độ của thiên chất chất bẩm sinh mà con người dễ dàng bài trừ "phi ngã tộc quần", thì phần lớn các "mái hiên" đều rất thấp. Cũng có thể nói nếu bạn thâm nhập vào phạm vi thế lực của người khác thì bạn phải chịu không ít sự bài xích

có thể là vô ý hoặc hữu ý và những chèn ép không biết từ đâu tới. Điều này trong cuộc đời bạn khó có thể tránh khỏi, trừ phi bạn có một khoảng trời cho riêng mình, sống không cần dựa vào người khác. Tuy nhiên, bạn có thể chắc chắn được rằng bạn sẽ mãi tự do tự tại như thế không, rằng bạn sẽ chẳng bao giờ phải tránh mưa to gió lớn dưới "mái hiên" nhà người khác không?

Cho nên, chỉ cần cúi đầu trước mái hiên nhà người khác, mà không cần họ phải nhắc nhở, cũng không để đến khi nào đụng đầu vào đó mới cúi đầu. Đó là sự nhận thức lí tính đối với hoàn cảnh khách quan, là trí tuệ làm người, không một chút miễn cưỡng.

Nói chung, mục đích của việc biết "nhẫn" là để cho quan hệ giữa mình và hiện thực trở nên hài hoà, để duy trì năng lượng cho những cuộc hành trình dài trước mặt, đồng thời để biến những bất lợi do hoàn cảnh manh lại thành nguồn sức mạnh cho mình. Đó là sự linh hoạt mềm dẻo trong xử thế và cũng là sự khôn khéo trong việc làm người và tồn tại.

Tục ngữ có câu: "hậu sinh khả uý". Câu này nói đến tiền đồ to lớn của thanh niên và không dễ gì đánh bại. Cho nên, trong quan hệ xã hội, mọi người thường có thói quen đánh giá tiềm năng và thực lực của đối phương, để quyết định mức độ và phương thức quan hệ. Tuy nhiên vẫn có một số kẻ ngốc nghếch luôn coi thường tiềm năng trước mắt và tương lai xán lạn của người khác, dùng những lời lẽ, hành động xấu xa đối xử với họ. Những người như thế không những không cân nhắc đến tương lai của người khác, mà còn không

để lại con đường lui cho chính họ, cuối cùng phải nuối tiếc “giá mà biết trước thế này”.

Bill Gates cho rằng, giả sử như chúng ta đúng còn người khác sai, chúng ta cũng có thể vì làm người khác mất mặt mà làm tổn thương lòng tự trọng của họ.

Nhà văn Pháp Antoine De từng viết: “Tôi không có quyền nói hoặc làm bất cứ việc gì làm tổn thương lòng tự trọng của người khác. Quan trọng là không phải tôi cảm thấy thế nào mà là anh ta cảm thấy bản thân thế nào, làm tổn thương lòng tự trọng của người khác là tội ác”.

Bill Gates xuất phát từ những kinh nghiệm quản lí của mình tổng kết rằng: “Giả dụ như bạn muốn đứng trên góc độ lãnh đạo muốn thay đổi thái độ và cử chỉ của một ai đó, hãy nhớ lấy nguyên tắc này: hãy tặng họ một danh hiệu để họ cố gắng phấn đấu cho danh hiệu đó”.

Trong cuộc sống, khi người ta rơi vào hoàn cảnh éo le, thực lực yếu kém cũng là lúc người ta phải hứng chịu nhiều nhất những công kích và tủi nhục. Trong tình trạng đó, họ hầu như không hề phản kháng, nếu có thể tránh những tai hoạ đó đã là may mắn lắm rồi. Cho nên, trong quan hệ xã hội những người trẻ tuổi cần ý thức đầy đủ chữ “nhẫn”.

Bởi vì, vấn đề luôn xuất hiện ở mọi tình huống, mọi hoàn cảnh. Có những vấn đề không thể nào giải quyết, có những vấn đề không thể giải quyết một cách nhanh chóng, cũng có vấn đề nằm ngoài khả năng của bản thân. Cho nên, chỉ có thể “nhẫn”, “Tiểu bất nhẫn tắc loạn đại mưu”, những người

không thể nhẫn được tuy có thể xoá bỏ được những trăn trở trong lòng nhưng cuối cùng lại tự huỷ hoại tiền đồ của mình, đánh mất đi lợi ích lâu dài.

Đương nhiên “mỗi cây mỗi hoa mỗi nhà mỗi cảnh”, cho nên không có những tiêu chuẩn cụ thể để xác định việc gì đáng để nhẫn, việc gì không đáng, chỉ có thể nói-khi mà hình thức mạnh hơn con người, nên nhẫn.

“Hình thức mạnh hơn con người” ở đây là hoàn cảnh khách quan không có lợi cho bạn. Ví dụ như trong công ty, bạn bị lãnh đạo bài xích; chê bai; bạn không vừa ý với hoàn cảnh công việc, có thể là không có những cơ hội làm việc thật tốt; tự mình kinh doanh nhỏ bị khách hàng dè bỉu; muốn lập nghiệp lại không đủ vốn. Khi rơi vào hoàn cảnh như thế rất khó để làm mọi thứ, thật chẳng khác nào con đường cùng. Có một số người rơi vào hoàn cảnh như thế, liền hành động theo cảm tính: nếu bị người khác làm nhục liền cãi nhau một trận; bị lãnh đạo mắng chửi liền đập bàn đập ghế, quẳng cặp sách sau đó tự động ra đi.

Khó có thể nói rằng làm như thế có thể làm hỏng cả một đời, bởi vì đời người rất khó nói, hoạ phúc khôn lường. Nhưng không thể nhẫn nhịn có thể gây cản trở nhất định đến sự nghiệp của bạn. Phần lớn sự thật là những người may mắn không nhiều, mà phần lớn đều không được như ý, thường đến khi có tuổi mới thở ngắn than dài “Giá như ngày ấy!” Điều quan trọng ở đây không phải là thần may mắn không mỉm cười với những người không thể nhẫn nhịn mà những người này ở bất cứ đâu họ cũng đều như thế. Không thể

kiềm chế tức giận, không chịu được khổ, không chịu được oán hận, không chịu được phi báng, luôn muôn bùng nổ, muốn tránh, muốn kháng cự, cho nên mọi thứ chưa kịp chuyển biến anh ta đã vội gục ngã.

Do đó, những thanh niên mang trong mình chí lớn khi gặp phải khó khăn, trắc trở, cần hướng tới những mục tiêu cao đẹp. Vì những mục tiêu này có thể nhẫn nhịn, chịu đựng tất cả. Nhất định không vì những cái nhất thời mà mà “nộ khí xung thiên”, không biết nhẫn nhịn có tác dụng gì với mục tiêu của bạn nhưng chắc chắn một điều rằng nó rất có lợi cho chính bản thân bạn.

Trên con đường đời gặp ghênh, biết bao nhiêu chuyện có thể xảy ra, nếu như có thể nhẫn nhịn chuyện thứ nhất, bạn có thể học cách kiểm soát được tình cảm và thái độ của mình. Sau này nếu có gặp những chuyện lớn hơn, tự nhiên có thể nhẫn nhịn được, và có thể nhẫn nhịn đến khi thời cơ tốt nhất đến để giải quyết chuyện đó. Như thế trong mối quan hệ xã hội, mọi thứ đều thuận buồm xuôi gió.

CHÚ TRỌNG MỨC ĐỘ TRONG QUAN HỆ GIAO TIẾP

“Thành công của một con người chỉ có 15% là do khả năng chuyên ngành quyết định còn có tới 85% là do năng lực xử lí các mối quan hệ”.

Những thanh niên vừa bước những bước đầu tiên vào đời, muốn giành được lòng tin của người khác, muốn tạo lên những mối quan hệ tốt với mọi người, thoát ra khỏi bóng tối của sự cô đơn, cần học cách chủ động quan hệ với người

khác. Như Kandy nói: “Thành công của một con người chỉ có 15% là do khả năng chuyên nghành quyết định còn có tới 85% là do năng lực xử lí các mối quan hệ”.

Wallam Buffett là một người nổi tiếng thế giới về giao dịch cổ phiếu, trong mấy năm gần đây luôn cạnh tranh vị trí “Người giàu nhất hành tinh” với Bill Gates. Có người cho rằng ông ta không thể kết bạn được với Bill Gates, nhà tỉ phú 66 tuổi; với tính cách phóng khoáng này đã lên chức ông nhưng mới chỉ bắt đầu học cách sử dụng máy tính.

Bill Gates nói: “Tôi đã mất rất nhiều thời gian mới thuyết phục được ông ta sử dụng máy tính cá nhân, thậm chí còn đề nghị từ chức để ông ta lên thay tôi. Nhưng ông ta vẫn không hứng thú, sau này có thể thay đổi thái độ, bởi vì có một ngày ông ấy phát hiện ra có thể thông qua hệ thống mạng để chơi bài. Sáu tháng gần đây, sau khi về nhà ông ấy thường chơi liên tục hàng tiếng đồng hồ. Cho dù cái mà ông ấy cố sức lảng tránh là kĩ thuật và vấn đề đầu tư kĩ thuật, nhưng một khi đã thử sử dụng máy tính, sẽ lập tức thấy thích thú”.

Giữa Bill Gates và Buffett đều có cùng thú vui là đánh bài. Có một lần, Bill Gates dẫn Melida và con gái họ cùng bay qua Sanfrancisco thăm vợ chồng Buffett, ngay sau khi xuống máy bay họ chơi liền chín tiếng đồng hồ liên tục không nghỉ. Họ còn có thú vui là cùng nhau đi nghỉ, câu chuyện mà Buffett thích kể là: năm 1995 Bill Gates và Melida tổ chức cho 7 đôi vợ chồng đi thăm quan Trung Quốc. “Chúng tôi có một khoảng thời gian đi du thuyền trên sông Trường Giang. Chiếc du thuyền này có 5 tầng, bình thường

có thể chờ được hơn một trăm người” Khi nói đến đoạn này, Buffett giống hệt như một đứa trẻ đang kể lại những câu chuyện thần thoại của Disney. “Mỗi buổi tối Melida đều sắp xếp các hoạt động khác nhau. Họ hát Karaoke ở phòng nhảy, và biểu diễn các đoạn kịch của Shakespear, và còn một số trò chơi nhỏ khác, như đoán xem “tôi ăn bao nhiêu bữa cơm”. Những người đoán trúng sẽ được Bill Gates và Melida trao thưởng”. Buffet nói: “Trong những lúc thoái mái Bill Gates thật có khiếu hài hước”.

Giữa hai người luôn duy trì một mối quan hệ tốt như thế, những mối quan hệ như thế có thể giúp ích rất nhiều phát triển tiền đồ của những người đang lập nghiệp, và cũng sẽ giành được sự tôn trọng của mọi người.

Thực ra, trong cuộc sống một số người không có bạn bè bởi một lẽ trong quan hệ xã hội họ luôn trong thế bị động, tiêu cực, chỉ biết ngồi đợi mọi thứ: tình bạn và tình yêu từ trên trời rơi xuống. Như thế nếu họ sống trong một xã hội trọng lề nghĩa họ sẽ không bao giờ thoát ra khỏi bóng tối của sự cô đơn. Bởi vì, những con người chỉ là biết người hưởng ứng, họ không bao giờ là người chủ động khơi mào.

Nhà tâm lí học xã hội nổi tiếng Homans cho rằng: Bản chất của quan hệ xã hội là một quá trình giao hoà của xã hội.

Bản chất của mối quan hệ này đòi hỏi chúng ta trong quan hệ xã hội cần chú ý làm cho người khác cảm thấy trân trọng mối quan hệ với chúng ta. Cho dù mức độ thân mật của mối quan hệ đó có thể nào cũng đều cần quan tâm đến các phương diện tình cảm cũng như vật chất, nếu không nó

sẽ nhanh chóng biến thành vô nghĩa, đưa chúng ta vào tình thế khó khăn. Đồng thời, trong quá trình giao tiếp, xuất phát từ những nhân tố khác nhau chúng ta cần hiểu mức độ của mỗi quan hệ.

Bởi vì, những người có quá nhiều mối quan hệ, họ phải đầu tư thật nhiều thời gian, ngược lại cũng không đặt nhiều kỳ vọng vào các mối quan hệ đó. Trong số họ, có người chỉ quan hệ một cách đơn giản chứ không có một mục đích gì cụ thể; có người thậm chí biến những quan hệ thành việc làm ăn, để giao bán như những món hàng. Chỉ muốn dựa vào đó thu được thật nhiều lợi ích kinh tế, mà không hề quan tâm đến khía cạnh tinh thần, tình cảm thân mật và hoà hợp trong quan hệ giữa người với người. Quan hệ của họ chỉ mang tính hình thức, không cần nhân cách, không cần tôn trọng tìm hiểu. Lúc này họ mới ý thức được mình là kẻ bại trận trong giao tiếp xã hội từ đó tạo nên một cái vòng luẩn quẩn.

Tương tự, có một số người đối tượng quan hệ có họ rất ít, chu kì quan hệ cũng rất dài, phương thức mà họ dùng cũng nhắc, sách vở, điều này không có lợi cho việc hình thành các mối quan hệ tốt đẹp. Trong những tình huống khác nhau họ dùng đi dùng lại một trình tự giao tiếp, không hề căn cứ vào thay đổi của tình hình mà có những thay đổi thích hợp. Lúc này họ hoàn toàn rơi vào thế bị động. Họ không bao giờ chủ động tham gia vào các mối quan hệ, họ bàng quan với các mọi sự vật xung quanh. Các mối quan hệ chẳng có ý nghĩa gì với họ.

Nói chung, chúng ta dễ dàng nhận ra, nếu như quan hệ

quá độ người ta sẽ nảy sinh tình cảm tiêu cực, từ đó chuyển sang hạn chế quan hệ. Nhưng tình trạng đó kéo dài không lâu, bởi vì họ nhanh chóng rơi vào trạng thái hụt hengo, cô đơn, sau đó chuyển sang quá độ. Hai mức độ khác nhau này của giao tiếp xã hội có quan hệ nhân quả, chuyển hoá lẫn nhau, tạo lên một vòng luẩn quẩn, khiến cho không ít người lao dao, khiến cho cuộc sống mất đi sự cân bằng. Cho nên chúng không có lợi cho các mối quan hệ.

Cần đề phòng không để rơi vào hai mức độ này, phát huy hiệu ứng tích cực của việc quan hệ xã hội, áp dụng những phương thức, kỹ năng hợp lí sáng tạo ra một không gian phát triển sáng sủa cho các mối quan hệ.

KHÔNG NÊN COI THƯỜNG NGƯỜI KHÁC

“Nếu như bạn muốn chuốc lấy thù oán, hãy tỏ ra là bạn hơn bạn của bạn; còn nếu bạn muốn kết giao bằng hữu hãy làm ngược lại”.

Xã hội được tạo lên từ muôn vàn những mối quan hệ khác nhau, cho nên nếu như bạn xử lí tốt mỗi mối quan hệ giữa mình và bạn, giành được sự tin tưởng và giúp đỡ của họ. Điều này vô cùng có lợi cho những thành công trong sự nghiệp của bạn.

Nhà triết học người Pháp Rossi Farenco, nói rằng: “Nếu như bạn muốn chuốc lấy thù oán, hãy nhanh chóng lên tiếng; còn nếu bạn muốn kết giao bằng hữu hãy để cho bạn của bạn lên tiếng”.

Vậy câu nói trên có ý nghĩa gì? Khi bạn của bạn tỏ ra vượt trội hơn bạn, họ sẽ có cảm giác mình thành một nhân

vật quan trọng, cảm giác tự tin; ngược lại khi họ thấy rằng họ yếu kém hơn so với bạn họ sẽ có cảm giác tự ti dần dần nảy sinh tâm lí đố kị.

Ở phòng nhân sự khu người Hoa ở thành phố New York, người làm cố vấn môi giới việc làm thành công nhất là Hướng Lê Tháp, nhưng trước đây mọi thứ đối với cô không “thuận buồm mát mái” như vậy.

Trong một vài tháng đầu khi cô mới bước vào lĩnh vực này, trong số các đồng nghiệp, cô ấy không hề có lấy một người bạn. Tại sao lại như thế? Bởi vì hàng ngày cô không ngừng khoe khoang về những thành tích mà cô có được, về tài khoản mà cô mới có và về những công việc mà cô đã làm”.

“Tôi làm việc không đến nỗi nào, và tôi rất tự hào vì điều đó”. Cô nói với Napolan Hill như thế, “Nhưng các đồng nghiệp của tôi họ không những không chia sẻ niềm vui với tôi mà họ còn có phần không vui vẻ. Tôi hi vọng rằng những người này họ sẽ thích tôi, tôi thực sự mong muốn rằng họ sẽ trở thành những người bạn tốt của tôi. Sau khi nghe ý kiến của ông về việc này, tôi bắt đầu ít nói về mình mà chịu khó lắng nghe người khác nói. Họ cũng khoe khoang rất nhiều thứ, họ kể cho cô nghe về thành tích của họ, họ có vẻ vui vẻ hơn rất nhiều so với khi nghe tôi khoe khoang. Bây giờ khi có thời gian nói chuyện phiếm, tôi liền đề nghị họ kể cho tôi nghe niềm vui của họ để tôi cùng chia sẻ và chỉ khi họ hỏi tôi tôi mới nói một chút về thành tích của mình.” Cho nên chúng ta không quá phô trương những thứ mà mình đã đạt được, cần khiêm tốn. Như thế sẽ luôn luôn nhận được sự

hoan nghênh, yêu quý của người khác.

Bill Gates nói: "So sánh với bạn yêu bản thân bạn, chúng ta thực ra chẳng yêu ai cả; khi tình cảm bạn bè xuất phát từ tình cảm cá nhân chúng ta chẳng qua là theo đuổi những hứng thú và ham thích của bản thân, cho nên chỉ có thể dựa vào tình cảm bạn bè đó để vượt qua tình cảm cá nhân như thế tình bạn mới có thể trở lên hoàn hảo và chân thực".

Trong các mối quan hệ, cho dù bạn dùng cách nào để chỉ ra những khuyết điểm của họ: một ánh mắt coi thường, một tâm trạng không vừa ý, không kiên nhẫn đều có khả năng mang lại cho bạn những hậu quả khôn lường. Bạn có nghĩ rằng họ sẽ đồng ý với những thứ bạn chỉ ra không? Chắc chắn là không. Bởi vì làm như thế là bạn đã phủ định mọi sự khôn ngoan và óc phán đoán của họ, làm tổn thương lòng tự trọng, tổn thương tình cảm của họ. Họ không những không chịu thay đổi mà còn quay lưng lại với bạn.

Hãy nhớ lấy một điều rằng, không bao giờ được nói như thế này: "Nhìn đây này. Anh sẽ biết ai đúng, sai". Nói như thế có nghĩa là: "Tôi sẽ thay đổi cách nhìn của anh, tôi thông minh hơn anh nhiều". Thực tế đó giống như một cuộc chiến, trước khi bạn bắt đầu chứng minh sai lầm của anh ta, anh ta đã chuẩn bị nghênh chiến rồi.

Có một luật sư ở London, ông tham gia tranh biện trong một vụ án quan trọng, vụ án này liên quan đến một số tiền lớn và một vấn đề pháp luật lớn. Trong quá trình tranh tụng, một thẩm phán của tòa án tối cao nói với vị luật sư trẻ: "Có phải thời hạn truy tố của luật đường biển là 6 năm không?"

Vị luật sư này nghĩ ngợi một lúc, rồi nhìn ngài thẩm phán, sau đó nói một cách dứt khoát: "Không, thưa ngài, luật đường biển không quy định thời hạn tố tụng".

Sau này khi nhớ lại việc này, ông nói: "Lúc đó, toàn bộ phiên tòa tự dung yên lặng, đường như nhiệt độ cũng hạ xuống âm độ. Tuy tôi đúng, ông ấy sai, nhưng ông ta không vì thế mà vui lòng, sắc mặt trở lên lạnh lùng, khiến người khác e ngại. Mặc dù pháp luật đúng về phía tôi nhưng tôi đã mắc phải một sai lầm nghiêm trọng, trước mặt mọi người chỉ ra sai sót của một người đức cao vọng trọng, học thức phong phú".

Vị luật sư này đã thật sự phạm một sai lầm khó tha thứ, khi anh ta chỉ ra sai lầm của người khác, tại sao lại không làm một cách khôn khéo hơn, sáng suốt hơn.

Nhà kinh tế người Anh ở thế kỷ 19, Chastek, đã dạy con ông như thế này: "Cần thông minh hơn người nhưng đừng nói với họ rằng con thông minh hơn họ".

Trên thực tế, trong thời đại bùng nổ thông tin như hiện nay, có rất nhiều người để thoả mãn mong muôn của bản thân, luôn kiên trì theo đuổi những việc có lợi cho anh ta; còn với những việc bất lợi cho anh ta, anh ta nhất quyết không làm và khuynh hướng này ngày càng trở lên trầm trọng.

Khi nhu cầu lợi ích của bản thân mà không hề có sai lầm, nhưng nếu như bất kể lúc nào cũng theo đuổi chủ nghĩa tư lợi, chắc chắn sẽ phải nhận lấy thất bại. Không thể phủ nhận, tâm lí t lợi ai cũng có nhưng nếu như chúng ta có thể thay

đổi cách làm, không nên chỉ nghĩ đến lợi ích cá nhân, mối quan hệ xã hội của chúng ta sẽ có những chuyển biến lớn.

Giúp đỡ người khác thu lợi, cuối cùng lợi ích đó cũng thuộc về bản thân bạn. Quan niệm “nghĩa trước lợi sau” là cái mà những người muốn tạo lên những mối quan hệ tốt đẹp không thể thiếu được. Trước khi làm việc gì đó, cần nghĩ đến lợi ích của người khác, đợi cho đến khi người khác thu được lợi, mới nghĩ đến việc của mình. Giữa những người bạn với nhau, hãy để bạn mình lên tiếng, nếu như có thể quan tâm đến tình cảm của hai bên, sẽ khiến cho họ cảm nhận được tinh thần hi sinh cao cả của bạn, và họ sẽ toàn tâm toàn ý, chân thành đối xử với bạn.

Đằng sau thành công của mỗi người luôn có bóng dáng của những người bạn. Không ai “đơn thương độc mã” mà có thể chinh phục được đỉnh vinh quang, nếu như bạn thực sự muốn làm lên sự nghiệp vẻ vang nhất định không được coi thường sự giúp đỡ của bạn bè.

NGHỆ THUẬT TỪ CHỐI

“Từ chối mà không mất lòng ai, đó có thể coi là đỉnh cao trong nghệ thuật từ chối, nó có thể khiến cho người khác thấy khó mà phải lùi bước nhưng vẫn không làm cho họ hụt hanka”.

Hiện nay chúng ta đang khởi xướng việc cạnh tranh, mục đích là có thể giải phóng được tiềm năng và sức sáng tạo của mỗi người, thúc đẩy tiến bộ xã hội. Nhưng nếu càng cạnh tranh càng cần có một mối quan hệ xã hội hài hoà, càng cần

có những tình cảm nồng hậu.

Trong mối quan hệ giữa con người và con người, khi mà họ đề nghị bạn giúp đỡ, nhưng đó là một việc đáng ghét hoặc rất khó khăn cho bạn, bạn sẽ phải làm gì đây? Lúc này đòi hỏi bạn có khả năng dùng những lời lẽ uyển chuyển để từ chối. Từ chối mà không mất lòng ai, đó có thể coi là đỉnh cao trong nghệ thuật từ chối, nó có thể khiến cho người khác thấy khó phai lùi bước nhưng vẫn không làm cho họ hụt hẫng.

Trong cuộc sống khi giúp bạn làm việc, đó là trách nhiệm của bản thân. Nếu như không như thế, về mặt tình lí có gì đó áy náy, hấn khoán. Có những lúc công việc không dễ dàng gì, cũng không cần miễn cưỡng nhận lời, bởi vì sự miễn cưỡng này biết đâu lại gây tổn hại cho bạn.

Cho nên khi bạn của bạn nhờ làm một việc gì đó, xin đừng đồng ý ngay lập tức, ít nhất cũng cần bình tĩnh trong giây lát, đắn đo, suy nghĩ xem việc đó mình có thể làm đến nơi đến chốn không. Cân so sánh giữa khả năng của mình với mức độ khó dễ của công việc và các điều kiện khách quan, sau đó mới có thể đưa ra quyết định.

Tuy nhiên, nếu bạn cho rằng những việc mà bạn được nhờ không tiện từ chối, hoặc là nếu từ chối sợ họ sẽ không vui và không chấp nhận. Như thế về sau mọi thứ sẽ vô cùng khó khăn với bạn. Cho nên làm việc cần tính toán trước sau, mình cảm thấy khó có thể làm được, nên dùng cảm nói ra: "Xin lỗi, tôi thực sự không thể làm được, anh có thể nhờ người khác", hoặc là: "Thành thật xin lỗi, khả năng của tôi

có hạn, chỉ có thể làm bạn thất vọng. Tôi nghĩ nếu như tôi miễn cưỡng đồng ý, sau này nhỡ có chuyện gì, có phải là có lỗi với anh không?" Như thế bạn mới là người thực sự biết làm việc.

Mọi vật đều có mối quan hệ tương hỗ lẫn nhau, trên thế gian này cũng thế chúng ta không thể tồn tại một cách đơn lẻ. Khi giải quyết công việc của mình có lúc có thể dụng chạm tới lợi ích của người khác, do đó trong quá trình chúng ta xử lý công việc cần đánh giá một cách toàn diện, điều hoà một cách hợp lí các quan hệ trên các phương diện khác nhau, đồng thời với việc tranh thủ lợi ích của chúng ta không là ảnh hưởng đến người khác.

Chính vì điều đó, có một số việc khi không nên làm thì đừng làm, một khi đã làm có thể dẫn tới những hậu quả khó lường, gây tổn hại đến thanh danh, kinh tế và địa vị của mình và của bạn bè. Khi có người phản bội nhân cách và niềm tin của bạn, giao cho bạn làm một số việc, nhất định bạn không được tham lam món lợi nhỏ trước mắt mà đồng ý một cách vô trách nhiệm, dung túng họ, phải cân nhắc và suy nghĩ một cách kĩ lưỡng về những hậu quả có thể xảy ra.

Có những lúc, bạn bè yêu cầu chúng ta làm rất nhiều công việc mà những việc đó không phải muốn làm là làm được ngay; cũng có những lúc chịu sự chi phối của các điều kiện khác nhau hoặc sự hạn chế về khả năng mà có rất nhiều việc không thể hoàn thành. Cho nên, khi mà bạn bè có yêu cầu đề nghị bạn giúp đỡ, bạn cần cân nhắc công việc đó bạn có đủ khả năng làm hay không, nếu như không thể, hãy nói

một cách thành khẩn, chân thật: Tôi không thể.

Công việc người khác nhờ, có thể làm được có thể không làm được, hoặc là ở giữa hai góc độ đó, vậy bạn sẽ phải ứng phó thế nào đây? Rất nhiều người thường dùng cách này: "Để tôi xem đã".

Tuy nhiên, có một số người lại đồng ý một cách không hữu ý, đó là vốn bản thân không chấp nhận nhưng dưới con mắt của bạn bè bạn đã đồng ý. Có hiện tượng này là mọi người đều có tâm lí sợ khó xử, cố gắng tránh đi càng tốt.

Nên nhớ một điều rằng, hiện nay mọi người đều thích những người mà lời nói đi đôi với việc làm, hiếm có ai có thể khoan dung, độ lượng, thông cảm cho những nguyên nhân khiến bạn không thể hoàn thành công việc. Vì thế Napoleon đã từng nói: "Tôi không bao giờ hứa một cách tuỳ tiện, bởi vì những lời hứa có thể sẽ trở thành những sai lầm nghiêm trọng".

Như vậy, khi mà chúng ta bị ép đến tình thế "tiến thoái lưỡng nan", đồng thời biết rõ một điều rằng việc đó là không thể đáp ứng, vậy phải làm thế nào? Bill Gates cho chúng ta một lời khuyên như sau: "Chúng ta cần lắng nghe họ trình bày xong, sau đó lắc nhẹ với thái độ không cần quyết liệt". Cái lắc nhẹ đó biểu thị sự từ chối, khi họ nhìn thấy bạn lắc đầu biết ngay là bạn từ chối. Tiếp theo đó bạn có thể thoải mái mà nói rõ lý do tại sao bạn từ chối, khi họ nghe được cái khó của bạn họ sẽ không trách bạn nữa.

Nói tóm lại, đối với những công việc mà mình không muốn

làm hoặc là không thể làm, tốt nhất là kịp thời từ chối. Từ chối không chỉ đơn giản có câu nói: "Tôi không thể", mà cần phải có nghệ thuật từ chối, vừa từ chối được những yêu cầu không chính đáng của bạn bè, vừa không làm họ phật lòng, vừa không tổn hại đến quan hệ giữa hai bên.

KHIÊM TỐN LÀ TIÊU CHÍ HÀNG ĐẦU ĐÁNH GIÁ NHÂN CÁCH CON NGƯỜI

"Cho dù là thời gian nào, chỉ cần phát hiện ra mình có thể nở khì xung thiên với bất cứ ý kiến bất đồng nào, xin hãy cẩn thận. Bởi vì chỉ cần nhìn qua bạn có thể thấy niềm tin của bạn không có đầy đủ cơ sở lí luận".

Trong quan hệ giao tiếp, khiêm tốn là một nhân tố quan trọng, giống như lời Bill Gates nói: "Một người văn minh lịch sự, có đạo đức nhất định là một người hiểu lẽ nghĩa, khiêm tốn, lẽ độ".

Franck Kocher kể về kinh nghiệm thực tế của bản thân: "Hai đoàn hạm đội tàu chiến trong phuong trên đường huân luyện chiến đấu, qua bao nhiêu ngày lệnh đèn trên biển trong những ngày thời tiết xấu. Tôi phục vụ trên chiến thuyền thống lĩnh, khi màn đêm đang dần buông xuống cũng là ca trực của tôi. Lúc ấy bầu trời đen kịt những đám mây, hầu như không nhìn thấy gì, vì vậy thuyền trưởng vẫn đang đứng trên buồm quan sát tiếp tục theo dõi mọi hoạt động diễn ra".

"Sau khi trời tối không lâu, ở cầu chiến hạm vang lên những mệnh lệnh: "ánh đèn, đặt ở đâu tàu bên mạn phải". Người theo dõi báo cáo.

“ “Đó là cái đuôi không động của một con tàu đang hoạt động” Thuyền trưởng gào lớn. Người theo dõi vọng lại: “Không động, thưa thuyền trưởng” Như thế có nghĩa là chúng tôi cùng chiếc thuyền đó đang gặp nguy hiểm. Thế là thuyền trưởng lập tức ra lệnh ra tín hiệu, ông gào to: “phát tín hiệu cho thuyền kia nhanh lên, chỗ chúng ta đang cùng một hải lộ, đề nghị thuyền kia chuyển hướng sang khoảng 20 độ!”

“Tín hiệu trả lời kia: “Vẫn là các bạn chuyển sang 20 độ thì tốt hơn”.

“Thuyền trưởng nói: “Phát tín hiệu, tôi là thuyền trưởng, đề nghị chuyển sang 20 độ”. ” Tôi là một tay đi biển hạng hai,”đối phương trả lời. “Tốt nhất là các bạn chuyển sang 20 độ đi”.

“Lúc này, thuyền trưởng đã vô cùng tức giận, ông đỏ mặt hét lớn: “phát tín hiệu, ta là thuyền chiến, hãy chuyển hải lý sang 20 độ”.

“Bên kia đốt đèn trả lời: “chúng tôi là hải đăng”

“Chúng tôi chuyển hướng...”.

Trong cuộc sống thường nhật, có rất nhiều người đã từng có ý định để “ngọn đèn” đó thay đổi hướng tàu. Cho nên, Burttlen Rossow chỉ ra rằng một căn bệnh vẫn thấy ở mọi người đó là có hàng loạt những kiến thức ngu ngốc, thiển cận. Muốn tránh những bệnh này hoàn toàn không cần đến một khả năng thiên tài.

Franklyn tổng kết, đúc rút ra một số nguyên tắc như sau, tuy không đảm bảo cho bạn không thể phạm bất cứ sai lầm

nào, nhưng có thể chắc chắn một điều là bạn sẽ không phạm phải những điều gây cười.

(1) Có rất nhiều sự việc không đơn giản đến mức mà ta có thể kiểm tra bằng kinh nghiệm. Nếu như bạn giống như đa số người khác, có những chủ trương kịch liệt với những sự việc như thế này, nhưng cũng có một vài biện pháp có thể giúp bạn nhận ra cái nhìn phiến diện của bản thân. Nếu bạn sẵn sàng nói giận với bất kì quyết định nào đó không đúng ý bạn, điều này chứng minh rằng bạn có cảm giác mang tính bản năng, cách nhìn đó của bạn không hề có căn cứ nào cả.

(2) Chúng ta cần có óc tưởng tượng phong phú. Đối với một số người, một giải pháp tốt là tưởng tượng mình đang tranh luận với một người có những ý kiến bất đồng với mình. Như thế nếu so sánh với tranh luận thực với một người khác sẽ thấy có một điều kiện có lợi đó là không bị hạn chế về mặt không gian và thời gian. Mọi người có thời gian để tiến hành các cuộc tranh luận mang tính giả định như thế và chính điều này đã góp phần thay đổi cách nhìn cố hữu của họ. Không những có thể thay đổi những tư tưởng cố hữu mà trong quá trình việc đó diễn ra họ sẽ nhận ra những điều đối thủ của mình nói là có lí và từ đó không còn cho mình là nhất nữa.

(3) Chúng ta cần để phòng sự hình thành các ý kiến luôn cho mình là đúng. Bởi vì lòng tự tôn có thể khiến cho một số người không thể nhìn nhận thấy những điểm đúng của đối phương. Như thế muốn loại bỏ vấn đề tự cao tự đại của mọi người càng trở nên khó khăn hơn bao giờ hết. Phương pháp duy nhất để chữa căn bệnh mà ai cũng có thể mắc phải này

là luôn luôn nhắc nhở bản thân, trên tinh cầu nhỏ nhoi giữa vũ trụ bao la này con người không những chỉ là những nốt nhạc đạo tí hon, mà biết đâu ở một nơi nào đó trong vũ trụ bao la này còn tồn tại những sinh vật khác, mức độ mà họ vượt trội hơn so với chúng ta không giống như mức độ chúng ta vượt trội hơn so với loài rùa biển.

Trong cuốn tự truyện của mình, Benjamin Franklyn viết: "Tôi đề ra một quy tắc, sẽ không bao giờ phản đối người khác ngay trước mặt họ, cũng không bao giờ để mình vỗ đoán. Tôi thậm chí không cho phép mình thể hiện những ý kiến khẳng định cho dù bằng lời nói hay bằng chữ viết. Tôi nhất định không dùng các từ đại loại như "đương nhiên, không còn nghi ngờ gì" mà dùng các từ như 'tôi nghĩ rằng, tôi giả sử rằng'. Khi có ai đó nói với tôi một việc mà tôi không đồng tình, tôi sẽ không phản bác hoặc là chỉ ra sai lầm của anh ta ngay; mà đến khi trả lời anh ta, thể hiện rằng trong một số hoàn cảnh và điều kiện khác nhau ý kiến của anh ta không sai nhưng trước mắt thì có một số điểm không ổn lầm. Tôi sẽ rất nhanh chóng nhận được kết quả, nếu như tôi tham gia nói chuyện mọi thứ sẽ trở nên suôn sẻ hơn. Tôi sẽ biểu đạt ý kiến của mình một cách khiêm tốn không những khiến người khác dễ dàng chấp nhận mà còn góp phần giảm thiểu các xung đột. Lần đầu tiên tôi làm như thế cảm thấy vô cùng khó khăn nhưng dần dần hình thành một thói quen. Có lẽ 50 năm lại đây, không ai nghe thấy tôi nói những câu vỗ đoán. Thói quen này, khiến cho những vụ án mà tôi được giao luôn nhận được sự coi trọng của mọi người. Cho dù tôi

không giỏi tranh biện cho lắm càng không nói đến chuyện hùng biện, có những lúc còn có nhầm lẫn nhưng thông thường phần lớn các lời nói của tôi đều giành được sự ủng hộ rộng rãi”.

Thực ra những lời trên của -không có những kiến giải và chủ trương gì mang tính sáng tạo, chỉ là thể hiện những tiêu chí quan trọng trong tính cách của ông: khoan dung, nhường nhịn và khiêm tốn.

LÙI MỘT BƯỚC ĐỂ TIẾN NHIỀU BƯỚC

“Rộng lớn nhất trên thế gian này là đại dương bao la, rộng lớn hơn đại dương là bầu trời xanh thẳm, và vượt lên trên tất cả là những tấm lòng”.

Một người đối với mỗi thất bại trong sự nghiệp tự nhận thấy sai lầm, sẽ làm cho người khác cảm động; khi có thành công, nhường công lao cho người khác, khiến họ cảm ơn. Bill Gates nói: “ Hãy đối đãi tốt với người bạn cho là nhạt nhẽo, bởi vì một ngày nào đó bạn sẽ làm việc vì một người như thế”.

Trong cuộc sống thường nhật, khi mà lợi ích của mình và lợi ích của người khác xuất hiện mâu thuẫn, không thể dung hoà giữa tình bạn và lợi ích hai bên, điều đầu tiên cần nghĩ đến là bỏ lợi để giữ tình nghĩa, chấp nhận chịu thiệt.

Có một vị mục sư ở bang California của Mỹ, vào một ngày khi màn đêm buông xuống ông đi dạo trong rừng, trên đường trở về ông phát hiện ra nhà mình bị bọn trộm viếng thăm. Sau khi không tìm thấy bất kỳ thứ gì tên trộm quay ra đúng

lúc gặp ông quay về.

Ông mục sư sợ làm kinh động đến tên trộm, nên ông đứng đợi ở ngoài cửa, ông biết chắc chắn rằng tên trộm sẽ không tìm thấy cái gì đáng giá trong nhà ông, nên đã cởi áo khoác cầm trên tay. Tên trộm nhìn thấy ông còn đang kinh ngạc tột độ, ông liền nói: "Anh lặn lội qua bao đường núi đến thăm tôi, không thể để anh ra về tay trắng như thế này được. Đêm khuya rồi hãy cầm tạm lấy cái áo này vậy". Nói xong liền khoác cái áo lên người tên trộm, tên trộm không biết nên thế nào, đành lặng lẽ cút đầu ra đi.

Ông nhùn theo bóng tên trộm đang khuất dần dưới ánh trăng và lẩn dần vào bóng núi rừng, bất chợt thở dài thương xót: "Thật là một con người đáng thương! Uớc gì ta có thể tặng anh ta cả vầng trăng sáng trên cao kia". Nói xong, ông vào nhà đi ngủ.

Ngày thứ hai, khi ông vừa tỉnh dậy dưới cái nắng ấm áp của ánh nắng mặt trời, chợt nhìn thấy cái áo hôm qua của mình được gấp gọn gàng và để ngay ngắn trước cửa. Ông vô cùng vui mừng, nói: "Cuối cùng thì ta đã tặng anh ấy một vầng trăng sáng".

Tương tự như thế, trong cuộc sống giao tiếp với mọi người, nhường một phần thêm một phần lợi; thiệt thòi một chút, thêm một chút phúc đức; ngược lại mang một chút kiêu ngạo sẽ thêm một phần nhục nhã; kiêm một chút lợi sẽ thêm một lần tai họa.

Ngày 8 tháng 1 năm 1836, Enghel, ông viết thư kể cho

Karl Marx nghe về tình hình bệnh tật của vợ mình với một tâm trạng hết sức đau buồn. Hai ngày sau ông nhận được thư trả lời của Marx, những dòng đầu tiên trong thư viết rằng: “Tôi cảm thấy vô cùng bất ngờ và sốc về căn bệnh ung thư của Mary”. Tiếp theo, ông viết tiếp kể xem bản thân ông đang trong tình trạng khốn khổ thế nào. Cuối cùng, không hề có một lời an ủi nào.

“Thật là uổng công. Tại sao lại là một thái độ lạnh lùng như thế, chẳng giống một người bạn mà ta đã quen 20 năm nay gì cả”. Sau khi xem xong thư, Enghel càng nghĩ càng thấy tức giận. Sau vài ngày ông gửi cho Marx một phong thư, với những lời lẽ giận dữ, kết thúc bằng một câu hất sét dứt khoát: “Vậy thì tuỳ”. Tình bạn keo sơn 20 năm có dấu hiệu của sự rạn nứt. Nhìn bức thư của bạn gửi đến, Marx cảm thấy buồn bã vô cùng, như thể có tang đã đang đè nặng trong lòng. Ông biết rằng bức thư của mình quả là một sai lầm lớn, bây giờ không phải là lúc có thể giải thích rõ ràng ngay. Mười ngày sau, nghĩ bạn mình đã nguôi ngoai đi nhiều, ông liền viết một bức thư nhận lỗi, giải thích rõ mọi chuyện, bộc bạch tấm lòng mình.

Thẳng thắn và chân thành, hàn gắn lại vết rạn nứt trong tình bạn, xoá tan mọi nghi ngờ và hiểu lầm. Sau khi nhận được thư của Carl Marx, Enghel rất đỗi vui mừng ông lập tức viết thư trả lời. Trong thư ông viết: “Bức thư gần đây của anh đã xoá trong tôi ấn tượng xấu của bức thư trước để lại, nhưng mà cái tôi cảm thấy vui vẻ là vì cùng lúc Mary bỏ tôi ra đi, tôi đã không mất đi một người bạn thân thiết nhất và tốt nhất”.

Rộng lớn nhất trên thế gian này là đại dương bao la, rộng lớn hơn đại dương là bầu trời xanh thẳm, và vượt lên trên tất cả là những tấm lòng. Cuộc sống hiện thực, giữa những con người với nhau không thể không có sự qua lại, giao tiếp. Nhưng giao tiếp cũng có những chuẩn mực nhất định, để cho mọi người nhất trí tuân theo, đó chính là đạo lí về việc đối xử với mọi người. Chuẩn mực cao nhất của đạo lí giống như trong một tư tưởng của Nho giáo: "Tất cả nằm trong sự theo đuổi những giá trị đạo đức hoàn hảo nhất, cao thượng nhất".

Những thứ có thể theo đuổi một là những thứ mà trong lòng mong đợi, mặt khác được thực hiện trong khi hành động.

Cho nên, nếu như chúng ta trả lời sự coi thường, lăng nhục của người khác do vô tình hoặc hữu ý gây ra cho chúng ta bằng một thái độ hài hước và bằng một tấm lòng độ lượng, chúng ta có thể thoát ra khỏi vòng kiềm tỏa của những tình cảm tích cực, tránh đẩy sự việc đến bến bờ của khủng hoảng.

LỜI KHUYÊN THỨ 9

NIỀM VUI

Biết rõ những chuẩn mực cuộc sống

NGƯỜI VUI VẺ HẠNH PHÚC LÀ NGƯỜI BIẾT ĐỦ

"Tại sao phải chật lên cuộc sống của mình những gánh nặng? Tâm hồn được thảm thoái đó là điều quan trọng nhất và điều này tạo lên hạnh phúc suốt cuộc đời bạn".

Rất nhiều thanh niên thường tỏ ra không bằng lòng với cuộc sống hiện tại, tâm hồn họ luôn phiêu lưu đây đó. Chúng ta chưa bao giờ bước trên con đường về nhà cho nên sẽ không bao giờ thấy đủ.

Bill Gates cho rằng, một người có thể tạo dựng nên sự nghiệp cho riêng mình. Người muốn làm nên việc lớn nhất định phải có một tấm lòng rộng mở, chỉ có thể tạo cho mình thói quen thản nhiên đối diện và bao dung với mọi người với mọi việc mới có thể gặt hái được những thành công và vinh quang trên bước đường dẫn đến tương lai.

Cho nên, muốn sống một cách thanh thản, cần rộng rãi hơn, hào phóng hơn, không nên quá coi trọng những món lợi nhỏ. Muốn làm được điều này quan trọng là phải có một

tâm hồn thanh thơi. Nếu như trong lòng luôn nghĩ đến lợi ích cá nhân, ham hố tiền tài và danh vọng, thì cũng chẳng khác nào tự làm kén nhốt mình, không những tự mình chuốc lấy khổ đau mà còn có thể làm hại đến người khác. Niềm vui xuất phát từ sự thoả mãn về vật chất rất ngắn ngủi và bất hạnh. Dục vọng vật chất thường không có điểm dừng, kéo theo cuộc sống không có một ngày bình yên và nhảm thoả mãn nhu cầu vật chất mà họ coi mọi thứ xung quanh như kẻ thù. Chỉ có niềm vui đến từ trong tâm hồn mới mang lại cho người ta sự vĩnh hằng và hạnh phúc, cảm giác yên bình, thanh thản, và niềm vui thường thức những điều đẹp đẽ trên thế gian. Niềm vui đến từ nơi chân trời xa xôi có khi lại ngay cạnh ta trong gang tấc, và nó ở ngay trong tim mỗi người chúng ta.

Có một thương gia giàu có ông ta bỏ ra rất nhiều tiền để sưu tập những thứ quý giá trên thế gian như các bức danh họa, các loại ngọc quý... Để đề phòng mất cắp ông ta cho lắp đặt một hệ thống bảo vệ nghiêm ngặt, bình thường rất ít khi vào chiêm ngưỡng thường thức mà chỉ coi đó là những thứ nhảm để khoe khoang. Vào một ngày, bỗng nhiên ông ta nổi hứng, quyết định để cho những người làm trong nhà vào để mở rộng tầm mắt. Sau khi anh người làm vào bên trong, chưa kịp biếu lộ sự ngưỡng mộ, chỉ đang tì mỉ quan sát và thường thức từng báu vật một, khi vừa bước ra ngoài cánh cửa thép kiên cố, ông ta liền vội khoe khoang với vẻ sot sắng: “Thế nào? Được xem bao nhiêu thứ thế, không uống cả một đời phải không?”

"Đúng thế, bây giờ tôi cũng có cảm giác giàu có như ông, nhưng tôi vui sướng hơn ông nhiều".

Người thương nhân tỏ vẻ nghi ngờ, nét mặt sầm lại.

"Tất cả những thứ quý giá mà ông có tôi đã thấy hết có phải là tôi cũng giàu như ông không? Nhưng tôi không lo lắng vì chúng như ông, có phải là tôi vui sướng hơn ông không?"

Niềm vui là thứ mà mỗi người chúng ta ai cũng ra sức kiếm tìm, không phải trong ngày một ngày hai mà nó kéo dài từ ngày này sang ngày khác, năm này sang năm khác. Nhưng niềm vui năm ở đâu? Không phải ai cũng tìm thấy được.

Sự giàu có bên ngoài có thể làm cho thế giới tâm hồn bạn trở nên thành thoi thực sự không? Có thể trả lời ngay là không thể. Những người mà có vẻ bên ngoài giàu có họ có thể là những người đau khổ nhất, bất hạnh nhất mà bạn đã từng gặp mặt. Nghe nói, đại bộ phận dân số Canada hiện nay đều là những người giàu có, nhưng theo một số thống kê gần đây cho thấy, hơn ba triệu người phải vào viện điều trị vì những chứng bệnh có liên quan đến khủng hoảng tình cảm. Cho nên, có thể nói sự đầy đủ về vật chất không thể thỏa mãn thế giới tinh thần.

Hiện nay, không ít những thanh niên suốt ngày than thở: "Cuộc sống này thật mệt mỏi", có phải là do công việc bận rộn mà họ cảm thấy mệt mỏi không? Không nhất định, có những người chỉ với một cốc trà, một điếu thuốc, một tờ báo xem cả ngày cũng kêu mệt. Liệu có phải là trọng trách gia đình đè nặng trên vai không? Cũng chưa chắc, trong số những

con người đó không ít người có cuộc sống suôn sẻ, cơm no áo ấm. Có chăng đây chính là sự nhạt nhẽo và đơn điệu trong tâm hồn họ.

Vậy cuối cùng nguyên nhân dẫn đến việc này là do đâu? Nguyên nhân xuất phát từ rất nhiều khía cạnh khác nhau, ngoài những điều như nhịp điệu cuộc sống ngày càng nhanh, quan hệ xã hội ngày càng phức tạp, ánh hưởng từ những “luồng không khí độc hại”, nhìn nhận một cách khách quan nguyên nhân chủ yếu là do chính những ham muốn của họ đã mang lại cho họ những mệt mỏi.

Mọi người ai cũng có ham muốn nhưng không thể mình biến thành nô lệ của những ham muốn đó, bởi vì “lòng tham vô đáy”. Phần lớn những người cảm thấy mệt mỏi bởi vì họ có quá nhiều ham muốn. Có một số người nhìn xuống không ai bằng họ, nhìn lên họ luôn cảm thấy không bằng được người khác, vì thế này sinh rất nhiều điều không bằng lòng. Tuy nhiên, sự bất mãn này không thể chuyển thành động lực tích cực để họ tham gia cạnh tranh, mà khiến họ kêu trời oán đất, luôn mang trong người tâm lí như thế thử hỏi tại sao họ luôn cảm thấy mệt mỏi.

Không bao giờ có thể thoả mãn hết những nhu cầu và ham muốn của con người, luôn ham muốn những thứ tốt đẹp hơn, sống như thế sẽ rất khổ sở. Kì thực nếu quá cố chấp, cầu nệ cũng là một gánh nặng, tại sao lại phải làm cho cuộc sống của bạn trở nên nặng nề như thế? Tâm hồn thánh thi là điều quan trọng nhất và điều này có thể mang lại cho bạn niềm vui cho cả cuộc đời.

CẦN BIẾT QUÝ TRỌNG

"Khi mà bạn có tâm trạng hứng khởi, nên luôn so sánh với những người hơn bạn, làm như thế có thể khiến bạn trở nên tiến bộ hơn; khi bạn cảm thấy buồn phiền, sâu nỗi, nên so sánh với những người kém bạn như thế khiến cho bạn rộng lòng hơn".

Trong cuộc sống có khả năng bạn sẽ không giàu có như Bill Gates, nhưng có một thứ mà bạn có cũng giàu có như ông ấy đó là thời gian. Đối với mỗi người, thời gian đều rất công bằng cho dù bạn giàu hay nghèo, là nam hay nữ, thông minh hay không, bạn đều có một khoảng thời gian không thay đổi, một ngày 24 giờ, cuộc sống của hoàng đế và kẻ ăn mày chẳng phải đều có cùng một đơn vị tính hay sao?

Việc đáng thương nhất trong cuộc đời không phải là sống hay chết mà là những thứ trong tay mà không biết rằng nó quý giá dường nào.

Ngày xưa có một người lang thang, không có ý chí đi lên, hàng ngày chỉ biết cầm bát đi xin ăn qua ngày đoạn tháng. Cuối cùng rồi cũng đến một ngày, người ta phát hiện ra anh ta bị chết đuối. Sau khi anh ta chết chỉ còn lại cái bát mà ngày xưa anh ta dùng để đi ăn xin, có người nhìn thấy cái bát cảm thấy có gì đó đặc biệt, liền mang về nhà tì mỉ nghiên cứu và ông ta phát hiện ra đó là một cổ vật rất có giá trị.

Câu chuyện trên nhắc nhở thanh niên chúng ta cần biết quý trọng những thứ có trong tay, đừng có mắt cao tay thấp, chỉ biết ngưỡng mộ thần phục kẻ khác mà quên đi giá trị vốn có của chính mình.

Có một vị đại sứ đã chỉ ra rằng, những người thích chất liệu bút chì và những màu sắc hiếm lạ rất khó thành danh trong làng hội họa. Bill Gates cũng có chỉ ra điều tương tự, những người thợ suốt ngày kén chọn công cụ chắc chắn sẽ chẳng làm được điều gì thành công.

Nên biết rằng, các quan niệm truyền thống và hoàn cảnh xã hội thường yêu cầu người ta hi sinh hiện tại để cống hiến cho tương lai. Theo như trật tự logic này, với thái độ sống như thế có nghĩa là sẽ không có hiện tại, mà chỉ tồn tại tương lai. Đó không chỉ là cần tránh những hưởng thụ trước mắt mà còn phải lánh xa hạnh phúc. Bởi vì chúng ta mong đợi ngày đó trong tương lai sẽ đến và trở thành hiện tại ngày đó; hiện tại lúc đó cũng là để chuẩn bị cho tương lai vào thời điểm đó. Nếu như thế, ngày mai lại đến ngày mai, còn hôm nay vì tương lai, như thế biết đến khi nào người ta mới có thể chạm tay tới niềm hạnh phúc mong mỏi.

Đương nhiên, gửi gắm hi vọng vào tương lai sẽ là đúng đắn nếu như đó là những mục tiêu phấn đấu trong công việc, trong học tập, đó là nhu cầu cải thiện cuộc sống, là những thành công trong sự nghiệp. Con người cũng luôn sống trong hi vọng, điều này giúp chúng ta thoát ra khỏi vũng lầy của những tình cảm tiêu cực, nhưng thực chất của vấn đề vẫn là tranh thủ những giây phút quý giá ở hiện tại mà không ngừng phấn đấu; chứ không phải là né tránh hiện tại để mà mơ ước về một tương lai hão huyền không có thật. Một giờ khắc mới là những mâu thuẫn mới và vấn đề mới lại xuất hiện. Ý nghĩ lí tưởng hoá tương lai những ý nghĩ hão huyền xa rời thực tế.

Cho nên chúng ta không chỉ sống với hi vọng mà cuộc sống đó phải gắn liền với hiện thực.

Giống như Bill Gates nói: "Trên thế gian này, cái duy nhất mà bạn có thể làm chính những cơ hội thách thức của số mệnh. Vậy tại sao không lên kế hoạch chinh phục nó, tại sao không nghĩ cách để có một cuộc sống phong phú và vui vẻ".

Vậy, cuối cùng niềm vui là gì? Một người giàu có và một người nghèo khổ đã từng nói về vấn đề này:

Người nghèo khổ nói: "Niềm vui chính là hiện tại" Người giàu có nhìn ngôi nhà tranh, bộ quần áo vá chằng vá chít của anh ta nói một cách coi thường: "Đây làm sao có thể gọi là niềm vui được? Niềm vui của tôi là hàng trăm ngôi nhà lớn, hàng ngàn kẻ hầu người hạ".

Có một ngày, một trận lửa lớn thiêu trụi toàn bộ cơ ngơi của anh ta, còn số người hầu kia ai đi đường nấy. Chỉ trong một đêm ngắn ngủi, người giàu có trở thành trắng tay, phải đi xin ăn. Một hôm người ăn xin đi qua ngôi nhà tranh của người nghèo khổ, muốn xin một ngụm nước uống. Anh ta mang ra một dây một bát nước trong mát và hỏi người ăn xin: "Bây giờ anh cho cái gì là niềm vui?" Người ăn xin cảm động nói: "Niềm vui chính là bát nước mà anh đang cầm trong tay".

Những người thông thái, họ luôn hiểu rõ cuộc sống, coi nhẹ những ham muốn vật chất, xoá tan mọi nghi ngờ, vứt bỏ những đau khổ và phiền não, họ trân trọng thời gian vàng ngọc, không ngừng nâng cao chất lượng cuộc sống, có một

cuộc sống phong phú, cố gắng nỗ lực làm những công việc có lợi cho xã hội, từ đó mà để tiếng thơm muôn đời. Ngược lại những người ngốc nghếch họ chẳng hiểu gì những thứ liên quan đến cuộc sống, cả một đời chỉ tham danh lợi, họ ném cuộc sống quý giá của họ vào những đau khổ, sầu muộn. Ngày hôm qua đã qua đi, ngày mai còn chưa tới, chỉ còn lại đây ngay hôm nay.

Tâm hồn ta, thân thể ta, đôi mắt, đôi bàn tay tất cả đều đang sống ở hiện tại, và chỉ có thể sống ở hiện tại. Vậy tại sao lại cứ phải nuối tiếc quá khứ và lo lắng cho tương lai? Cuộc đời cũng giống như một cuộc leo núi vậy, khi mà leo đến lưng chừng không được nhìn xuống dưới, nhưng cũng đừng nhìn lên trên quá nhiều. Bởi vì bạn khó có thể nhìn thấy đỉnh núi, cũng không thể nhìn thấy quá xa, quá rõ, vậy chẳng có lí do gì để mà tấn công vô ích cho cho một tương lai không rõ ràng.

Do đó, niềm vui ở đây chính là trân trọng tất cả những gì bạn đang có ở hiện tại. Niềm vui chỉ đơn giản như thế thôi. Mỗi người đều quá coi trọng những đau khổ mà mình phải hứng chịu, họ coi thường đau khổ của người khác. Khi mà đang đau khổ tột cùng, nếu như có thể nhìn nhận nó bằng cái nhìn khác thì mọi thứ sẽ khác đi rất nhiều, sự đau khổ của bạn cũng vì thế mà bớt đi.

Mỗi người chỉ có một cuộc đời, và thời gian mỗi người tồn tại trên cõi đời này thật là ngắn ngủi, vậy còn chờ gì nữa mà bạn không bắt tay vào hành động. Nám chặt hiện tại, đóng chặt lại cánh cửa vào quá khứ, trân trọng, tận dụng

những giây phút vàng bạc của ngày hôm nay. Học cách sống một cuộc sống vui vẻ ở hiện tại, làm ngay những việc mình cần làm, con người ta có thể biến một ngày vô nghĩa, nhạt nhẽo thành một ngày của thành công và một ngày đầy áp những niềm vui. Ngày hôm nay chính là thời khắc cho hành động của bạn.

SỐNG MỘT CUỘC SỐNG ĐƠN GIẢN MÀ Ý NGHĨA

"Chính vì sự giản đơn mà bạn luôn cảm thấy niềm vui cuộc sống tràn ngập khắp nơi; chính vì "vững như bàn thạch" mà bạn sẽ thấy cuộc đời này thật ý nghĩa".

Bây giờ có rất nhiều thanh niên cho rằng, thật khó để tìm thấy niềm vui. Thực tế không hoàn toàn như thế, nói đến niềm vui, cơ bản không cần dùng đến những lí luận kiểu “đao to búa lớn” khuyên nhủ người khác không nên màng danh lợi, mọi thứ cũng không nên quá so đo, quá gò bó, nếu như có thể khống chế được những ham muốn vật chất đang trỗi dậy trong lòng là bạn có thể cảm nhận được niềm vui đến cùng những điều mình theo đuổi.

Những người trẻ tuổi nếu như không ham mê vật chất, như vậy về mặt tinh thần chúng ta sẽ có nhiều không gian phát triển hơn. Chúng ta thường hay than thở cuộc sống này thật khó khăn, luôn có những việc dang dở, nếu không lo lắng cái này thì lo lắng cái khác. Trong quãng thời gian ngắn ngủi của cuộc đời, mỗi người cần giữ lại cho mình một khoảng không gian để làm những thứ mà mình muốn làm, và chỉ cần “cấy cày và làm cỏ” chứ không cần “thu hoạch”.

Cuộc sống thường nhật, có thể bạn không có cảm giác đơn điệu; bạn có thể tìm thấy sự thú vị trong những chuyện vô vị. Đây không phải là vui vẻ hạnh phúc nếu biết dù mà chính là thái độ sống không biết dù vẫn có thể vui vẻ.

Có một thương nhân ngồi ở một bến cảng nằm tại một làng chài nhỏ ở bờ biển miền đông nước Mĩ, nhìn thấy một ngư dân đang chèo một con thuyền nhỏ dọc bờ biển trong thuyền có một vài con cá tầm đuôi vàng to, người thương nhân này thấy ông ấy bắt được nhiều cá ngon như thế lấy làm ngưỡng mộ, liền hỏi xem ông ta phải mất bao nhiêu thời gian mới bắt được nhiều cá như thế. Người đánh cá trả lời chẳng mất nhiều thời gian lắm. Thương nhân lại hỏi tại sao ông không ở thêm một thời gian nữa để bắt được nhiều hơn.

Người đánh cá không do dự trả lời: "Số cá này đã đủ cho cuộc sống gia đình tôi rồi".

“Vậy thời gian còn lại trong ngày nhiều như thế ông làm gì?”

“Mỗi ngày tôi ngủ thoái mái, sau đó ra biển bắt vài con cá, sau khi trở về cùng chơi với bọn trẻ con, ngủ trưa cùng với bà xã.

Buổi chiều thì ghé vào quán rượu trong làng uống mấy chén, cùng bạn bè chơi ghi ta cuộc sống của tôi bạn rộn như thế đó”.

Người thương nhân không cho là đúng, đề xuất ý kiến của mình cho ông lão đánh cá: “Tôi là thạc sĩ quản lý kinh nghiệp của Đại học Harvard, tôi có thể giúp đỡ ông. Hàng

ngày ông nên giành thêm thời gian để bắt cá và trang bị thêm một số thuyền. Sau đó, ông có thể xây dựng một đội thuyền đánh bắt, đến lúc đó ông sẽ không cần bán cá cho người ta nữa, mà trực tiếp bán cho các nhà máy chế biến. Hoặc là ông có thể mua một nhà máy chế biến đồ hộp. Như thế ông có thể quản lý cá một quy trình từ khâu sản xuất, chế biến đến khâu tiêu thụ. Sau đó, ông có thể rời cái làng chài nhỏ bé này chuyển đến Los-Angeles cuối cùng là NewYork. Ở đó ông tiếp tục sự nghiệp kinh doanh đang ngày càng phát triển của mình”.

Người đánh cá hỏi: “Vậy phải mất bao nhiêu thời gian?”

“15 đến 20 năm”.

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó ông có thể ngồi nhà điều hành công ty. Khi thời cơ đến ông gia nhập thị trường chứng khoán, bán cổ phiếu cho các cổ đông muốn đầu tư. Đến lúc đó ông phát tài rồi, và sẽ kiếm về hàng trăm triệu đô la”.

“Thế còn tiếp sau đó?”

“Đến lúc đó ông có thể nghỉ ngơi rồi, ông có thể chuyển đến làng chài nhỏ này để sinh sống. Hàng ngày có thể ngủ thoái mái, sau đó ra biển bắt vài con cá, chơi đùa với bọn trẻ, ngủ trưa cùng bà nhà, tối đến vào làng uống rượu, cùng bạn bè chơi ghita”.

Người đánh cá nói một cách khẳng khái: “Như thế chẳng phải là quá phức tạp sao? Nay giờ không phải là tôi đang thưởng thức thú vui đó à?”

Tương tự như trong cuộc sống, chúng ta thường biến những việc rất đơn giản thành phức tạp. Có rất nhiều người tâm trạng không vui, mà xuất phát điểm của những sự đau khổ này là họ mất đi lòng tin tưởng với những mục tiêu mà mình theo đuổi. Họ không giống như những người vui vẻ biết rõ là phải làm thế nào để sắp xếp cuộc sống. Những người không vui vẻ hàng ngày hàng ngày mờ mắt ra đều hỏi một cách mơ màng rằng: "Rốt cuộc tôi muốn làm gì nhỉ?" Xung quanh chúng ta có không ít người, sau khi họ tan tâm, giống như quả bóng xì hơi họ ngồi lì trước ti vi, nếu không thì nát rượu hoặc ham mê cờ bạc.

Nếu muốn tìm kiếm vui vẻ, cần có sự lựa chọn với những mục tiêu mình theo đuổi trong đời, để xem bạn sẽ chọn cái gì là mục tiêu hàng đầu? Đó là quyền lực, danh vọng, tiền tài hay là niềm vui? Theo đuổi, tìm kiếm niềm vui cũng là một thái độ đối với cuộc sống. Giả sử cuộc đời một con người có đầy đủ mọi thứ quyền lực, danh vọng, tiền tài nhưng lại thiếu vắng niềm vui, như thế chẳng khác gì đã uổng phí cuộc đời này. Những người sầu muộn họ hay oán trách hết thứ này đến thứ khác, thường gây cho người khác áp lực, tuy nhiên họ không bao giờ công nhận một điều rằng họ phiền muộn.

Trên thực tế, cuộc sống vốn đơn diệu như thế. Cuộc sống của con người cũng vì thế mà khác nhau, và có nhiều nhân tố gây lên sự khác nhau này nhưng nói một cách cơ bản nguyên nhân chính là do những tâm trạng khác nhau. Bất kì cuộc sống nào cũng đều có một quy luật chung, đó là ngày

nào cũng phải sống một cuộc sống như nhau, một cuộc sống đơn điệu và buồn tẻ.

Bill Gates ngay từ nhỏ đã rất thích đọc sách, ông có chí tiến thủ và một cá tính mạnh mẽ mà những bạn bè cùng trang lứa không ai có được. Đến năm bảy tuổi, ông tìm thấy cuốn sách mà mình thích thực sự, quyển “Bách khoa toàn thư bản đồ thế giới”. Ông thường mang theo quyển sách này bên người, đọc rất chăm chú có khi đến vài giờ đồng hồ. Khi có người hỏi han, ông có hiểu hết được những nội dung

đọc trong sách không? Bill Gates không hề để ý đến mà chuyên tâm đọc sách.

Sau khi đi học cá tính mạnh mẽ của ông càng được bộc lộ rõ. Cá tính này kết hợp với những ý nghĩ hơn người của ông, thể hiện bất kì việc gì cũng phải làm một cách tốt nhất. Bởi vì như thế khiến ông có thể cảm nhận hết được niềm vui ngọt ngào sau mỗi thành công.

Có một lần, mục sư ở trường của Bill Gates thấy bọn trẻ không hào hứng lắm với quyển “Kinh thánh” khô khan, liền đưa ra một câu hỏi khó đầy tính thử thách. Ông tìm một đoạn khó học thuộc nhất trong quyển “Kinh thánh” và nói với mọi người: “Ai có thể đọc thuộc đoạn này mà không sót một chữ nào sẽ được tham gia miễn phí vào bữa tiệc tại nhà hàng tháp Universe”. Đây là một công trình kiến trúc cao nhất, hoành tráng nhất ở Seattle đến đó có thể được ăn, hơi lội, tham quan, là niềm mơ ước của mọi đứa trẻ. Cho dù hoàn cảnh như gia đình Bill Gates hoàn toàn có khả năng

dưa cậu đến đó nhưng với bản tính hiếu thắng cậu muốn đạt được cơ hội đó bằng khả năng của chính mình. Cậu quyết định tham gia vào cuộc thi đấu đầy ý nghĩa đó, và đã học thuộc một cách chính xác đoạn văn đó, cuối cùng giành được giải thưởng mà mục sư trao cho.

Thắng lợi nhỏ bé đó đã cổ vũ rất nhiều cho cá tính mạnh mẽ của Bill Gates. Ông nhận thấy, làm bất kì việc gì chỉ cần kiên quyết đến cùng nhất định sẽ được thưởng thức hương vị ngọt ngào của chiến thắng.

Cho nên, những người đơn giản mà kiên cường sẽ có một cuộc sống như ý. Một người nếu luôn theo đuổi một cuộc sống phức tạp và xa xỉ, không những đau khổ vô bờ, tham lam vô độ, phiền não đầy người mà cuộc sống sẽ không một phút bình yên, tâm hồn luôn đầy áp những lo toan.

Bởi vì sự phức tạp luôn góp phần làm lãng phí đi của ta những giây phút quý giá ngàn vàng; bởi vì xa xỉ sẽ làm hỏng cuộc sống tươi đẹp của chúng ta; chính vì sự giản đơn mà bạn luôn cảm thấy niềm vui cuộc sống tràn ngập khắp nơi; chính vì "vững như bàn thạch" mà bạn sẽ thấy cuộc đời này thật ý nghĩa.

TRONG CUỘC SỐNG CÙNG CẦN BIẾT QUÊN

"Nếu như chúng ta gặt hái được những thành công thực sự, cần tự động quên ngay những mâu thuẫn với người khác, không tính toán những chuyện xưa, mở rộng cánh cửa tâm hồn".

Trong cuộc sống hiện thực, không những chỉ cần quên đi

những chuyện phiền lòng mà cũng cần dẹp những chuyện trước đây khiến mình cảm thấy tự đắc sang một bên. Đối với những người không thể làm chủ được mình, rất dễ rơi vào tình trạng mơ hồ về bản thân.

Nhin nhận dưới góc độ của tâm lí học, cho dù đó là những việc quá khứ làm bạn áy náy, trăn trở, hay là những bi thương và hận thù, đều có thể làm cho bạn xa rời cuộc sống thực tế, thậm chí còn có thể ảnh hưởng đến sự phát triển của bạn. Nhà tâm lí học, Bergson nói: "Tác dụng của não không chỉ là giúp cho chúng ta ghi nhớ mà còn giúp chúng ta quên". Dụng ý của ông là muốn thức tỉnh người khác, cần không ngừng loại bỏ và điều chỉnh những ý nghĩ, tình cảm tiêu cực trong đầu.

Đối với rất nhiều thanh niên, họ ghi nhớ nhiều những nhân vật và sự kiện có ảnh hưởng đến họ, ví dụ như thi đại học, tìm việc làm, thăng chức, tăng lương. Thậm chí có một số việc tuy bởi vì sau này có rất nhiều lí do được nghĩ đến mà được nhắc đi nhắc lại, nhưng vẫn mất đi vẻ ban đầu vốn có.

Nhưng một người thông minh không bao giờ trói buộc tình cảm của mình như thế, họ luôn gạt bỏ những chuyện quá khứ trong đầu sang một bên, và trong họ luôn là tâm trạng vui tươi. Mọi người cũng vậy, chỉ có như thế mới có thể có một tinh thần khoẻ khoắn một sức khoẻ tuyệt vời để học tập, làm việc, sinh hoạt. Từ ý nghĩa này có thể thấy quên lâng cũng chính là thông minh sáng suốt.

Nếu như chúng ta gặt hái được những thành công thực sự,

cần tự động quên ngay những mâu thuẫn với người khác, không tính toán những chuyện xưa, mở rộng cánh cửa tâm hồn.

Bill Gates và những người bạn quanh ông là những người biết quên.

Giữa hai người bạn cùng hợp tác lâu năm Bill Gates và Allen đã hình thành một mối quan hệ hết sức thân mật. Bill Gates là một nhà lập trình phần mềm và một đối thủ cạnh tranh chưa hề nương tay, còn Allen là người mơ mộng với tầm nhìn xa. Trong nhiều năm hợp tác, họ đã từng cãi nhau rất nhiều lần, cuối cùng sau một trận ốm thập tử nhất sinh, Allen từ bỏ ngành công nghiệp phần mềm và trở thành một trong những nhà đầu tư rót ro công nghệ cao lớn nhất nước Mĩ, và dần rời xa Bill Gates. Sau đó, Bill Gates đã mất rất nhiều thời gian và trí lực để hàn gắn mối quan hệ này, cuối cùng thành công trong việc khuyên Allen chuyển ý, đảm nhận chức chủ tịch hội đồng quản trị.

Trong cuộc sống đầy rẫy những đau khổ, oán hận chính vì chúng ta biết quên đi cho nên những thứ đó dần dần ra đi khỏi tâm trí của ta, dần dần khiến ta quên đi những đau khổ mà ta đã từng phải hứng chịu. Như thế chúng ta mới có thể cuộc sống của chúng ta mới tràn ngập niềm vui và hạnh phúc.

Tuy nhiên trong cuộc sống của chúng ta, thật không dễ để quên đi những thứ vô dụng thậm chí là có hại đó.

Mỗi thanh niên chúng ta cần biết rõ một điều rằng, sự quên thông thường là những thứ tất yếu cả trong tâm lí và sinh lí của con người. Có một bệnh án cho thấy nếu trí nhớ

của một người xuất hiện những điều không bình thường, phàm là những việc đã từng trải qua đều không thể quên được, cứ như thế cuộc sống hàng ngày của họ tựa như tấn bi kịch. Hơn nữa, đời người phúc hoạ khôn lường, ngày mai qua đi ngày mai lại tới, thiên tai nhân hoạ, tất cả để lại trong họ bao nhiêu vết thương. Nếu như họ nhớ tất cả những sự khổ đau đó, có phải cuộc sống sẽ mất hết đi những hưng thú và dũng khí của nó. Nếu không phải là sự quên thì sẽ là sự khổ đau; nếu như muốn tiếp tục cuộc sống thì không nên nhớ quá nhiều. Quên ở một mức độ nào đó thật đáng khuyến khích và tôn sùng. Con người ta cần quên đi những thứ đã qua, mới có thể sáng tạo ra những thứ mới mẻ.

Chúng ta không nên giữ mãi những nỗi khổ đau đã qua trong lòng, dồn vặt về những sâu nỗi ở hiện thực, điều này có thể làm tổn thương tâm hồn chúng ta, mặt khác nó sẽ làm nảy sinh những tình cảm tiêu cực, bi quan. Hơn nữa liệu rằng lăng quên có phải là hạnh phúc không? Có phải là sự lựa chọn khôn ngoan không? Học cách lăng quên có nghĩa là bạn là một người dũng cảm, vui vẻ và hạnh phúc.

Cho nên, người đoạt giải Nobel văn học, nhà thơ nổi tiếng người Mĩ, Norval trong một bài thơ của mình đã viết rằng: "Họ muốn hát ca để quên đi những hư vô trong cuộc sống hiện thực. Hát ca để nhớ những chân thực trong cuộc sống hư vô". Điều này quả thật không sai, đó là phép biện chứng của cuộc sống, đồng thời là phẩm chất cao đẹp của những người khôn ngoan.

Vì thế, quả thật không dễ dàng gì để học cách lăng quên,

đặc biệt càng khó để quên đi những chuyện trong quá khứ, những đau thương, sâu muộn, nhục nhã. Bởi vì, đó là những vết đau rỉ máu trong tâm hồn mỗi người, nếu như chúng ta không thể quên đi được từng ngày từng ngày chúng sẽ xâm chiếm tâm hồn ta. Từ đó chúng biến thành lòng hận thù, căm ghét, thậm chí dẫn đến sự suy sụp tinh thần, có thể phát điên.

Bill Gates nhấn mạnh, các đối tác làm ăn cần hợp tác một cách ăn ý với nhau, thích cũng được, không thích cũng chẳng sao, cũng đều phải làm việc một cách toàn tâm toàn ý, đây là điều kiện tất yếu quyết định sự tồn tại của công ty.

Con người sống trên thế gian không thể mọi sự đều thuận buồm xuôi gió, do đó, ai cũng có thể những trắc trở bắn khoan thậm chí là thất bại, như thế dần dần hình thành lên những tình cảm tiêu cực. Nếu như không thể xử lí tốt tình cảm này, sẽ có những tác động không tốt đến cuộc sống con người. Để không ngừng nâng cao chất lượng cuộc sống, điều chỉnh và cải thiện trạng thái tinh thần, nhất định chúng ta phải học cách lảng quên.

LUÔN LẠC QUAN YÊU ĐỜI

“Chỉ cần bạn có một tấm lòng nhân ái, bạn sẽ làm việc mà không phải vì lợi ích cá nhân; chỉ cần bạn dám chìa bàn tay của mình ra, cánh cửa thành công sẽ luôn chờ bạn đến mở”.

Trên thế gian này có không ít những sự vật mà ta đã biết nhưng cũng có rất nhiều những thứ mà ta chưa biết. Chính sự kết hợp giữa cái đã biết và cái chưa biết tạo nên niềm vui

cuộc đời.

Tại sao những việc chúng ta đã làm đều mang lại sự vui vẻ? Tất nhiên, những nhận thức đối với ý nghĩa của công việc là cơ sở tạo nên sự vui vẻ; tuy nhiên công việc vui vẻ đó phải là công việc mà mình cảm thấy hứng thú. Ai mà chẳng biết niềm cảm hứng này xuất phát từ những thứ mà mình chưa được biết. Và đương nhiên là những thứ chưa biết này qua một quá trình tìm hiểu nghiên cứu lại thành những thứ đã biết.

Đối với những thanh niên, nếu như bạn còn là sinh viên, công việc chính hàng ngày của bạn là học tập; nếu bạn là công nhân thì đó là lao động; còn nếu bạn là nghệ sĩ việc sáng tạo lên các tác phẩm nghệ thuật chính là ý nghĩa cuộc đời họ.

Như vậy, làm thế nào để tìm thấy niềm vui trong công việc, tìm thấy cảm giác hài lòng thực sự? Điều đó không phải là quá khó khăn, đam mê công việc và học tập, đam mê tất cả những thứ chưa biết đang ẩn chứa trong học tập và trong công việc. Những sự việc phức tạp thường ẩn chứa vô vàn những thứ chưa biết, nên con người không có cơ hội để mà cảm thấy khô khan và nhạt nhẽo. Những sự việc giản đơn thì dễ dàng hơn cho việc nắm bắt các quy luật và cũng không khó lầm để cảm thấy được hài lòng. Tuy nhiên đơn giản và phức tạp chỉ là tương đối. Không có sự đơn giản tuyệt đối cũng như không hề có sự phức tạp tuyệt đối, trong phức tạp ẩn chứa những điều giản đơn và trong giản đơn lại luôn tiềm tàng những phức tạp.

Giới hạn cao nhất trong học tập và trong công việc là không ngừng sáng tạo, sáng tạo ở mọi nơi mọi lúc. Sáng tạo vừa là sự gian khổ cũng vừa là sự vui vẻ; sáng tạo là nhận thức về những điều còn chưa biết và cải tạo những thứ đã biết, và cái về sau là chuyển biến mới của những điều chưa biết.

Cho nên, niềm vui do sáng tạo mang lại bắt nguồn từ niềm đam mê với những sự vật mới mẻ, minh chứng là có rất nhiều nhà khoa học quên ăn quên ngủ, quên cả bản thân mình vùi đầu vào nghiên cứu khoa học, không nể hà khó khăn gian khổ và thành quả họ thu được là những niềm vui vô tận. Giống như kinh nghiệm của một nhà vật lí học nổi tiếng đã từng đoạt giải Nobel: phát hiện ra niềm đam mê, khao khát với những thứ chưa biết, tự dung cảm thấy có một niềm hứng khởi khó có thể diễn tả bằng lời. Những ai chưa từng trải qua những điều này khó có thể cảm nhận được sự diệu kỳ và hứng thú trong đó. Cuộc sống đáng quý ở chỗ không phải là đã nắm bắt được bao nhiêu những điều còn chưa biết mà chính là sự đam mê của bạn với những thứ mới mẻ cuồng nhiệt tới mức nào. Tích tiểu thành đại, đam mê, không ngừng tìm tòi khám phá những điều chưa biết đó là dòng suối sáng tạo, dòng suối của niềm vui không bao giờ cạn.

Ở trên là khám phá thế giới của những điều mới mẻ từ trong học tập và công việc, nhưng thực tế trừ những thứ đó ra cuộc sống vẫn còn không ít những thứ như thế. Chúng tồn tại trong mọi lĩnh vực, trong những công việc nhà tưởng như đơn điệu, trong các mối quan hệ xã hội. Chúng ta cần giải quyết lần lượt từng vấn đề một cách đầy tự tin, nhiệt

tình. Sống chân thành thử tìm tới niềm vui, hứng khởi từ bản thân cuộc sống vốn dĩ đơn điệu, để chúng ta mỗi ngày qua là mỗi ngày vui, tràn đầy ý nghĩa.

Khi chúng ta nghĩ về những ngày thơ ấu, sẽ không khó để phát hiện ra một điều rằng: cuộc sống tuổi thơ của bạn luôn đồng hành cùng niềm vui. Tại sao lại như thế?

Một là, phạm vi nhận thức của trẻ thơ là có hạn, điều mà làm người lớn luôn sống không vui vẻ là vì trong lòng họ chất chứa bao nhiêu những chuyện buồn phiền, họ không thể hiểu nổi và kéo theo cũng không có những cảm giác không vui những cảm giác đau khổ.

Hai là, bản tính của trẻ thơ luôn hiếu kì, rất nhiều sự việc mà những người trưởng thành thấy ngó ngắt khi nhìn lại nhưng bọn trẻ lại không chúng thích luôn thích thú, nào bạn đuổi tôi chạy, cùng nhau chơi trốn tìm, chúng coi đây là những trò thú vị vô cùng, có thể chơi cả ngày mà không chán. Những câu chuyện phức tạp với những tình tiết giản đơn, nhưng dưới con mắt của chúng lại ẩn chứa không ít những sự diệu kì và hứng thú, có thể nghe đi nghe lại mãi mà không biết chán. Một chú cá nhỏ mới mua về, một con mèo con xinh xắn hoặc là chỉ một con nòng nọc xấu xí cũng mang lại cho cuộc sống của chúng không ít những niềm vui, khiến chúng quyến luyến mãi không thôi.

Nhìn vào thế giới trẻ thơ chúng ta có thể thấy được một điều rằng: đam mê và luôn khám phá những sự vật mới mẻ là con đường nhanh nhất dẫn ta đến bến bờ của niềm vui.

Bill Gates từng khuyên những nhân viên của mình như sau:

“Chỉ cần bạn chịu khó quan sát, sẽ thấy cơ hội giành cho bạn ở khắp mọi nơi; chỉ cần bạn chú ý lắng nghe sẽ thấy những âm thanh của những người kêu gọi giúp đỡ ngày càng nhỏ dần; chỉ cần bạn có một tấm lòng nhân ái, bạn sẽ làm việc mà không phải vì lợi ích cá nhân; chỉ cần bạn dám chìa bàn tay của mình ra, cánh cửa thành công sẽ luôn chờ bạn đến mở”.

NGƯỜI CÓ TÍNH HÀI HƯỚC LÀ NGƯỜI CÓ TÀI NHÌN XA TRÔNG RỘNG

“Những người có óc hài hước đến đâu cũng được mọi người quý mến, họ có thể hóa giải mọi xung đột và mọi tình huống khó xử, họ có thể làm cho người khác hạ hoả đồng thời có thể mang lại niềm vui cho người khác”.

Khiếu hài hước là tố chất đặc biệt của con người, nó là biểu hiện trí tuệ của nhân loại. Hàng ngày tự thả lỏng bản thân vào thời gian thích hợp, nhìn nhận mọi việc bằng con mắt lạc quan vui vẻ.

Trong lớp tiến sĩ của một trường đại học có một cô gái Mĩ muốn kết hôn, cô là mẫu người quảng giao, và trong số hàng loạt những vệ tinh xung quanh cô, cô quyết định chọn Thomas làm ý trung nhân. Khi nghe tin này mọi người rất ngạc nhiên vì trong số đó Thomas không phải là người đẹp trai nhất cũng không phải là người có nhiều tiền nhất.

“Tại sao lại là anh ta?” Cô gái tuyên bố với tất cả mọi người: “Tại anh ấy là người có khả năng làm cho tôi cười nhất” Thì ra là thế, bằng óc hài hước của mình anh ấy đã chiếm được trái tim người đẹp, bằng những nụ cười của nàng

mà có thể đi đến hôn nhân.

Mọi người chúng ta đều thích những người có óc hài hước và cũng thích chọc cho cười thật lớn, nhưng trên thực tế có một khả năng hài hước tốt chính là vũ khí bí mật của mỗi người. Bên cạnh đó óc hài hước sẽ không ngừng kích thích khả năng sáng tạo trong mỗi con người, từ đó tạo nên những thành công bất ngờ. Tuy nhiên quan trọng nhất, với những người có óc hài hước họ có một khả năng chịu đựng khó khăn, gian khổ hơn tốt, và cũng dễ tìm thấy niềm vui.

Óc hài hước được thể hiện bằng nhiều cách khác nhau nếu như những lời bạn nói không đáng cười chút nào thậm chí là một loạt các lời nói nhưng cũng không có ai cười. Vậy đã đến lúc bạn phải thay đổi cách thể hiện khiếu khôi hài của bạn, nhưng đừng vội mà rèn luyện khả năng nói mà trước tiên hãy học cách cười to trước những câu nói đùa của người khác. Bởi vì điều mà những người này thích nhất là những câu chuyện cười của họ có thể gây lên những trận cười. Về cơ bản bạn phải là một người có khiếu hài hước mới có thể nghe hiểu những câu chuyện cười của những người có khiếu hài hước khác. Vì thế nghe hiểu người khác và có thể cười một cách sảng khoái đó chính là biểu hiện của những người có khả năng hài hước phong phú.

Tình bạn giữa Bill Gates và chùm tài chính Buffett không hề có liên quan gì đến công việc kinh doanh. Buffett không bao giờ bỏ tiền ra mua những cổ phiếu công nghệ. Khi lần đầu tiên gặp Bill Gates, cảm thấy hiểu kì liền mua 100 cổ phiếu công ty phần mềm. Ông ta còn đùa: "Có khi tôi phải

mua thêm nữa mới được". Còn số cổ phiếu Bill Gates mua của công ty Buffett "chỉ có" 10 triệu đô la, ông đùa vui: "Tôi hi vọng có thể mua nhiều hơn chút nữa". Nhưng Bill Gates và Buffett đều hứng thú với giới truyền thông, thích khoe khoang về cuốn bách khoa toàn thư điện tử mang tên Encarta mà ông đã xuất bản với số bản phát hành đã vượt qua số lượng phát hành quyển "Bách khoa toàn thư thế giới" (World Book). Tuy nhiên nếu so sánh với giá cổ phiếu của công ty phần mềm thì giá cổ phiếu của giới truyền thông rất thấp. Xuất phát từ quan điểm này, ông có thể có nhiều hoạt động kiêm nhiệm (đã có một thời gian ông đã cân nhắc rất nghiêm túc về khả năng bỏ ra 2 tỉ đô la mua một phần cổ phiếu của công ty truyền thông CNN). Nếu mà chuyện đó thành hiện thực, thì Buffett đã có thể trở thành một đối tác làm ăn.

Những cuộc nói chuyện hài hước giữa Bill Gates và Buffett là những biểu hiện đầy chất trí tuệ. Những người có óc hài hước đến đâu cũng được mọi người quý mến, họ có thể hoá giải mọi xung đột và mọi tình huống khó xử, họ có thể làm cho người khác tan cơn giận dữ đồng thời có thể mang lại niềm vui cho người khác. Một người có óc hài hước có thể mang đến cho bạn bè niềm vui vô hạn, và trong những mối quan hệ xã hội họ luôn có sự thu hút nhất định. Bình thường, một người trong quá trình nói chuyện luôn thể hiện một phong thái tự nhiên, tao nhã, dí dỏm, thông minh, biết cách tự trào khiến người khác cùng cười chung vui, chúng ta có thể khẳng định họ là những người có óc hài hước. Hơn nữa nếu có khả năng lấy dẫn chứng, cuốn hút người nghe

bằng những câu chuyện hão huyền, sẽ càng để lại những ấn tượng sâu đậm trong lòng người khác.

Bigate cho rằng, những người mà trong các quan hệ xã hội luôn gặp phải những vấn đề, đa số họ đều từ bỏ những cố gắng như thế: không tích cực tìm cách thích ứng với những đặc điểm cá tính của người khác. Bản thân họ không chịu nhượng bộ để thích nghi với người khác mà lại đi phê phán họ thế này thế khác... Như thế chắc chắn không thể tạo nên mối quan hệ tốt với người khác.

Trong quan hệ với người khác óc hài hước có một vai trò vô cùng quan trọng, những lời hay ý đẹp, cười nói dí dỏm, đầy phong vị, rất dễ để kết nối sợi dây tình cảm giữa mọi người với nhau. Khi hai bên mà xảy ra hiểu nhầm, mâu thuẫn hay xích mích chỉ có những người thiếu óc hài hước mới làm cho sự việc ngày càng xấu đi; nhưng nếu họ có khiếu hài hước nhất định sẽ nhanh chóng chỉ ra những khuyết khuyết của người khác một cách khôn ngoan, mẫn tiệp, và bộc lộ quan điểm của mình qua những tiếng cười vui vẻ, xoá tan mọi sự nghi ngờ, hoà giải tất cả những mâu thuẫn phát sinh, và những xích mích dần tan biến. Có thể nói rằng, sự hài hước vừa như liều thuốc hữu hiệu có tác dụng điều hòa mỗi quan hệ xã hội, vừa như một loại dầu bôi trơn tạo cho cỗ máy đó vận hành trơn tru.

Dưới đây là một câu chuyện nổi bật giữa các lãnh tụ của thế giới phương Tây, nội dung câu chuyện giúp chúng ta hình dung được rằng óc hài hước có sức mạnh to lớn như thế nào.

Đó là vào thời kì khi mà Đại chiến thế giới lần thứ hai đang bước vào giai đoạn kết thúc, tại Cairo thủ đô Ai Cập diễn ra hội nghị các nguyên thủ quốc gia của các nước phương Đông và phương Tây. Vào một ngày, tổng thống Hoa Kì, Rutherven đi tìm thủ tướng đương nhiệm Churchil của Anh để cùng bàn bạc chuyện hệ trọng, liền lái xe đến nơi ở của Thủ tướng Churchil. Bởi vì sống lâu ở nước Anh đất nước có khí hậu lạnh và ẩm vì vậy Thủ tướng Anh không thể nào chịu nổi khí hậu nóng ẩm ở Cairo, đặc biệt là vào những hôm nhiệt độ ngoài trời lên tới trên 40°C, hàng ngày ông phải thường xuyên tắm nước lạnh để xua bớt đi cái nóng kinh người của mảnh đất châu Phi xa xôi này. Khi xe của Tổng thống Mĩ lao đến vì quá vội vàng mà tuỳ tùng không kịp báo cho Thủ tướng, Tổng thống Rutherven lao thẳng vào trong đại sảnh nhưng không tìm thấy Thủ tướng đâu. Đúng lúc đây ông nghe thấy từ phòng bên cạnh có tiếng hát của Churchil, ông liền theo đó mà đi vào, chẳng may nhìn thấy Thủ tướng Anh trên người không mặc mảnh vải che thân nằm trong bồn tắm. Nguyên thủ của hai quốc gia gặp nhau trong hoàn cảnh trớ trêu như thế, Tổng thống Mĩ nhanh miệng nói: "Tôi có chuyện gấp muốn gặp ông, lần này tốt rồi, chúng ta có thể thoải mái gặp mặt". Thủ tướng Anh lập tức phản ứng, từ trong bồn tắm ông nói một cách thản nhiên: "Thưa ngài Tổng thống, gặp nhau trong tình huống như thế này ngài có thể tin tưởng một điều rằng tôi không dấu ngài bất cứ điều gì".

Cách đối thoại đầy chất trí tuệ của hai vị nguyên thủ đã hoá giải được tình huống tưởng như đã đi vào ngõ cụt, và

người đời sau đã không tiếc lời tán dương. Và từ câu chuyện nhỏ này chúng ta có thể thấy được sức mạnh to lớn của óc hài hước.

Thực sự, sức mạnh do óc hài hước mang lại thật khó lường trước, lớn mạnh thì như hai vị nguyên thủ quốc gia trong câu chuyện trên; nhỏ bé thì như giống như các mối quan hệ mà hàng ngày chúng ta đối diện. Một khả năng hài hước tuyệt vời là liều thuốc tốt nhất để hoá giải mọi nguy cơ xung đột và tăng cường tình cảm giữa hai bên.

KIÊN TRÌ VỚI CÁCH SỐNG CỦA MÌNH

“Lựa chọn cho mình một kiểu sống theo cách của mình, đó chính là thể hiện trách nhiệm của bạn với cuộc sống, thể hiện sự tôn trọng đối với ý chí của bạn”.

Mỗi thanh niên chúng ta cần biết rằng, cuộc sống của bạn không phải là một cuộc chạy đua, càng không phải là những vận động trước mỗi cuộc thi chính thức. Cuộc sống là cuộc sống, đừng để cuộc sống của bạn trôi qua một cách vô ích chỉ vì bạn không có một chút trách nhiệm nào. Hãy nhớ lấy, tất cả những năm tháng cuộc đời bạn cuối cùng rồi sẽ trôi qua, chỉ bằng những lựa chọn chính xác bạn mới có thể nói rằng bạn không hề hối hận về những thứ đã qua.

Cuộc sống vốn đơn điệu, tẻ nhạt nhưng nếu sống bằng cả con tim chúng ta sẽ cảm nhận được những nét đẹp ẩn chứa trong chính những thứ đơn điệu tẻ nhạt đó. Bốn mùa xuân, hạ, thu đông lần lượt kế tiếp nhau tạo nên vẻ đẹp của đất trời, tự nhiên ban tặng cho cuộc sống của ta những cảnh đẹp vô

tận, nỗi vui mừng sau mỗi thành công, những giọt nước mắt hạnh phúc, tình bạn chân thành, và cả sự tin tưởng tuyệt đối. Những tình cảm nhân gian cũng tô điểm cho cuộc sống những sắc màu rực rỡ, cuộc sống tẻ nhạt thực ra rất đáng quý, đáng trân trọng, và chúng ta cũng nên thường thức hướng thụ cái sự sống giản dị, tự nhiên đó.

Lựa chọn cho mình một kiểu sống theo cách của mình, đó chính là thể hiện trách nhiệm của bạn với cuộc sống, thể hiện sự tôn trọng đối với ý chí của bạn.

Thủ tướng Anh Churchill chính là một minh chứng hùng hồn cho điều này. Có người nói ông là người ham hưởng thụ nhất trong số những chính trị gia. Bình thường, ông rất thích diện những bộ trang phục cao cấp, xa xỉ đồng thời ông cũng thích thưởng thức những món ăn ngon và muốn có nhiều người đẹp bên cạnh ông. Ngay cả khi sắp rời xa cõi trần thế ông cũng không quên thưởng thức một li Brandy loại hảo hạng, ông uống một hơi cạn, hưởng thụ giọt thơm ngọt cuối cùng của cuộc đời.

Những năm trước đó ông đã bỏ ra số tiền 5000 bảng Anh để mua một căn hộ sang trọng và còn tiêu gần hết số tiền 20000 bảng Anh cho việc mua đồ trang trí và sửa sang lại. Sau này, ông còn cho xây dựng trên mảnh đất đó một thế giới phong cảnh mê hồn, có hồ nước trong xanh thăm thẳm, có vườn hoa sắc sỡ đủ màu, trong hồ hàng trăm loại cá đủ màu sắc thi nhau bơi lội. Bên cạnh đó có rất nhiều lần ông chu du trên con thuyền sang trọng bậc nhất hiệu “Christina”, sự sang trọng và xa hoa của các thiết bị trên tàu khiến

người không khỏi kinh ngạc, trong mỗi chuyến hành trình đều có đầy đủ các loại sơn hào hải vị, và đủ các thứ rượu để cho ông thưởng thức.

Chi tiêu hàng ngày của gia đình ông nhiều kinh khủng. Ông thường xuyên viết sách và kiếm được một khoản nhuận bút cực kì hậu hĩnh, chính số tiền này đã giúp ông duy trì cuộc sống. Con gái ông kể lại: "Toàn bộ chi tiêu trong gia đình tôi đều dựa vào số tiền nhuận bút mà bố tôi kiếm được".

Đối với việc tắm rửa ông cũng có những yêu cầu đặc biệt, nước trong bồn tắm phải đầy hai phần ba, nhiệt độ của nước phải ở mức 37° C. Ông truron mình trong đó như con hải mã trong đại dương mênh mông. Khi tắm buổi sáng xong, người phục vụ ngay lập tức chuẩn bị mứt và rượu Wichky để vào những nơi mà ông có thể với tay tới, để ông có thể vừa nằm trên giường vừa đọc sách vừa có thể thưởng thức những thứ đó. Vào bảy giờ tối, ông tắm lần thứ hai trong một ngày, sau khi nghỉ ngơi một chút liền ăn một bữa tối no nê. Nghe nói, trong thời gian chiến tranh xảy ra, cho dù chiến sự có ác liệt như thế nào, ông đều mang theo một cái bồn tắm bằng thiếc ra chiến trường.

Trong cuộc đời mình, ông có một sức khoẻ tuyệt vời, sinh lực sung mãn, các tác phẩm phong phú, ông còn thích thú tiêu khiển, và hưởng thụ vị ngọt ngào của cuộc đời. Cuộc đời dài và đầy gian nan của ông là một cuộc đời của sự sáng tạo, và cũng là một cuộc đời vui vẻ theo cách của chính ông.

Những người thành công nổi trội luôn có những phương

thức sống và làm việc hết sức độc đáo và Bill Gates cũng không phải là một ngoại lệ.

Ông lái xe từ trước đến nay chưa bao giờ dùng đến dây bảo hiểm, và trong các cuộc nói chuyện ông rất ít khi nhìn người khác điêu này khiến họ cảm thấy hoang mang nhưng khi lái xe ông ấy lại nhì bạn, như thế sẽ làm cho bạn sợ hãi.

Bốn năm sau khi công trình "Căn nhà tương lai" của ông khởi công, đến năm 1997 thì hoàn thành. Chỗ ở mới được xây theo kiểu tiền thuỷ hậu sơn và nằm ở thủ đô Washington, nó nằm trên một diện tích là 3700 mét vuông, và số tiền xây dựng lên đến con số 40 triệu đô la Mĩ. Hướng lên bầu trời đêm là ba cái tháp bằng thuỷ tinh liên tiếp chọc thẳng lên bầu trời, được chống đỡ bằng các trụ cứng thẳng cùn nhưng qua gia công, nhìn lên trông giống hệt như trung tâm hội nghị của công ty lớn, dưới chân núi ông còn cho xây một gara ô tô có sức chứa tới 30 chiếc xe lớn.

Bill Gates miêu tả: "Khi bạn bước vào phòng lớn, cái đầu tiên mà bạn nhìn thấy là một cái kẹp điện tử, cái kẹp này có tác dụng nối liền với các thiết bị điện tử phục vụ trong phòng bạn, căn cứ vài cái kẹp điện tử mà bạn mang căn phòng sẽ biết bạn là ai, bạn ở đâu, và dựa vào những tin tức đó nó có thể đáp ứng thậm chí là dự báo trước những nhu cầu của bạn. Khi bên ngoài trời trở nên âm u, nó sẽ phát ra một luồng sáng đủ để bạn đi hết căn phòng đó, đồng thời còn kèm theo tiếng nhạc. Các căn phòng trống thì không dùng đèn chiếu sáng, khi bạn đi về phía đại sảnh, có thể bạn không để ý

thấy luồng sáng phía trước bạn ngày càng mạnh thêm và các luồng sáng dần sau dần biến mất. Tiếng nhạc di chuyên cùng bạn. Cho dù là chỗ nào cũng có tiếng nhạc nhưng mỗi người khác nhau sẽ được nghe một loại nhạc khác nhau hoặc là không ai nghe thấy gì hết. Phim ảnh và thời sự cũng có thể di động cùng với bạn. Nếu như bạn nhận được một cuộc điện thoại, chỉ có máy điện thoại gần bạn nhất mới đổ chuông". Giống như con người của Bill Gates căn nhà của ông cũng đầy tinh mê hoặc, vừa gợi hứng thú vừa xen lẩn cảm giác e ngại.

Thường là vào các buổi đêm muộn hoặc sáng sớm, Bill Gates tiến hành gửi thư điện tử cho nhân viên dưới quyền, các nhân viên lập trình có thể nhận được thư ông gửi vào các buổi sáng sớm, nội dung thường liên quan đến các phần mềm mà họ sáng tạo. Ông thường nghiên cứu những thứ này vào ban đêm đồng thời đưa ra lời nhận xét đánh giá của mình. Văn phòng của ông ở bên bờ đối diện của hồ Washington chỉ cách nơi ông ở 10 phút lái xe. Bình thường ông bắt đầu làm việc vào buổi sáng sớm và vào sau nửa đêm mới về nhà, hàng ngày ông giành rất ít thời gian để trả lời email của nhân viên.

Thương trường như chiến trường, Bill Gates trước sau kiên trì với cách sống của mình, bởi vì như thế giúp ông hoài thai biết bao nhiêu cơ hội làm ăn.

Tương tự như thế, sống theo cách của mình chúng ta sẽ được sống một cuộc sống thực sự và hoàn toàn tự do tự tại.

MỤC LỤC

- Lời mở đầu	5
Lời khuyên thứ nhất: KHÍCH LÊ	9
<i>Cùng cõi niềm tin</i>	9
- Đập tan những xiềng xích trong tâm hồn bạn	9
- Sống một cuộc đời lạc quan và tự tin	12
- Hãy để niềm tin giúp bạn ở cánh cửa thành công	16
- Niềm tin tạo lên vinh quang	19
- Thành công khởi nguồn từ niềm tin sắt đá	22
- Niềm tin tôi luyện ý chí chiến đấu	25
- Hãy để cho niềm tin mài bay cao	27
- Nuôi dưỡng niềm tin, gặt hái thành công	30
Lời khuyên thứ hai: TÂM HỒN	35
<i>Nuôi dưỡng một tâm hồn trong sáng</i>	35
- Quên đi sự áy náy hối hận	35
- Trực giác tiếp thêm sức mạnh cho bạn	38
- Tâm lý tích cực tạo nên tương lai xán lạn	42
- Vượt qua thử thách, sẽ gặt hái thành công	46
- Cái đạt được sẽ nhiều hơn cái bị mất đi	50

– Việc hôm nay chớ để ngày mai	53
– Tinh táo giải quyết mọi nguy cơ	57
– Không làm theo cảm tính	61
Lời khuyên thứ ba: CÁ TÍNH	64
<i>Tạo lập cho mình một cá tính hoàn thiện</i>	64
– Khiêm tốn trong giới hạn nhất định	64
– Làm một người có tấm lòng rộng mở	67
– Những thói quen tốt sẽ tạo lên một cuộc đời hoàn mỹ	73
– Uốn cao ngực mà đi	77
– Thành thật là vàng	83
– Một tính cách chân thành, tự nhiên	88
– Bình thản đối mặt với cuộc sống	93
– Tính cách thẳng thắn là nguồn gốc của thành công	98
Lời khuyên thứ tư: XÁC ĐỊNH VỊ TRÍ	104
<i>Xác định mình đang ở vị trí nào</i>	104
– Xác định rõ mục đích cuộc đời	104
– Lựa chọn một cuộc đời không phải hối hận	109
– Tìm cho mình miền đất thích hợp	113
– Xác định phương hướng phía trước	118
– Bước trên những con đường dẫn tới thành công không giống nhau	122
– Tìm chìa khoá mở cánh cửa thành công	126
– Kịp thời điều chỉnh cuộc sống	129
– Xuất phát từ niềm đam mê chọn lựa con đường thành công	132

Lời khuyên thứ năm: TƯ DUY	138
<i>Thay đổi tác phong, kĩ năng giải quyết công việc</i>	138
– Nước chảy đá mòn	138
– Tăng hiệu suất sử dụng thời gian	141
– Dũng cảm mở con đường thành công mới	144
– Tuỳ cơ ứng biến trong mọi việc	148
– Tự mình tạo nên những kỉ tích	151
– Khơi nguồn sáng tạo	155
– Đối với một vấn đề cần xem xét từ nhiều góc độ	158
– Học để nhanh chóng thích nghi với môi trường mới	161
– Vững bước trên con đường chông gai	165
– Khám phá tìm tòi những mơ ước	168
Lời khuyên thứ sáu: KHÓ KHĂN	172
<i>Thoát ra khỏi cơn bi cực</i>	172
– Biến những áp lực thành động lực của thành công	172
– Khẳng định “linh tại ngã”	176
– Phấn đấu trở thành người có tính kiên cường	179
– Đứng lên từ bùn lầy	182
– Vàng thử lửa gian nan thử sức	187
– Không bao giờ thất vọng	191
– Một cuộc đời lạc quan	194
– Tìm cho mình mảnh trời riêng	197
– Vượt qua khó khăn để là chính mình	200
– Thất bại không nản chí	204

Lời khuyên thứ bảy: BÁO ĐÁP	208
<i>Thu hoạch thành quả lao động</i>	208
- Trồng cây đến ngày hái quả	208
- Hiện thực hoá ước mơ một cách có kế hoạch	211
- Chủ động trong công việc	215
- Được và mất	219
- Nhận thức rõ và kiên trì theo đuổi cái tôi.	223
- Không lâm đường lạc lối giữa được và mất	227
- Chia sẻ niềm vui, hạnh phúc với mọi người	230
Lời khuyên thứ tám: XỬ THẾ	235
<i>Khơi dậy sức mạnh của quan hệ giữa con người với con người</i>	235
- Kết giao bằng hữu với tấm lòng chân thành	235
- Hãy là người biết lắng nghe	239
- Tiến thoái đúng lúc	242
- Biết “nhẫn”	246
- Chú trọng mức độ trong quan hệ giao tiếp	250
- Không coi thường người khác	254
- Biết nghệ thuật từ chối	258
- Khiêm tốn là tiêu chí hàng đầu đánh giá nhân cách của con người	262
- Lùi một bước để tiến nhiều bước	266
Lời khuyên thứ chín: NIỀM VUI	270
<i>Biết rõ những chuẩn mực cuộc sống</i>	270

- Người vui vẻ hạnh phúc là người có kiến thức toàn diện	270
- Cần biết quý trọng	274
- Sống một cuộc sống đơn giản mà ý nghĩa	278
- Trong cuộc sống cũng cần biết quên	283
- Luôn lạc quan yêu đời	287
- Người có tính hài hước là người có tài nhìn xa trông rộng	291
- Kiên trì với cách sống của mình	296

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA - THÔNG TIN

43 Lò Đúc - Hà Nội

9 LỜI KHUYÊN CỦA BILGATE GIÀNH CHO THANH NIÊN

Chịu trách nhiệm xuất bản
BÙI VIỆT BẮC

Chịu trách nhiệm nội dung
PHẠM NGỌC LUẬT

Biên tập: **ĐẶNG THỊ HUỆ**

Trình bày: **PHƯƠNG OANH**

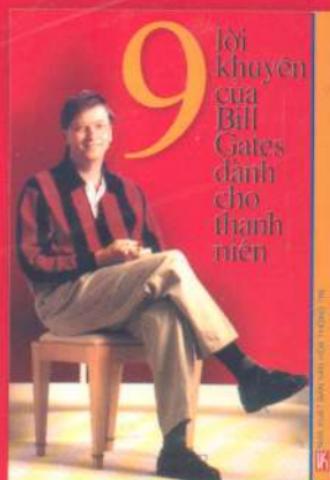
Vẽ bìa: **TRẦN ĐẠI THẮNG**

Sửa bản in: **NHẬT THU**

In 1000 cuốn, khổ 13x19cm, tại Công ty In Khoa học Kỹ thuật
101A Nguyễn Khuyển - Đống Đa - Hà Nội. Số in: 1133.
Số giấy phép: 1477-XB-QLXB/182/05-VHHTT CXB cấp ngày 13/10/2000
In xong và nộp lưu chiểu quý IV năm 2004.

9

lời khuyên
của
Bill
Gates
dành
cho
thanh
niên

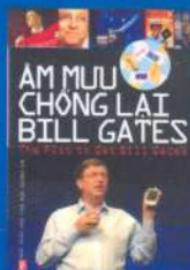
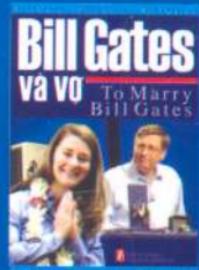

9 lời
khuyên
của
Bill
Gates
dành
cho
thanh
niên

Chỉ dẫn các bạn trẻ trên con đường đi tới thành công, nên:

- Khích lệ bản thân không ngừng vươn lên;
- Bồi dưỡng cho mình một tâm hồn khỏe khoắn;
- Tạo cho mình một cá tính hoàn hảo;
- Xác định mục đích cuộc sống
- Vận dụng tư duy chuẩn xác để suy nghĩ và giải quyết vấn đề;
- Đối diện với thử thách khó khăn;
- Làm việc vì người khác;
- Đổi nhân xử thế;
- Nắm chắc hạnh phúc cuộc sống;

Mời các bạn tìm đọc bộ sách về Bill Gates và Micr

Phát hành tại Nhà sách Minh Lâm

18 Ngõ Quyền - Hà Nội. ĐT: 9.344435

Giá: 34.000đ